

ชุดที่..... ๖ ของ..... ๕ ชุด

ครั้งที่ ๒๕

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

กลุ่มงานชวเลข ๒ สำนักการงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

๑. เรื่อง กรรมการขึ้นใบลาออก

๑๐

ผู้อภิปราย

- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

๑๐, ๑๑,

๑๒

- พลโท โอภาส รัตนบุรี

๑๑

๒. ขอให้มีการดำเนินการติดตามและประเมินผลการพิจารณา
ศึกษาผลการศึกษาของคณะกรรมการทั้งสามัญและวิสามัญ

๑๒

ผู้อภิปราย

- นายปรีชา ปิตานนท์

๑๒

- นายณรงค์ นุ่นทอง

๑๖

- นายสมพร คำชื่น

๑๕

- นายมารุต โรจนปิยวงศ์

๒๒

- พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

๒๘

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

๓. เรื่อง การศึกษาผลงานแหล่งก๊าซธรรมชาติที่ภู่อ้อมและ
แหล่งโปแตชที่จังหวัดอุดรธานี

๑๔

- นายวิญญู อูพารกุล

๑๔, ๑๕

๔. เรื่อง การส่งผู้ว่า สตง. ไปขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายหน้าไปอย่างไร

๓๐

ผู้อภิปราย

- นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา

๑๖, ๒๐

- นายแก้วสรร อติโพธิ

๒๕

- นายเสรี สุวรรณภานนท์

๒๖

- พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

๓๐

๕. เรื่อง ความปลอดภัยของรัฐสภา

๒๒

ผู้อภิปราย

- พลเอก หาญ ลีนาพันธ์

๒๒, ๒๓

- พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

๒๘

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑

- รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระ
การประชุมได้ภายในกำหนด ๑๕ วัน ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖ มี ๓ กระทู้
ด้วยกัน

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ
สมาชิกวุฒิสภา ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

กระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง ปัญหาที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ น.ส. ๓๓ ของ
ท่านสิปปชัย เศรษฐศิลป์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาถามนายกรัฐมนตรื

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๘

หน้า

กระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง การก่อสร้างอาคารห้องแถวของท่านศิลปชัย
เชษฐศิลป เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ตามนายกรัฐมนตรี

๑

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของ
ประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบการใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญเพื่อศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบ
ของการใช้รัฐธรรมนูญพิจารณาเสร็จแล้ว

๓๐

ผู้อภิปราย

- หม่อมราชวงศ์กำนันเทพ เทวกุล
- นายณรงค์ นุ่นทอง
- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
- นายสมพร คำชื่น
- นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์
- นายอุบล เอื้อศรี

๓๒

๓๒, ๓๕

๓๓

๓๔

๓๔

๓๕

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๘

หน้า

๔.๒ รายงานผลการพิจารณาสอบสวนกรณีการไม่ปฏิบัติตามสัญญา
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) สัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขันและให้ใช้สิทธิ
ในการผลิต และจำหน่ายสุรา ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับ บริษัท
สุรากรมการ จำกัด (มหาชน) ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
สอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตพิจารณาเสร็จแล้ว

๓๖

ผู้อภิปราย

- นายสุนทร จินดาอินทร์
- นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์
- นายแคล้ว นรปติ
- นายปรีชา ปิตานนท์
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
- นายสนิท จันทรวงศ์

๓๗, ๕๓

๔๕

๔๘, ๕๑

๕๐, ๕๑

๕๐

๕๓

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา เรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการ
การนำเข้า – ส่งออก น้ำมันปาล์ม ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
การพาณิชย์และอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

๕๔

ผู้อภิปราย

- นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
- นายอนันต์ คาโลคม
- นายอุบล เอื้อศรี
- นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์
- นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ

๕๕

๕๖, ๗๐

๗๗, ๘๒

๖๕

๖๗

๖๘

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
- นายสวัสดิ์ กฤตราชนินธ์
- นายปรีชา ปิตานนท์
- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง

๗๖

๗๗

๘๐

๘๑

๔.๔ รายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และ
อุตสาหกรรม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาติดตาม ตรวจสอบเงินโยกย้าย
ด้านอุตสาหกรรม ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ
อุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

๘๘

๔.๕ รายงานผลการพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
ขุดคอคอดกระ

๘๘

ผู้อภิปราย

- นายคำนวณ ชโลปถัมภ์
- นางบุษรินทร์ ทิยะไพรัช วรพัฒนานันต์
- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
- นายภิญญา ช่วยปลอด
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า
- นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย

๕๐, ๕๖,

๑๐๓, ๑๒๕,

๑๖๐, ๑๖๓

๕๑

๕๗, ๑๐๕

๑๒๐, ๑๔๕,

๑๖๓

๑๐๖

๑๐๙

๑๑๓

วุฒิสภา (ตามัญญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์	๑๑๓
- นายอุบล เอื้อศรี	๑๑๘
- นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	๑๒๐
- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์	๑๓๒
- นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์	๑๓๕
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๑๓๗, ๑๔๐
- พลโท โอภาส รัตนบุรี	๑๔๐, ๑๖๒
- นายสถาพร เขียววิมล	๑๔๖, ๑๔๘
- พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๑๔๘
- นายอนันตชัย คุณานันทกุล	๑๕๐
- นายอนันต์ คาโลคม	๑๕๓, ๑๖๒
- พันเอก สมคิด ศรีสังคม	๑๕๖, ๑๖๑
- นายภักดี ชนะปุระ	๑๕๕
- นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์	๑๖๓

๔.๖ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยว
เชิงนิเวศน์ระหว่างอุทยานแห่งชาติศรีพังงา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับ
อุทยานแห่งชาติเขาสก (เขื่อนรัชชประภา) จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่
บริเวณใกล้เคียง ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๖๔

ผู้อภิปราย

- นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	๑๖๕
- นายวงศ์พันธ์ ณะทะกั่วทุ่ง	๑๖๖, ๑๗๕
- นายอนันต์ คาโลคม	๑๗๐

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๑๖๕
- นางเดือนใจ คีเทศน์	๑๖๗
- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	๑๖๗
- พลเอก หาญ สีนานนท์	๑๖๘

๔.๗ รายงานการพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราว
และจุดผ่านแดนถาวร ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษา
จุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวรพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๖๘

ผู้อภิปราย

- นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	๑๘๐, ๑๘๒
- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	๑๘๕
- นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	๑๘๗
- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๑๘๘

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่าง

๒

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	๓
--------------------------	---

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๘

หน้า

๗.๒ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แทนตำแหน่งที่ว่าง

๓

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๔

๗.๓ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน แทนตำแหน่งที่ว่าง

๔

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๕

๗.๔ ตั้งกรรมการสามัญ ในคณะกรรมการการศึกษา
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม แทนตำแหน่งที่ว่าง

๕

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๖

๗.๕ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การสาธารณสุข แทนตำแหน่งที่ว่าง

๖

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๗

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

๗.๖ ตั้งกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การปกครอง แทนตำแหน่งที่ว่าง

๗

ผู้อภิปราย

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๘

๗.๗ เรื่อง ขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณามอบหมายให้
คณะกรรมการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็น
กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
และความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ

๘

๗.๘ ขอบข่ายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ
กิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์แห่งชาติ ครั้งที่ ๒

๕

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอดำเนินการประชุมเลยนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระการประชุมได้
ภายในกำหนด ๑๕ วัน ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖ มี ๓ กระทู้ด้วยกัน

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสมาชิกวุฒิสภา
ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาปนายนกรัชมุนตรี

กระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง ปัญหาที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ น.ส. ๓ก ของท่านศิลปชัย
เชษฐศิลป์ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาปนายนกรัชมุนตรี

กระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง การก่อสร้างอาคารห้องแถวของท่านศิลปชัย เชษฐศิลป์
เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถาปนายนกรัชมุนตรี

ทั้งนี้ เนื่องจากกระทู้ถามรอการบรรจุระเบียบวาระอยู่จำนวนมากนะครับ
จึงไม่สามารถจะบรรจุได้ จึงขอแจ้งเพื่อทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔
ผมขอปรึกษาท่านสมาชิกฯ นิดหนึ่งนะครับ เนื่องจากระเบียบวาระที่ ๗ คือ เรื่องอื่น ๆ
การตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาที่ได้บรรจุวาระเอาไว้ในคราวที่แล้ว แต่ว่า

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วรนุช ๑/๒

เนื่องจากสมัยประชุมก็ใกล้จะปิดแล้ว จึงอยากขอให้กรรมการที่ท่านมีการสับเปลี่ยนกันนั้น ได้ไปทำหน้าที่ จึงขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๘ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ที่ประชุมจะจัดข้อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ จัดข้อ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่จัดข้อนะครับ ขอตั้งตรงนี้ก่อนนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องอื่น ๆ

๘.๑ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่าง

- ๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจาก นายประศักดิ์ ฌ กาฬสินธุ์ ได้ถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นเหตุให้กรรมการว่างลงนะครับ เชิญท่านประธาน คณะกรรมการการเกษตรฯ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายเสนอตั้งกรรมการครับ มีไหมครับท่านครับ กรรมการการเกษตรฯ ครับ ท่านพรหมจารีครับ เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา เนื่องจาก ท่านประศักดิ์ ฌ กาฬสินธุ์ ถึงแก่อนิจกรรมทำให้ตำแหน่งกรรมการของ คณะกรรมการการเกษตรฯ ว่างลง คณะกรรมการการเกษตรฯ จึงเสนออาจารย์ พันัส ทศนิยานนท์ แทนตำแหน่งที่ว่างจะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกฯ จะเสนอ ท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าท่านพันัส ทศนิยานนท์ แทน ท่านประศักดิ์ ฌ กาฬสินธุ์ ในคณะกรรมการการเกษตรฯ นะครับ

ต่อไป ๗.๒ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มบุรี ๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ คะ ขอเสนอ
ติดกันทุกคณะเลยนะคะ

ประธานวุฒิสภา : เอาทีละคณะตามระเบียบวาระครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : ในคณะกรรมการ
การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ขอเสนอท่าน พลเอก พนม จินะวิจารณ์ ที่ลาออก ขอเสนอ
ท่าน พลโท โอภาส รัตนบุรี แทนตำแหน่งที่ว่างในคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกฯ จะเสนอ
ท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองท่าน พลโท โอภาส
แทน พลเอก พนม นะครับ

ต่อไป ๗.๓ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน แทนตำแหน่งที่ว่าง

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มยรี ๒/๓

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : เนื่องจากท่าน พลเอก มนต์
อรร่วมศรี ได้ลาออกจากคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน
ในคณะกรรมการการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จึงขอเสนอนายสมเกียรติ
สรลัมพ์ แทนตำแหน่งที่ว่างค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกฯ จะเสนอเป็น
ท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองท่านสมเกียรติแทน
นะครับ

ต่อไป ๗.๔ ตั้งกรรมการสามัญ ในคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา
ศิลปะและวัฒนธรรม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : เนื่องจากนายสมเกียรติ
สรลัมพ์ ได้ลาออกจากคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
ทางคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จึงขอเสนอ พลเอก มนต์
อร่ามศรี แทนตำแหน่งที่ว่างค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ มีท่านสมาชิกฯ เสนอเป็น
ท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะคะ

ต่อไป ๗.๕ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การสาธารณสุข แทนตำแหน่งที่ว่าง

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มบุรี ๒/๕

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : เนื่องจากนายประศักดิ์
ณ กาฬสินธุ์ ถึงแก่อนิจกรรม คณะกรรมการการสาธารณสุขจึงขอเสนอนายสุพร สุภสร
แทนตำแหน่งที่ว่างค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกฯ เสนอท่านอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ

ต่อไป ๗.๖ ตั้งกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ในคณะกรรมการ
การปกครอง แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : เนื่องจากนายสุพร สุกสร
ลาออกจากคณะกรรมการการปกครอง คณะกรรมการการปกครองจึงขอเสนอ
นายบรรฑูรย์ เกริกพิทยา แทนตำแหน่งที่ว่างค่ะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านสมาชิกฯ เสนอ
ท่านอื่นใช้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ๗.๗ เป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกันในเรื่องอื่น ๆ ครับ
ขอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคล
ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
และความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ

ประธานวุฒิสภา : ความเดิมนั้นคือ คณะกรรมการชุดนี้นั้นโดยท่านสันติ เทพมณี เป็นประธานนะครับ ที่ประชุมได้มอบหมายให้เป็นคณะกรรมการที่สรรหาหรือ รับสมัครบุคคลที่จะเป็นตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ แต่เราไม่ได้ขออนุมัติว่า ให้ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติด้วย จึงขออนุมัติโดยขอยกเว้นข้อบังคับฯ ข้อ ๕๖ และข้อ ๕๗ ชั่วคราว เพื่อจะมอบหมายให้คณะกรรมการชุดเดียวกันนี้ทำหน้าที่ ตรวจสอบประวัติด้วย ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ จะได้ทำงานได้เลย ถ้าไม่เห็น เป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้คณะกรรมการชุดเดียวกันนั้นทำหน้าที่ตรวจสอบ ประวัติและความประพฤติด้วยนะครับ ขอบคุณครับ เคียวให้ผมจบเรื่องนี้ก่อนนะครับ เพราะเรื่องที่ย่อยยายเวลานะครับ

๗.๘ ขอยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติของ บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์แห่งชาติ ครั้งที่ ๒

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากระยะเวลาที่ได้รับมอบหมายจากวุฒิสภาจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๕ มิถุนายน แต่เนื่องจากคณะกรรมการยังไม่สามารถที่จะดำเนินการตรวจสอบประวัติให้แล้วเสร็จตามกำหนดที่ได้ขออนุมัติสภาไว้ ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอขยายเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ออกไปอีกเป็นครั้งที่ ๒ อีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป ประธานคณะกรรมการจะชี้แจงใหม่ครับ ไม่ชี้แจง ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ จะขอขยายเวลาอีก ๓๐ วัน ไม่ขัดข้องนะครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ เรื่องกรรมการครับ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องกรรมการหรือครับ เชิญท่าน
ร้อยตำรวจโท เชาวริน ครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ในฐานะกรรมการการทหาร เนื่องจาก พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกรรมการการทหาร ท่านได้ยื่นใบลาออกจากตำแหน่งกรรมการการทหาร โดยยื่นใบลาเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น ขณะนี้กรรมการการทหารจึงว่างลง ในขณะนี้ท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ เจ้าตัวก็อยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ ท่านประธานฯ ก็สามารถถามว่าลาออกจริงหรือไม่ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมก็อยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงแล้วก็ขอตั้งเสียให้เสร็จไปในคราวเดียวกัน เนื่องจากอยู่ในเรื่องเดียวกันและก็เป็นการประชุมคราวหน้าครั้งสุดท้าย จะไม่มีการประชุมอีก คณะกรรมการจะได้ทำงานต่อเนื่อง ผมขออนุญาตเสนอท่านประธานฯ ลองสอบถามท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ว่าได้ลาออกจริงหรือไม่ เมื่อท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ ได้ยืนยันว่าลาออกจริงก็ขอได้โปรดหารือที่ประชุมหาอาสาสมัครครับ เพราะเตรียมการไม่ทันครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณที่แจ้งให้ทราบ แต่ว่าเพื่อให้ถูกต้องตาม
ข้อบังคับฯ ข้อ ๘๐ ว่า ถ้าลาออกจริง เดียวให้ท่านประธานคณะกรรมการการทหารแจ้งมา
เอาเข้าวันอังคารที่ ๒๔ ก็ทันนะครับ ขอดังซ่อมวันที่ ๒๔ ก็แล้วกันครับ จะได้ไม่มี
ข้อทักท้วงหรือข้อซักถาม ท่านเชาวรินครับ ไม่ตั้งวันนี้จะตั้งวันที่ ๒๔ ครับ ให้ทำบันทึก
ขึ้นมาก่อนครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : สุดแต่แต่ท่านประธานฯ
จะวินิจฉัย แต่ผมขอความกรุณานิดเดียวละครับ ท่านกรุณาท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์
อมรวิวัฒน์ ว่า ลาออกจากหรือไม่เท่านั้นแหละครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านไม่ยกมือให้ผมถามเลย ท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์
ท่านไม่ยกมือ เชิญท่าน พลตำรวจเอก สวัสดิ์ ครับ มีท่าน พลโท โอภาส รัตนบุรี เชิญครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการการทหาร
ท่านสวัสดิ์ท่านได้ยื่นใบขอลาออกจริง แต่ว่าทางคณะกรรมการประชุมกันก็ยังไม่
มีมติเป็นอย่างไคระครับ ท่านสวัสดิ์ยังคงอยู่ตามเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมถึงเรียนท่านสมาชิกฯ ว่า จะตั้งกรรมาธิการเพิ่ม หรือซ่อมอย่างไรในแต่ละคณะกรรมการก็ต้องให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจะได้ไม่มาโต้เถียงในที่ประชุมอีกนะครับ แล้วก็ให้เสนอขึ้นมาแล้วก็บรรจุเข้าระเบียบวาระนะครับ ท่านเขาวินครับ คงไม่ขัดข้องอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวิน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ การลาออกนี้มีผลตั้งแต่แสดงเจตนาไปแล้ว แล้วยังเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างนี้กรรมาธิการไปบอกว่ายังไม่อนุมัติ ผมว่าไม่น่าจะถูกต้องครับ

ประธานวุฒิสภา : จริง ๆ แล้วการลาออกแค่ยื่นความจำนงค์ก็ลาออกได้แล้ว อันนี้ให้ไปเคลียร์ (Clear) กันในคณะกรรมการการทหารนะครับ แล้วทำเรื่องขึ้นมาคงเข้าระเบียบวาระที่ ๔ ได้เลย เรามีเรื่องเยอะครับ เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ก่อนครับ เดียวท่านวิญญูครับ ท่านปรีชาครับ เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากท่านประธานฯ หยิบยกวาระเรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เพราะฉะนั้นในวาระเรื่องอื่น ๆ นั้นครับ ผมมีข้อสังเกตซึ่งจะให้ท่านประธานฯ แล้วก็สภาแห่งนี้ได้พิจารณาด้วย ถ้ามีคนปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้วก็คงจะต้องรายงานกับสภาแห่งนี้ด้วย ท่านครับ ช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาและสัปดาห์นี้สภาของเราจะพิจารณาผลการศึกษาของคณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งสามัญและวิสามัญที่แต่งตั้งไป ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ใหญ่ ๆ ของประเทศทั้งนั้น โดยเฉพาะเรื่องทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) แล้วก็เรื่องของเศรษฐกิจ ผมได้เคยเรียนท่านประธานฯ มาแล้วครั้งหนึ่งในการพูดเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า เรื่องของเราที่ส่งขึ้นไปนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง นายกกฯ เองไม่ได้รับรู้หรือครับ เรื่องส่งไปแม้จะผ่านเลขาฯ ~~อะไรก็ตาม~~ ในที่สุดเรื่องจะถูกตีกลับลงมาในระดับล่าง ๆ อีก เพราะฉะนั้นเราจะศึกษากันทำไมละครับนี้ วันนี้ตั้งเยอะแยะและสัปดาห์ที่แล้วก็ตั้งเยอะแยะ เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ควรมีผู้ติดตามมติที่เราส่งเข้าไป แล้วก็รายงานให้สภาทราบเป็นระยะ ๆ ซึ่งเราเองกรรมาธิการการปกครองก็เคยติดตามผ่านท่านประธานฯ คนก่อน ท่านประธานฯ มนูญกฤตติดตามทุกเดือน ปรากฏว่าเกือบจะไม่ได้การตอบสนองใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะว่าผู้บริหารจริง ๆ จะไม่รู้ ผมตอบตรง ๆ ว่าไม่รู้เพราะถามเรื่องด้วยตัวเองในนามของกรรมาธิการ

ถ้าเหตุการณ์เป็นอย่างนี้เราจะมานั่งเสียเวลาพูดกันทำไม ในเมื่อผลที่เราศึกษาไม่ได้รับการสนใจ ไม่ได้รับการปฏิบัติ นี่ไม่ใช่พูดด้วยความน้อยใจนะ อยากจะให้มีการดำเนินการที่วัดได้ ประเมินได้ว่าที่เราศึกษามาตั้งเป็นปี เสียงบประมาณเป็นกี่ยี่สิบกว่าล้านบาท ที่ออกมาเป็นเล่ม ๆ อย่างนี้นะครับ ก็คณะ กี่ล้าน น่าจะมีดำเนินการที่ชัดเจนครับ แล้วก็รายงานต่อสภา ทุกครั้งเดือนหรือทุก ๑ เดือน ควรจะมีวาระอีก ๑ วาระเข้าไปด้วยครับ ขอบพระคุณครับท่าน

ประธานวุฒิสภา : เรียนท่านปรีชา ปิตานนท์ นะครับ จริง ๆ แล้วนั้น รายงานของคณะกรรมการการศึกษาหรือคณะกรรมการสามัญไปศึกษามาทั้งวิสามัญด้วย ตามรัฐธรรมนูญของเรา พวกเราเองมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๕ และมาตรา ๑๘๒ เรามีอำนาจในการตรวจสอบแล้วก็ตั้งกรรมการศึกษา เรียกเอกสารใด ๆ มาจาก ส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มาชี้แจง หลังจากนั้นคณะกรรมการได้มอบหมาย จากสภาไปแล้วต้องทำรายงานต่อวุฒิสภา อันนี้คือหน้าที่ของเราตามรัฐธรรมนูญ ฉะนั้น รายงานทั้งหมดที่เราทำกันมา ๕ ปีนี้ คือเราทำตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตรงนี้นะครับ ส่วนการติดตามนั้นกรรมการแต่ละคณะท่านก็ติดตามของท่านอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว และมติ สภาที่ผ่านวุฒิสภาไป เราก็ส่งไปให้ส่วนราชการ ส่งให้นายกรัฐมนตรีทราบ หลายเรื่อง ที่ทางรัฐบาลเขาตอบมาเวลาประชุม ครม. ท่านจะเห็นว่าผมนำมาแจ้งในที่ประชุมว่า ข้อสังเกต ของคณะรัฐมนตรีต่อเรื่องต่าง ๆ ของวุฒิสภาที่มีเกือบทุกสัปดาห์นะครับ ถ้าเรื่องใดถึงเขา เขาตอบมานะครับ แต่บางเรื่องยอมรับว่ากรรมการส่งไปแล้วนั้นอาจจะหน่วยงานหรือ กระทรวง ทบวง กรม นั้นเพิกเฉยหรือไม่พร้อมจะตอบ เขาก็อาจจะไม่ตอบมา อันนี้ก็ เป็น สิ่งที่เราจะต้องเข้าไป ติดตามไปอีกทีหนึ่งนะครับ ผมว่าไม่เสียหายหรือที่ท่านปรีชาครับ แต่อย่างไรก็จะรับข้อเสนอของท่าน ว่าทำอย่างไรรายงานที่เหลืออยู่ ผมขอแจ้งในที่ประชุม วันนี้ว่า ๑๕ เรื่องที่เราศึกษามาแล้ว ทำอย่างไรเราถึงจะรายงานต่อสภาได้ให้จบ ซึ่งเหลือเวลา อยู่แค่ ๓ วัน การทำงานของพวกเราสำคัญกว่าเรื่องอื่นใด เราจะต้องบริหารเวลาให้ได้ตรง นี้นะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมบอกท่านวิญญูไว้ก่อนเลย เชิญครับ ท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมมีเรื่อง
ปรึกษาท่านประธานฯ ประธานโทษครับ ผม วิญญู อุพารกุล สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดสกลนคร ผมกังวลครับท่านประธานฯ สืบเนื่องจากหนังสือขอเชิญร่วมเดินทาง
เยี่ยมชมและการศึกษาดูงานของท่านประธานฯ ที่จะไปดูแลแหล่งก๊าซธรรมชาติที่ภู่อ้อมและ
แหล่งโปแตชที่จังหวัดอุดรฯ ผมอยากเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมเกิดอุดรฯ แล้วตอนนี้ผม
อยู่สกลนครก็ติดกับอุดรฯ ครับ ที่ท่านประธานฯ ไปแล้วมีวัตถุประสงค์ว่าเพื่อเยี่ยมชม
กิจการกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ท่าน
ประธานฯ ครับ การนำก๊าซธรรมชาติขึ้นมาจากแหล่งภู่อ้อมหรือการเอาสินแร่โปแตชขึ้นที่
จังหวัดอุดรฯ ขณะนี้ยังมีความขัดแย้งกันอยู่ระหว่างนักลงทุนกับประชาชนที่ได้รับ
ผลกระทบ ผมอยากเรียนถามท่านประธานฯ ว่า ท่านประธานฯ เอาจริงวุฒิสภา ~~ไป~~
ไปในฐานะจะไปแบ็ก (Back) ใคร อยู่ข้างประชาชน หรืออยู่ข้างนายทุน การไปครั้งนี้ได้มี
การนัดทั้ง ๒ ฝ่ายมาเพื่อให้ข้อมูลกับท่านประธานฯ กับเพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหมดอย่าง
ตรงไปตรงมาหรือไม่ หากมีข้อยุติแล้วท่านประธานฯ ไป ผมคิดว่าจะเหมาะสมกว่า ผมยินดี
ครับที่จะไปร่วมด้วย แต่ขณะนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่แล้วยังการศึกษาอีไอเอ (EIA) ของแหล่ง
โปแตชตอนนี้ก็ยังไม่ได้รับการอนุมัติ การขุดก๊าซธรรมชาติที่ภู่อ้อม แม้การศึกษาจะผ่าน
กรม. ได้อนุมัติไปแล้ว แต่ความขัดแย้งของประชาชนตรงนั้นก็ยังมียู่ แล้วหลังจากแหล่ง
๕ หลุมที่มีการขออนุญาต ~~ขุด~~ ขุดไปแล้ว ๑ หลุมก็เกิดปัญหาความอันตราย สิ่งนี้อยากให้
ท่านประธานฯ ช่วยชี้แจง เพราะท่านได้มีหนังสือเชิญชวนสมาชิกวุฒิสภาไป แต่ในท้องถิ่น
โดยเฉพาะประชาชนที่ได้รับผลกระทบไม่ได้รับทราบเลย ขออนุญาต ขอให้ท่านประธานฯ
ช่วยชี้แจงด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ดิที่ท่านวิญญูถามเรื่องนี้ ขอเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ท่านสุพร สุกสร เป็นเจ้าของเรื่องเชิญผมไปดู ความเดิม
เป็นอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าภารกิจในวันที่ ๒๕ คือวันพรุ่งนี้ผมจะไปเปิดประชุมสัมมนาของ
คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ของท่านผ่อง เล่งอี้ กับฝ่ายคณะ
ส.ว. ที่อยู่คณะกรรมการการศึกษาฯ นี้ที่จังหวัดอุดรฯ ตอนเช้าอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผม

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภาวนา ๕/๒

จะไปเปิดการสัมมนาหลังจากนั้นท่านสุพรและ ส.ว. อุดรฯ บางท่านได้บอกว่าให้ผมไปเยี่ยม
ชมตรงนี้ด้วยเป็นโปรแกรมของท่าน รายละเอียดผมก็ยังไม่ได้ซักถามทั้งหมดนะครับ แต่ผม
ได้ตัดสินใจเลื่อนสำหรับเรื่องแก๊ส เรื่องอะไรผมไม่ไปแล้ว ผมจะไปเปิดสัมมนาอย่างเดียว
นะครับ เพราะว่าผมมีภารกิจอย่างอื่น ตอนเย็นผมก็จะมิงานไปสวดพระอภิธรรมศพนะครับ
รายละเอียดที่ท่านวิญญูเสนอมานั้นเดี๋ยวผมจะตรวจสอบดูว่าเรื่องเป็นอย่างไร เพราะว่าผมยัง
ไม่ได้ตัดสินใจว่าจะไปดูตรงต่อแก๊สอะไรที่ว่านั้น ผมจะเปิดงานสัมมนาการศึกษานะครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ต่อเนื่อง
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอื่นบ้างครับ ท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ต่อเนื่องอยู่ครับ ท่านอื่นคงอนุญาตผม
ครับ ยกเว้นท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ผมว่าพอแล้วท่านวิญญู

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ
ต้องขออนุญาตเลี่ยมรยาทท่านประธานฯ ถ้าท่านประธานฯ ไปอุดรฯ แล้วไม่ได้ไปเรื่อง
ไปเดช ในฐานะที่ผมเป็น ส.ว. สกลนคร ก็ต้องขออนุญาตขอกำหนดการจากท่าน เพื่อจะได้
ไปต้อนรับท่านในฐานะที่ท่านเป็นประธานของกระผม อย่างไรก็ตามขอให้ท่านช่วยขอ
กำหนดการที่ท่านจะเดินทางด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ดีเลยครับ เดี่ยวจะให้ฝ่ายประสานงานกับทางฝ่ายเลขาฯ
นะครับ ผมจะได้ไปทำงานตรงนั้นในวันพรุ่งนี้ว่ามีภารกิจอะไรบ้างนะครับ เชิญท่านณรงค์
แล้วท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ แล้วก็จบนะครับ เราจะเข้าเรื่องที่ค้างแล้วครับ เชิญท่านณรงค์
นันทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมไม่มีเรื่องหารือ แต่ว่าผมเข้าใจว่า
 เมื่อสักครู๋บังเอิญท่านวิญญูเอาเรื่องอื่นมาแทรกเสียก่อน ที่ท่านปรีชาได้พูดถึงเรื่องรายงาน
 ของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ ๑๐ กว่าเรื่อง ผมมีความเห็นว่าถ้าเราไม่พูดกันมากนัก
 พิจารณาข้อสังเกตเพิ่มเติมไป หรือจะต่อ จะตัด จะเติมอะไรก็ว่ากันตรงนั้น จะทำให้ผลงาน
 ที่~~เพื่อ~~เราได้รับหน้าที่เป็นกรรมการไปศึกษามาทั้งสามัญและวิสามัญก็จะเกิดประโยชน์
 เพราะสามารถส่งไปให้รัฐบาลได้ แต่ถ้าเราพิจารณาไม่หมด ถ้าพิจารณาไม่หมด ไม่ครบ
 เรื่องที่ไม่ได้พิจารณาในวุฒิสภาก็ไม่สามารถที่จะส่งต่อไปให้รัฐบาลได้ เพราะฉะนั้น
 การส่งต่อให้รัฐบาลนั้นก็จะมีประโยชน์และหลายครั้งที่เขาได้ตอบกลับมาว่า คณะรัฐมนตรี
 ได้รับทราบแล้วก็มีความเห็นอย่างไร ๆ ที่นี้ในส่วนที่ท่านปรีชาเป็นห่วงนั้นท่านบอกว่า
 เมื่อเราส่งเรื่องไปแล้วไม่มีใครติดตาม อันที่จริงคนที่ติดตามโดยตรงโดยหน้าที่ก็คือ
 คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา อันนี้โดยตรงอยู่แล้ว
 เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่อยู่ใน (๓) นะครับ นอกจากตรวจรายงาน
 การประชุม พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ซึ่งเราทำเป็นปกติอยู่แล้วนี้ หน้าที่ของ
 คณะกรรมการชุดนี้ก็คือ ติดตามผลการปฏิบัติตามมติของวุฒิสภา ซึ่งเขาก็ทำอยู่ แต่บังเอิญ
 ว่า อาจจะไม่ได้นำมารายงานหรืออย่างไรกระผมไม่ทราบ ก็อยากเรียนเสนอท่านประธานฯ
 ว่า ให้คณะกรรมการสามัญชุดนี้ ซึ่งได้ติดตามมติของวุฒิสภาแล้วได้ผลเป็นประการใด
 ก็ให้กรุณานำมารายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาบ้าง ก็จะเกิดประโยชน์ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : นายแพทย์ประสิทธิ์ ถ้าไม่คิดใจ ก็เป็นสมพรได้ไหม
 ครับ คิดใจไหมท่านประสิทธิ์ครับ เอาสั้นที่สุดครับ เพราะว่าเราจะใช้เวลาประชุมของเรา
 สักครู่ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : สั้นและกะทัดรัดท่านประธานฯ
 ครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง เพราะผมไปอ่านหนังสือพิมพ์แล้วไปอ่าน
 ข่าว แล้วก็มีผู้สื่อข่าวทั้งหลายก็ถาม ทั้งผมด้วย ถามสมาชิกฯ ด้วย ที่เรียกว่าการส่งผู้ว่า สตง.

ไปขึ้นทูลเกล้าฯ ครับ จนบัดนี้เรื่องก็จบไปอย่างไร ผมก็เลยต้องเรียนฝากท่านประธานฯ เพราะว่าเมื่อวานนี้~~เอง~~นะครับ ผู้สื่อข่าวถามท่านค่านวณ เหมาะประสิทธิ์ ท่านค่านวณ ก็บอกก็ยังไม่ทราบ ถามผมมาเมื่อวันก่อนนี้เหมือนกัน ผมก็บอกผมก็ไม่ทราบ เขาก็บอกว่า ไหนบอกว่าสมาชิกฯ รู้อะไร รู้อย่างไร ผู้สื่อข่าวรู้อย่างไร ประชาชนต้องรู้อย่างนั้น ท่านค่านวณก็เลยโทรศัพท์ไปถามท่านเลขาฯ ท่านเลขาธิการวุฒิสภาก็บอกว่า ได้ส่งเรื่องให้ท่านประธานฯ แล้ว แต่ไม่ทราบว่าท่านประธานฯ ขึ้นทูลเกล้าฯ ให้ลงพระปรมาภิไธยหรือยัง ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นวันนี้ต้องเรียนถามท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าผู้สื่อข่าวบอกว่า ถามท่านประธานฯ ท่านประธานฯ บอก ตอบได้ทุกเรื่อง แต่เรื่องนี้ท่านไม่ตอบ ก็เลยไม่ทราบครับ ก็เลยเกิดความข้องใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมข้องใจครับ คือท่านจะทำตามมติของที่ประชุมวุฒิสภาที่ได้เห็นชอบไปแล้ว ๑๐๗ เสียง ท่านจะขึ้นทูลเกล้าฯ เมื่อไร ก็อยู่ในอำนาจหน้าที่ของท่านตามรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้~~และ~~ทั้งนั้นพวกเรานี้ไม่ทราบ ผมก็ไม่ทราบว่า สมาชิกฯ คนอื่นทราบหรือเปล่า แต่ผมกับเพื่อนสมาชิกฯ หลาย ๆ คนไม่ทราบ ก็เลยอยากจะถามจากปากท่านประธานฯ เองครับ ว่าได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้ว เพื่อที่จะให้พวกเราได้ทราบ แล้วก็ประชาชนได้รับทราบ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องตรงครับ เป็นเรื่องความจริงที่จะต้องปรากฏก็เลยอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ คำถามที่ท่านหาหรือผม ผู้สื่อข่าวก็ได้ถามผมก่อนเข้าห้องประชุมแล้วนะครับ ถามอย่างที่ท่านอยากจะทราบ ~~นี้แหละ~~ ผมก็ตอบผู้สื่อข่าวไปแล้วว่า เรื่องทั้งหลายทั้งปวงมติของวุฒิสภาได้มีมติกันตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ในที่ประชุมของวุฒิสภาเรื่องนี้ก็เป็นข้อถกเถียงกันพอสมควร เป็นข้อยุติไปแล้ว แต่ขั้นตอนหลังจากนั้นไปวุฒิสภาก็น่าจะเป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาจะดำเนินการต่อไป แต่ก็ด้วยเหตุที่ยังมีถกเถียงกันอยู่นะครับ ผมก็ได้เรียนชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้ว แล้วก็ล่าสุดก็รับทางสำนักงาน คตง. แจ้งเรื่องมาสักสัปดาห์ก่อน~~นี้~~นะครับว่า ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้คุณหญิงจรรุวรรณมาปีกว่าแล้ว แล้วก็ตั้งกรรมการรักษาการแทนคุณหญิงจรรุวรรณก็ไม่ได้ทำงานมาปีกว่า ไม่ได้รับมอบหมายงานอะไรทั้งสิ้นมาปีกว่าแล้ว

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อัยยา ๖/๓

อันนั้นคือข้อเท็จจริงผมก็ทราบตามนั้นเป็นลายลักษณ์อักษรเขาทำมาแก่นั้น แต่เรื่องทั้งหลาย
ทั้งปวง ที่นอกจากนั้นไปก็เป็นไปตามเรื่องขั้นตอนตามกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญที่ได้ให้
อำนาจประธานวุฒิสภาไว้ ก็ขอชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ นี่คือการชี้แจงครับ คงไม่ต้องต่อแล้วครับ
คุณหมอประสิทธิ์ ให้มาถามส่วนตัวได้นะครับ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

- ๗/๑

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องต่อเนื่องเมื่อสักครู่นี้
 นะครับ จากท่านณรงค์แล้วก็ท่านก่อน ๆ นั้น ขอร้องที่เอ่ยนามท่าน คือในเรื่องของ
 การพิจารณารายงานของคณะกรรมการการ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ว่า ใครขอให้คณะกรรมการได้มีมติชี้แจงบ้างตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๐
 คณะกรรมการก็มีมติที่จะแถลงชี้แจงข้อเท็จจริงตามสมควรครับท่านประธานฯ
 ก็ให้สลับกันบ้าง แต่ว่าผู้อภิปรายบางท่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมก็อยากจะกราบเรียน
 ท่านผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในขณะนั้น ๆ ว่า การอภิปรายของท่านสมาชิกฯ นั้น บางที
 ท่านเข้ามาที่หลังอะไรนี้ ก็ให้อภิปรายโดยพอมีเวลาบ้างครับท่านประธานฯ ไม่ใช่ว่า
 ให้อภิปรายไปจนเหนื่อยไปเองแล้วก็นั่งลง อย่างนี้ท่านประธานฯ ก็เห็นแล้วว่ารายงาน
 ของเรา/ท่านประธานฯ บรรจุระเบียบวาระตั้ง ๑๐ กว่ารายงาน ก็จะไม่จบง่าย ๆ กรรมการ
 ที่จะชี้แจงให้ผู้ซักถามเป็นข้อ ๆ ไป เขาก็นั่งฟังอยู่ แล้วก็รอเป็นเวลา ๒ - ๓ ชั่วโมง
 ไม่ได้ชี้แจง ก็เป็นการที่ทำให้เสียเวลาของผู้ที่จะรอรับฟังคำชี้แจงจากกรรมการ ผมอยาก
 จะให้ท่านประธานฯ จัดสรรเวลาให้พอดี นะครับ คือก็ได้อยู่แล้ว แต่อยากให้พอดี
 เหมาะสม เพราะว่าเวลาของเรามีจำกัด เนื่องจากสมัยประชุมนี้จะสิ้นสุดแล้ว ก็อยากกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าบางทีการเข้ามาชี้แจงของคณะกรรมการก็อยากจะชี้แจง
 บางรายงานศึกษามา ๓ ปีกว่าครับท่านประธานฯ ก็อยากจะชี้แจงสัก ๒ - ๓ นาที ให้หาย
 ข้อกังขาข้องใจของท่านสมาชิกฯ แต่ก็ได้ไม่ได้ชี้แจง อันนี้ก็เป็นการขาดโอกาสของ
 คณะกรรมการ ก็อยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานฯ ไว้เป็นข้อสังเกตเพื่อจะได้
 ดำเนินการต่อไปให้เกิดความเรียบร้อยครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

(นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ยังไม่ต้องประท้วงได้ไหม
 จะให้ท่านมารุคดีแจงกรรมการก่อน เคียะจะให้ท่านพูดอีกสักเรื่องก็ได้ครับ เชิญนั่งก่อน
 หมอประสิทธิ์ครับ เชิญนั่งก่อนครับ

LIRT

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ผมประท้วง
ท่านประธานฯ ครับ ขอประทานโทษครับ

ประธานวุฒิสภา : เคียวท่านมารู้ครับ นายแพทย์ประสิทธิ์ขอใช้สิทธิ
ประท้วงก่อน เชิญท่านมารู้ก่อน เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ผมขออนุญาต
ประท้วงท่านประธานฯ ไม่ทำตามระเบียบข้อบังคับฯ เพราะว่าผมกราบเรียนถาม
ท่านประธานฯ ครับว่า ส่งหรือไม่ส่ง ท่านต้องตอบให้ตรงครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัว
เพราะผมถามในนามของประชาชนที่อยากจะรับทราบ ในนามของสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่าน
อยากจะรู้ว่าความเป็นไป ~~ไปถึง~~ ไหน ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องส่วนรวม เพราะฉะนั้น
ท่านพูดเถอะครับ ผมยินดีรับฟัง ท่านจะส่งก็ไม่มีปัญหา ท่านไม่ส่ง ผมก็ไม่รู้จะไปทำอะไร
ท่านประธานฯ อยู่ที่ดุลพินิจของท่านประธานฯ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านต้องตอบ
ให้สมาชิกฯ ได้รับทราบอย่างกระจ่าง แล้วก็ประชาชนจะได้หายข้องใจครับ เพราะว่าทุกวันนี้
ผมโดนกระแสด้วยเหมือนกันนะครับท่านประธานฯ ผมไปออกรายการกับสมาชิกวุฒิสภา
ท่านสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ผมไปพูด
หน่อยเดียว ท่านประธานฯ ครับว่าให้ส่งไปตามรัฐธรรมนูญ ประธานฯ มีอำนาจหน้าที่
จะต้องส่ง ท่านเชื่อไหมครับ เพื่อนผมที่เจอกันหลาย ๆ คนบอก โอ้โฮ วันนั้นคุณชี้แจงดี
มีเอกสารดีมาก บางคนบอกว่า มึงเรตติ้ง (Rating) ตกไปแล้ว ท่านประธานฯ ครับ
ขอประทานโทษ คุณนะเรตติ้งตกไปแล้ว ผมถามว่าเรตติ้งอะไร คุณไปให้คุณหญิงจารุวรรณ
ส่งไปให้

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ไหมท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ ไม่ใช่
จะขัดจังหวะ คือท่านถามแล้วก็เอาว่าท่านก็ต้องฟังผมนิดหนึ่ง แล้วก็ไม่ต้องอภิปรายอีกแล้ว
เพราะว่าท่านออกโทรทัศน์ ~~ที่~~ ทุกคนชื่นชอบ นายแพทย์ประสิทธิ์ตอนนี้เราก็กมมือให้อยู่แล้ว
นะครับว่าเป็นดาวสภาของวุฒิสภาเราผมก็ชื่นชมครับ อย่างนี้ว่า คำตอบที่นายแพทย์ประสิทธิ์
อยากจะทราบตรง ๆ อย่างนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ขอว่าผมกำลังดำเนินการตามขั้นตอนของ

๒๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กัญญณัท ๗/๓

กฎหมายอย่างรอบคอบที่สุดคนละรับ ตอบได้เท่านั้นจริง ๆ เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนทุกฝ่าย
นะครับ เพราะเราจะรักษาความสามัคคีของคนในชาติ แล้วก็พวกเรามาดีของวุฒิสภารักษา
องค์กรของรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญมีอีกหลายองค์กรที่วุฒิสภาเราเกี่ยวข้อง เอาแค่นี้
นะครับ เชิญท่านมาพูดครับ

- ๘/๑

นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ (นครนายก) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม มารุต โรจนปิยาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครนายก ในฐานะประธาน
 คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา ตามที่เมื่อสักครู่
 มีท่านสมาชิกฯ ได้เอ่ยว่า บางเรื่องต้องให้คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม
 และติดตามมติฯ ดำเนินการนะครับ ผมอยากจะขอชี้แจงว่าทุกคณะมีหน้าที่ติดตามได้อยู่แล้ว
 ถ้ามีปัญหา ก็ขอให้แจ้งมาทางคณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติฯ
 จะดำเนินการให้ เพราะเหตุว่าเรื่องทุกเรื่องทุกคณะทำกันเยอะแยะมากมาย ไม่ว่าของ
 ปกครองหลายสิบคณะ เรื่องหลายร้อยเรื่อง ทางคณะคงจะติดตามทุกเรื่องไม่ได้ ยกเว้นว่า
 ได้แจ้งให้ทราบ จะดำเนินการให้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็เป็นเรื่องที่ดีที่ท่านมารุตในฐานะประธาน
 คณะกรรมาธิการตรวจรายงานฯ ถัดนี้รับข้อเสนอของท่านณรงค์ที่จะดำเนินการตรงนี้ไป
 แล้วจะทำให้งานของเรามีการติดตาม นอกจากติดตามรายงานการประชุมอย่างเดียวนี่
 ติดตามการทำงานของคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ด้วย ในเรื่องของมตินะครับ อันนี้เห็นด้วย
 นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ขอไประเบียบวาระที่ ๔ เลยครับ

พลเอก หาญ ลีनันทน์ (สตูล) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
 ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เคียวรอสักครู่พอดีผมไม่ได้ทันเห็นท่าน พลเอก หาญ
 มีอะไรครับท่าน พลเอก หาญ เชิญครับ เป็นวาระหรือหรือครับ ไม่พอแล้วหรือครับ
 เชิญครับ

พลเอก หาญ ลีนันทน์ (สตูล) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต
 ปรีกษาท่านนะครับ ผมรายงานท่านเป็นลายลักษณ์อักษรไว้แล้วนะครับ ขอหารือสัก ๓ นาที
 เรื่องความปลอดภัยของรัฐสภา อนุญาตไหมครับ ผมเขียนไว้ตั้งแต่วันก่อนแล้วเสนอท่าน
 ผ่านเจ้าหน้าที่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ๓ นาที ใช้ไหมครับ

พลเอก หาญ ลีนาทนันท์ (สตุล) : ขออนุญาตครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ ท่าน ๓ นาที ขอร้องท่านสมาชิกฯ ต้องฟัง
อีกนิดหนึ่งครับ เชิญท่านหาญครับ

พลเอก หาญ ลีนาทนันท์ (สตุล) : ครับ เพื่อความปลอดภัยของส่วนรวม
ของรัฐสภาจะครับ ท่านประธานฯ ครับ ปัจจุบันนี้สถานการณ์ก็ทราบกันดีนะครับ
เหตุการณ์ก่อการร้ายต่าง ๆ อาจจะลามขึ้นมาถึงเมืองใหญ่ได้นะครับ เนื่องจากว่าผมตระหนัก
เรื่องนี้มาตลอดนะครับ เมื่อเร็ว ๆ นี้ เมื่อวันที่ ๘ ที่มีการประชุมร่วมกันนะครับ ตอนเลิกแล้ว
ผมก็กลับออกไปทางประตูด้านหลัง ทางที่ปิดอยู่นะครับ แต่ก็ปรากฏว่าประตูเปิด
รถยังไม่ทันออกเลยครับ ผมออกไปก่อนจะปิดประชุมนิดเดียวครับ ผมฟังไปตลอด
ประตูเปิดหมด ไม่มียามอยู่ตรงนั้นหรอกครับ ผมถือว่าอันตรายมากนะครับ รถจอดอยู่เต็ม
ระเบิดขึ้นมาสักทีก็เกิดโกลาหลหมดแล้วก็คงบาดเจ็บล้มตายกันหลายในรัฐสภา รัฐสภา
เป็นที่ประชุม ผู้คนสำคัญมาประชุมกันทุกวันก็ว่าได้ บางครั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็มา
แถลงชี้แจงต่าง ๆ ผมเขียนเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ให้จัดการ
ปรับปรุงความปลอดภัยเสียใหม่ เมื่อปี ๒๕๔๕ เนื่องจากว่าผมก็เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของเรา
เป็นพลเรือนมาแต่งกายคล้ายตำรวจ ไม่มีการเพิ่มเติมวิชาความรู้แต่ประการใดตามลำดับ
ไม่เหมือนกับตำรวจจริง โดยย่อที่สุดผมก็เสนอให้เห็นว่า เสนอประธานรัฐสภาว่า ให้จัดการ
ปรับปรุงกระบวนการรักษาความปลอดภัยเสียใหม่ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจของเรานี้ที่แต่งตัว
คล้ายตำรวจให้เป็นตำรวจจริงเสีย อย่างสมัยเดิมที่เขาเรียกว่า ตำรวจรัฐสภาครับ
ท่านประธานฯ ครับ ขณะนี้บุคคลเหล่านี้เป็นข้าราชการพลเรือนครับ เรียกว่า เจ้าหน้าที่
รักษาความปลอดภัย แล้วก็ไม่ได้เกิดประสิทธิภาพแต่อย่างใดในการจัดการรักษาความปลอดภัย
เกิดความแตกแยกในครอบครัว เพราะว่าภรรยาของเขาไปเรียน ไปศึกษามาได้รับ
ปริญญาเสร็จ ในสังคมก็ถามว่าสามีเธอทำอะไร ก็ตอบว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
อ้อ ยามสถานันหรือ เถ้านั้นแหละครับ ก็เกิดความแตกแยกกัน ในที่สุดต้องมีการหย่าร้างกัน
นี่คือขวัญกำลังใจเสียครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตำรวจ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยนี้

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๘/๓

ต้องเป็นตำรวจจริงครับ เขาจะได้รับความรู้ตามลำดับ ตามหลักสูตรของตำรวจ ไม่ว่า
การรักษาความปลอดภัย การเข้าโรงเรียน เลื่อนยศไปตามลำดับ ก็ตื่นตัวอยู่เสมอครับ
ท่านประธานฯ ครับ -----

- ๕/๑

แล้วก็ต่อมาก็เรื่องหนึ่ง ยังไม่ได้รับการพิจารณาเรื่องนี้อย่างใดเลย ต่อมาก็เกิด โฉนดอาก้า
หน้าสภาเมื่อปี ๒๕๔๖ ผมก็เขียนอีกครับ ทักท้วงเรื่องนี้ บัดนี้ไม่ได้มีการแก้ไขแต่อย่างใด
ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญส่วนรวม ถ้าเกิดเหตุขึ้นเอาอะไรสักอย่างมาแขวนไว้ เป็นของ
ปลอม ๆ ก็ได้ ผมว่าตื่นเต้นกันหมดละครับ ทั้งรัฐสภานี้แหละครับ ผมเขียนเรื่องนี้มากราบเรียน
ท่านประธานฯ เพราะว่าท่านเป็นรองประธานรัฐสภาครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เคียวเรียนตอบท่าน พลเอก หาญ ให้ทราบ
ความคืบหน้าคดีหนึ่งนะครับ คือท่านประธานรัฐสภา ท่านโกศลกับผมได้ปรึกษาหารือ
ร่วมกันเรื่องระบบรักษาความปลอดภัยที่นี่ คือที่แรกเราจะแยกส่วนในการทำงานกันเฉพาะ
วันศุกร์หรือวันจันทร์ วันอังคารที่พวกเราประชุมนี้ เป็นอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะต้อง
ดูแลตรงนี้ แต่ว่าเพื่อจะจัดระบบรักษาความปลอดภัยตรงนี้ ขอทำรวม ในรัฐสภากำลัง
จัดระบบใหม่ รวมทั้งกำลังจะติดตั้งวงจรปิดตามจุดต่าง ๆ ในอาคารรัฐสภาและตามบริเวณ
ด้วยนะครับ นั่นส่วนหนึ่ง ส่วนมาตรการเรื่องของการตรวจจริงหรือใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจจริงนั้น
ก็มีการหารือกันว่า อาจจะต้องจ้างคณะใดคณะหนึ่งมารับผิดชอบ ซึ่งตอนนี้อยู่ระหว่างหารือ
ว่า คณะ รปภ. ของเราทั้ง ๒ สภา ~~ที่~~ มีความสามารถของเขามีจำกัด พวกเราก็เห็นว่า เราอยู่มา
๕ ปีแล้ว เรายังก็ลำบากอยู่เรื่องนี้นะครับ คิดว่าผมรับข้อเสนอนี้เข้าไปหารือในที่ประชุม
ของกรรมการรัฐสภาจะต้องพิจารณาเรื่องนี้ ถ้าจะหารือเรื่องนี้ เอาเรื่องนี้เรื่องเดียวนะครับ
ของท่านแก้วสรรเรื่องนี้ไหมครับ เชิญท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเรื่อง
เกี่ยวเนื่องกับที่หารือกันครับ สั้น ๆ ครับ แล้วไม่มีอันตราดต่อใครทั้งสิ้น กล่าวคือเรื่อง
การกราบบังคมทูลผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่า ~~ที่~~ นะครับ ผมมีข้อเสนอไว้หนึ่ง คือ
นับแต่วุฒิสภามีมติแล้ว ~~ที่~~ ก็เป็นดุลพินิจท่านประธานฯ แล้วถ้ากราบบังคมทูลเมื่อไรทุกฝ่าย
ต้องเงยบ่นะครับ ทุกคนต้องเงยบ่นว่า จะมีค่าเป็นการลวงพระราชอำนาจ เพราะฉะนั้น
ในระหว่างที่เรื่องยังอยู่ในมือท่านประธานฯ ก็ว่ากัน ได้ ผมเองผมก็ไม่พูดแล้ว แต่เพื่อน
คนอื่นเขาก็มีสิทธิพูด แต่ถ้าเรื่องไปถึงกราบบังคมทูลเมื่อไร ~~ที่~~ ผมเรียนตามตรงนะ

ท่านประธานฯ ครับ ช่วยกรุณาบอกให้ทุกฝ่ายรู้ ถ้าท่านไม่บอกแล้วคนอื่นก็วิจารณ์กันปาว ๆ โดยไม่รู้ข้อเท็จจริงนี่จะเป็นปัญหา เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ก็เรียนเสนอท่านประธานฯ ไว้ ผมตีความว่าที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ สงสัยว่าท่านจะยังไม่ได้เสนอ แต่ถ้าเสนอต้องรีบบอกครับผม ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เคียวย่านเสรี และท่าน พลตรี มนูญกฤต นะครับ
เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมคงเกี่ยวเนื่องในเรื่องที่พูดถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานฯ ให้เลขาธิการวุฒิสภาแจกเอกสารในห้องประชุมวันนี้ ไม่พูดคงไม่ได้ เพราะมาแจกในห้องประชุม เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ไม่มีการลงชื่อ แต่ระบุในหน้าแรกว่า เป็นเอกสารจดหมายเปิดผนึกเรื่อง ปัญหาการแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยศาสตราจารย์ด็อกเตอร์อุกฤษ มงคลนาวิน เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมอ่านดูแล้วเป็นเอกสารที่ท่านประธานฯ ไม่ควรให้นำมาแจกในที่ประชุม เพราะว่าเอกสารฉบับนี้เอาไปเผยแพร่สร้างกระแสข้างนอกมาครั้งหนึ่งแล้วแล้วเอกสารดังกล่าวไม่เป็นกลางครับท่านประธานฯ ส่วนหนึ่งบอกว่า การที่นายวิสุทธิ์จะถอนตัวจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จะส่งรายชื่อบุคคลอื่นให้วุฒิสภาให้ความเห็นชอบอีก ก็ไม่ใช่การแก้ปัญหาก็คือถ้าบอกว่านายวิสุทธิ์ถอนตัวไม่ใช่เรื่องแก้ปัญหาก็อีกข้อหนึ่งบอกว่า ถ้าคุณหญิงจรวรรณถอนตัวเป็นการแก้ปัญหาก็ท่านประธานฯ เอกสารฉบับนี้ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับ ไม่ควรให้เลขาธิการวุฒิสภาทำหนังสือปะหน้าส่งมา เพราะว่าเป็นเรื่องที่ไม่เป็นกลาง ท่านประธานฯ ต้องวางตัวเป็นกลางครับในขณะนี้ เอกสารนี้ไม่เป็นกลางครับ เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า อย่าให้ความสำคัญ เพราะว่าถ้าหากเป็นเอกสารที่ส่งมา มีเหตุผลที่เป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมเห็นชอบที่จะให้แจก แต่เมื่อเอกสารก็ยังไม่เป็นกลาง แต่กลับมาให้แจกในที่ประชุมแห่งนี้ ผมขอคัดค้านนะครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

๒๓)

ว. ๒๕ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๕/๓

ประธานวุฒิสภา : ผมถามท่านเลขาฯ เรื่องเอกสารแล้วครับ เป็นความเห็น
ของบุคคลนะครับ เราไม่อยากไปพาดถึงท่าน เชิญท่านเสรีนังก่อนนะครับ ก็เป็นความเห็น
ของบุคคลท่านหนึ่ง ท่านก็เป็นอดีตประธานวุฒิสภา แต่ว่าเลขาฯ คือให้เวียนสมาชิกฯ นี่
ไม่ได้หมายความว่า แจกในห้องประชุมนะครับ ในเมื่อแจกไปแล้วก็เป็นดุลพินิจของ
ท่านสมาชิกฯ ที่ไปอ่าน แล้วจะเชื่อหรือไม่เชื่อเป็นอีกเรื่องหนึ่งก็แล้วกันนะครับ เอาว่า
สมาชิกฯ เองขอแจกผมก็ให้แจก อันนี้เรื่องเอกสารนี้เป็นดุลพินิจในการที่จะศึกษากัน
ก็แล้วกัน อย่าไปว่ากล่าวกันเลยนะครับ เชิญท่าน พลตรี มนูญกฤต ครับ

- ๑๐/๑

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ขออนุญาตเรียนในชั้นปรึกษาหารือนี้ จริง ๆ น่าจะมี ๓ เรื่อง

เรื่องแรกที่ท่านปรีชา ปิตานนท์ ได้ปรึกษาท่านเกี่ยวกับการติดตามมติของ วุฒิสภาต่อรัฐบาล อันนั้นก็เกือบจะถูกต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ประธานฯ ทำ แต่อย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ในตอนที่ผมเป็นประธานฯ อยู่ ก็ท่านปรีชาฯนี้แหละครับตามเรื่องของแก ที่มีการทุจริตคอร์รัปชันในกระทรวงคมนาคมครับ ท่านก็ส่งเรื่องมาที่ผม ผมทำอย่างไร เรื่องที่ท่านปรีชาส่ง ผมก็ส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรี และอีกทางหนึ่งผมส่งให้ท่านสราวุธ ตอนนั้นท่านเป็นประธานคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามฯ แล้วท่าน ก็ทำ เพราะฉะนั้นก็จะมาบรรจบพบกันนะครับ อันนี้ผลก็จะออกมาว่าเราได้ติดตามแล้ว แต่ส่วนนายกฯ จะไปทำอย่างไร อันนั้นอยู่ในอำนาจของท่าน เราไม่สามารถจะไปล่วง แต่เราก็ได้ทำตามในกระบวนการนะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่กราบเรียนวิธีการที่ทำ แล้วก็ไม่มีปัญหา ไค ๆ ทั้งสิ้น แล้วก็ต้องแจ้งให้เจ้าตัวทราบว่าที่ตามไปนั้นผลเป็นอย่างไรนะครับ

ข้อที่ ๒ เรื่องที่ พลเอก หาญ สีนานนท์ ได้ปรึกษาท่านประธานฯ นะครับ แล้วที่ท่านประธานฯ ได้ปรึกษาท่านประธานรัฐสภานั้น ผมคิดว่าก็เป็นแนวหนึ่ง แต่ไม่ใช่ แนวที่น่าจะมีประสิทธิภาพต่อการรักษาความปลอดภัยโดยใช้ที่ท่านเรียกว่า รปภ. สภา ความจริงไม่ใช่ครับ รัฐสภานี้ตั้งมา ๗๓ ปีแล้วนะครับ แล้วก็ในปี ๒๕๑๘ นี้ มีพระราชบัญญัติอยู่ ๒ ฉบับ ว่าด้วย ก.ร. ท่านเป็นรองประธานอยู่ มีอยู่มาตราหนึ่ง มาตรา ๑๘ ว่าตำรวจรัฐสภานี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับตำรวจแห่งชาตินี้แหละครับ เพราะฉะนั้นไปปรับตรงนี้นะครับ ซึ่งผมได้ทำเรื่องตั้งแต่เป็นประธานวุฒิสภาประมาณ เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๔๔ ถึงท่านประธานฯ อุทัย ขอปรับโครงสร้างตรงนี้ ขอความกรุณา ท่านไปทบทวนนะครับ อย่าไปจ้างใครมานะครับ ถ้าจ้างมาอันตรายกับสภาเรานะครับ เราจะต้องเอาคนของเราถึงจะรักพวกเราจริงแล้วก็รักสถานที่ รักตัวบุคคลของพวกเรา แล้วมี อำนาจหน้าที่ ไปไกลกว่านั้นนะครับ ผมจะเรียนท่านประธานวุฒิสภานะครับว่า ผมทำ โครงการไว้ที่จะสร้างตำรวจสภาโดยมีหน้าที่เป็นตำรวจของ ส.ว. ทั้ง ๒๐๐ คน คือมีหน้าที่ ติดตามตัวบุคคลแล้วมีอำนาจเช่นเดียวกับตำรวจของตำรวจแห่งชาติ เราไปเอาแนวความคิด

๒๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๑๐/๒

ของสันติบาลกอง ๒ มาสมัครรับ สันติบาลกอง ๒ ของกรมตำรวจนี้ครับ เอาแนวความคิดมาแล้วก็มาปรับแก้ ซึ่งอันนี้ทุกท่านที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาทั่วประเทศ ๒๐๐ ท่านนี้ก็จะมีความเห็นว่าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับตำรวจเฉพาะตัวบุคคล ท่านประธานฯ จะใช้สักเท่าไรก็ได้ ไม่ต้องว่าพอจะไปดูงานเหมือนแร่จะต้องโทรศัพท์ไปบอกตำรวจที่ปทุมวันบอกมากอดต้อนรับนะ อย่างนั้นไม่ได้ ตำรวจต้องเป็นตำรวจของสภา ท่านประธานฯ ครับ ในระบบประชาธิปไตยหรือในระบบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา ตำรวจสภานี้ใหญ่กว่าตำรวจแห่งชาติ แล้วมีหน่วยข่าวกรองรู้ลึกนะครับ จนกระทั่งแม้กระทั่งรัฐบาลขนาดจอร์จ บุช จะแต่งตั้งเอกอัครราชทูตจะต้องมาถามวุฒิสภาก่อนว่าจะเอา ไม่เอา ไม่ใช่ประธานวุฒิสภาต้องไปถามนายกฯ ก่อนว่าท่านจะให้ทำอย่างไร ไม่ใช่ เสียหมด เสียระบบ ๗๓ ปี นะครับ วันนี้เป็นวันครบรอบเมื่อ ๖ โมงเช้าพระยาพหลฯ กับนายปรีดีไปประกาศที่หมุดปฐิวัติอยู่ข้างพระบรมรูปทรงม้าทางซ้ายนี้ หน้าสนามเสือป่านี้ นะครับ เมื่อ ๗๓ ปีที่แล้ว แล้วท่านมาทำกันอย่างนี้ครับ เสียหายหมด บ้านเมืองไปไม่รอดนะครับ -----

- ๑๑/๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๑๑/๑

เอกสารที่ผมอ้างถึงนี้คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ปี ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการฝ่ายรัฐบาลนี้ละครับ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ขาดเรื่องการข่าว ผมจึงขอจัดตั้งเรื่องการข่าว แต่ก็พอดีไม่ได้ทำต่อคนที่เข้าใจนี้ครับ คือ คุณสุวิมล นี่ละครับ ท่านเลขาฯ ของท่านนี้ เพราะอะไร เพราะมีอยู่คำถามหนึ่ง ผมถามว่าเข้าใจไหมที่ผมขอ ชี ๑๑ เพิ่มมา ๔ - ๕ ที่นี้เข้าใจไหม ทำไมผมถึงขอคุณสุวิมลเป็นคนเดียวที่เข้าใจในตอนนั้น บอกว่า ท่านประธานฯ จะเอามาทำเรื่องเกี่ยวกับองค์กรที่รองรับวุฒิสภาเป็นแห่ง ๆ ไซ้ไหม คุณสุวิมลจำได้ไหม ที่พูดว่าเป็นแห่ง ๆ ไซ้ไหม นี่ละครับ ท่านใช้คน ๆ นี้ให้เป็นประโยชน์ เรื่องนี้ก็จบแค่นี้ก่อน

ข้อที่ ๓ ผมอยากจะเรียนว่า พวกเราเคารพมติวุฒิสภา เราต้องมุ่งความมุ่งหมายเรื่องมติวุฒิสภา เอาละเมื่อมติวุฒิสภาล่าสุดเป็นอย่างไรก็เป็นไป แต่มติวุฒิสภาล่าสุดมีตามคที่มีมตินั้น ตามมาตรา ๕ ของกฎหมายคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ระเบียบของคุณขัดต่อพระราชบัญญัติ ระเบียบของคุณไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วคุณเอามาเหนือกว่ามติ เหนือกว่ากฎหมาย เหนือกว่ารัฐธรรมนูญ อันนี้ไม่ถูก

แล้วที่สำคัญคำถามสุดท้ายตอบก็ได้ ไม่ตอบก็ได้ ท่านไปหาประธานองคมนตรีไซ้ไหมครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ข้อหาหรือของท่าน พลตรี มนูญกฤต ผมจะรับไปพิจารณานะครับ เรื่องตำรวจรัฐสภานะครับ คือ เราทำคนเดียวไม่ได้ เพราะระเบียบรัฐสภาสภาผู้แทนราษฎรท่านเป็นประธาน อย่างไรก็ตามการดำรงสถานะองค์กรวุฒิสภานั้นผมแยกออกมาเด็ดขาดอยู่แล้วในการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ แต่ว่าอันที่ร่วมกันนี้เราก็ต้องขึ้นกับกฎหมายรัฐสภา อันนี้ผมรับไปพิจารณานะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบการใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งเมื่อคราวที่แล้วนั้นคณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุม ได้มีสมาชิกฯ อภิปรายซักถาม

๓๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๑๑/๒

แล้วก็ท่านกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงตอบคำถามจนการซักถามจบนะครับ ท่านรองประธานฯ คนที่หนึ่ง ท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ ทำหน้าที่ประธานได้มีมติให้ยุติการอภิปรายไป แล้ว แต่ว่าขอเลื่อนมาลงมติในคราวต่อไปคือวันนี้ ฉะนั้นต่อไปผมก็จะเป็นการขอมติ ของรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญว่าจะเห็นชอบด้วยกับรายงานของ คณะกรรมาธิการหรือไม่ เห็นชอบแล้วจะส่งไปไหน จะขอมติตรงนี้ก็ก่อนนะครับ ผมจะถาม มติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้รัฐธรรมนูญ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบ ด้วยกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

- ๑๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ เสียงข้างมากเห็นชอบด้วยกับรายงานนะครับ
ไม่เห็นชอบด้วย ไม่มี คออกเสียง ๓ เสียง ทางประธานคณะกรรมการจะให้ดำเนินการ
รายงานอย่างไรครับ ท่านหม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ ครับ เชิญครับ

หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ
ท่านประธานฯ ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเรื่องรัฐธรรมนูญไว้แล้ว ก็คงต้องส่งอันนี้
เข้าไปในนั้นอีกที แล้วก็คงต้องส่งต่อไปยังพรรคการเมืองไปยังอะไรต่ออะไรด้วย
อีกหลายแห่ง ซึ่งอันนี้ทางท่านณรงค์ได้ศึกษาเอาไว้แล้ว ผมขอให้ท่านณรงค์พูดต่อครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา เมื่อการประชุมคราวที่แล้วผมก็ได้
เรียนไว้ในที่ประชุมนี้ว่า เพื่อไม่ให้การศึกษาของคณะกรรมการนั้นเสียเปล่าหรือว่าเพื่อให้
เกิดประโยชน์ เกิดผลในทางปฏิบัติ ทางคณะกรรมการจะขออนุญาตสภาแห่งนี้ว่า เราจะ
ส่งรายงานนี้ไปที่คณะรัฐมนตรี ที่ประธานรัฐสภา ที่พรรคการเมืองทุกพรรค ที่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรทุกคน องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญทุกแห่ง แล้วให้นำรายงานฉบับนี้
ไปให้คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านประธานฯ ได้ตั้งไว้ ๔๕ คน
ที่มีท่านนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ เป็นประธาน นำเรื่องนี้ไปพูดคุยกันให้ได้ข้อยุติ แล้วก็
จะทำเป็นเรื่องเสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยหารือไปยังพรรคการเมืองเพื่อให้มาเสนอ
ร่วมกับวุฒิสภา โดยรายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้นเซ็นไว้
ครบแล้ว เพราะฉะนั้นก็จะใช้เวลาไม่เกิน ๕๐ วัน ดำเนินการให้แล้วเสร็จ แล้วก็ถ้าทุกอย่าง
ครบองค์ประกอบตามรัฐธรรมนูญ ก็จะได้นำเสนอประธานรัฐสภาในเรื่องที่จะแก้ไขเพิ่มเติม
รัฐธรรมนูญต่อไปครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ข้อเสนอของท่านณรงค์ นุ่นทอง โดยข้อเสนอ
ของคณะกรรมการสักครู่นี้ครับ เชิญท่านหม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการครับ

หม่อมราชวงศ์ กำลุนเทพ เทวกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ผมอยากจะ
เรียนต่อที่ประชุมว่า จุดนั้นหนักรู้จะอยู่ที่กรรมการที่ท่านประธานฯ ได้ตั้งไปแล้ว

จำนวน ๔๕ คนนั้น เพราะฉะนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์และยุทธวิธีทั้งหลายจะมาจาก คณะกรรมการชุดนี้ ซึ่งเป็นคณะกรรมการของวุฒิสภา และคณะกรรมการชุดนี้ จะทำหน้าที่แทนวุฒิสภาทั้งหมด แล้วเมื่อเสร็จแล้วจะนำมาเข้าวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผม คิดว่าการดำเนินการครั้งนี้คณะกรรมการชุดนี้จะหาแนวร่วม จะกำหนดยุทธศาสตร์ และยุทธวิธีทั้งหมดเพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติกับประชาชนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อย่างแท้จริงครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า ในฐานะกรรมการด้วยครับ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ไม่ใช่ค่ะ ท่านประธานฯ ไม่ใช่ในฐานะ กรรมการค่ะ ท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันพอจะติดใจประเด็นที่ท่านณรงค์พูดหนึ่งว่า รายชื่อที่นำเสนอ ดิฉันอยากจะเรียนว่า ไม่ใช่ประเด็นที่จะเอาไปใส่กรรมการที่ท่านตั้งขึ้นมา รายชื่อที่ท่านสมพรหรือใครก็ตามรวบรวม เป็นเรื่องรายชื่อตามเฉพาะประเด็นเท่านั้น จะไปเพิ่มเติม ประเด็นอื่นที่เขาไม่เห็นด้วย ดิฉันว่าไม่ถูกต้อง เป็นการลักไก่ เพราะฉะนั้นดิฉันยืนยัน คนหนึ่งว่าดิฉันให้ตามวาระที่ดิฉันเห็นเท่านั้น ถ้าจะพ่วงประเด็นอื่นด้วย ดิฉันขออนุญาต สงวนความเห็น แล้วก็ต้องถอนชื่อทั้งที่พิจารณาใคร่ครวญ ไม่ใช่เรื่อง คนละเรื่อง ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมการ ตามที่ท่านประธาน
คณะกรรมการและท่านกรรมการณรงค์ได้เรียนกับสภาไปนั้น ก็เป็นไปตามข้อบังคับฯ
ข้อ ๕๑ นะครับ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วก็มีความเห็นที่จะมีข้อสังเกตไปยัง
คณะรัฐมนตรีหรือองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นก็จะได้นำดำเนินการไปตามที่
ท่านประธานฯ และท่านณรงค์ได้พูดไปแล้ว ส่วนรายชื่อของสมาชิกวุฒิสภาที่ได้กรุณา
เซ็นชื่อเพื่อจะขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ นั้น ก็มีอยู่จำนวน ๑๕๖ ท่าน ถ้าหากว่า
คณะกรรมการได้ดำเนินการในขั้นนี้แล้ว ท่านประธานฯ ก็ได้กรุณาตั้งกรรมการขึ้นมา
๔๕ ท่าน เพื่อได้พิจารณาศึกษาประเด็นที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเรื่องนี้ก็จะได้พิจารณา
อีกครั้งหนึ่งนะครับใน ๑๕๖ ท่านนั้นเราก็จะได้สอบถามอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านใดประสงค์ที่จะ
ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและกรรมการที่
ท่านประธานฯ ได้กรุณาตั้งขึ้นได้พิจารณาศึกษาแล้ว และมีประเด็นแล้วนี้ จะกรุณาให้ชื่อ
ของท่านยังอยู่หรือไม่ ถ้าหากว่าท่านใดบอกว่าจะขอเปลี่ยนแปลง เราก็ยินดีที่จะให้ท่านได้
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อันนี้คงไม่มีปัญหานะครับ เราไม่ได้คิดว่าจะส่งไปเลยโดยเปลี่ยน
ใบปะหน้าอะไรต่าง ๆ ตามที่เพื่อนสมาชิกฯ บางท่านอาจจะเข้าใจ เราจะต้องให้เกียรติ
ท่านสมาชิกฯ ว่าคณะกรรมการ ๔๕ ท่านได้ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
แล้วนี้ มีประเด็นที่ท่านเห็นควรด้วยหรือไม่ ถ้าท่านไม่เห็นด้วยเราก็จะไม่เอาชื่อของท่านได้
ส่งไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ขอกราบเรียนเบื้องต้นเท่านี้ก่อนครับ ท่านประธานฯ ครับ
ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนภินทร เชิญครับ

นายณนินทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม ณนินทร ศรีสรรพวงค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ผมเป็นผู้หนึ่งที่เซ็นชื่อลงไป
ใน ๑๕๐ กว่า ในวันนั้นนี้คุณสมพร ขออนุญาตเอ่ยนามครับ มาบอกผมว่า เซ็นเพื่อขอแก้ไข
กรรมการสรรหา ชัดเจนครับ ผมบอกห้ามมีประเด็นอื่นพ่วงนะ แต่เมื่อสักครู່ท่านณรงค์
นุ่นทอง ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านบอกว่า ๑๕๐ ชื่อเซ็นแล้วขอให้พ่วงไปคนละเรื่องกัน

ครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้น ๑๕๐ ชื่อตรงนี้คนละเรื่อง ไปพ่วงตรงนั้นไม่ได้ แล้วมาสอบถามใหม่ไม่ได้ ต้องเป็นเรื่องของการลงชื่อใหม่ในประเด็นต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ๑๕๐ ชื่อตรงนั้นผมขอให้ยกเลิก เพราะเป็นประเด็นเดียวซึ่งกระบวนการตรงนี้ได้ดำเนินการมาแล้ว คือเรื่องของการแก้ไขกระบวนการสรรหาครับ

ประธานวุฒิสภา : จริง ๆ แล้วนั้น รายชื่อที่ท่านสมพรได้ขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกฯ ในประเด็นแก้กรรมกรการสรรหา ป.ป.ช. นั้นก็จบลงแล้วก็ถูกต้องแล้ว แต่ว่าส่วนกระบวนการใหม่ก็น่าจะเริ่มต้นใหม่ ผมจะให้คณะกรรมการ ๔๕ คน อย่างที่ท่านหม่อมราชวงศ์กำนุนเทพกับท่านณรงค์ได้ขอให้ไปเป็นข้อสังเกตของวุฒิสภาให้ไปดำเนินการดีกว่านะครับ เขาจะได้จบนะครับ เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา เพื่อไม่ให้มาเสียเวลากับเรื่องนี้ต่อไป ผมขออนุญาตถอนเรื่องที่ผมพูดไปเมื่อสักครู่เกี่ยวกับรายชื่อ แล้วก็เมื่อคณะกรรมการ ๔๕ คน พิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว ก็จะขอรายชื่อใหม่ครับ จะล่ารายชื่อใหม่ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ก็ขอบคุณมากครับ จบในระเบียบวาระที่ ๔.๑ ครับ ผมขอไประเบียบวาระที่ ๔.๒ นะครับ ท่านอุบล เอื้อศรี

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต ท่านประธานฯ ครับ กระผม อุบล เอื้อศรี จากนครราชสีมาครับ ผมขอเรียนถาม ท่านประธานฯ ทางปฏิบัติว่าคณะกรรมการที่ท่านตั้งขึ้น ๔๕ ท่าน นั้นะครับ ที่จะพิจารณาประเด็นของรัฐธรรมนูญที่สมควรจะแก้ไขใหม่นั้นะครับ พวกเราสมาชิกวุฒิสภาข้างล่างนี้ มีสิทธิที่จะขอแปรญัตติเพิ่มเติมประเด็นที่สมควรแก้ไขใหม่ครับ ขอเรียนถามทางปฏิบัติครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอุบลหมายถึงประเด็นไหน ขออีกทีเถอะครับ ท่านครับแก้ไขไหนครับ

นายอุบล เอื้อศรี (กรรมการ) : ประเด็นที่ทางสภาของเรานี้ตั้งขึ้น ๔๕ ท่าน นั้นะครับ มาพิจารณารายงานของคณะกรรมการวิสามัญที่เราลงมติไป เมื่อสักครู่นี้จะเอากลับมาให้คณะกรรมการ ๔๕ ท่าน พิจารณานั้นะครับ พวกเราสมาชิกฯ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กาหลง ๑๓/๓

ที่อยู่ข้างล่างมีสิทธิขอแปรญัตติเพิ่มประเด็นได้ไหม นอกจากประเด็นที่คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาและสภาเห็นชอบไปแล้วนี้ะครับ เพิ่มเติมได้หรือไม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ คงอย่างนี้ท่านครับ กรรมการที่ตั้งขึ้นเป็น
กรรมการ ท่านก็ไปบอกคณะกรรมการพิจารณาจะเพิ่มประเด็นไหนก็ขึ้นอยู่ที่
คณะกรรมการ เพราะว่าเรื่องนี้ยังไม่ได้เสนอเป็นรายงานเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ จะต้อง
เป็นญัตติ ต้องเข้าสู่ญัตติแล้วเข้าสภาเป็นอีกเรื่องหนึ่ง อันนี้อยู่ในชั้นกรรมธิการศึกษา
ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ จะเพิ่มจะตัดอะไรก็ขึ้นอยู่กับ ๔๕ ท่าน จะคุยกันนะครับ จะเอาหรือไม่
เอาก็เช่นเดียวกันนะครับ อันนี้ก็ฝากไว้ท่านนั่นเองครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ระเบียบวาระที่ ๔.๒ รายงานผลการพิจารณาสอบสวน
กรณีการไม่ปฏิบัติตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) สัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขันและ
ให้ใช้สิทธิในการผลิต และจำหน่ายสุรา ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับ บริษัท
สุราหาราษฎร จำกัด (มหาชน) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษา
เรื่องเกี่ยวกับการทุจริตพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๑๔/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการการประจำที่นะครับ เชิญเลยครับ
คณะกรรมการการครับ เชิญท่านเจิมศักดิ์ครับ

(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านรองประธานทั้งสอง ถ้าพร้อมแล้วเชิญท่าน
รายงานต่อที่ประชุมได้เลยครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวน
และศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา ก่อนอื่นผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า
ขณะนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภา
กำลังประชุมอยู่ เนื่องจากได้นัดไว้ก่อนแล้วโดยไม่ทราบว่าจะมีการประชุมในวันนี้
จึงได้ให้ผมและอาจารย์เจิมศักดิ์ได้มาชี้แจงในที่ประชุมในวันนี้ครับ ด้วยในคราวประชุม
วุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษา ติดตาม
ตรวจสอบ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้การบริหารราชการ
แผ่นดินดำเนินไปอย่างสุจริต ยุติธรรม และโปร่งใส ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาสอบสวนและ
ศึกษากรณีปัญหาการผูกขาดในนโยบายสุราเสรีแล้วรายงานต่อวุฒิสภาไปแล้วนะครับ
ต่อมาคณะกรรมการวิสามัญได้ตรวจพบกรณีการไม่ปฏิบัติตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม
(ครั้งที่ ๔) สัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขัน และให้ใช้สิทธิในการผลิต และจำหน่ายสุรา
ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรมกับ บริษัท สุรามหาราชภูร จำกัด (มหาชน) ประกอบกับ
ท่าน ไพบุลย์ อุปัติสฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ได้เสนอข้อมูลและข้อเท็จจริง
ในประเด็นเดียวกันนี้มายังคณะกรรมการอีกด้วย ทั้งยังได้ชี้ให้เห็นถึงความเสียหายของรัฐ
เป็นเงินจำนวนมากจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว ซึ่งน่าจะมาจากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์โดยมิชอบคณะกรรมการวิสามัญจึงได้รับ

เรื่องนี้ไว้ดำเนินการศึกษา ท่านประธานฯ ครับ กระผมจะขออนุญาตที่จะชี้แจงอย่างคร่าวๆ นะครับว่ามีที่มาที่ไปอย่างไรนะครับ ข้อเท็จจริงครับได้จากการสอบสวนว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ทำสัญญากับ บริษัท สุรามหาชน จำกัด ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท สุรามหาราชวร จำกัด (มหาชน) เข้าสูรบางยี่ขันและให้ใช้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสุรา มีกำหนดเวลา ๑๕ ปี โดยสัญญาเช่าเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ ต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญารวม ๔ ครั้ง มีสาระสำคัญเพื่อเป็นการขยายอายุสัญญาเช่าสุรบางยี่ขัน และให้ใช้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสุราออกไปอีก ๕ ปี นับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งในกรณีนี้คู่สัญญายังได้แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาบางข้อด้วย โดยที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่ได้พิจารณาศึกษา ก็คือ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๘ ในสัญญาเดิมและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน -----

- ๑๕/๑

ข้อ ๓๘ มีข้อความย่อ ๆ นะครับว่า ผู้เช่าจะต้องทำสัญญาการผลิตและจำหน่ายสุราปรุงพิเศษ แม่โขง มีแรงแอลกอฮอล์ ๓๕ ดีกรี เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าขั้นต่ำดังต่อไปนี้ ปี ๒๕๒๓ เดือนละ ๕ ล้านขวด ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ เดือนละ ๗ ล้านขวด และในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เดือนละ ๗ ล้านขวด นอกจากนี้ผู้เช่าต้องจัดให้มีสุราเหลือคงโรงอยู่ตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสุราแม่โขงที่กำหนดให้ผลิตและจำหน่ายในแต่ละเดือน และอีกข้อหนึ่งที่มีความสำคัญครับ ท่านประธานฯ ครับ ข้อ ๖ ของสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๔) นี้ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๑ แห่งสัญญาเดิมและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ความในสัญญาข้อ ๕๑ ใหม่ะครับ บอกว่า ในวันสิ้นสุดแห่งกำหนดเวลาการเช่าตามสัญญานี้ ผู้เช่าจะต้องจัดให้มีสุราขาว สุราผสม สุราปรุงพิเศษแม่โขง สุราปรุงพิเศษกวางทอง สุราเก็บบ่มเหลืออยู่ในโรงงานสุราบางยี่ขัน เพื่อโอนขายให้แก่ผู้ให้เช่า เพื่อให้ผู้ให้เช่าจะได้ทำการจำหน่ายในระหว่างจัดเตรียมดำเนินงานผลิตสุราค่อจากผู้เช่าให้มีจำนวนเท่ากับปริมาณการจำหน่ายใน ๑ เดือน ของสุราแต่ละชนิด โดยคิดเฉลี่ยจากปริมาณจำหน่ายในปี ๒๕๔๑ ถ้าผู้เช่ามีสุราเหลืออยู่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดตามข้อนี้จะต้องยกสุรานั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ให้เช่า โดยไม่คิดมูลค่า ก่อนที่กำหนดเวลาการเช่า และให้ใช้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสุราจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ อนุมัติให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจำหน่ายทรัพย์สิน โรงงานสุราบางยี่ขันแห่งที่ ๒ ให้แก่ บริษัท สุราญชัย จำกัด ต่อมาบริษัทดังกล่าวได้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อนิติบุคคลเป็นบริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ซึ่งเป็นผู้ประมูลได้ในราคา ๘,๒๕๑,๕๕๕,๕๕๕ บาท และกระทรวงอุตสาหกรรมได้รายงานผลการจำหน่ายทรัพย์สินให้คณะรัฐมนตรีทราบ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และแจ้งด้วยว่าเมื่อบริษัท สุราบางยี่ขัน ชำระเงินครบถ้วนแล้ว กรรมสิทธิ์จะโอนไปเป็นของบริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๓ ข้อเท็จจริงได้จากการสอบสวนฟังได้ว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ทำสัญญาให้กับบริษัท สุรามหาชน จำกัด ต่อมาเปลี่ยนเป็นบริษัท สุรามหาราชฎร จำกัด เช่าสุราบางยี่ขัน และให้ใช้สิทธิในการผลิตและจำหน่าย เพิ่มเติมสัญญาและต่อสัญญา รวม ๔ ครั้ง สัญญาแก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ ๔) สัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขัน และให้ใช้สิทธิในการผลิต และจำหน่ายสุรา (ฉบับที่ ๔)

มีสาระสำคัญเป็นการขยายอายุสัญญาการเช่าสุราบางยี่ขันและให้ใช้สิทธิในการผลิต
 และจำหน่ายสุราออกไปอีก ๕ ปี นับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
 ๒๕๔๒ ซึ่งในการนี้ผู้สัญญาฯ ได้แก้ไขเพิ่มเติมในสัญญาข้ออื่น ๆ ในข้อ ๔ ของสัญญา
 แก้ไขข้อ ๓๘ ซึ่งผมได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว นอกจากนั้นยังแก้ไขข้อ ๕๑ ซึ่งได้กล่าวมา
 ข้างต้นแล้วเช่นเดียวกัน ต่อมาครับ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่กำหนดเวลาการเช่า
 และให้ใช้สิทธิการผลิตจำหน่ายสุราจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๒
 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมจำหน่ายทรัพย์สิน แล้วก็ให้เช่ากับ
 โรงงานสุราบางยี่ขัน -----

- ๑๖/๑

ต่อมาบริษัท สุรามหาราชวร จำกัด ได้มีหนังสือ ๒ ฉบับท่านประธานฯ ครับ หนังสือ ๒ ฉบับนี้แหละครับที่เป็นปัญหาที่จะพิจารณาในกรณีของคณะกรรมการในฉบับนี้ บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด มีหนังสือจำนวน ๒ ฉบับ ถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑ เป็นหนังสือที่ มท ๔๐/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ขอบาน้ำสุรา ให้บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด แจ้งขออนุมัติในหลักการขอขาน้ำสุราทั้งที่เสียภาษีและที่ยังไม่ได้เสียภาษีกับน้ำสุราที่บรรจุนานะเรียบร้อยแล้วและที่ยังไม่ได้บรรจุนานะ ที่เก็บอยู่ในโรงงานและที่เก็บอยู่ในสถานที่เก็บสุรานอกโรงงานให้แก่บริษัท สุราบางยี่ขัน ท่านประธานฯ ครับ หนังสือฉบับที่ ๒ เป็นหนังสือ มท ๔๐/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ขอโอนขาน้ำสุราให้บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด สาระสำคัญมีว่าเนื่องจากรัฐได้เปิดสุราเสรีภายหลังปี ๒๕๔๒ ที่สิ้นสุดอายุสัญญาเช่า และกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จำหน่ายทรัพย์สิน โรงงานสุราบางยี่ขัน รวมทั้ง เครื่องหมายการค้าผลิตสุราให้แก่บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ดังนั้น บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด มีความประสงค์จะขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาอนุญาตให้บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด ขายสุราชนิดต่าง ๆ ที่บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด จัดเตรียมไว้ในโรงงานสุราบางยี่ขัน เพื่อโอนขายให้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อวันสิ้นสุด ตามสัญญาเช่าข้อ ๕๑ โดยโอนขายให้กับบริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ในราคาค้นทุน โดยตรงแทนการ โอนขายให้กับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ผู้ซื้อโรงงานสุราบางยี่ขัน ได้ดำเนินการจำหน่ายสุราชนิดต่าง ๆ ต่อโดยรวดเร็ว สำหรับ สุราชนิดต่าง ๆ ของบริษัทที่เก็บไว้นอกโรงงานสุราบางยี่ขันทั้งหมด บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด ก็ขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพิจารณาอนุญาตให้บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด โอนขายให้บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ด้วยเช่นเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับ กรมโรงงาน อุตสาหกรรมในฐานะผู้ให้เช่าโรงงานสุราบางยี่ขัน มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงกรรมการผู้อำนวยการบริษัท สุรามหาราชวร จำกัด โดยอ้างหนังสือ ๒ ฉบับ ที่ผมกล่าว มาแล้วข้างต้น แจ้งตอบโรงงานในฐานะผู้เช่าโรงงานสุราบางยี่ขันไม่ขัดข้องที่บริษัท สุรามหาราชวร จำกัด จะดำเนินการทำตามความประสงค์ที่แจ้งมาข้างต้น สิ่งเหล่านี้ละครับ ที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐอย่างยิ่ง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า

คณะกรรมการวิสามัญได้ตรวจดูสัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขัน และให้ใช้สิทธิในการผลิต และจำหน่ายสุรา พ.ศ. ๒๕๒๓ และ พ.ศ. ๒๕๓๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมอย่างทีกล่าวแล้ว ๔ ฉบับ ปรากฏว่าเป็นสัญญาทางปกครอง ไม่ว่าตั้งแต่เริ่มต้นให้มีสัญญาการแก้ไขสัญญา ฝ่ายปกครองจะต้องดำเนินการตามระเบียบ กฎ ข้อบังคับของทางราชการเสียก่อน เช่น ระเบียบว่าด้วยการพัสดุหรือมติคณะรัฐมนตรีและสัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขันตั้งแต่ต้นและฉบับที่แก้ไขทั้ง ๔ ฉบับ ไม่มีฉบับใดเลยครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่ให้อำนาจกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการพิจารณาอนุญาตให้ไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญาได้ เพราะฉะนั้นทางกรรมการถือว่าอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในขณะนั้นได้อนุญาตให้บริษัท สุราหมหาราชวร จำกัด โอนขายน้ำสุราโดยไม่ปฏิบัติตามสัญญา ข้อ ๕๑ จึงเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจในการอนุญาต ประเด็นต่อไปครับ เนื่องจากข้อความในสัญญาข้อ ๕๑ ที่แก้ไขโดยสัญญาเช่า (ฉบับที่ ๔) ของสัญญาเช่า มีความชัดเจนสมบูรณ์แห่งเงื่อนไข เงื่อนไขว่า ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดสัญญาเช่า บริษัท สุราหมหาราชวร จำกัด จะต้องจัดให้มีสุราเหลืออยู่ในโรงงานสุราบางยี่ขัน ให้มีจำนวนเท่ากับปริมาณการจำหน่ายใน ๑ เดือนของสุราแต่ละชนิดโดยคิดเฉลี่ยจากปริมาณการจำหน่ายในปี ๒๕๔๑ เพื่อโอนขายให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ในราคาต้นทุน ถ้ามีสุราเหลืออยู่เกินกว่าที่กำหนดดังกล่าวจะต้องยกสุราจำนวนที่เกินให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยไม่คิดมูลค่า-----

มีอยู่ ๒ ประเด็นครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็จะต้องโอนขายให้แก่ผู้ที่มาซื้อใหม่นะครับ จำนวนเท่ากับเฉลี่ย ๑ เดือน ในปีที่ผ่านมา ประเด็นที่ ๒ ครับ สุราที่เหลือจากนั้นนี้ครับ จะต้องยกให้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งจำนวนการขายสุราขั้นต่ำในแต่ละเดือนนะครับ เฉพาะสุราปรุงพิเศษแม่โขงมีแอลกอฮอล์ ๓๕ ดีกรี ในปี ๒๕๔๑ ในสัญญาเช่าข้อ ๓๘ นะครับ กำหนดว่า อย่างต่ำที่จำนวน ๗ ล้านขวด ดังนั้นจำนวนสุราอย่างต่ำที่บริษัท สุรามหาราชบุรี จำกัด จะต้องขายให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมในราคาต้นทุนอยู่ที่จำนวน ๗ ล้านขวด อันนี้ครับเป็นจำนวนหนึ่ง ซึ่งจำนวนที่เกินก็จะต้องตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยไม่คิดมูลค่า ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ เกี่ยวกับประเด็นนี้มีข้อเท็จจริงเพียงบางส่วนที่ปรากฏชัดเจนนะครับ ได้ความจากหนังสือของบริษัท สุรามหาราชบุรี จำกัด ที่ ๔๐/๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ ซึ่งถึงอธิบดีกรมสรรพสามิตว่า บริษัท สุรามหาราชบุรี จำกัด มีสุราปรุงพิเศษแม่โขง ๓๕ ดีกรี ที่แปรสภาพไปจากเดิม ซึ่งบริษัท สุรามหาราชบุรี จำกัด ยังมีได้อนุญาตทำการปรับปรุงคุณภาพสุราโดยวิธีรับเสดมป์ (Stamp) สุราทดแทนจากกรมสรรพสามิตให้เสร็จสิ้นทันปี ๒๕๔๒ จำนวน ๓,๘๖๗,๓๖๐ ขวด จึงขอโอนสิทธิให้กับบริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ซึ่งสุรานี้เป็นสุราที่เกินจากที่จะต้องขายให้กับบริษัทซึ่งมาซื้อโรงงาน แต่ปรากฏว่าทางอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในขณะนั้นได้ยินยอมให้บริษัท สุรามหาราชบุรี จำกัด ขายให้กับผู้ที่มาซื้อบริษัทใหม่นะครับ ก็จึงทำให้เกิดเหตุที่ว่า จึงไม่มีสุราที่เหลืออยู่เช่นนี้นะครับทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐ เพราะว่าคนที่นำสุราที่แปรสภาพไปจากเดิมนะครับ อาจจะเป็นเงื่อนไขให้บริษัทที่นำมาขอคืนภาษีได้ แล้วก็การโอนหรือว่าถ้าโอนให้บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ไปนะครับ บริษัท สุราบางยี่ขัน จำกัด ก็อาจจะมาขอคืนภาษีได้ ในภายหลัง หากจะมีการขอคืนภาษีในกรณีนี้ จริง ๆ แล้วย่อมต้องตกเป็นสิทธิของกรมโรงงานอุตสาหกรรมนะครับ หากว่ากรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่ขอคืนภาษีหรือขอคืนไม่ได้ด้วยประการใดก็ตาม รัฐก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายภาษีจำนวนนี้ด้วยเช่นเดียวกัน ในประเด็นนี้ สะท้อนคณะกรรมการจึงเห็นว่าการไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ ๕๑ ของสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมทำให้รัฐได้รับความเสียหาย คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแล้วจึงมีมติให้แจ้งเรื่องนี้ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาคำเนิการดังต่อไปนี้

๑. แจ้งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะผู้เสียหาย เพื่อพิจารณา
ดำเนินการตามกฎหมายทั้งทางอาญาและทางแพ่งและทางวินัยกับอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรมในขณะนั้น และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ ดำเนินคดีแพ่งเรื่องความรับผิดชอบในทางละเมิดจากค่าเสียหายที่ควรได้
ตามสัญญาเช่าข้อ ๕๑ และค่าเสียหายจากการขอกินภาษีสุราจากอธิบดีกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ฐานจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาสีทิตตามสัญญาเช่า เป็นการ
จัดการทรัพย์สินของทางราชการ โดยมีชอบ เป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหายอย่างมาก
ในขณะเดียวกันให้ดำเนินคดีทางแพ่งกับบริษัท สุรามหาราษฎร จำกัด ที่ร่วมกันกระทำ
ละเมิดต่อรัฐ

๑.๒ ดำเนินคดีอาญากับอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็น
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมในขณะนั้นนะครับ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่จัดการทรัพย์สิน
ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริตและฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย
ไม่ชอบอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ในขณะเดียวกันขอให้พิจารณาประกอบด้วยว่า ในความผิด
ดังกล่าวมีผู้อื่นหรือข้าราชการอื่นซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำผิดด้วยหรือไม่ ถ้ามีก็ขอให้
ดำเนินการในคราวเดียวกัน

๒. ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นดังกล่าวข้างต้น
หากผลการสอบสวนปรากฏพยานหลักฐานว่า มีเจ้าหน้าที่คนใดกระทำความผิดในเรื่อง
ดังกล่าวก็ให้ดำเนินคดีตามกฎหมายและดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นด้วย

จึงกราบเรียนที่ประชุมครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตของวุฒิสภา ขอขอบคุณคณะกรรมการ ที่กล้าทำความจริงให้ปรากฏ ท่านประธานฯ ครับ สุภาษิตจีนเขากล่าวว่า มีเงินใช้ผีไม่แบ่งได้ เมื่อก่อนนี้ผมไม่เข้าใจท่านประธานฯ ครับ แต่เมื่อผมเห็นการกระทำของกรมโรงงาน อุตสาหกรรม กรณีไม่ปฏิบัติตามสัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขันนี้ ผมถึงเข้าใจ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ คิดต่อราชการส่งจดหมายไปราชการนะครับ ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่า กว่าราชการจะตอบจดหมายท่านประธานฯ ใช้เวลานานเท่าไร ให้ท่านประธานฯ ลองเอาให้ไวที่สุดท่านประธานฯ ครับ ไวที่สุดผมว่าไม่ต่ำกว่า ๑ อาทิตย์ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ดูเอกสารในหน้า ๕๕ ของรายงานฉบับนี้ บริษัท สุรามหาวิทยุฯ ส่งจดหมายไปยังกรมโรงงานฯ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ แล้วกรมโรงงานฯ ลงรับวันที่ ๒๒ ธันวาคม เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ส่งวันที่ ๒๑ วันที่ ๒๒ กรมโรงงานฯ ได้รับ ท่านประธานฯ ทราบไหมว่ากรมโรงงานฯ ตอบวันที่เท่าไรครับ หน้า ๑๐๓ กรมโรงงานฯ ตอบวันที่ ๒๒ ธันวาคม รับ ๑๐ โมงเช้า ตอบทันทีครับ แล้วท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่า จดหมายนี้เขาบอกว่า ขอขายสุรา ท่านประธานฯ ครับ สุรานี้เป็นก๊อแลนขวด ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ กรมโรงงานฯ ไม่ได้ตรวจสอบ ไม่ได้ดูสัญญา ไม่ได้เช็คสต็อก (Check stock) สิ้นค้าว่ารัฐเสียผลประโยชน์อย่างไร เสียอย่างไร ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ สัญญาเช่าที่เมื่อสักครู่ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ขอบก๊อที่เอ่ยนาม ท่านอ่านแล้วว่าสัญญาระบุไว้ชัด บอกว่า ในวันสิ้นสุดสัญญาเช่า หากผู้เช่า มีสัญญาเหลืออยู่เกินกว่าจำนวนที่ระบุไว้ในสัญญา ผู้เช่าจะต้องยกสุราที่เกินให้เป็นกรรมสิทธิ์ ก็คือ ทรัพย์สินทั้งหมดเป็นของหลวงหมดแล้วท่านประธานฯ ครับ

แสดงว่าสุราที่อยู่ในโกดังทั้งหมดที่เกิน ๗ ล้านขวดนี้เป็นของกรมโรงงานฯ ตามสัญญาแล้วครับ ท่านประธานฯ จำได้ไหมครับก่อนหมดสัญญานี้ ส่วนใหญ่ท่านประธานฯ ทราบไหมครับเขาทำอย่างไร ผู้เช่าเดิมจะต้องผลิตสุราก็เอาไว้อย่างไร เพื่อกันรายใหม่ไม่ให้มาประมูล เพราะรายเก่าเขาได้เปรียบครับ เขาเสียภาษีแบบเหมา ผลิตมากเท่าไรภาษีก็เสียเท่านั้นแหละครับท่านประธานฯ เขาจึงกันรายใหม่ไม่ให้เกิด คุณเหล้าไว้อย่างไร ถ้ารายใหม่มาประมูลต้องแข่งกับเหล้าของเจ้าเดิมที่เสียภาษีถูกกว่า เจ้าใหม่ก็จะขายไม่ออกเลยไม่ประมูลมาแข่งได้ เพราะฉะนั้นปี ๒๕๔๒ ก่อนหมดสัญญา เหล้าในโกดังนี้เหลือเยอะกว่าสัญญาแน่นอนท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู່ท่านสุนทรก็บอกตั้งที่ล้านขวด ถ้าอย่างนั้นการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมลูกลี้ลูกกลอนอนุญาตให้สุรารามหาราชบุรี โอนสุราไปขายต่อ ผิดแน่นอนครับ เป็นการโอนทรัพย์สินของหลวงไปให้เอกชนโดยไม่มีการตรวจสอบ ทำให้รัฐเสียหาย ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นมติของคณะกรรมการการวิสามัญพินัยเห็นด้วยครับที่บอกว่า ให้ดำเนินคดีอาญากับอดีตอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ฐานะใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต ประเด็นต่อมา คือ ต้องดำเนินคดีทางแพ่งเรื่องการรับผิดในทางละเมิดกับเอกชนที่สมคบกับข้าราชการระดับสูงในกรมโรงงานฯ ต้องขอขึ้นชมคณะกรรมการที่ทำงานนี้ให้ปรากฏ เพราะว่าทรัพย์สินของรัฐต้องร่วมกันรักษา รักษาผลประโยชน์ของรัฐ เขาบอกว่าเงินของหลวงตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ เพราะฉะนั้นก็ปีที่ผ่านมานะครับ ท่านประธานฯ ก็ต้องเรียกกลับคืนมา ใครจับเอาของหลวงไปต้องรับโทษครับ ไม่ใช่ถือว่า มีอำนาจออกกฎหมายเอง โอนกันเอง คิดว่าไม่มีใครรู้ สวรรค์มีตาครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นหลังจากที่วุฒิสภาส่งรายงานฉบับนี้ไปให้รัฐบาลต้องช่วยกันดูแลท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเอาเรื่องต่อไป เรื่องที่ท่านปริชาบอกเมื่อเช้านี้ ท่านประธานฯ เชื่อไหมครับคณะกรรมการส่งไปให้กรมโรงงานฯ ให้รัฐมนตรีทราบ กรมโรงงานฯ บอกว่าอย่างไรท่านประธานฯ ทราบไหมครับ พยายามปกปิดกัน ช่วยเหลือกัน ไปบอกรัฐมนตรีบอกไม่ผิด ไปอยู่หน้าห้องรัฐมนตรี ๓ รัฐมนตรีแล้วท่านประธานฯ ครับ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรนิตย์ ๑๘/๓

ผมตามไปดูแล้วครับ รัฐมนตรีไม่กล้าเซ็น ช่างตายทั้งตัวจะเอาใบ้วมาเปิดได้อย่างไร ตอนนี้
ก็ยังอยู่น้ำห้องรัฐมนตรี เพราะรัฐมนตรีไม่เซ็นหรือครับ กรมโรงงานฯ บอกไม่ผิด
นักกฎหมายก็คนอยู่ในคณะกรรมการครับ มีตำรวจ มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทั้งนั้น-----

- ๑๕/๑

ทุกคนเห็นว่าตรงนี้ผิด เพราะฉะนั้นตอนนี้อยู่ที่หน้าห้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ยังไม่กล้าเซ็นเลยครับ เพราะว่ากรมโรงงานฯ ไปช่วยเหลือพรรคพวกกันเอง เพราะขึ้นบอกว่าผิดตามคณะกรรมการที่เสนอไปนี่ ผมว่าไม่ใช่โดนคนเดียว ปัจจุบันที่ทำงานอยู่ยังโดนเลยครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการส่งไปให้รัฐบาล แล้วช่วยกันติดตามว่าเขาทำตามที่เราบอกหรือไม่ แล้วนี่เป็นประเด็นหนึ่งนะครับท่านประธานฯ ว่าสิ่งที่วุฒิสภารายงานไปหลายครั้ง รัฐบาลไม่ได้ทำ ฉะนั้นเราต้องช่วยกันติดตามต่อไปแล้วฝากพี่น้องประชาชนทางบ้านด้วยช่วยกันตรวจสอบ พวกเราจะช่วยท่าน ฝากสื่อสารมวลชนด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปรายนะครับ กรรมการไม่ชี้แจงเพิ่มเติม ถือว่าที่ประชุมปิดการอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติในเรื่องนี้ว่าจะเห็นชอบกับรายงานฉบับนี้หรือไม่ที่จะให้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ก่อนท่านจะขอมตินี้ผมขอซักนิดเถอะครับ แถมท้ายครับ ขอพูดหน่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นท่านแคล้วไปนั่งอยู่หลัง ปกติท่านนั่งข้างหน้าเชิญครับท่านแคล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมหูไม่ดีครับ เลยต้องนั่งข้างหน้าท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แคล้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานฯ ครับ มีข้อสังเกตอยู่หนึ่งว่า สุราเป็นอบายมุขนะท่าน เป็นอบายมุขผิดศีล ๕ พระพุทธเจ้าตรัสว่าอย่างนั้น เป็น ๑ ในศีล ๕ ที่บัญญัติไว้ ขอให้ข้อสังเกตว่ารัฐบาลได้หารายได้จากการประมูลเหล้าเหล้านี้มานานหลายสิบปีแล้ว ท่านประธานฯ ผมขอกราบเรียนฝากไปยังรัฐบาลว่า ให้ท่านผ่อนลงเถอะ รายได้ทางสุรานี้ ให้ท่านหารายได้ทางอื่น อย่าพาพวกเรา พาพี่น้องชาวไทยเป็นจี้เหล้าจี้ยา เลยพลอยทำให้เห็นว่าท่านประธานคณะกรรมการซึ่งพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้ก็ดี หรือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ดี

ท่านก็ชอบเหล่าชอบยา เป็นขี้เหล้าขี้ยา เลยมองอย่างนั้นไปอีก ขอโทษครับ ไม่ใช่
 หรอกครับ ขอกราบเรียนว่าให้รัฐบาลหารายได้ทางอื่นมาทดแทน แล้วก็พยายามที่จะ
 จัดเหล่า สุรานี้ออกไปเพราะเป็นอบายมุข เหล้าเป็นบ่อเกิดแห่งการทะเลาะวิวาท
 เหล้าเป็นบ่อเกิดแห่งการลักขโมย ไม่ดีด้วยประการทั้งปวง ผมขอเรียนเอาไว้เท่านี้
 ก่อนที่จะลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นข้อสังเกตว่าสุราเหล้านี้ไม่ดื่มครับ
 ผมจะขอมติที่ประชุมครับ

- ๒๐/๑

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปรีชา เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : เพราะผมไม่อภิปรายครับ ท่านประธานฯ
 จะขอมติอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ๑. เห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือไม่ ๒. ส่งไปหน่วยงานไหน
 เดี่ยวผมขอเสนอตรงนั้นครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพิ่มเติมจากกรรมาธิการใช้ไหมครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติก่อนแล้วกันนะครับ ส่วนจะส่งหน่วยงาน
 แล้วจะให้ท่านเสนอเพิ่มนะครับ ดอกเตอร์เจมศักดิ์ เชิญครับ

นายเจมศักดิ์ ปิ่นทอง (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
 ครับ ผม เจมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมขออธิบายพอแค่นิดหนึ่งทีอาจจะพูดเหมือนกับว่า
 กรรมาธิการนี้ชอบเหล่าชอบยา ก็เลยทำเรื่องเหล่าเรื่องยา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่เป็นไรแล้วครับ คงปล่อย ท่านฝากเป็นข้อสังเกต
 รัฐบาล ไม่เป็นไร

นายเจมศักดิ์ ปิ่นทอง (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ผมเรียนว่าจริง ๆ
 แล้วพวกเราที่ทำนี้ไม่ใช่เพราะชอบเหล่าชอบยา แล้วก็เห็นด้วยกับรัฐบาลนี้ ต้องขอพูดว่า
 ขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีดำริที่จะเปลี่ยนภาษีเหล้า โดยเก็บตามเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์
 เพราะฉะนั้นถ้าเบียร์หรือเหล้าที่มีแอลกอฮอล์สูงนี้จะเก็บในอัตราที่สูงกว่าเหล้าหรือเบียร์
 ที่มีอัตราต่ำ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่พอแค่น่าจะดีใจ แล้วพวกเราน่าจะ
 สนับสนุนรัฐบาลในประเด็นนี้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะจะทำให้คนนี้หันมาดื่มสุราที่
 มีคุณภาพสูง ก็คือมีเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์ต่ำมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ สมาชิกฯ ท่านใด
เห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาฉบับนี้ครับ เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใด
ไม่เห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาฉบับนี้ ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ผมงดออกเสียงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ ครับ เชิญลงคะแนนนะครับ ลงเรียบร้อย
หรือยังครับ ถ้าเรียบร้อยปิดการลงคะแนนนะครับ รวมผลคะแนนครับ ที่ประชุมมีมติเห็น
ด้วยที่จะให้ส่งรายงานฉบับนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามกรรมการฯ ที่นี้ท่านปรีชา
จะเสนอเพิ่มเติมเดียวให้ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ เชิญครับ

นายปรีชา ปีตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
เมื่อเช้าผมได้เรียนแล้วว่ารายงานของเราทั้งหลายที่ส่งไปทางรัฐมนตรีนั้นมันจะไม่ได้มี
การตอบรับ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ตั้งแต่เมื่อเช้า ท่านครับ เมื่อความผิดเป็นที่ประจักษ์เราใน
ฐานะเป็นผู้ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๘๒ และกรรมการ
มาตรา ๑๘๕ เมื่อท่านพบเห็นความผิดแล้ว ท่านส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ คณะรัฐมนตรี
เพื่อให้การปฏิบัตินี้เป็นมรรคเป็นผล ที่จริงก็ไม่ใช่เป็นผล อนุมานว่าอาจจะเป็นผล เมื่อพบเห็น
ความผิดแล้วนี้ เนื่องจากเป็นอาญาแผ่นดินที่ท่านกล่าวมานี้ คือ มาตรา ๑๕๗
คณะกรรมการหรือใครก็ตามสามารถกล่าวโทษผู้ที่กระทำผิดได้ เพราะฉะนั้นต้อง
กล่าวโทษไว้ชั้นหนึ่งแล้วแจ้งคณะรัฐมนตรีด้วย เวลาติดตามผล คณะรัฐมนตรีซึ่งถือเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามหรือไม่จะได้กล่าวโทษไปอีกชั้นหนึ่งว่าท่านละเว้นด้วย
ผมขออนุญาตอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอให้กล่าวโทษด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมว่าการกล่าวโทษนี้คงจะต้องเป็นผู้เสียหายหรือว่า
มีส่วนได้เสีย ที่นี้ตรงนี้ผมว่าอย่างนี้นะครับ เราคงส่งเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามที่

คณะกรรมการ แล้วเราได้มีมติไปแล้ว แต่เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นความผิดที่คณะกรรมการ
ได้สอบเอาไว้ชัดเจน เป็นความผิดทางอาญาด้วย ผมก็อยากให้ทางคณะกรรมการหรือว่า
ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการในเรื่องนี้ติดตาม แล้วก็ให้ทางกิจการวุฒิสภาติดตามรายงาน
ฉบับนี้ แล้วมีการดำเนินการหรือไม่ ถ้าเป็นความผิดชัดแจ้งไม่ดำเนินการถือว่าละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ ผมว่าเรื่องนั้นเราก็ดำเนินการ ผมคิดอย่างนี้ครับ สภาเราเป็นสภา
มาจากประชาชน ถ้าเรื่องที่ผิดชัดเจน มีข้อมูลแล้วไม่ดำเนินการนี้เราคงต้องประณามกัน
ในที่ประชุมแห่งนี้เสียบ้าง ไม่อย่างนั้นจะเพิกเฉยต่อการดำเนินงานของสภา ซึ่งมาจาก
ประชาชน ผมว่าตรงนี้เราต้องเอาจริงเอาจังกันสักที -----

~ ๒๑/๑

โดยเฉพาะถ้ามีอะไรเป็นชัดเจนนะครับ อย่างน้อยที่สุดรายงานตรงนี้คณะกรรมการที่
ดำเนินการติดตามกิจการวุฒิสภา แล้วก็คณะกรรมการตรวจสอบรายงานฯ ช่วยติดตามมติตรงนี้
หน่อยว่าได้ดำเนินการไปอย่างไรบ้าง เพราะมีผลกระทบถึงความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ
ประเทศชาติแล้วก็มีความผิดอาญาที่ชัดเจน ถ้าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็ฝากตรงนี้
ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการนะครับ
ผมคิดว่าที่ท่านปรีชากล่าวเมื่อสักครู่คงมีความประสงค์จะให้คณะกรรมการส่งเรื่องนี้
ไปยังคณะรัฐมนตรีด้วย ถูกต้องนะครับ คือความเห็นของคณะกรรมการที่มีอยู่ในขณะนี้
ว่าให้แจ้งเรื่องไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้ครับ
๒ ประการ ถ้าหากว่าท่านปรีชามีความเห็นดังนั้น คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องครับ
ก็ขอขอบคุณท่านด้วยครับ แล้วก็ขอเติมเป็นอย่างนี้ว่าคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้ว
มีมติให้แจ้งเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
เพื่อพิจารณาดำเนินการดังนี้แล้วก็ต่อไปจนจบครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ
จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีข้อห่วงกังวลอยู่หนึ่งว่า คณะกรรมการวิสามัญมีมติให้ไป
ร้องทุกข์กล่าวโทษ เพราะเป็นความผิดทางอาญา ร้องทุกข์กล่าวโทษ แล้วไปที่ ป.ป.ป.
ตำรวจ และ ป.ป.ป. ตำรวจจะต้องส่ง ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วัน เราจะได้ตามไปด้วย
ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ฝากยังคณะกรรมการนะครับ ตามข้อเสนอแนะของ
สมาชิกฯ ครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

LIRT

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษาของ
คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา เรื่อง ปัญหา
การบริหารจัดการการนำเข้า – ส่งออก น้ำมันปาล์ม ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
การพาณิชย์และอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เชิญครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการพร้อมหน้าครับ เชิญท่านประธาน
คณะกรรมการ ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาครับ ในฐานะประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ
อุตสาหกรรม ของวุฒิสภา ใครที่จะขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ
ในเรื่องปัญหาการบริหารจัดการ การนำเข้าและส่งออกน้ำมันปาล์มครับ ตามที่ได้มี
ข้อเสนอของสมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งประเทศไทย สมาคมโรงสกัด
น้ำมันปาล์มดิบและสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม ต่อคณะอนุกรรมการการเศรษฐกิจ
ด้านพาณิชย์ ของวุฒิสภา ว่าการที่รัฐบาลโดยทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำ
ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำมันปาล์มให้
เพียงพอที่จะก่อให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ เพื่อก่อให้เกิด
การเพิ่มขึ้นของรายได้ของเกษตรกรและของประเทศโดยรวม -----

ประกอบกับนโยบายการขยายพื้นที่การปลูกปาล์มน้ำมัน เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต ปาล์มน้ำมันสำหรับการผลิตไบโอดีเซล (Bio-diesel) เป็นพลังงานทดแทน สำหรับน้ำมัน ปิโตรเลียมซึ่งนับวันที่จะหมดไป แล้วก็มีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นลำดับในปัจจุบันนี้ นะครับ จากนั้นนโยบายดังกล่าวนี้มีประเด็นที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลผลิต ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม โดยเฉพาะการนำเข้าและการนำเข้าเพื่อการส่งออกน้ำมันปาล์ม ที่ได้มีการกำหนดมาตรการโดยกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งเงื่อนไขในพระราชบัญญัติการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ทวิ ที่อาจจะเอื้อประโยชน์ให้แก่พ่อค้า โดยไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม หรือเกิดการจ้างงานในการนำเข้าน้ำมันปาล์มเพื่อส่งออกแต่ประการใด และยังก่อให้เกิด ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มภายในประเทศด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว ข้างต้นนี้ ทางคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม จึงเห็นถึง ความสำคัญและได้นำเรื่องการบริหารจัดการ การนำเข้า การส่งออกน้ำมันปาล์มมาพิจารณา ศึกษา ซึ่งในรายละเอียดของการศึกษาของเรื่องดังกล่าวนี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับ ที่จะให้ทางท่านประธานคณะอนุกรรมการทางด้านพาณิชย์ คือ ดอกเตอร์อนันต์ คาโลดม ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : ท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ คาโลดม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนรายงานเกี่ยวกับเรื่องของการบริหารจัดการการนำเข้า - ส่งออกน้ำมันปาล์มตามที่ท่านประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ อุตสาหกรรม วุฒิสภา ได้รายงานในเบื้องต้นไปแล้วนะครับ ในรายงานของคณะกรรมการ การเศรษฐกิจฯ นั้นมีอยู่ทั้งหมดประมาณ ๘ หน้า แล้วก็เพื่อที่จะให้เป็นรายงานไปตาม ขั้นตอนนะครับ กระผมขออนุญาตที่จะใช้เวลาไม่มากนักในการที่จะรายงานเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้ครับ

ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ ได้เสนอเบื้องต้นนั้น การศึกษาเรื่องนี้ก็มีข้อเสนอจาก ๓ สมาคมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและอุตสาหกรรม

น้ำมันปาล์มของประเทศไทย ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องของยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน ซึ่งทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอต่อทางรัฐบาลตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นมาว่า ในปัจจุบันนี้เรื่องของการเพิ่มผลผลิตน้ำมันปาล์มให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ นั้นจะเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ ก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้ และกีดขวางมาตรการแข่งขัน ซึ่งมีเป้าหมายในการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันให้ได้ถึง ๑๐ ล้านไร่ จากปัจจุบันที่มีอยู่ประมาณ ๒.๐๔ ล้านไร่ ให้ได้ ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๒ ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลมียุทธศาสตร์ดังกล่าวแล้ว ประเด็นที่จะเป็นปัญหา ในเรื่องของการนำเข้าเพื่อการส่งออกน้ำมันปาล์มนั้น ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการ ในยุทธศาสตร์ดังกล่าว

ในประการที่ ๒ ก็คือ ยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ว่า การผลิตน้ำมันปาล์มนั้นจะต้องมุ่งสู่การเป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันปาล์มเชิงคู่ ผู้นำในระดับโลก และเป็นแหล่งพลังงานของประเทศที่ยั่งยืน ประเด็นที่เป็นปัญหา ท่านประธานฯ ครับ ก็อยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ออกระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการกำหนดมาตรการในการนำเข้า และการนำเข้าเพื่อการส่งออก และหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการออกหนังสือรับรองแสดงการได้รับสิทธิชำระภาษีตามพันธกรณีตามความตกลง การเกษตรภายใต้ขององค์การการค้าโลก สำหรับภาษีนอกโควตาสินค้าน้ำมันปาล์ม แล้วก็น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม พ.ศ. ๒๕๔๖ ในระเบียบดังกล่าวนี้มีเจตนาเพื่อป้องกันปัญหา การลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์ม แล้วก็น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม รวมทั้งเพื่อให้การนำเข้า และการนำเข้าเพื่อการส่งออกสินค้าดังกล่าวมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ในปัจจุบัน ซึ่งประเทศเรากำลังมีการขยายพื้นที่การปลูกน้ำมันปาล์มให้มากขึ้น

ในประการต่อมา ก็คือ ระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าวนี้กำหนดให้ ผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มเพื่อการส่งออกนั้นจะต้องส่งสินค้าตามปริมาณที่นำเข้าออกไป ต่างประเทศภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่นำเข้า

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๒๒/๓

แล้วก็ในประการต่อมา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ก็คือว่า กระทรวง
พลังงานได้จัดทำยุทธศาสตร์ไบโอเคมิคอลขึ้น แล้วก็ได้มีการเสนอ ได้รับความเห็นชอบจาก
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ -----

- ๒๓/๑

ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้มีเป้าหมายในการส่งเสริมให้มีการผลิตไบโอดีเซลแทนการนำเข้า
น้ำมันดีเซลร้อยละ ๓ ของการใช้น้ำมันดีเซลในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือปริมาณน้ำมัน
ไบโอดีเซลประมาณ ๘๘๐ ล้านลิตรต่อปี ซึ่งถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญมาก
ท่านประธานฯ ครับ แล้วก็เกิดขึ้นก่อนที่เราจะเกิดปัญหาวิกฤตพลังงานที่มีราคาสูงในขณะนี้
ในข้อนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนว่ามีมติคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมครับ เมื่อวันที่
๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ รัฐบาลนี้มีนโยบายเรื่องของการผลิตน้ำมันปาล์มเพื่อไบโอดีเซล
โดยกำหนดให้มีการขยายพื้นที่ปลูกน้ำมันปาล์มขึ้นอีกประมาณ ๖ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๕๒
ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่จะมีความสำคัญต่อเรื่องของระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ในการ
นำเข้าและส่งออกน้ำมันปาล์มเพื่อต่างประเทศ แล้วก็ในเป้าหมายยุทธศาสตร์ของ
ไบโอดีเซลในปี ๒๕๔๗ ที่ผมกราบเรียนมาแล้วนั้นได้กำหนดให้มีการผสมไบโอดีเซล
กับน้ำมันดีเซลในสัดส่วนร้อยละ ๒ คือหมายความว่า เอาไบโอดีเซลกับน้ำมันปาล์ม
๒ เปอร์เซ็นต์ ผสมกับน้ำมันดีเซล ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ เป็นต้นไป และในพื้นที่
ที่มีความเหมาะสม และก็ภายในปี ๒๕๕๓ นั้น กำหนดให้มีการใช้ทั่วประเทศ หมายความว่า
เราจะมีปั้มน้ำมันที่จะมีการใช้ไบโอดีเซลผสมกับน้ำมันดีเซลจำหน่ายในราคาที่ถูกลง
ทั่วประเทศและก็สิ่งสำคัญที่จะมาใช้ในการจัดทำไบโอดีเซลก็คือ น้ำมันปาล์มกับพืชที่ใช้แล้ว
ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าเรื่องน้ำมันปาล์มเรามีพันธะข้อผูกพันอะไรบ้าง สั้น ๆ
ครับ น้ำมันปาล์มนั้นเป็น ๑ ใน ๒๓ สินค้าที่จะต้องมีการดำเนินการกับพันธกรณี
ของดับบลิวทีโอ (WTO) แล้วก็เราต้องเปิดตลาดให้มีการนำเข้าน้ำมันปาล์มได้ในโควตาปีละ
๔,๒๒๕ ตัน น้อยมากครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้านำเข้าตามโควตาดังกล่าวนั้น แล้วก็ภาษี
ก็เพียงร้อยละ ๒๐ แต่ถ้าหากว่านำเข้านอกโควตา ก็คือ การอนุญาตตามกฎหมาย
ตามระเบียบของกระทรวงพาณิชย์นั้น ผู้นำเข้านั้นจะต้องเสียภาษีในครั้งแรก ก็คือ
๑๕๕ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๓๘ แล้วก็ลดลงเหลือร้อยละ ๑๔๓ ในปี ๒๕๔๗ อันนี้คือ
ดับบลิวทีโอกำหนดไว้ว่าเรานำเข้าได้ในโควตาไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัน พูดย่าง ๆ แต่ถ้านำเข้า
เกินโควตานี้ภาษีก็จะสูงมาก นี่ก็คืออุปสรรคที่ทำให้ผู้นำเข้านั้นไม่กล้านำเข้าน้ำมันปาล์ม
มาใช้ในประเทศเพื่อจะให้การผลิตประเทศนั้นอยู่ยั่งยืนได้

ในประการที่เกี่ยวข้องพันธกรณีอาฟตา (AFTA) ท่านประธานฯ ครับ ก็คือ กำหนดว่า การนำเข้าสินค้าน้ำมันปาล์มลดภาษีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๓ ภาษีอัตรา ร้อยละ ๒๐ และลดลงร้อยละ ๕ เมื่อถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๖ และก็ในปีต่อมานั้นเรา จะต้องลดภาษีลงให้หมด รวมทั้งมาตรการอื่น ๆ ด้วย แต่ท่านประธานฯ ครับ โชคดีนะครับ ว่ามาตรการที่อยู่ภายใต้อาฟตานี้ไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะว่ามีข้อขัดแย้งกับในเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย

ในประเด็นที่ผมกราบเรียน ก็คือว่า กฎ ระเบียบ และเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรค ต่อการพัฒนาเรื่องของน้ำมันปาล์มในประเทศตามนโยบายรัฐบาลนั้นมีอยู่ ๓ เรื่อง ก็คือ

๑. ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการนำกำหนดมาตรการในการนำเข้า และการนำเข้าเพื่อการส่งออกและหลักเกณฑ์ในการออกหนังสือรับรองแสดงการได้รับสิทธิ ชำระภาษีตามพันธกรณีความตกลงการค้าโลก คือประเด็นตรงนี้ ท่านประธานฯ ครับ ง่าย ๆ คือว่า ทางผู้ประกอบการไม่ยากที่จะให้กระทรวงพาณิชย์ ออกระเบียบในการนำเข้าเพื่อการส่งออกครับ ให้ยึดเรื่องของโควตาอย่างเดียว ถ้าจะนอก โควตาต้องเสียภาษี ระเบียบอันนี้มีการยกเว้นทำให้เกิดปัญหาเพราะว่ามีผู้ประกอบการ บางรายใช้ระเบียบดังกล่าวนี้นำเข้าน้ำมันปาล์มและอ้างเพื่อการส่งออกโดยที่เราไม่ได้ มูลค่าเพิ่มจากการดำเนินการดังกล่าวเลย นี่คือประเด็นในเรื่องของระเบียบของ กระทรวงพาณิชย์

ในระเบียบข้อที่ ๒ ก็คือพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ตรงนี้ผมขอกราบเรียนเพื่อเป็นบันทึกไว้ในรายงานนี้ด้วยว่า ในมาตรา ๔๕ นั้นระบุว่า ของที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกนั้น สามารถ ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตรงนี้หมายความว่าอย่างไรครับ มีมาตรา ๕๐ ระบุว่าของที่นำเข้าใน ราชอาณาจักรได้นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมการส่งออก ตามมาตรา ๔๕ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งอื่น ๆ ที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกแล้วนะครับ ได้รับการยกเว้น อากรขาออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม และบริษัท สามมิตร สำคัญ ก็คือว่า เมื่อนำเข้ามาแล้ว และการ ส่งออกจะได้คืนภาษีด้วย หมายความว่า ถ้าเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมแล้วจะไม่มีภาษีเลย พวกนี้ก็ไม่ต้องเสียอะไรเลย ไม่ทราบมูลค่าเพิ่มตรงนี้เป็นการทำลายอุตสาหกรรมในประเทศ

และข้อที่ ๓ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ทวิ ระบุว่า ของที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ แล้วก็ของที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรให้คืนเงิน อากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไปแล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ทั้งนี้ใน (๒) ระบุ เงื่อนไขการคืนเงินอากรขาเข้าไว้ว่า ของนั้นให้ส่งออกภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่นำของดังกล่าว เข้ามาในราชอาณาจักร อันนี้ก็คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของปัญหาการนำเข้านะครับ แล้วก็ส่งออกได้มีการคืนภาษี อันนี้ก็คือสิ่งที่เป็นอุปสรรค ๓ เรื่องในการขยาย โดยสรุป ท่านประธานฯ ครับ ทำไมทางคณะกรรมการนี้จะต้องศึกษาเรื่องนี้ ท่านประธานฯ ทราบ ไหมครับว่าประเทศไทยนี้เรามีการปลูกปาล์มน้ำมันประมาณ ๓๐ กว่าปี ๓๐ กว่าปีเรามีการ ปลูกน้ำมันปาล์มทั่วประเทศประมาณ ๒,๐๔๐,๐๐๐ ไร่ ตัวเลขในปี ๒๕๔๖ นั้นะครับ แล้วก็มูลค่าของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒ ล้านไร่ น้ำมันพืชอุตสาหกรรมต่อเนื่องแล้วก็กลาย มาเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิต มูลค่าปีหนึ่งประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานฯ ครับ มูลค่าสูงมากครับ แล้วก็จากการปลูกพื้นที่ ๒ ล้านไร่นี้ ปัจจุบันมี โรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มถึง ๕๓ โรงงานนะครับ เป็นโรงงานสักระยะใหญ่ มีมาตรฐาน ๓ ๒ โรงงาน ซึ่งกำลังการผลิตประมาณ ๑๐ ล้านตัน ปาล์มสดต่อปี แต่ปัจจุบันนี้เรา มีผลผลิตที่สามารถส่งเข้าโรงงานได้ประมาณร้อยละ ๔๕ หมายความว่าโรงงานของเรามีกำลัง

การผลิตเหนือกว่าผลผลิตวัตถุดิบเกือบเท่าตัวครับ ความต้องการบริโภคภายในประเทศ
ในรูปน้ำมันปาล์มดิบในปี ๒๕๔๖ ครับ เราต้องการบริโภคประมาณ ๗.๒๕ แสนตัน
แล้วก็ในปี ๒๕๕๑ นี้จะเพิ่มถึงประมาณ ๘.๕ แสนตัน ครับ เพิ่มขึ้นนี้นะครับ

ทีนี้ประเด็นสำคัญที่ผมกราบเรียนก็คือว่า น้ำมันปาล์มมีความสำคัญอย่างไร
ท่านประธานฯ ครับ ในรายงานดังกล่าวนี้เราบริโภคน้ำมันปาล์มนี้เป็นน้ำมันพืช ประเทศ
ไทยเราบริโภคน้ำมันปาล์มที่เป็นน้ำมันพืชถึงร้อยละ ๖๖.๒๒ ของการบริโภคน้ำมันพืช
ทั้งหมด แล้วเราก็ใช้วัตถุดิบประเทศ ตรงนี้คือสิ่งที่เราสามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องอาศัย
การนำเข้าเลย แล้วรองลงมาก็คือน้ำมันถั่วเหลืองร้อยละ ๑๘.๕๔ ถั่วเหลืองวันนี้ประเทศไทย
นำเข้าแล้วปีหนึ่งทั้งเมล็ดทั้งกากประมาณ ๓ ล้านตันเศษ เพราะว่าผลิตในประเทศมีมาตรการ
ในการนำเข้า ทำให้การผลิตในประเทศสู้ไม่ได้ ถั่วเหลืองเราจะเจ๊งเหลือแต่น้ำมันปาล์ม
ซึ่งผมไม่อยากจะให้เกิดปัญหาเช่นเดียวกัน ประเด็นดังกล่าวนี้จึงกลายมาเป็นปัญหาว่า
ถ้าหากว่าเรามีการอนุญาตให้มีการนำเข้าน้ำมันปาล์มนะครับ แล้วก็อ้างว่าเพื่อการส่งออก
ตามระเบียบต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนไว้ใน ๔ ระเบียบดังกล่าวนี้ จะเป็นการทำลาย
อุตสาหกรรมภายในประเทศในระยะยาว แล้วก็ยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันที่ออกมาทั้ง ๒ พ.ศ.
นั้นจะไม่สามารถเจริญเติบโตได้ ในขณะเดียวกันท่านประธานฯครับ ผมอยากจะให้
ท่านประธานฯ ได้ดูสักนิดหนึ่งว่า ประเทศไทยนี้แปลกครับ เราผลิตน้ำมันปาล์มใกล้เคียงกับ
การบริโภคภายในประเทศ แต่ว่าบางปีเรามีการส่งออกไปยังต่างประเทศครับ เรามีการ
ส่งออกไปประเทศไหนบ้างครับ ประเทศที่ส่งออกมาก็คือประเทศอินโดจีนหรือเพื่อนบ้าน
ของเรา อย่างเช่น พม่านี้หลักเลยครับ มีเขมร มีลาว เพราะเรามีพรมแดนใกล้เคียงกับประเทศ
เหล่านี้ การขนส่ง การคมนาคมไปมานี้สะดวก-----

แต่ว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวนี้จะเอื้อประโยชน์ให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านเรา คือประเทศ มาเลเซีย ซึ่งผลิตน้ำมันปาล์มได้มากกว่าเราประมาณ ๒๐ เท่า อาศัยกฎหมายดังกล่าวนี้ เพื่อการส่งออกโดยผ่านทางประเทศไทย อาศัยช่องโหว่ของกฎหมาย ก็หมายความว่า แทนที่ตลาดเหล่านี้จะเป็นตลาดของน้ำมันปาล์มในประเทศเรา กลายเป็นตลาดของ ประเทศมาเลเซีย โดยอาศัยกฎหมายดังกล่าวใช้ประโยชน์ให้แก่ผู้ที่จะดำเนินการค้าขาย ที่เราว่าเป็นพ่อค้าหรือเป็นเทรดเดอร์อาซิสต์ (Trader assist) ดังกล่าวนั้น เอาปาล์ม จากประเทศมาเลเซียเข้ามาแล้วก็ส่งออก แทนที่จะทำให้อุตสาหกรรมต่อเนื่องประเทศนั้น ได้มีส่วนแบ่งตลาดที่เป็นของไทยเรา นี่ก็ประเด็นผมกราบเรียน ข้อเสนอมีอะไรบ้าง ท่านประธานฯ ครับ สั้น ๆ ครับ ในหน้าที่ ๕ นั้น ได้มีการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข ซึ่งประเด็นของการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าทางท่านประธานฯ แล้วก็ ทางสมาชิกรัฐสภาท่านนั้น ก็คงจะสามารถในการที่จะอ่านได้ว่ามีประเด็นอะไรบ้าง ดังนั้น ในข้อสรุปที่ผมกราบเรียน ก็คือว่า อยากจะให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ศึกษา ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการน้ำมันปาล์ม เพื่อจะได้รับทราบปัญหาอุปสรรค ที่อาจจะไปกระทบกับการผลิต ก็คือกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข แล้วก็ ข้อที่ ๒ แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า การส่งออก การใช้ น้ำมันปาล์ม รวมทั้งผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มควรมีการประสานงานกัน เพื่อหาทาง แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง และได้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว ทำไมต้องมีการเสนอ ข้อนี้นี้ด้วยครับ เพราะว่าท่านประธานฯ คงดูจากรายงานของคณะกรรมการ การกฎหมาย เรื่องนิคมอุตสาหกรรมนั้น ก็ดำเนินการโดยกระทรวงอุตสาหกรรม ระเบียบของ กระทรวงพาณิชย์ที่ว่าด้วยการนำเข้าและการส่งออกก็ดำเนินการ โดยกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็กฎหมายของกรมศุลกากรที่ได้ระบุไว้ในรายงานดังกล่าวนี้ ก็เป็นเรื่องของ กรมศุลกากรของกระทรวงการคลังครับ แต่ว่าทั้ง ๓ ฉบับ ดังกล่าวนี้นี้มีผลกระทบต่อการ เรื่องของการนำเข้า - ส่งออกทั้งนั้นเลย จึงอยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องเหล่านี้ รวมทั้งกระทรวงเกษตรฯ ด้วยครับ มีการประสานงานกัน เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหาร จัดการ เรื่องของการดูแลน้ำมันปาล์ม และข้อสุดท้ายครับ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นั้น ควรปรับตัวเองเพื่อรองรับการเปิดตลาดตามพันธกรณีภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรี

อาเขียนอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการมีข้อพิพาทกับภาคีสมาชิกอาเซียน ซึ่งเป็นผู้ค้าที่สำคัญของประเทศ นี่ก็คือรายงานที่กระผมใช้เวลาไม่มากในการสรุป

ในข้อสุดท้าย ท่านประธานฯ ครับ จากการศึกษาของคณะกรรมการ และก็เมื่อเข้านี้ก็มีบรรดาเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านได้พูดถึงเรื่องของการติดตามผลการดำเนินงาน ในระหว่างที่ทางคณะกรรมการรอท่านประธานฯ บรรจวาระไว้ ในการประชุมของวุฒิสภา ทางคณะกรรมการก็ได้มีการประสานงานกับทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานฯ ครับ ในเอกสารรายงานดังกล่าวนี้ จะมีเอกสารแนบที่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วก็กระทรวงพาณิชย์ได้ตอบมายัง การรายงานของคณะกรรมการครับ ประเด็นที่เป็นปัญหาเรื่องของแนวทางการดำเนินการ นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความเห็นด้วยกับแนวทางของรายงานของ คณะกรรมการในการบริหารจัดการ การนำเข้า - ส่งออกน้ำมันปาล์ม เพราะเห็นว่าถ้าหาก ดำเนินการได้ตามรายงานดังกล่าวนี้ เราจะได้ประโยชน์อย่างแท้จริง แล้วก็ยุทธศาสตร์ของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับน้ำมันปาล์มนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็จะเอา แนวทางของการเสนอของคณะกรรมการไปพิจารณาบรรจุไว้ด้วย แล้วก็กระทรวงเกษตร และสหกรณ์นั้น ก็จะพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบน้ำมันปาล์มในประเทศ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาลุप्तรรคต่อไป นี่ก็คือประเด็น แล้วสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ เรื่องของกระทรวงพาณิชย์ ผมกราบเรียนว่าคณะกรรมการได้ทำหนังสือแจ้งผลการศึกษา ไปประเด็นที่กระทรวงพาณิชย์ได้แจ้งต่อประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม วุฒิสภา นั้นเป็นประเด็นที่กราบเรียนว่าเป็นผลพวงจากการทำงานของ คณะกรรมการ คือ

ในเรื่องที่ ๑ เขาตอบมาได้ดำเนินการ มาตรการแก้ไขปัญหาน้ำมันปาล์ม อย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง แล้วก็การปรับระบบการนำเข้า - ส่งออกน้ำมันปาล์ม จัดระบบ การค้าในประเทศ การตรวจสอบป้องกันการลักลอบนำเข้าและส่งเสริมการส่งออก น้ำมันปาล์มที่ผลิตในประเทศ ซึ่งเรื่องนี้เป็น การแก้ไขปัญหามาจากการที่ได้ร่วมกันทำงานกับ คณะกรรมการการเศรษฐกิจ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ที่น่าสำคัญมาก ก็คือว่า เมื่อมีการติดตามสถานการณ์นี้ครับ การนำเข้าน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์นอกโควตามีปริมาณเพิ่มขึ้น โดยอาศัยในเทคนิคอุตสาหกรรม แล้วก็เรียกร้องขอเพิ่มผ่านด่านส่งออกน้ำมันที่นำเข้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านด้วยครับ ก็ขอขยายคำน หมายความว่าพ่อค้าเหล่านี้นำเข้าน้ำมันปาล์มมาจากมาเลเซียแล้วก็มาถ่ายบรรจุภัณฑ์ ไม่ได้เพิ่มมูลค่าเลยนะครับ แล้วก็ไปขายต่อประเทศเพื่อนบ้าน ตรงนี้ครับมีการดำเนินการเพิ่มขึ้นจริง ๆ ดังนั้นการศึกษาของคณะกรรมการนี้ครับ ทางกระทรวงก็เห็นว่าสอดคล้องกับแนวทางของกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมกราบเรียนด้วยความยินดี ก็คือว่า ได้มีข้อยุติเพื่อความสะดวกสมยิ่งขึ้นในการแก้ปัญหาน้ำมันปาล์มอย่างเป็นระบบ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ ครับ นี่ก็ผลงานที่เรียกว่าได้รับการร่วมมือเป็นอย่างดี ดังนั้นประเด็นที่สำคัญ ก็คือว่า เขาได้เชิญสมาคมปาล์มน้ำมันแห่งประเทศไทย สมาคมโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม สมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม และกับบริหารเรื่องของการนำเข้าน้ำมันปาล์มนอกโควตา ดับเบิลยูทีโอ ซึ่งมีรายละเอียดว่าผู้นำเข้านำเข้ามาได้เพื่อการส่งออกนะครับ แต่ต้องซื้อในประเทศด้วยครับ ก็คือว่า นำเข้า ๑ ส่วน ต้องซื้อในประเทศ ๑ ส่วน เพื่ออะไรครับ ซื้อเพื่อที่จะให้การรับผิดชอบต่อผลผลิตในประเทศที่เกิดขึ้นด้วย ไม่ใช่ผู้นำเข้าอย่างเดียว ส่งออกไปโดยไม่รับผิดชอบต่อการผลิตเลย แล้วก็ให้ผู้ประกอบการในประเทศไทยนี้อยู่ได้ด้วย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนนะครับว่า รายงานดังกล่าวนี้ จึงเป็นรายงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างยิ่ง ก็คือ แก้ปัญหาที่มีอยู่เดิมกับการรองรับยุทธศาสตร์ของการเพิ่มพื้นที่น้ำมันปาล์มที่ได้มีการผ่านมติคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ทั้ง ๒ ครั้ง จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบล เอื้อศรี ครับ เดี่ยวนายแพทย์วีรพงศ์
นะครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จาคนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในหน้า ๓

ข้อ ๔ ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ปัจจุบัน ๔.๑ นี้เรายกกว่าเราสามารถผลิตน้ำมันปาล์ม
 สดได้ประมาณ ๘.๗ แสนน้ำมันปาล์มดิบ ที่นี้มาอยู่ในข้อการบริโภคท่านประธานฯ
 ในข้อ ๔.๓ นี้ครับ ความต้องการบริโภคภายในประเทศในรูปแบบน้ำมันปาล์มดิบ ปี ๒๕๔๖
 ๗ แสนล้านตัน แล้วจะเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๕๑ เป็น ๘.๔๖ แสนตัน นี่แสดงว่าการผลิต
 น้ำมันปาล์มไม่พอบริโภคใช้ไหมครับ ตรงนี้ขอยกว่าทางการเรามีแผนงานโครงการ
 จะผลิตให้เพียงพอต่อการบริโภคและผลิตเพื่อการส่งออกปีละเท่าใด ปีละกี่แสนตัน
 คำถามข้อที่ ๑ ข้อต่อไปบอกอย่างนี้ครับ ๔.๕ มีผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการในเขต
 นิคมอุตสาหกรรมส่งออก นำน้ำมันปาล์มเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องเสียภาษี
 ตาม พ.ร.บ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ไม่ต้องเสียภาษี
 ข้อนี้นะครับ ๔.๖ มีผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มนอกโควตาโดยเสียภาษีอัตราร้อยละ ๑๔๓
 และได้นำมาบรรจุในภาชนะใหม่เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยสามารถขอคืน
 เงินภาษีได้ตาม พ.ร.บ. สุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ทวิ อันนี้
 หมายความว่าอย่างไรท่านประธานฯ ๔.๕ บอกว่าไม่ต้องเสียภาษี เพราะเหตุใดจึงไม่ต้อง
 เสียภาษี กฎหมายนี้มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ เหตุใดจึงไม่มีการพิจารณาในข้อนี้ครับ
 ส่วน ๔.๖ ที่บอกว่า โดยเสียภาษีในอัตรา ๑๔๓ เปอร์เซ็นต์ ตามกฎหมายศุลกากร
 อย่างไรกันแน่ มีทั้งเสียภาษีและไม่เสียภาษี ด้านนอกโควตาเสีย ๑๔๓ เปอร์เซ็นต์
 ถ้าประกอบในเขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ต้องเสียภาษี หมายความว่าอย่างไรครับ- - - -

แล้วมีการขอคืนภาษีด้วยนะครับ ขอให้ท่านกรรมการได้อธิบายหน่อยนะครับ ข้อ ๑ ที่กระผมถามนี้ ผลผลิตได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค ถ้าหากว่าเราจะทำเป็นสินค้าส่งออก เราควรจะมีโครงการหรือแผนงานที่จะส่งเสริมหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านนี้ให้เพิ่มขึ้นปีละเท่าใดตาม ๔.๕ ทำไมต้องเป็นตาม ๔.๖ ช่วยอธิบายให้กระผมได้ทราบหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุทนต์ วิชาญทนต์)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง : นายแพทย์วีรพงศ์ ครับ

นายวีรพงศ์ สกลกิจวัฒน์ (กระบี่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิจวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกระบี่ วันนี้ทาง คณะกรรมการได้มาเสนอเรื่องน้ำมันปาล์มยุทธศาสตร์ ที่ประเทศไทยจะผลิตน้ำมันปาล์มให้ได้ ๑๐ ล้านไร่ ภายใน ๑๐ ปี ผมก็มีความดีใจเป็นอย่างยิ่งครับ จังหวัดของผมนั้นจังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีการปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดในประเทศไทย และผมก็คลุกคลีกับเรื่องสวนปาล์มน้ำมันมาเป็นเวลาร่วม ๒๐ กว่าปีแล้วครับ ก็พอมีความรู้พอสมควร ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ในช่วง ๓๐ ปี ที่ผ่านมานี้ กระบี่เป็นจังหวัดแรกที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน ได้นำเมล็ดพันธุ์น้ำมันมาจากมาเลเซีย ตอนนั้นเขายังอนุญาตให้เข้ามาได้ แต่ ๓๐ ปี แล้วที่คนไทยบริโภคน้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันหลักถึง ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ตามที่ท่านประธาน คณะอนุกรรมการได้เสนอมา ทำไมรัฐบาลไม่ได้คิดถึงว่า ตรงนี้ไม่มีการคิดถึงเรื่องคุณภาพเมล็ดพันธุ์ที่จะนำมาปลูกเลย ๓๐ ปี ครับ เราต้องอาศัยซื้อเมล็ดพันธุ์มาจากต่างประเทศ เมล็ดหนึ่งราคาเท่าไรท่านประธานฯ ครับ เมื่อก่อนเมล็ดละ ๑๐ กว่าบาท ๑ ตัน มีเมล็ดพันธุ์เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เมล็ดเลย ขายเมล็ดละ ๑๐ บาท เป็นราคาเท่าไรไม่ต้องคิดเลย เราต้องเสียเงินตรงนั้นไปซื้อจากต่างประเทศมาเท่าไรครับ ซึ่งไม่ใช่ยากเลย ถ้าเราเอาจริงเอาจัง ชื่อโนฮาว (Know how) จากเขา เคียวนี่เขาทำถึงขนาดเป็นทฤษฎีเซลล์เจอร์ (Tissue culture) แล้วครับ จากตอนนี้เราผลิตน้ำมันปาล์มไร่หนึ่งได้ ๓ ตันต่อปีต่อไร่ ต่างประเทศมาเลเซียก็ผลิตได้ถึง ๗ ตันต่อไร่ต่อปี ผลิตกัน ๔ ตันต่อไร่ คิดดูว่าราคาความเหลื่อมล้ำขนาดไหนครับ เราส่งเสริมให้ปลูก ๑๐ ล้านไร่ เท่ากับเราปลูกได้ถึง ๒๐ ล้านไร่ครับตรงนั้น ขอให้ทางคณะอนุกรรมการช่วยเน้นตรงนี้จะทำอย่างไรให้ได้เมล็ดพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพ ณ วันนี้ทางรัฐบาลพยายามที่จะทำเป็นสร้างเซ็นเตอร์ (Center) คราวแรก

ก็คิดว่าจะไปลงที่จังหวัดกระบี่ เพราะว่าเรามีความพร้อม มีประสบการณ์มาก จังหวัด
สุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่ ๒ ที่ปลูกน้ำมันปาล์มมาก แล้วถัดลงไปก็คงจะเป็นจังหวัดชุมพร
แต่ก็ยังมีการแย่งกัน จะไปสุราษฎร์ธานีบ้าง ผมขอเถอะครับ ไปลงที่จังหวัดกระบี่เถอะครับ
เพราะเรามีอุตสาหกรรมน้อยมากตรงนี้ สุราษฎร์ธานีมีทุกอย่างเลย เอกชนเข้าไปลงมาก
ทีเดียวครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำไม้ยางพารา เรื่องอุตสาหกรรม แม้แต่โรงกลั่นสุรา ก็ไป
ลงที่สุราษฎร์ธานีมาก ดังนั้นขอร้องว่า ไปลงกระบี่เถอะครับ เราตอนนี้การท่องเที่ยวก็แย
ชาวบ้านก็ไม่มีทางจะทำมาหากิน จะเป็นโจรกันหมดแล้วครับ ผมก็ขอว่า ขอให้รัฐบาลได้
เห็นและทำกันอย่างจริงจัง เรื่องการส่งเสริมเมล็ดพันธุ์ปาล์มที่มีคุณภาพให้ตัดเทียบกับ
ต่างประเทศ ผมว่าคนไทยเราไม่น้อยหน้ากว่าคนอื่นเลย มีความรู้ความสามารถมาก

อีกเรื่องก็คือ เรื่องไม่มีการวิจัยเรื่องดินเลยครับ ผมว่ากระทรวงเกษตรฯ
ล้มเหลวอย่างมากเลย แม้แต่เรื่องจะไปหาพันธุ์อย่างต่าง ๆ ที่เราเห็นกันอยู่ มีแต่เรื่องข้าว
อย่างเดียวครับที่ผมยอมรับว่ากระทรวงเกษตรฯ เก่งครับ แต่เรื่องยางเราจะต้องไปเอาพันธุ์
จากต่างประเทศเขามาเป็นต้นแบบ ก็ขอให้คิดว่า คือ ดิน ในดินจะมีปุ๋ยต่าง ๆ มีคุณภาพ
มีสารเคมีต่าง ๆ เราวิจัยแล้ว เราก็ปลูก เราขาดสารเคมีอะไร ปุ๋ยอะไรเราก็ใส่ลงไปดินนั้น
ไม่ใช่เดี๋ยวนี้ใส่กันเปะปะหมดเลย ในดินมีปุ๋ยอยู่แล้ว เราก็ใส่ปุ๋ยชนิดนั้นลงไปอีก
แล้วจนกระทั่งเรื่องวิจัยใบของปาล์มก็ไม่ได้ทำกันอย่างจริงจัง ไม่แพร่หลาย กว่าจะวิจัยได้
ผมไปวิจัยที่นั่นก็ไม่ใช่ ที่นี้ก็ไม่เป็น สับสนไปหมดเลย เพราะฉะนั้นชาวสวนที่มีรายได้
น้อยที่เป็นคนที่จน ไม่มีความสามารถที่จะไปก็ใส่ปุ๋ยอย่างเปะปะ เพราะฉะนั้นเราเสียรายได้
ในการซื้อปุ๋ยที่ไม่จำเป็น มาใส่ปุ๋ยเป็นจำนวนผมว่าปีหนึ่งหลาย ๆ ล้านบาททีเดียวครับ -----

แล้วตอนนี้การเก็บเกี่ยวผลผลิตนี้ โรงงานต่าง ๆ ตั้งขึ้นมาก็ตั้งหลักว่า ตรงนี้นะ ไร่นี้ปาล์ม
ไม่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นกดราคาไปจาก ๒.๕๐ บาท ๓.๕๐ บาท เหลือแค่บาทกว่าแค่นั้น
ตรงนั้นก็ป็นปัจจัยหนึ่ง ขอให้รัฐบาลทำตรงนี้เรื่องนี้อย่างจริงจังครับ ผมก็ขอฝากไว้ว่า
เรื่องอนาคต ๑๐ ปี เรามีปาล์มน้ำมันตรงนี้ก็คงจะช่วยเรื่องพลังงานต่าง ๆ ที่นับวันจะหมดไป
น้ำมันภายใน ๓๐ ปี คงจะหมดไปจากโลกแล้ว ตอนนี้ผมก็ไปศึกษาสนใจเรื่องพลังงาน
ต่าง ๆ ว่าจะเอามาทดแทนน้ำมันได้อย่างไร ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรูประทับใจครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทาง
คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม ของวุฒิสภา ที่ได้กรุณาทำ
รายงานฉบับนี้ออกมา ดิฉันขอแสดงความชื่นชมว่า สรุปเนื้อหาได้ดี กระชับอ่านแล้ว
เข้าใจง่าย ดิฉันเองคิดว่าถ้าจะได้เพิ่มเติมข้อมูลอีกสักหน่อยหนึ่งก็จะทำให้มีความสมบูรณ์
มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของเกษตรกรที่กำลังเผชิญปัญหาอะไรบ้าง ในการที่ต้องมา
ปลูกปาล์ม ท่านคงจะจำได้ว่าเมื่อประมาณสัก ๔ ปีก่อนนี้ ราคาปาล์มไปถึง ๕ บาท
ต่อกิโลกรัม แต่ขณะนี้ลดลงมา ๆ ลดลงมามากเลย สาเหตุมาจากไหน ทำไมถึงได้เหลือ
บาทกว่า ๆ แล้วเกษตรกรควรจะได้รับการดูแลอะไรบ้าง อย่างกรณีที่พันธุ์ปาล์มที่เขา
บอกว่าคอสตาริกา หรืออะไรนี้นะคะ อะไรที่ดี งานวิจัยของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ได้ศึกษาตรงนี้หรือไม่ มีการแนะนำประชาชนอย่างไรหรือไม่ ที่จะให้ประชาชนได้เลือก
ใช้พันธุ์ที่ถูกแล้วเหมาะสมกับสภาพของประเทศไทย แล้วกรณีที่ชาวบ้านเองเกิดปัญหาที่
ปลูกปาล์มไปแล้ว ๓ - ๔ ปีแล้ว ปาล์มไม่ออกลูกนี้ ปัญหาเหล่านี้แก้กันอย่างไรบ้าง ถ้าได้
เติมตรงนี้ไปได้ ดิฉันคิดว่าจะเป็นรายงานที่สมบูรณ์มากเลยทีเดียว ก็ทราบว่าในส่วนของ
คณะกรรมการจะต้องมองในเรื่องของทางยุทธศาสตร์ มองในเรื่องความสัมพันธ์กฎหมาย
มองในเรื่องของนโยบายของการค้าต่างประเทศ แต่ว่าหัวใจของเรา ก็คือ เกษตรกร เกษตรกร
ถ้าหากว่าเขาไม่ได้รับการดูแลนี้เขาก็ยังจะยากจนและจะมีปัญหาไปตลอด ส่วนคนที่จะมา
เป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ คือพวกพ่อค้า อย่างที่ท่านได้กล่าวถึงว่า นำเข้ามาเพื่อการนำไป

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละไม ๒๘/๒

ขาค่อ เราไม่ได้อะไรเลย เกษตรกรก็ไม่ได้อะไรเลย ตรงนี้ดิฉันก็ขอขอบคุณและขอให้
กำลังใจท่านช่วยเพิ่มเติมอีกสักกนหนึ่ก็จะดีมากเลยคะ ขอบคุณมากคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการการรับ ท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ที่จะขอตอบในประเด็นเรื่องการผลิต แล้วก็
เรื่องของการตลาดและเรื่องของการวิจัย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับคำถามของท่านอุบล เอื้อศรี
ท่านคุณหมอวิรพงษ์ แล้วก็ท่านอาจารย์ประทีป แล้วก็ส่วนเรื่องของภาษีนัน จะเป็นเรื่อง
ของท่านนิรัตน์จะตอบในข้อ ๔.๕ ข้อ ๔.๖

ในเรื่องแรก เรื่องของการผลิตนี้ ประเด็นที่ผมกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้เราผลิต
น้ำมันปาล์มดิบได้ปีหนึ่งประมาณ ๘.๖ แสนตัน ก็คือประมาณ ๘๖๐,๐๐๐ ตัน จากผลผลิต
ปาล์มสดประมาณ ๔.๕ ล้านตัน -----

- ๒๕/๑

ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณที่ค่อนข้างจะต่ำเมื่อเทียบกับความต้องการ แต่ในประเด็นที่ผม
กราบเรียน ก็คือว่า ถ้าท่านประธานฯ ได้ดูแลครับ ผลผลิตของเราค่อนข้างจะน้อย
แต่ถ้าท่านประธานฯ อุตสาหกรรมที่จะรองรับ ในข้อ ๔.๒ นั้นะครับ ปรากฏว่าโรงงาน
อุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มนี้เรามีถึง ๕๓ โรง ต้องการวัตถุดิบที่เป็นผลปาล์มสดประมาณ
๑๐ ล้านตัน หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรมที่เรามีอยู่ในขณะนี้ต้องมีขนาดที่มีมาตรฐาน
กับขนาดเล็กต้องการ วัตถุดิบมากกว่าที่เรามีอยู่ประมาณ ๒ เท่าตัว ก็แสดงให้เห็นว่าเรามี
โอกาสในการที่จะขยายการผลิตออกมาได้อีกจำนวนมิใช่น้อย ประเด็นที่ท่านอุบลได้ถาม
ก็คือว่า ความต้องการบริโภคภายในประเทศนี้เติบโตขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ปีหนึ่ง
ประมาณ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ อย่างตัวเลขของรายงานนั้นเราต้องการ ในปี ๒๕๔๖ ประมาณ
๗๒๕,๐๐๐ ตัน และคาดคะเนว่าในปี ๒๕๕๑ จะเพิ่มขึ้นประมาณ ๘๔๖,๐๐๐ ตัน
ท่านอุบลถามว่าแล้วเราจะทำอย่างไร เพราะว่าการบริโภคเพิ่มขึ้นนั้นะครับ ประเด็นก็คือมี
๒ คำตอบครับ

คือเรื่องแรก รัฐบาลมีความชัดเจนเรื่องนโยบายในการที่จะขยายพื้นที่
การเพาะปลูก จากที่เรามีอยู่ประมาณ ๒ ล้านไร่ เอมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗
พฤษภาคม ๒๕๔๘ ต้องการที่จะเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๖ ล้านไร่ ท่านประธานฯ ครับ
แล้วก็จะเน้นในพื้นที่ภาคใต้เป็นส่วนใหญ่กับภาคตะวันออกบางส่วน แล้วก็ในอีสานประมาณ
๕ แสนไร่ ตรงนั้นะครับก็จะมีประเด็นที่ว่า ๑. ไปเพื่อไปโอดีเซลทางด้านพลังงาน
๒. ส่วนที่เหลือนั้นก็คงจะสามารถในการที่จะมาใช้ในเรื่องของการบริโภคในลักษณะที่เป็น
น้ำมันพืชตามที่ท่านอุบลได้ตั้งคำถามว่าจะพอหรือไม่ ดังนั้นความชัดเจนทางด้านนโยบาย
มีความชัดเจนมาก เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นว่ารัฐบาลมีความชัดเจนเรื่องนโยบายน้ำมัน
ปาล์ม ดังนั้นผมคิดว่าในปริมาณ โรงงานที่มีอยู่กับเรื่องของการขยายพื้นที่นั้นเราสามารถที่จะ
เสริมความต้องการสนองความต้องการภายในประเทศได้เพียงพอแน่นอนใน ๔ - ๕ ปี
ข้างหน้า แล้วก็บางส่วนนี้เราจะสามารถส่งออกได้ด้วย ท่านประธานฯ ครับ ตัวเลขที่ไม่น่า
เชื่อเลยนะครับ ผมคิดว่าเรามองว่าเราสู้มาเลเซียไม่ได้ แต่ตัวเลขส่งออก ท่านประธานฯ ครับ
เราผลิตได้ประมาณ ๘ แสนกว่าตันน้ำมันปาล์มดิบนะครับ เราส่งออกไปยังประเทศ

เพื่อนบ้านเรา อย่างเมียนมาร์ ลาว หรือเขมรนี่นะครับ แล้วก็บางส่วนส่งไปมาเลเซียเพื่อการส่งออกไปประเทศอื่น เพราะว่าเรามีเรือเล็ก ๆ ปี ๒๕๔๖ เราส่งออกไปถึง ๒๒๑,๐๐๐ ตัน ปี ๒๕๔๗ ส่งออกไป ๒๕๘,๐๐๐ ตัน และ ๔ เดือนแรกของปี ๒๕๔๘ ส่งไปแล้วประมาณ ๑ แสนตัน เพราะฉะนั้นตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถในการที่จะผลิตพอลิเอทิลีนในประเทศ แล้วก็ส่งออกได้ด้วยนะครับ ดังนั้นผมคิดว่าประเด็นที่เป็นคำถามเรื่องของการผลิตนั้น น่าที่จะเป็นผลบวกกับแนวทางของรัฐบาลที่มีดังกล่าว

ของท่านคุณหมอมวีรพงศ์ เรื่องแรกนะครับ ท่านประธานฯ ก็อยากทำความเข้าใจเรื่องของการที่จะตั้งเมืองปาล์มนี่นะครับ ทางกระผมเองไม่ได้คิดอะไรเลยนะครับ ก็ถือว่าเป็นเรื่องของการพิจารณาทางฝ่ายของภาครัฐกับเอกชน แต่กระผมมีข่าวดีที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคุณหมอมว่าโรงงานไบโอดีเซลแห่งแรกของประเทศไทยที่จะมีกำลังการผลิตประมาณ ๑ แสนลิตรต่อวัน จะอยู่ที่จังหวัดกระบี่ ท่านสบายใจได้นะครับ ทางกระทรวงพลังงานได้มีการหารือแล้วนะครับ เขาไปกันแล้วครับ ท่านก็คงจะดีใจว่าจังหวัดกระบี่นั้นจะได้โรงงานผลิตไบโอดีเซลแห่งแรกของประเทศไทยวันละ ๑ แสนลิตร คำถามคือว่า ๓๐ ปี ที่ผ่านมานั้นเราช้ามาก เป็นประเด็นที่ถูกต้อง ท่านประธานฯ ครับ ที่ผ่านมามีปาล์มน้ำมันเกิดขึ้นนี้ไม่ใช่โดยรัฐบาล โชคดีด้วยซ้ำไป ถ้ารัฐบาลเข้าไปเกี่ยวข้องอาจจะไม่เป็นอย่างนี้ก็ได้ เอกชนครับ ถูกต้องครับที่คุณเจียร วานิช เอามาปลูกแห่งแรกที่จังหวัดกระบี่ เกษตรกรครับที่เขาเห็นเรื่องพืชตัวนี้มีความสำคัญจึงได้ร่วมกันสร้างมาจนปาล์มน้ำมันของเรามีความเข้มแข็งนะครับท่านประธานฯ รัฐบาลไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวอะไรมากเกินไป เขาพัฒนามาได้อย่างดี มีความมั่นคง ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่เรามีปัญหาเรื่องการวิจัยจริง ๆ ครับ ๓๐ ปี ปาล์มน้ำมันที่เราผลิตได้ ๒ ล้านไร่ นี่นะครับ ท่านประธานฯ ครับ นำเข้าเมล็ดพันธุ์ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทนะครับ ไม่น่าเชื่อ ถามว่าเราทำอะไรบ้างครับ ความจริงกรมวิชาการเกษตรได้ทำการวิจัยเมล็ดพันธุ์ปาล์มนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ปี ๒๕๔๐ เริ่มประกาศรับรองพันธุ์เป็นครั้งแรกในประเทศไทยครับ ก็คือ สุราษฎร์ธานี ๑ ปัจจุบันนี้เรามีพันธุ์ออกมาถึงสุราษฎร์ธานี ๖ เลย์ครับ ทำไมตั้งชื่อว่าสุราษฎร์ธานีครับ ก็เพราะว่าศูนย์วิจัย

๓๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๒๕/๓

ปาล์มน้ำมันนั้นอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี บ้านของผมเองนะครับ ต้องขอออกตัวเสียหน่อย
เขาคิดว่าจะดีขึ้น-----

- ๓๐/๑

แล้วก็ประการที่ ๒ คว้าว่าข้าเพราะอะไร ~~ครับ~~ สมัยก่อนรัฐบาลเอง ไม่สนับสนุน มองเห็นว่าปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ไม่มีโอกาสเพราะสู้มาเลเซียไม่ได้ แล้วก็ บางหน่วยงานอยากให้ยกเลิกด้วยซ้ำไป ให้ยกเลิกเหมือนกับถั่วเหลืองครับ นำเข้าดีกว่า แต่เอกชน ~~เขา~~ ไม่ยอมครับ เกษตรกร ~~เขา~~ ไม่ยอมครับ เขาต่อสู้ขึ้นมาเอง รัฐบาลไม่ต้องมาขู่ ~~เขา~~ ก็ยืนหยัดมาได้จนถึงขณะนี้ วันนี้กลายมาเป็นพืชที่เรียกว่า โอกาสใหม่ครับ ~~ท่านประธาน~~ ~~ครับ~~ จากพืชที่เรียกว่าตะวันตกดินครับ ซันเซต (Sunset) กลายไปเป็น พืชที่เรียกว่าขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่านิวออปเพอร์ทูนิตี้ (New opportunity) ไม่น่าเชื่อครับว่าการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น โชคดีของประเทศไทยที่เราไม่ต้องตกเป็นทาส ของการนำเข้า ตรงนี้ต้องให้กำลังใจแก่เกษตรกรและเอกชนเขาด้วย รัฐบาลเข้ามาทีหลัง นี่ก็คือปัญหาที่เกิดขึ้น

ในประการที่ ๓ ก็คือว่า เรื่องของดินมีการวิเคราะห์ใหม่ ความจริงเรื่องของ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชตัวเดียวท่านประธานฯ ที่มีโซนนิ่ง (Zoning) เขากำหนดให้มีการปลูก ในพื้นที่ทางภาคใต้ที่ลักษณะเรื่องฝนกระจายตัวของน้ำฝน ความชื้น ใกล้เคียงกับมาเลเซีย แล้วก็มีส่วนในภาคตะวันออกครับ ก็ถือว่าได้มีการวิจัยพอสมควร แต่วันนี้กำลังเป็นห่วง ว่า มีความพยายามจะเอาปาล์มน้ำมันไปอีสาน ผมค้านเต็มที่เลย เพราะจะทำให้เกิดปัญหา เรื่องการแข่งขัน แล้วก็ปัญหาเรื่องของคุณภาพ ประสิทธิภาพนั้นก็ตามมาอีก ส่วนเรื่องยาง ~~ท่านประธาน~~ ~~ครับ~~ ผมกราบเรียนสั้น ๆ ว่าประเทศไทยวันนี้เราไม่ได้ค้าขายเรื่องยางแล้ว เราส่งยางออกอันดับ ๑ ของโลก ปีก่อนส่งไปประมาณ ๒.๔ ล้านตัน ครับท่านประธานฯ มูลค่าผลิตภัณฑ์ยาง ยางดิบ ผลิตภัณฑ์ไม้ยาง มูลค่าขณะนี้นำเข้าประเทศปีหนึ่งประมาณ ๒ แสนล้านบาท เราน่าปลื้มใจนะครับมูลค่าการค้าเราได้จากภาคเกษตรเนื้อ ๆ เลยครับ ของท่านอาจารย์ประทีป ผมขอบพระคุณท่านนะครับ ท่านอาจารย์ครับ ที่ท่านมองเกษตรกร เหมือนผมครับ คือจริงครับบางครั้งเกษตรกรได้ราคาน้ำมันปาล์มสด ๔ บาทกว่าถึง ๕ บาท อันนั้นก็ขึ้นบางช่วง เพราะว่าปาล์มจะออกประมาณเดือนมีนาคมถึงเดือนตุลาคม บางช่วง โรงงานวิ่งทุกวัน บางช่วงปาล์มไม่มีก็ราคาสูงขึ้น แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่ามีโอกาส ๒ ทางครับ คือขณะนี้ที่ผ่านมาประมาณเกือบ ๒ ปี ท่านประธานฯ ครับ ราคาน้ำมันปาล์มสด

ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ บาทเลย เกษตรกรเขาพอใจครับ ถ้าสูงกว่านี้ถือว่าเป็นโบนัสเพราะต้นทุนปัจจุบันนี้ก็โลกรั่มละประมาณ ๑.๕๐ บาท ก็ถือว่าเป็นราคาที่เขาอยู่ได้ เขาพอใจ แต่เมื่อใดก็ตามรัฐบาลมีแนวทางชัดเจนเรื่องของไบโอดีเซล เอาน้ำมันปาล์มคิปปไปทำไบโอดีเซล ตลาดจะมี ๒ ทาง ก็คือ น้ำมันพืชกับเรื่องของไบโอดีเซล ราคาน้ำมันปาล์มคิปปผมเชื่อว่าผลปาล์มสดจะอยู่ในระดับที่ไม่ต่ำกว่า ๓ บาท แน่แน่นอนเลย ถือว่าเป็นเรื่องที่เป็นข่าวดีสำหรับเกษตรกร แล้วถ้าเราทำต่อเนื่องอย่างเช่นของโออีไอเคมิคัล ปาล์มน้ำมันท่านประธานฯ ครับ ไปทำเครื่องสำอางได้ ทำสบู่ ทำผงซักฟอก ทำได้มากมาย คิดว่าจะเป็นประโยชน์ ดังนั้นต้องพัฒนาต่อไปครับ

และสุดท้ายก็คือว่า เรื่องพันธุ์ จริง ๆ ครับ อดีตเรานำเข้าจากออสเตรเลีย เป็นส่วนใหญ่ แล้วก็บางส่วนก็นำเข้ามาจากทางปาปัวนิวกินี จากทางด้านของไอวอรีโคสต์ นี่คือแหล่งใหญ่ ปัจจุบันนี้เรามีอยู่ ๒ ทาง ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ นำเข้าบางส่วนเพราะไม่พอ กรมวิชาการเกษตรผลิตได้บางส่วน เอกชนในประเทศมีอยู่ ๓ ราย ที่ทำการปรับปรุงวิจัยพันธุ์ในประเทศ ลดการนำเข้า ก็คือ บริษัท ยูนิวิซ บริษัทอุติกกับบริษัทเปารงค์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ทำให้การพัฒนาพันธุ์แข่งกันด้วยระหว่างการนำเข้า ระหว่างของรัฐ เอกชนในประเทศ ซึ่งผมถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี ส่วนเรื่องสุดท้ายปาล์มไม่ออกลูก ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านอาจารย์ประทีปว่า จริง ๆ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ในจำนวน ๒ ล้านไร่ ที่ผ่านมาแล้วเรามีพื้นที่ปลูกปาล์มประมาณ ๔ แสนไร่ ที่เอาพันธุ์ไม่ดีจากที่การหลอกลวงชาวบ้าน ~~เอาพันธุ์ที่หล่นมาจากใต้ต้นแล้วก็มาเพาะขาย~~-----

เพราะว่าพันธุ์ปาล์มนี้เป็นลูกผสมท่านประธานฯ ครับ ไม่สามารถจะเอาลูกจากต้นที่ออกมาไปปลูกได้ ต้องผสมพันธุ์ปรับปรุงกันใหม่ ตรงนี้ถือว่าเป็นบาปแล้วก็รัฐบาลตามแนวทางดังกล่าวนั้นก็มียุทธศาสตร์ที่จะช่วยกลุ่มนี้อยู่ เพื่อที่จะให้มีการ โคนันนี้ทั้ง รัฐบาลดูแล เรื่องของค่าใช้จ่ายและหาพันธุ์ใหม่ไปปลูกให้ ~~ให้~~ ตรงนี้ถือว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน ดังนั้นผมกราบเรียนนะครับว่า งานดังกล่าวนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาแล้วก็เป็นส่วนหนึ่งของการดูแลในแบบของรัฐ ในเรื่องของไบโอดีเซลในระยะยาวด้วยครับ
ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ
ตอบท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านอุบล เอื้อศรี ๒ ประเด็นนะครับ ในเรื่องของ ๔.๕ แล้วก็
๔.๖ นะครับ ในเรื่องของภาษี ขอกราบเรียนนะครับว่า พระราชบัญญัติศุลกากรในกรณี
ที่เสียภาษี ๑๔๓ เปอร์เซ็นต์ นั่นก็คือการนำสินค้า วัตถุดิบเข้ามาในประเทศนะครับ
กรณีที่คืนภาษี ก็กรณีที่ว่าเมื่อนำเข้ามาแล้วนะครับ แล้วมีการแปรรูปได้เสียภาษีแล้ว
แล้วมีการส่งออก อันนี้ก็คืนภาษีได้นะครับ ในกรณีที่ ๔.๕ ที่ไม่มีการเสียภาษีนั่นนะครับ
เนื่องจากกรมศุลกากรได้ขอแก้กฎหมายซึ่งผ่านรัฐสภาของเราไปเมื่อปี ๒๕๔๖ นั่นก็คือ
ยกเว้นภาษีในเทคนิคอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก เจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. ฉบับนั้น
ก็คือว่ากรณีที่สินค้าหรือวัตถุดิบที่นำมาเพื่อผลิตแล้วก็ส่งออกไปนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริม
การอุตสาหกรรมในประเทศ ก็คือ ถ้าพิสูจน์ได้ว่านำเข้ามาแล้วเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการ
ส่งออกสินค้าส่วนนี้ วัตถุดิบส่วนนี้ไม่ต้องเสียภาษีนะครับ แต่ในขณะเดียวกันในระหว่าง
ที่นำเข้ามาแล้ว ถ้ามีสินค้าบางส่วนหรือวัตถุดิบบางส่วนได้นำมาใช้เพื่อขายในประเทศ
ในส่วนนั้นก็ต้องเสียภาษีอยู่ดีนะครับ เพราะฉะนั้นข้อแตกต่าง ๒ อัน ก็คือว่า ถ้านำเข้า
มาแล้วแล้วผลิตแล้วส่งออกอย่างเดียว อันนี้ไม่ต้องเสียภาษี แต่ถ้านำเข้ามาแล้วใช้
ภายในประเทศ อันนี้เสียภาษี และถ้าเสียภาษีแล้ว และเมื่อพิสูจน์ได้ว่า วัตถุดิบตัวนั้นใช้เพื่อ
การส่งออก อันนี้ก็ขอคืนได้ ก็ขอกราบเรียนสั้น ๆ เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ (นครศรีธรรมราช) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ
ครับ ผม สวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมขอคิดเดียว
คือว่ายังมีข้อห่วงใยอยู่ในประเด็นที่ว่า ทางแนวชายแดนทางใต้สถานภาพของการลักลอบ
น้ำมันปาล์มจากประเทศมาเลเซียนี้ครับ ผมไม่ทราบว่าทางคณะกรรมการได้สัมผัส
เรื่องนี้บ้างหรือไม่ ผมมีข้อห่วงใยเนื่องจากว่า ถ้าหากว่าในกรณีที่มีการลักลอบน้ำมันปาล์ม
เข้ามาทางมาเลเซียมาก ตามแนวชายแดนซึ่งเรามีชายแดนยาวมาก ตั้งแต่จังหวัดสตูล จังหวัด
สงขลา จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส สามารถที่จะเข้ามาได้สบายนะครับ ทั้งช่องทาง
ที่ถูกต้องตามกฎหมาย และช่องทางที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ถ้ามี
ข้อเท็จจริงว่ามีการลักลอบเข้ามามากเมื่อใดนะครับ ปัญหาจะเกิดขึ้นกับการบริโภคภายใน
ประเทศทันที แล้วก็จะกระทบกระเทือนไปถึงการผลิตของเราที่เราบอกว่า ผลิตได้มากนั้น
ก็จะมีปัญหา มีปัญหาเพราะว่าคนไปบริโภคน้ำมันปาล์มจากต่างประเทศเสียมาก ก็ทำให้เรา
มีเหลือ เหลือถ้าส่งออกได้ก็ดีไป แต่ในกรณีที่ส่งออกไม่ได้ก็ย่อมจะมีผลกระทบกับราคาของ
น้ำมันปาล์มภายในประเทศด้วย กระผมมีข้อห่วงใยตรงนี้ครับว่า ในเรื่องนี้เนื่องจากว่า
กระผมเองไม่ได้ติดตามโดยใกล้ชิดในขณะนี้ แต่ก็มีข้อห่วงใยที่อยากจะกราบเรียนถาม
ท่านกรรมการด้วยนะครับว่า สถานภาพเป็นอย่างไร มีผลกระทบกับการนำเข้า - ส่งออก
ของเราอย่างไรบ้างในขณะนี้ ถ้าไม่มีกระผมก็เบาใจ แต่ถ้ามีก็ค่อนข้างจะหนักใจ เพราะว่า
ตามแนวชายแดนนั้นเรารู้กันอยู่ว่า คนข้ามไปข้ามมาทั้งในทางที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง
แล้วก็ในอดีตนั้นมีย่างมากมาขายเหลือเกินครับ ที่กระผมนำเรียนเป็นอย่างนี้
ก็ด้วยข้อห่วงใยประเด็นนี้ด้วยเช่นเดียวกันครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการความจริงก็ได้อธิบายไปบ้างแล้ว จะตอบ
เพิ่มเติมก็เชิญครับ เชิญท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ ดาไลดม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ประเด็นที่มีความห่วงใยของท่าน ส.ว. สวัสดิ์ จากนครศรีธรรมราช ท่านประธานฯ ครับ

มี ๒ เรื่องน่ะครับที่กราบเรียน ก็คือว่า เรื่องแรกในช่วงที่ผ่านมาประมาณเกือบ ๒ ปีนี้ครับ เนื่องจากตลาดราคาน้ำมันปาล์มในต่างประเทศสูงมาก เพราะความต้องการบริโภคของประเทศจีนกับประเทศอินเดียมีมาก ~~น่ะครับ~~ ก็ทำให้ราคาน้ำมันปาล์มในประเทศมาเลเซียค่อนข้างจะสูง แล้วก็ประเทศไทยเองก็ราคาไม่แตกต่างจากประเทศมาเลเซียมากนัก อันนั้นเนื่องจากราคาของประเทศมาเลเซียค่อนข้างจะสูง เพราะการส่งออกมีเพิ่มขึ้นนี้ครับ ทำให้ต้นทุนในการผลิตเพื่อการลักลอบนำเข้าในประเทศไทยลดลงค่อนข้างจะมาก นี่เป็นประการที่ ๑ น่ะครับ ดังนั้นในช่วงที่ผ่านมาระยะเวลาประมาณ ๒ ปีแล้วน่ะครับ การลักลอบที่เป็นกระบวนการใหญ่ ๆ ไม่มี รวมทั้งการตรวจจับของกรมศุลกากรด้วย นี่ก็เป็นประเด็นที่ถือว่าเป็นเรื่องที่มีการแก้ไขพอสมควร-----

- ๓๒/๑

แต่ว่าอาจจะมีบ้างในเรื่องลักษณะที่เป็นกองทัพนคนะครับ โดยใส่ถุงพลาสติกดำ ๆ
 ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าท่านสวัสดิ์คงเข้าใจดี แรงงานที่ไปทำงานประเทศมาเลเซีย
 ใช้ไหมครับ กลับมาก็อาจจะมีใส่ถุงพลาสติก ซึ่งเขาเรียกว่าเป็นถุงดำ ๆ กลับมานี้จะมี
 แต่ว่าถือว่าเป็นส่วนน้อย ไม่กระทบต่อการผลิตในประเทศ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงมาก ก็คือ
 กระบวนการที่ว่าสินค้าผ่านแดนนี้ละครับ ที่เรามีข้อตกลงกับประเทศมาเลเซียที่เขาเรียกว่า
 ข้อตกลงลังกาวิ ที่ได้มีการเซ็นระหว่างท่านนายกรัฐมนตรีไทยกับทางมาเลเซีย
 เมื่อปี ๒๕๔๗ เรียกว่า ถ้าสินค้าผ่านมาจากประเทศมาเลเซียมายังประเทศไทย แล้วก็มี
 การปิดตู้เรียบร้อยแล้วนี่ละครับ แล้วก็ส่งไปยังประเทศลาวหรือพม่า หรือกัมพูชา~~นี้~~ละครับ
 ไม่ต้องเปิดตู้ ซึ่งตรงนี้นะครับ น้ำมันปาล์มจะเป็นสินค้าผ่านแดนที่ใหญ่ที่สุด ตรงนี้บางทีรถ
 ที่บอกว่า ผ่านแดนไทย ใช้เส้นทางของประเทศไทย ใช้อุปกรณ์ของไทยเพื่อผ่านไปยังชาย
 ที่ประเทศลาว หรือพม่า~~นี้~~ละครับ บางครั้งสินค้าเหล่านี้ไม่ได้ผ่านแดนครับ คือมีการเอามา
 ถ่ายเทในประเทศ ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ จึงถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่ทางรายงานของ
 คณะกรรมการจึงได้มีอยู่ข้อหนึ่งว่า ในเรื่องของข้อตกลงลังกาวิท่อนุญาตให้มีการนำ
 สินค้าผ่านแดน ผ่านไปได้โดยไม่ต้องมีการเปิดตู้ โดยใช้เส้นทางประเทศไทยไปยังประเทศ
 เพื่อนบ้านนี้นะครับ ตัวนี้เป็นปัญหาที่จะมีการลักลอบเอามาเปิดในประเทศไทย หรือขายใน
 ประเทศไทย ตรงนี้จึงเป็นข้อห่วงใยที่มากที่สุดของคณะกรรมการ จึงได้ระบุไว้ในรายงาน
 ด้วยนะครับว่า ควรจะมีการพิจารณาไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการลักลอบนำเข้าโดยใช้
 ช่องโหว่ของข้อตกลงดังกล่าวนี้มาก่อนให้เกิดผลกระทบต่อการปาล์มน้ำมันในประเทศไทย
 จึงมีอยู่ในรายงาน กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาธุชศาสตร
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก่อนท่านปรึกษาภิปราย คือเอกสารอย่างนี้ ผมอยากจะ
 เรียนครับว่า น่าจะให้สมบูรณ์ แล้วก็พิมพ์ให้ดี ๆ หน่อย แล้วก็ส่งไปยังสถาบันการศึกษา
 ต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ในทางการศึกษามาก เพราะปัญหาบางปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
 พาณิชย์ เอกสาร~~พวกนี้~~มีน้อย ซึ่งทำรายงานได้ดี เชิญท่านปรึกษาครับ

LIRT

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่จริงผมถามเป็นความรู้ เนื่องจากปรากฏอยู่ในเอกสาร ท่านครับ เนื่องจากประเทศของเรา ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ท่านกรรมการได้เขียนไว้ ในความเป็นมานะครับ ในข้อ ๑.๒ ยุทธศาสตร์ กำหนดวิสัยทัศน์ว่า มุ่งสู่การเป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันปาล์มเคียงคู่ผู้นำในระดับโลก และเป็นแหล่งพลังงานของประเทศที่ยั่งยืน ท่านครับ พุคไปแล้วก็เหมือนกับผมมีความระแวงในระบบราชการตลอดเวลว่า กิจการใดที่รัฐบาลไปวางยุทธศาสตร์ กิจการใดที่รัฐบาลไปส่งเสริม เจิงทุกราย สิ่งที่ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งและใคร่จะถามคณะกรรมการนั้นก็คือว่า ปาล์มน้ำมันมีกี่พันธุ์ แล้วพันธุ์ที่ให้ประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนนี้ รัฐบาลได้ส่งเสริมให้เป็นไปตามนั้นหรือเปล่า เป็นพันธุ์ที่มาจากไหน เท่าที่ทราบนะครับ ต้องมีพันธุ์ที่ดี และพันธุ์ที่ไม่ดี เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมการก็ตอบว่า ไปปลูกในภาคอีสานไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้นะครับ เมื่อปรากฏในเอกสารนี้แล้ว ก็อยากจะถามเพื่อขอความรู้เสียเลย หรือจะให้ปรากฏในเอกสาร หรือจะให้ปรากฏตรงไหนก็ได้ว่า การส่งเสริมนั้นต้องส่งเสริมด้วยความจริงจัง ไม่ใช่ส่งเสริมแบบปลูกยาง ท่านกรรมการทราบไหมครับว่า เมื่อสัก ๔ – ๕ เดือนก่อนนั้น มีรถบรรทุก ๑๐ ล้อ หรือ ๖ ล้อ เข้าไปในสวนยางจันทบุรี หน้าที่ที่เมล็ดยางร่วงหล่นลงมา ไปรับซื้อเหมาหมดเลยครับเมล็ดยาง แล้วก็กองจะเอามาเพาะ แต่เอามาเพาะแล้วก็ไม่ได้ติดตาม ไม่ได้ค่อยยอดอะไรหรอกครับ แล้วก็ขายกันเลย แล้วถ้าส่งเสริมปาล์มนะครับ แต่ในหัวข้อของท่าน นำเข้าและส่งออก แต่ว่าถ้าท่านส่งเสริมปาล์มตรงนี้ ถ้าไม่คำนึงถึงการส่งเสริม ไม่คำนึงถึงพันธุ์ หลังจากปลูกไปแล้ว พอได้ผลแล้วปรากฏว่าไม่ใช่ ผมเคยปลูกทุเรียนพันธุ์ชะนี แต่พอเวลาผ่านไปประมาณ ๗ ปี ออกลูกมาเป็นกบ เพราะฉะนั้นไม่ได้เรื่องขายไม่ได้ ขอความรู้ท่านตรงนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ เพราะปรากฏในเอกสารครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร รงประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รงประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รงประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดียวทางกรรมาธิการรอสักหน่อยครับ ท่านวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง คงมีข้อสังเกตหรือคำถามเพิ่มเติม เดียวกรรมาธิการจะได้ตอบทีเดียว เชิญท่านวงศ์พันธ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ครับ เอกสารที่อยู่ในมือนี้คือเอกสารของคณะกรรมการ ข้อแรกที่ยากจะถามเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่เขาบอกว่า รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะขยายพื้นที่ปลูกน้ำมันปาล์มให้ได้ ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๒ พิมพ์ผิดหรือเปล่าผมไม่แน่ใจนะครับ ผมไม่แน่ใจว่าพิมพ์ผิดหรือถูก ๒๕๖๒ อีกตั้งนานครับ ผมไม่แน่ใจ แต่ไม่เป็นไรครับ แต่แน่นอนครับว่าต้องขยายพื้นที่เป้าหมาย แล้วก็ผลิตผลปาล์มสด ๒.๕ ล้านตัน หรือ ๔.๕๐ ล้านตันน้ำมันดิบ ตามข้อ ๑.๑ นี้ครับ ของหน้าที่เท่าไรผมจำไม่ได้ เขาไม่ได้บอกหน้าไว้ แล้วก็ยุทธศาสตร์ดังกล่าวกำหนดวิสัยทัศน์ว่า มุ่งสู่การเป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันปาล์ม เคียงคู่ผู้นำในระดับโลกและเป็นพลังงานของประเทศชาติที่ยั่งยืน เอาแค่นี้พอ ผมยังสงสัย อยู่ในปีกษ์ได้ สงสัยว่า ณ เวลานี้ ๑. เรามีพื้นที่ผลิตพอไหม ภาคใต้ตอนนี้มียางพารา ปลูกกันเยอะ ตอนนี้ตะวันออกก็ปลูกกันเยอะ ยางพารา เกษตรกรบางส่วนโค่นต้นยางพาราไปปลูกน้ำมันปาล์ม แต่ท่านประธานฯ ครับ ปรากฏว่าเท่าที่รับคำร้องเรียน ณ เวลานี้มีปัญหาเรื่องพันธุ์ปาล์มที่ปลูก ท่านประธานฯ เพราะว่าเป็นพันธุ์ปาล์มซึ่งมีคุณภาพต่ำ ของไทยจะเป็นพันธุ์อะไรก็ตามแต่เขาเรียก หรือสุราษฎร์ ๑ สุราษฎร์ ๒ อะไรนี้ผมจำชื่อไม่ค่อยได้ เขาเรียกกันหลายชื่อ ๒.๕ ตัน ถึง ๓ ตันต่อไร่ต่อปี ของมาเลเซียได้ถึง ๖ ตัน ถึง ๗ ตันต่อไร่ต่อปี ปัญหาอยู่ตรงไหนครับ ทำไมคุณภาพของเราถึงต่ำมากเมื่อต่อไร่ต่อปี แล้วเราจะไปสู้เขาไหวหรือ แล้วอีกหน่อยเราต้องไปเปิดการค้าเสรีส่งน้ำมันปาล์มเข้ามาจากมาเลเซียนี้สบายเลยครับ ของเขาล้นตลาดแน่นอน ของเขาดันทุนต่ำครับ ผลผลิตสูง ปาล์มไร่หนึ่งใช้ปุ๋ยเท่ากันนะ แต่ผลผลิตเขาสูงกว่าเรา ^{มาก} ปัญหาที่พันธุ์ปาล์ม ท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นคนโชค

เมื่อประมาณปี ๒๕๑๒ ปี ๒๕๑๒ ผมอายุยังไม่ถึง ๒๐ ปี มีโอกาสไปดูกิจการปาล์มน้ำมันที่มาเลเซียของเขาคอนันต์ ๓ คันต่อไร่ต่อปีโดยประมาณ บัดนี้เขาไปถึง ๖ ไร่ ถึง ๗ ไร่ต่อคันต่อปี แต่ของเรายังมาเดินตามต้อย ๆ อยู่แค่นี้ ๒.๕ ถึง ๓ นี่ไหวหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจว่าในคณะกรรมการอันนี้ได้เขียนไว้ด้วยหรือเปล่าถึงเหตุของความไร้ประสิทธิภาพ ผมเห็นมีแต่เรื่องการนำเข้า – ส่งออก แต่เหตุถึงความไร้ประสิทธิภาพในการผลิตของเรานี้ไม่ทราบว่าทางคณะกรรมการได้ศึกษาบ้างหรือไม่ ก็อยากจะฟังตรงนี้ด้วยครับ เพื่อผู้ฟังทางบ้านจะได้ทราบว่า ความอ่อนด้อยในเชิงวิชาการของเรานี้มีมานานแล้ว แล้วก็ไม่สามารถพัฒนาเลย ปัจจุบันนี้เท่าที่ทราบมีการสั่งซื้อเมล็ดปาล์มที่คุณภาพต่ำจากต่างประเทศ จริงหรือเปล่าที่เขาพูดกันในหน้าหนังสือพิมพ์/ก็อยากจะฟังคณะกรรมการนัดหนึ่ง ซึ่งมีกรรมการบางท่านก็มีความรู้ดีครับเรื่องปาล์มน้ำมันนี้ก็จะอยากจะฟังท่านเพื่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ รวมทั้งประชาชนทางบ้านได้ฟังเหตุผลต่าง ๆ อุปสรรคต่าง ๆ ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ ท่านอนันต์ คาโลคม เชิญครับ

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตที่จะชี้แจงของท่านปรึกษากับท่านวงศ์พันธุ์นะครับ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องแรกนี้ผมก็อยากทำความเข้าใจครับว่า การศึกษาของคณะกรรมการนี้ เรามาเน้นในเรื่องของปัญหาการบริหารจัดการ การนำเข้า – ส่งออกน้ำมันปาล์มนี้ครับ นี่คือหัวข้อของการศึกษา ได้กำกับไว้ชัดเจนมากเลย เพราะเราเห็นว่าปัญหาเรื่องของกฎระเบียบที่ออกโดย ๓ หน่วยงานของรัฐนี้ครับ มีผลกระทบต่อการทำลายอุตสาหกรรมภายในประเทศ ที่อนุญาตให้มีการเอาน้ำมันปาล์มจากประเทศมาเลเซียผ่านไทยไปขายประเทศเพื่อนบ้าน โดยที่เราไม่ได้ดูแลการผลิตในประเทศเลย นี่ก็ประเด็นผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อเป็นความเข้าใจ-----

ในเรื่องที่ท่านปรีชาได้พูดถึงเรื่องของยุทธศาสตร์ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ทางคณะกรรมการได้ศึกษาเรื่องนี้ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๖ ท่านประธานฯ ครับ แล้วก็ได้ออกโอกาสที่กระผมเองไปร่วมทำยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้วย เพราะว่าเขาเชิญผมเข้าไปนะครับ ดังนั้นตัวเลขที่ได้พูดถึงก็คือ ยุทธศาสตร์ที่ได้ออกมาในปี ๒๕๔๗ เพราะว่าจะมีประเด็นเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ท่านวงศ์พันธุ์ได้ตั้งในเรื่องของพื้นที่ไว้ด้วย ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่ปลูกปาล์มน้ำมันอันดับ ๓ ของโลกรองจากประเทศมาเลเซีย แล้วก็อินโดนีเซียกับประเทศไทยนะครับ แล้วก็ได้พัฒนามาโดยเป็นลำดับ ดังนั้นประเด็นที่ได้พูดถึงเรื่องของการดำเนินการที่มีปัญหาเรื่องของพันธุ์ที่ท่านปรีชาที่ท่านวงศ์พันธุ์ได้พูดถึง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านด้วยนะครับ ผมถือว่าเป็นจุดด้อยจริง ๆ ครับ แล้วก็ได้มีการพัฒนาอย่างจริงจังที่เราสามารถทำการวิจัยพันธุ์ แล้วก็สามารถออกมาเป็นพันธุ์ของประเทศไทยได้เอง เราเริ่มมาช้ามากครับ เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ แล้วก็เพิ่มมีพันธุ์รับรองที่ออกมาโดยกรมวิชาการเกษตรก็เมื่อปลายปี ๒๕๔๐ ซึ่งในขณะนั้นผมเป็นอธิบดีกรมวิชาการเกษตรก็ได้เร่งรัดออกมา แล้วก็ปัจจุบันนี้ครับ เราสามารถผลิตได้พอสมควร เราตั้งบริษัทเอกชน ๓ บริษัทด้วย ในประการที่ท่านได้ห่วงใยเรื่องของการส่งเสริม ผมเห็นด้วยครับ เพราะว่าขณะนี้พอมินนโยบายของรัฐออกมาเรื่องขยายพื้นที่การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อไปสู่เรื่องพลังงานทดแทน ท่านประธานฯ ครับ มีเหลือจริง ๆ ครับ ในการที่จะเอาผลประโยชน์จากโครงการ ในการที่จะเริ่มดำเนินการจัดหาพันธุ์ วางแผนกันเป็นระบบเลย และสิ่งสำคัญก็คือมีความพยายามในการที่จะเอาปาล์มน้ำมันไปปลูกในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจริง ๆ ผมกราบเรียนท่านประธาน ฯ ครับว่าเรา ประเทศไทยไม่เคยมีการวิจัยทดสอบหรือว่าทดลองการปลูกปาล์มน้ำมันในภาคอีสานเลย เพราะเห็นว่าในด้านของสภาพเรือน้ำฝน เรื่องความชื้นค่อนข้างจะมีปัญหา เพราะว่าปาล์มน้ำมันนั้นเป็นพืชที่ให้ผล จะเหมือนกับมะม่วงหิมพานต์ที่ไปปลูกในปี ๒๕๓๐ ปี ๒๕๓๑ ปี ๒๕๓๒ ปลูกแล้วมีดอกแต่ไม่มีลูกนี้เหมือนกัน กระผมจึงได้พยายามต่อต้าน ดังนั้นประเด็นนี้เป็นข้อสังเกตที่ดีมาก ขอท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านปรีชา ที่ว่าส่งเสริมแล้วก็อยากให้มีการออกมาเป็นแนวทางหาผลประโยชน์ของผู้ที่กำหนดนโยบายที่ผมเห็นด้วยในเรื่องของท่านวงศ์พันธุ์ ท่านประธานฯ ครับ ตัวเลขนี้เป็นยุทธศาสตร์ของ

กระทรวงเกษตรฯ ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๗ ครับ ซึ่งเป็นตัวเลขที่วางแผนไว้ว่า ปัจจุบันเรามี
 ปาล์มน้ำมันปลูกประมาณ ๒ ล้านไร่ ก็จะพัฒนาไปอีกประมาณ ๒๕ ปี ยุทธศาสตร์นี้
 ทำเมื่อปี ๒๕๔๗ ครับ ก็คาดว่า ๒๕ ปีนั้น จะเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๘ ล้านไร่ ใช้เวลา
 พอสมควร เพราะท่านประธานฯ อย่าลืมครับว่า ๒ ล้านไร่ นั้นเราใช้เวลาประมาณ ๓๐ ปีเศษ
 พัฒนานะครับ ปาล์มน้ำมันจึงเป็นพืชที่ค่อนข้างยั่งยืนนะครับ เติบโตอย่างมีรากฐาน
 มีความเป็นไปได้ที่ค่อนข้างจะสูง แต่ปัจจุบันนี้ท่านประธานฯ ครับ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ
 เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จัดเจนครับ ได้มีการดำเนินการในเรื่องของการที่จะ
 ส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศ เพื่อเป็นพลังงานในพื้นที่ทั้งหมดในประเทศ
 ๔ ล้านไร่ ท่านประธานฯ ครับ ๑ ล้านรไ้นั้นจะไปอยู่ในภาคต่างประเทศ โดยกำหนดว่า
 ในปี ๒๕๔๘ จะมีพื้นที่ปลูกทั้งหมดเพิ่มขึ้น ๒๖๐,๐๐๐ ไร่ ปี ๒๕๔๙ ๖ แสนไร่ ปี ๒๕๕๐
 ๖๗๐,๐๐๐ ไร่ ปี ๒๕๕๑ ๑,๐๗๐,๐๐๐ ไร่ ปี ๒๕๕๒ ๑ ล้าน ๔ แสนไร่ อันนี้จัดเจน
 ดังนั้นตัวเลขที่ผมกราบเรียนอยู่ในรายงานนี้เป็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ที่พุดถึงเมื่อปี ๒๕๔๗ /ก็คือประเด็นที่ผมกราบเรียน-----

ในส่วนที่ ๒ ก็คือ เรื่องของผลผลิต เรื่องพันธุ์ปาล์ม ผมกราบเรียนไป
หลายครั้งครับว่าเรามีปัญหา แต่ปัจจุบันนี้ผมเชื่อว่าอีกระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี เราจะสามารถ
เป็นไทยในการที่จะผลิตพันธุ์ปาล์มน้ำมันได้เองภายในประเทศ จะลดการนำเข้าได้ค่อนข้าง
จะมาก ทั้งรัฐ เอกชน ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

ในประการที่ ๓ ผลผลิตต่อไร่ครับ ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ ถ้าเราเทียบกับ
ประเทศมาเลเซีย ประเทศมาเลเซียนั้นเขามี ๒ ลักษณะ คือเขาทำเป็นฟาร์มใหญ่ เป็นเอสเตท
(Estate) พื้นที่ ๕,๐๐๐ ไร่ แล้วก็ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในพื้นที่ทั้งหมดประมาณ
๑๐ ล้านไร่ เขาปลูกปาล์มอยู่ขณะนี้ ท่านประธานฯ ครับ คนเหล่านี้เป็นนายทุน ถามว่า
เขาสามารถจัดการดูแลได้หมดเลย เจ้าของโรงงานเป็นเจ้าของปาล์มน้ำมันเอง แล้วถ้าเป็น
รายย่อยอยู่ในการดูแลเฟดา (FADA) ครับ ก็คือลักษณะเหมือนกับสหกรณ์ รัฐบาลก็มี
นโยบายสนับสนุน ดังนั้นการผลิตของเขาจึงมีประสิทธิภาพ แต่ถามว่าถ้าอยู่เฟดาเกษตรกร
รายย่อย ผลผลิตเขาจะได้ ๔ - ๕ ตัน ใหม ไม่ได้ครับ ได้ประมาณ ๓ ตัน แต่ถ้าเป็นเอสเตท
ใหญ่ ๆ เขาได้ครับ ๔ - ๕ ตัน นี่ผมยอมรับ ดังนั้นตรงนี้ผมถามว่าประเทศไทย ๑. ที่ผ่านมา
รัฐบาลทอดทิ้งครับ ท่านประธานฯ ไม่เคยดูแลเลย ผมดีใจ ผมยืนยันว่า เราต้องรักษา
การผลิตในประเทศ ลดการนำเข้า วันนี้แนวคิดดังกล่าวนี้ถูกไหมครับ ถูกครับ เพราะว่าวันนี้
ประเทศไทยตายแล้วครับ ด้วยดุลการค้า ดุลการชำระเงินนี่ะครับ แล้วเรายังสามารถที่จะมี
ภาคเกษตรอยู่ได้เป็นกำไรสุทธิการส่งออกตลอดเวลา ถูกต้องหมดเลยครับ ผมดีใจที่ผม
ยืนยันอยู่ตรงนี้ ผมมาตอบแทนท่านนี้ ผมตอบในนามของผู้ซึ่งมีความพยายามดูแลเอกชน
กับเกษตรกรในการผลิตปาล์มน้ำมัน อย่างอมแพ้รัฐบาลในขณะนั้น เพราะฉะนั้นจึงถูก
ทอดทิ้ง วันนี้ถ้าถามว่าถ้าเป็นรายใหญ่ คนที่มีพื้นที่ปาล์ม ๕,๐๐๐ ไร่ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในประเทศ
ไทย ท่านทำได้ไหม ได้เหมือนกับมาเลเซียเลยครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ รายใหญ่นั้นเรามี
แค่ ๒๐ เปอร์เซนต์ครับ รายย่อยมี ๘๐ เปอร์เซนต์ แต่เขาเป็นเจ้าของกิจการ เป็นเจ้าของสวน
เขาอาจจะได้ประมาณ ๒.๕ ตัน ครับ แต่ต้นทุนของเราต่ำกว่าประเทศมาเลเซียแน่นอนที่สุด
ตรงการผลิต ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภายกเรื่องยาวพารา ประเด็นนี้คือ
ความเจ็บปวด เรามองประเทศไทยด้อยทุกอย่างเลยครับ เราสู้เขาไม่ได้ทุกเรื่องเลยครับ

ผมถามว่าเวลาเทียบท่านเทียบเป็นตัวเลขหรือว่าท่านเทียบภาพรวม บอกว่าไทยผลิตข้าวสาลีเขาไม่ได้ สู้เวียดนามไม่ได้ ต้นทุนสูงกว่า ไม่ใช่ ตัวเลขผิดหมดเลยครับ ยางพาราถ้ามาเลเซียเหนือกว่าเรา วันนี้มาเลเซียยางพาราเหลือไม่ถึง ๑ ล้านตันต่อปี ประเทศไทยยางพาราที่สู้ไม่ได้ปีนี้หนึ่ง เมื่อปี ๒๕๔๐ เราผลิตยางพาราได้ประมาณ ๑.๕ ล้านตัน วันนี้ปี ๒๕๔๘ ประเทศไทยผลิตยางพาราได้ ๒.๗ ล้านตัน พื้นที่เกือบเท่าเดิม ๑๒ ล้านไร่เศษ ผมถามว่าระยะเวลาที่ผ่านมา ๑๐ ปีนี้ ยางพาราเพิ่มขึ้นประมาณ ๑ ล้าน ๒ แสนตันนี้มาจากไหนครับ ไม่มีคำตอบใช่ไหมครับ เพราะเราไม่ได้ตัวเลข เราพูดถึงเรื่องของความคิด นี่คือประเด็น ฉะนั้นยางพารานี้ไม่ต้องพูด มาเลเซียครับ เขาเกือบจะเลิกไปแล้ว เพราะสู้เราไม่ได้ เวลาพูดผมอยากจะให้พูดตรงนี้ดูดี ๆ นี่คือประเด็นเราไม่เคยดู มันสำปะหลังในโลกนี้ประเทศที่ผลิตได้ดี คืออินเดียประเทศเดียวครับ นอกนั้นไม่มีทางสู้เราได้เลย

สุดท้ายครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ที่ถามว่าทางคณะกรรมการได้ดูเรื่องเหล่านี้บ้างหรือไม่ เรื่องปาล์มน้ำมันนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องติดตาม กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้ได้คุยกับท่านประธานนิเวศ เราจะเดินทางไปดูในประเทศมาเลเซีย คิดว่าในสมัยปิดประชุมนี้ก็จะเดินทางไปประเทศมาเลเซีย ไปดูเรื่องกระบวนการทั้งหมด เพราะเราหวังว่านอกเหนือจากการผลิตเพื่อที่จะเป็นน้ำมันพืช วันนี้เราโชคดีมากที่เราไม่ยอมแพ้ เราสามารถที่จะเอาปาล์มน้ำมันมากินในประเทศได้ถึงเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องนำเข้าเลยครับ นี่คือนโยบายของประเทศไทยของพี่น้องส่วนที่สร้างให้แก่พวกเรา กับเอกชนที่เขาสร้างโรงงานขึ้นมารับผลผลิตจากเกษตรกร อันที่ ๒ จะไปดูเรื่องของ ดาวน์สตรีม อินดัสตรี (Downstream industry) อุตสาหกรรมต่อเนื่องอะไรบ้าง ปาล์มน้ำมันไปได้เยอะเลยครับ ทำโอเลโอเคมีคัล (Oleochemical) แล้วก็มาทำไบโอดีเซล ถ้าเราสามารถที่จะพัฒนาพื้นที่ออกมาได้ แล้วก็ต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมในปลายน้ำนี้ ผมเชื่อว่าในพื้นที่ที่มีการปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดของบ้านผมเองส่วนหนึ่ง แล้วก็ภาคตะวันออกอีกหลายจังหวัดที่กำลังจะเติบโตขึ้นมานั้น ผมเชื่อว่าพืชตัวนี้ ท่านประธานฯ ครับ จะเป็นพืชที่มีอนาคต แล้วก็จะเติบโตอย่างยั่งยืน ช่วยเหลือประเทศชาติ ทั้งในเรื่องการบริโภคน้ำมันพืช

ช่วยในเรื่องของพลังงานทดแทน แล้วก็จะเป็พืชที่จะทำให้น้ำ ก็คือ เกษตรกรจะอยู่ได้ เหมือนกับคนที่ปลูกยางพาราในภาคใต้ในขณะนี้ โดยที่รัฐบาลจะต้องดูแลอย่างจริงจัง อย่าเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาเป็นห่วงเรื่องหาผลประโยชน์จากโครงการ ผมเชื่อว่า ถ้าทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีทิศทางที่แน่นอน ดูแลในเรื่องการผลิต เรื่องของพันธุ์ เรื่องของ พื้นที่ ดี ๆ อย่าเอาแต่เรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องให้มากนัก ~~ที่~~ ผมเชื่อว่ายุทธศาสตร์ปาล์ม น้ำมันของเราที่จะเกิดขึ้นในเร็ววันนี้นั้นน่าจะไปสู่แนวทางที่ดีของประเทศชาติต่อไป ข้างหน้าครับ กระผมขอขอบพระคุณครับ

- ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบให้ส่งรายงานพร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปยังคณะรัฐมนตรีหรือไม่ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๔.๓ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๔ รายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาติดตาม ตรวจสอบเชิงนโยบาย ด้านอุตสาหกรรม คณะกรรมการชุดเดิมครับ หากคณะกรรมการพร้อมเชิญท่านแถลงได้ครับ รอผู้แถลงหน่อยนะครับ ท่านประธานคณะกรรมการท่านชี้แจงว่าเจ้าของเรื่องซึ่งรับภาระจะต้องแถลง พอดีไม่อยู่ในที่ประชุมครับ จะขอความเห็นชอบที่ประชุมข้ามวาระนี้ไปนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ข้ามไประเบียบวาระที่ ๔.๕ ไม่ทราบคณะกรรมการชุดต่อไปจะพร้อมหรือเปล่านะครับ รายงานผลการพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการชุดคอคอดกระ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วรรณช ๓๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าหากคณะกรรมการพร้อม ขอเรียนเชิญครับ คณะกรรมการชุดนี้มีท่านกำนวน ชโลปถัมภ์ เป็นประธานคณะกรรมการ มีท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ เป็นเลขาฯ นะครับ เชิญครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : รายงานของคณะกรรมการชุดนี้เข้าใจว่าคงจะมีหลายเล่มนะครับ แล้วก็เข้าใจว่าคงจะแจกจ่ายให้ผู้เข้าประชุมไปเรียบร้อยแล้ว หากท่านประธานคณะกรรมการพร้อม เชิญแถลงต่อที่ประชุมครับ

- ๓๗/๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มยรี ๓๗/๑

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสิงห์บุรี
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิก
วุฒิสภาทุกท่านว่า ในการศึกษาในครั้งนี้กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ขอรายงานถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลอง
ดังจะกล่าวต่อไปนี้

เนื่องจากเห็นว่าโครงการนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีแนวคิดที่จะศึกษาค้นคว้ากันมาในอดีตอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนให้
รัฐบาลขุดคลองขึ้น ดังนั้นจึงมีแนวคิดว่าหากมีการศึกษาอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดโครงการ
ดังกล่าวขึ้นจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น คนไทยมีงานทำ มีรายได้ มีฐานะทาง
เศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ในอันที่จะช่วยกอบกู้เศรษฐกิจของชาติแบบยั่งยืนและตลอดไป
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้ประเทศไทยก้าวขึ้นมามีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจในระดับโลก
ในการพิจารณาศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ได้พิจารณาถึงผลประโยชน์และผลกระทบในด้านต่าง ๆ
ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ได้ศึกษาข้อมูลจากการไปดูงานในต่างประเทศมาเปรียบเทียบ
และมีการศึกษา และสำรวจเส้นทางขุดลอกเพื่อให้ได้เส้นทางที่เหมาะสมและมี
ปัญหาน้อยที่สุด โดยจากการศึกษาเส้นทางประมาณ ๑๒ เส้นทาง พบว่าเส้นทาง ๕ A
มีความเหมาะสมที่สุด และได้เรียกชื่อเส้นทางนี้ใหม่ว่า คลองไทย เป็นเส้นทางที่ตัดผ่าน
จังหวัดกระบี่ ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช และสงขลา ระยะทางประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร
สำหรับการศึกษาของคณะกรรมการตามรายงานฉบับนี้เป็นเพียงการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โดยใช้ระยะเวลาศึกษา ๓ ปี ซึ่งชี้ให้เห็นถึงผลดีทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและ
ความมั่นคงทางสมุทรภาพของประเทศไทยและของประชาคมโลก อย่างไรก็ตาม
ควรที่จะได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงลึก หรือขั้นสมบูรณ์ต่อไปด้วย ทั้งนี้การศึกษา
จะต้องคำนึงถึง

๑. ให้ศึกษาอย่างถ่องแท้ถึงผลได้ ผลเสียในการขุดลอก
๒. ให้ศึกษาถึงสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของชาติเป็นหลัก

LIRT

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มยรี ๓๗/๒

๓. ให้คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญว่า
ประชาชนจะได้ประโยชน์อย่างไร

๔. หากนำต่างประเทศมาลงทุนก็อย่าให้ต่างประเทศเอาเปรียบ

๕. คิน แร่ธาตุที่จะขุดจะต้องเป็นของรัฐและประชาชนเป็นส่วนรวม

อันดับต่อไป ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ให้ท่านเลขานุการของ
คณะกรรมการวิสามัญ โดยท่านรองเลขานุการ ท่านบุษรินทร์ ดิยะไพรัช เป็นผู้รายงาน
ถึงขั้นตอนการดำเนินงานและผลการพิจารณาของคณะกรรมการในลำดับต่อไป
ขอเชิญครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน ส.ว. บุษรินทร์ครับ

นางบุษรินทร์ ดิยะไพรัช วรพัฒนานันต์ (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ คิฉิน นางบุษรินทร์
ดิยะไพรัช วรพัฒนานันต์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย ในฐานะรองเลขานุการของ
คณะกรรมการวิสามัญ ขอรายงานขั้นตอนการดำเนินงานและผลการพิจารณาศึกษา ดังนี้
สืบเนื่องจากที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษา
ความเป็นไปได้ของโครงการขุดคอกคอดกระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๘๕ โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย -----

- ๓๘/๑

๕๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พินิจา ๓๘/๑

และต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้อนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๒ ปี
ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒ นั้น บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาศึกษาเรียบร้อยแล้ว
ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้
 - ๑) นายคำนวน ชโลปถัมภ์ เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๒) นายสุรใจ ศิริบุพผะ เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
 - ๓) พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
 - ๔) พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สาม
 - ๕) นายผ่อง เล่งอี้ เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สี่
 - ๖) พลโท โอภาส รัตนบุรี เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่ห้า
 - ๗) พลเอก หาญ ลีนาถนันท เป็นประธานที่ปรึกษา
คณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๘) พลเอก มนตรี สุภาพร เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๙) นายแพทย์กฤษฏ์ สุนทรเวช เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๑๐) พลอากาศเอก จรุง วุฒิกุลยจน์ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๑๑) นายถวัลย์รัฐ อ่อนศิริ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
 - ๑๒) พลเรือเอก อำนาจ จันทนภักฐะ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ

LIRT

๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พินิตา ๓๘/๒

๑๓) นายภักดี ฐนะปุระ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๔) พลเรือโท สมบูรณ์ สุขพันธ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๕) นายสามารถ รัตนประทีปพร	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๖) นายสมพงษ์ สระกวี	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๗) นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๘) นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑๙) นายมนู วณิชชานนท์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๒๐) นายเลิศชาย นิลสลับ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๒๑) นางบุษรินทร์ คิยะไพรัช วรพัฒนานันต์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. คณะกรรมการการวิสามัญได้เชิญบุคคลและข้าราชการจากหน่วยงานเกี่ยวข้องมาแถลงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น

๓. คณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่ศึกษาเรื่องต่างๆ เป็นการเฉพาะด้าน รวม ๗ คณะ ได้แก่

๑. คณะอนุกรรมการการวิสามัญศึกษาด้านพื้นที่และสิ่งแวดล้อม
นายผ่อง เล่งอี้ เป็นประธาน ซึ่งต่อมาได้ตั้งคณะทำงานศึกษาพื้นที่แนวคลองไทย
หมายเลข ๕ A โดยมี พลโท โอภาส รัตนบุรี เป็นประธานคณะทำงาน

๒. คณะอนุกรรมการการวิสามัญศึกษาด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา
นายระวี กิ่งคำวงศ์ เป็นประธาน

๓. คณะอนุกรรมการการวิสามัญศึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติ
พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล เป็นประธาน

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พินิจา ๓๘/๓

๔. คณะอนุกรรมการวิสามัญศึกษาด้านเศรษฐกิจ นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
เป็นประธาน

๕. คณะอนุกรรมการวิสามัญศึกษาด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ
และเงินทุน นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ เป็นประธาน

๖. คณะอนุกรรมการวิสามัญศึกษาด้านประชากร นายแพทย์กฤษฏ
สุนทรเวช เป็นประธาน

๗. คณะอนุกรรมการวิสามัญศึกษาด้านกฎหมาย นายสราวุธ นิยมทรัพย์
เป็นประธาน

๔. พิจารณาศึกษาข้อมูลจากการเดินทางไปศึกษาดูงานทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ

ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
ขุดลอกคลอง โดยแบ่งออกเป็น ๗ ส่วน ดังนี้

บทที่ ๑ ประวัติคลองไทย (ขุดลอกคลอง)

บทที่ ๒ แนวคิด ผลงานวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ การศึกษาดูงานในประเทศและต่างประเทศ

บทที่ ๔ การเลือกเส้นทางขุดลอกไทย

บทที่ ๕ การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

บทที่ ๖ ผลกระทบในการขุดลอกไทย

บทที่ ๗ สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา
ความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลอง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
วิสามัญ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา และหากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการ
พิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญแล้ว ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี

๕๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

พินิตา ๓๘/๔

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป ตามรายละเอียด
ที่ปรากฏในรายงานที่แจกให้แก่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติแล้วนั้น

- ๓๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ในโอกาสนี้กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ขอใช้วีดิทัศน์ พร้อมทั้งแจกแผ่นวีซีดี (VCD) เกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญฯ แล้วก็แจกเอกสารฉบับภาษาอังกฤษที่อยู่ในมือท่านทั้งหลายแล้ว เรื่องรีพอร์ตออนเดอะไทยคานัลโปรเจกต์ (Report on the Thai Canal project) นอกจากนี้ขออนุญาตให้รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สถาพร เขียววิมล ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการการวิสามัญเข้าร่วมตอบข้อซักถามที่เกี่ยวกับด้านวิศวกรรม อันนี้ขอกราบเรียนอนุญาตท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อนุญาตครับ เชิญครับ คณะกรรมการการจะฉายวีดิทัศน์ก่อน แล้วก็เปิดโอกาสให้สมาชิกฯ ได้อภิปรายใช้ไหมครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการการ) : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าฉายวีดิทัศน์ก่อนคำถามจะไม่มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : วีดิทัศน์เชิญครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการการ) : วีดิทัศน์ขัดข้องจะตอบข้อซักถามก่อนก็ได้ครับ จะได้ไม่เสียเวลาท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
 สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ท่านประธานฯ ครับ คงอดไม่ได้ที่จะต้องชื่นชมที่
 คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ได้ทุ่มเทเวลามากกว่า ๓ ปี ศึกษาความเป็นไปได้ของการชุด
 คอคอดกระเพื่อที่จะส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม
 แล้วก็จัดทำเป็นรายงานเล่มนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีบางจุดที่จะต้องขออนุญาตกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมาธิการให้กรุณาแก้ไข เป็นต้นว่า ประวัติของไทยใน
 บทที่ ๑ ที่ได้กล่าวถึงความเป็นมาของความคิดเรื่องการขุดคลอง ก็คงจะสืบเนื่องมาจากสมัย
 กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีที่เราเสียกรุงถึง ๒ ครั้ง ครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๑๑๒ ซึ่งเราต้องอยู่
 ภายใต้การปกครองของพม่าถึง ๑๕ ปี และสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงประกาศ
 เกราชนำความเป็นไทยกลับคืนมา ครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๓๑๐ การเสียกรุงครั้งที่ ๒ นั้น
 สร้างความเจ็บปวดให้แก่คนไทย เพราะพม่าเผาทำลายกรุงศรีอยุธยา และยังมีการกวาดต้อน
 คนไทยไปเป็นเชลย มีการทำทารุณกรรม ไม่ว่าสมณชีพราหมณ์ ผู้หญิงหรือเด็ก คำกล่าวที่ว่า
 ร้อยหวายก็เกิดขึ้นมาในยุคที่เราเสียกรุงครั้งที่ ๒ ที่พม่ากวาดต้อนคนไทยไปเป็นเชลย
 ด้วยการเจาะลิ้นเท้าแล้วก็เอาหวายร้อย คือเรียกว่า ร้อยหวาย เกิดเป็นคำศัพท์ขึ้นมา
 ท่านประธานฯ ครับ ความสูญเสียครั้งนี้ใหญ่หลวงยิ่งนัก จนกระทั่งสมเด็จพระเจ้าตากสิน
 มหาราชได้กู้เอกราชหลังจากเสียกรุงไปอีกประมาณ ๔ เดือนเศษ เมื่อทรงเข้าไปใน
 กรุงศรีอยุธยาแล้วได้เห็นความย่อยยับจนไม่สามารถฟื้นฟูเป็นราชธานีได้ ก็ได้ถอยมาตั้ง
 กรุงธนบุรีสร้างเมืองใหม่เป็นราชธานีแทนกรุงศรีอยุธยา ตลอดรัชสมัยของสมเด็จพระ
 พระเจ้ากรุงธนบุรีหรือสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พม่าก็ไม่ได้วางให้ไทยอยู่อย่างสงบ
 ยังมีการยกทัพมารบประชิดตีเมืองทั้งเหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก อยู่เป็นอาจณ ครั้งหนึ่ง
 เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๗ กองทัพพม่าได้ตีเมืองปากแพกโดยอ้างว่าเข้ามากวาดต้อนครอบครัว
 ชาวมอญซึ่งเป็นกบฏและได้หนีเข้ามาอยู่ในฝั่งไทย ครั้นพม่าตีเมืองปากแพกหรือ
 กาญจนบุรีปัจจุบันได้แล้วก็ยกทัพเลยจะมาตีเมืองราชบุรี ซึ่งในครั้งนั้นพระเจ้าตากสินหรือ
 สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้ยกกองทัพไปตีเชียงใหม่ ได้ทราบราชการศึกจึงได้เดินทัพจาก
 เชียงใหม่มุ่งตรงเข้าไปสู่เมืองราชบุรีเพื่อตั้งรับทัพพม่า ได้เกิดการล้อมจับทัพพม่าเป็นเชลย

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภานา ๔๐/๒

ทั้งกองทัพที่เขาชะงุ้ม ขณะนี้ขึ้นอยู่ในเขตปกครองอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
โดยหนังสือประวัติศาสตร์และพระราชพงศาวดารจารึกไว้ว่า สมเด็จพระเจ้าตากสินได้สั่ง
แม่ทัพนายกองและทหารว่าไม่ต้องต่อสู้กองทัพพม่า ให้ล้อมค่ายพม่าไว้ ฤจะจับเป็นเชลย
ให้สิ้น เพื่อให้เห็นว่าไทยก็สามารถจับพม่าเป็นเชลยได้เช่นเดียวกับที่ในครั้งเสีย
กรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ ที่พม่าจับคนไทยเป็นเชลย -----

- ๔๑/๑

ท่านประธานฯ ครับ ปี พ.ศ. ๒๓๒๕ เมื่อสิ้นแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินแล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้สถาปนาราชวงศ์จักรีขึ้นปกครองบ้านเมืองและสร้างกรุงเทพฯ พร้อมกับการย้ายราชธานีจากฝั่งธนบุรีมาฝั่งกรุงเทพฯ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเสียเปรียบในด้านชัยภูมิ เวลาทัพพม่าเข้ามาจากทางด่านเจดีย์สามองค์ ถ้ากรุงธนบุรีจะอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา การตั้งรับพม่าจะเสีย เรียกว่าชัยภูมินั้นไม่เหมาะที่จะเป็นเมืองหลวงจึงได้ย้ายเข้ามาอยู่ฝั่งพระนคร ปรากฏว่าในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๒๕ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกในแผ่นดินของพระองค์ท่าน พม่าก็ได้ยกทัพเข้ามาตีเมืองไทยที่เป็นศึกใหญ่ เรียกกันว่า สงคราม ๘ ทัพ สร้างความเสียหายให้แก่ชาติบ้านเมืองพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม กองทัพไทยโดยพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท ซึ่งเป็นพระอนุชาที่สามารถป้องกันชาติบ้านเมืองไว้ได้ และในขณะเดียวกันก็ได้ทรงคิดวางแผนที่จะยกทัพไปรบพม่า ดังนั้นในปี พ.ศ. ๒๓๓๐ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงได้ทรงบัญชาการทัพยกไปตีเมืองทวาย เพื่อเป็นการแก้แค้น ในขณะเดียวกันก็ได้แบ่งจำนวนทหารส่วนหนึ่งให้กรมพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาทยกไปทางเรือ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากหนทางทุรกันดาร ในการข้ามเขาตะนาวศรีนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบาก ในหนังสือตำราประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเกือบทุกคนจะต้องเรียน ได้เขียนบันทึกไว้ในหน้า ๓๐ ว่ากองทัพไทยได้รับความยากลำบากในการยกเข้าไปตีพม่า จนพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าถึงกับรับสั่งว่า ไม่รู้ว่าการเดินทางจะยากถึงเพียงนี้ พาลูกหลานมาให้ได้รับความลำบากนักหนา หลังสงครามครั้งนี้อีก ๖ ปี ก็ได้มีการยกทัพไปตีทวายเป็นครั้งที่ ๒ แต่ก็ยังมีปัญหาอีก ไม่ประสบความสำเร็จ นั่นแหละครับมีการคิดในการที่จะขุดคลอง เพราะว่าทัพไทยที่ไปทางเรือไม่สามารถไปบรรจบทัพไทยที่ไปทางบก ทำให้ขาดแคลนเสบียงอาหารก็มีการศึกษาในการที่จะขุดคลองเชื่อมระหว่างอ่าวไทยกับอันดามัน ซึ่งในหนังสือรายงานของคณะกรรมการได้มีการถอยหลังไปกว่านั้นอีกครั้ง ตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชก็ได้มีการพูดถึงเรื่องการขุดคลองเส้นนี้ เพราะฉะนั้น

ในรายงานฉบับนี้ก็ถือว่าทำได้ดีพอสมควร ได้มีการอ้างอิงประวัติศาสตร์ให้ปรากฏชัดเจน แต่ท่านประธานฯ ครับ มีบางอย่างที่คลาดเคลื่อนข้อเท็จจริงไปนิดหน่อย ซึ่งผมก็ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการธิการ หากจะส่งไปที่หน่วยอื่นก็ขอได้โปรดแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าที่ ๔ ที่กล่าวไว้ว่าในปี ๒๕๒๕ สภาผู้แทนราษฎรมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญในสมัยรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการขุดคลองคอดกระ และในหน้าที่ ๔, ๒ บรรทัดแรก ได้มีการกล่าวไว้ว่าคณะกรรมการชุดนั้นมีนายวัฒนา อัสวเหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เป็นประธาน ถัดมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการวิสามัญ ได้เดินทางไปดูงานคลองสุเอซและคลองปานามา ตรงนี้ผมคงต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ให้คณะกรรมการแก้ไข เพราะคณะกรรมการวิสามัญชุดนั้นบังเอิญมีผมร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยเราได้ไปดูงานที่คลองสุเอซจริง โดยล่องเรือไปที่เมืองปอสเซซ และขณะเดียวกันได้ไปดูงานที่คลองคิล ประเทศเยอรมัน และไปดูวอเตอร์เวย์ (Waterway) ของเนเธอร์แลนด์ แล้วเดินทางกลับประเทศไทย กำลังเตรียมวางแผนที่จะเดินทางไปประเทศปานามาเพื่อดูคลองปานามา แต่มีการยุบสภาเสียก่อน ดังนั้นคณะกรรมการชุดนั้นจึงไม่ได้เดินทางไปประเทศปานามาแต่อย่างใด ถัดมาข้างล่างท่านประธานฯ ครับ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐบาลซึ่งมีนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ข้อความบันทึกไว้อย่างนี้ครับ เพราะพรรคชาติไทยได้รับเสียงข้างมากจากผลการเลือกตั้ง รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ให้ความสนใจกับโครงการขุดคลองคอดกระ แต่หันไปทุ่มเทความสนใจในโครงการท่าอากาศยานสากลแห่งที่ ๒ (สนามบินหนองงูเห่า จังหวัดสมุทรปราการ)-----

ตรงนี้ก็จะต้องขอโอกาส ท่านประธานฯ ครับ บังเอิญอีกเช่นกันที่ผมได้รับ
พระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
อยู่ในรัฐบาลชุดนี้ ท่านจะไปบันทึกบอกว่า รัฐบาลสมัยท่านนายกฯ บรรหาร ไม่สนใจเรื่อง
คอคอดกระนั้น ก็คงจะเป็นเรื่องที่คลาดเคลื่อนอีกเช่นกัน เพราะแท้ที่จริงแล้วได้มีการพูดถึง
ในที่ประชุม ครม. ทั้งในและนอกกรอบ แต่เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการใหญ่ รัฐบาล
สมัยนั้นเห็นว่าไม่สามารถที่จะหางบประมาณมาดำเนินการได้ แต่ได้ให้ความสำคัญใน
โครงการอื่น ๆ ที่อยู่ในวิสัยที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการหยิบยกโครงการ
สร้างรถไฟใต้ดิน โครงการที่จะสร้างระบบการขนส่งมวลชนแก้ปัญหาการจราจรของ
กรุงเทพมหานคร และได้มีการวางศิลาฤกษ์สร้างรถไฟใต้ดินในสมัยรัฐบาลของ
ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ส่วนสนามบินหนองงูเห่านั้นถ้าไปเน้นตรงนี้ พอเข้าล็อกที่
ฝ่ายค้านเขาจะอภิปรายไม่ไว้วางใจสนามบินหนองงูเห่ากับรัฐบาลในไม่กี่วันข้างหน้า
จะมองว่าพรรคชาติไทยไปให้ความสนใจสนามบินหนองงูเห่าแต่อย่างเดียว แท้ที่จริง
ไม่ใช่ครับ แต่ติดขัดอยู่ด้วยเรื่องงบประมาณไม่สามารถที่จะหามาดำเนินการเรื่องคอคอดกระ
จึงได้ใช้เวลาที่มีอยู่ทุ่มเทให้กับโครงการที่อยู่ในวิสัยที่จะเป็นไปได้และอยู่ในเรื่องที่จะ
ทำไปได้ ท่านประธานฯ ครับ ผมคงจะมีเรื่องกราบเรียนที่จะขอให้คณะกรรมการช่วยแก้ไข
ให้เพียงแค่นี้ แต่ขณะเดียวกันขอคำตอบในเรื่องต่อไปนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนถาม
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการ ในกรณีการเดินทางไปดูงานต่างประเทศ
ท่านประธานฯ คงจะมีเอกสารอยู่ในมือ จะเห็นนะครับ หน้า ๑๓ ท่านประธานฯ ตามทัน
ไหมครับ ครั้งที่ ๑ ไปสิงคโปร์ วันที่ ๑๖ ถึงวันที่ ๑๘ กันยายน ปี ๒๕๔๔ ถัดมาเดือนตุลาคม
ไปสิงคโปร์อีกแล้ว เดินทางไปหรือเปล่าครับ ไปเครื่องบินใช่ไหมครับ ไปเครื่องบินทำไม
ไม่ดูอะไรต่ออะไรให้จบเสียในคราวเดียวกัน นี่เป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เกิด
ความสิ้นเปลืองไป ดูครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ไปจีน ครั้งที่ ๖ ไปจีน ครั้งที่ ๘ ไปจีน
แล้วนอกจากนั้นยังมีไปที่อื่นอีก ครั้งที่ ๑๐ ครั้งที่ ๑๑ ผมขออนุญาตเรียนถามนะครับว่า
คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ตั้งแต่ได้รับอนุมัติจากสภาให้ศึกษาเรื่องนี้ใช้จ่ายเงินงบประมาณ
ไปเท่าไร และในอดีตคณะกรรมการของสภาแต่ละชุด ๆ คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้
จะกรุณาไปหาตัวเลขได้ไหมครับ ว่าในแต่ละปี แต่ละ พ.ศ. นี้มีการตั้งคณะกรรมการ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กัญญณ์ท์ ๔๒/๒

มาแล้วก็ครั้ง แต่ครั้งมีการใช้จ่ายเงินงบประมาณไปเท่าไร เพราะต้องถือว่านี่คือต้นทุน ถ้าหากในอนาคตข้างหน้ามีการทำโครงการนี้ ส่วนเหล่านี้จะต้องเป็นต้นทุน ซึ่งถือว่าเป็น ค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง ผมอยากจะขอทราบตัวเลขตรงนี้ด้วย แล้วก็ฝากเป็นข้อสังเกตให้บันทึกไว้ ก็คือรับว่า คณะกรรมการวิสามัญเวลาจะเดินทางไปดู ศึกษาอะไรนี้ให้มีความรอบคอบ สักคนหนึ่ง ไปครั้งหนึ่งก็ใช้เวลาแล้วก็ดูให้ถี่ถ้วน ไม่ใช่ไปเดือนที่แล้ว เดือนนี้ไปอีกแล้ว อย่างนี้ อย่างจีนไปตั้ง ๔ ครั้ง อย่างนี้เป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยสิ้นเปลืองเกินไป ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนทั้งถาม ทั้งขอให้แก้ไขเพียงเท่านี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ระหว่างรอ เครื่องเสียงอะไรพร้อมหรือยังครับ พร้อม เราฟังวีดิทัศน์ ไม่เกิน ๑๐ นาทีครับ แล้วก็เคยมีการเพิ่มเติมคำถาม แล้วก็คณะกรรมการช่วยตอบด้วย นะครับ เชิญครับ ขอหยุดวีดิทัศน์ให้กรรมการชี้แจง เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

- ๔๓/๑

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ต้องขอประทานโทษด้วยที่ฝ่ายเทคนิคของวุฒิสภาต้องถือว่าล้มเหลว ก่อนที่ผมจะไปให้เขาฉายวีดิทัศน์ได้ไปทดลองที่ห้องแล้ว ก็ปรากฏว่าใช้ได้ดี แต่วันนี้ เกิดเหตุขัดข้องทางเทคนิค ก็กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าหลายเรื่องนะครับ ไม่ใช่ เฉพาะเรื่องนี้ ตั้งแต่บุคลากรของเราแล้วก็เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ยังขีดความสามารถ ๕ ปี มาเป็นบทเรียนให้พวกเราได้ว่า ณ สถานแห่งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ได้ถูกเข้มงวดกวาดขันเท่าที่ควร กราบเรียน ผมคิดว่าเพื่อความสะดวก และรวดเร็ว ผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อตอบข้อซักถามเลยนะครับ แล้วเดี๋ยวเข้าเรื่องไหนก็ตอบเรื่องนั้น สามารถที่จะตอบได้ทุกข้อที่มีการสงสัยหรือต้องการ คำอธิบาย กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะท่านเขาวรินได้กรุณาพูดถึงเรื่องประวัติศาสตร์แล้วขออนุญาต ตอบเฉพาะประเด็นที่ท่านถาม ก็คือ ทำไปสิงคโปร์ ๒ ครั้ง จริง ๆ แล้วสิงคโปร์ เป็นประเทศที่เราจำเป็นจะต้องไปมากกว่านี้ด้วยซ้ำ ไปครั้งแรกเขาเมินครับ เขาบอก ถ้าขึ้นคุณมาชุดเมื่อไรประเทศเขาหลับ ครั้งแรกที่เราพยายามไป ท่านโอภาสกับผมก็แยกย้าย โต๊ะกันไปเพื่ออธิบาย ครั้งแรกก็สร้างความดีต่อกันเอาไว้ว่า ถ้าเราชุดแล้วคุณนี่เก่งทางใน เรื่องของคอนเทนเนอร์ จาก ๑๐ ล้านตู้มาเป็น ๑๕ จาก ๑๕ มาเป็น ๒๐ ณ วันนี้เป้าหมายเขา ๒๐ ล้านตู้ต่อปี ในขณะที่ประเทศไทยที่ทำเรือกรุงเทพฯ ๑ ล้านตู้เท่านั้นต่อปี แล้วที่ทาง แหลมฉกก็ไม่เกิน ๓ ล้านตู้ต่อปี เราจึงพยายามที่จะพูดกับสิงคโปร์ว่าคุณนี่เก่ง เก่งในเรื่อง การบริหารคอนเทนเนอร์ เพราะฉะนั้นคุณมาร่วมกับเมืองไทยเถอะ อย่าไปตั้งกังขา ที่จะไปทำงานอย่างโดดเดี่ยวแล้วก็มาคิดขวางทางในการที่เราจะทำงาน แม้เราจะเป็น เอกราชก็ตามแต่ เท่าที่ประวัติปรากฏสืบต่อเนื่องกันมา เราจะทำเรื่องนี้ที่โรสิงคโปร์ก็มาเยี่ยม ประเทศไทยเป็นประจำ สุดท้ายก็ยังมีผู้บริหารระดับสูงของสิงคโปร์ก็มาเยี่ยมประเทศไทย ก่อนหน้าที่จะมีการศึกษาเรื่องนี้ ขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ที่ไปสิงคโปร์ติด ๆ กัน ๒ ครั้ง เพราะครั้งแรกไปเพื่อไปดูงานแล้วก็ไปเจรจา ไปดูการทำเรือของสิงคโปร์เขา แล้วก็ ครั้งที่ ๒ ที่ต้องไปติด ๆ กัน ไม่ใช่อะไร ไปเจอครั้งแรก ครั้งแรกไปเจรจาเสร็จเขาบอกว่า จะมีการสัมมนาเกี่ยวกับการเดินเรือในระดับโลก เราจึงส่งคณะผู้แทนของเราไป โดยมี

ท่านสุรเดช ยะสวัสดิ์ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการระหว่างประเทศและเงินทุน เป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบในเรื่องการเตรียมการทั้งหลายแล้วก็รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทาง สรุปแล้วประการที่ ๒ ขอรบกวนเรียนท่านเซวรินด้วยความเคารพว่า เกี่ยวกับเรื่องการใช้จ่ายเงินนั้น เนื่องจากรัฐบาลก็ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางวุฒิสภาเราก็ดี ไม่มีงบประมาณในเรื่องของการใช้จ่ายในการเดินทาง มีงบประมาณเฉพาะที่การเดินทางในประเทศไทยเราสามารถไปได้ ไม่มีปัญหา สำหรับในต่างประเทศนั้นไม่มี ในประเทศไทย เราก็ไม่ได้เบิก ในการประชุมทุกครั้งเราจะเบิกเฉพาะสิทธิที่ควรจะได้ก็คือ เบี้ยประชุมกรรมการ รวบรวม ๑๗ - ๑๘ ครั้ง ก็เบิกเบี้ยประชุม - - - - -

- ๔๔/๑

สรุปแล้วค่าใช้จ่ายคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ที่เบิกเงินหลวงก็เพียงค่าเบี้ยเลี้ยง ในการประชุม ส่วนนอกนั้นที่เดินทางไปจีน ๒ - ๓ ครั้ง ท่านสุรเดชเป็นผู้รับผิดชอบ ในการตีตัวออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แล้วประเทศจีนเขาก็รับรอง เมื่อบินไปถึงเขาเขา รับรอง เมื่อเขาบินมาที่เราเราก็รับรอง นี่คือการแรก เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนตอบ ให้ชัดเจนเลย ไม่ว่าจะเป็นไปอียิปต์ ไปสิงคโปร์ ไปปานามา ไปญี่ปุ่น ไปเกาหลี แล้วก็ไป ประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในหนังสือฉบับนี้ กรรมการทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดา ที่ปรึกษาท่านก็ออกเงินเอง ดีตัวเอง สรุปแล้วพวกเราช่วยกันเฉลี่ยออก บางครั้งคุณอนุ วณิชชานนท์ ท่านก็ออกเอง คุณบุญรินทร์ท่านก็ออกค่าตัวเอง อะไรอย่างนี้ เราช่วยกัน ช่วยกันจนกระทั่งเราสามารถเดินทางมาถึง ณ วันนี้ หลังจาก ๓ ปีนี้เรายังช่วยหาข้อมูลเพื่อให้ ได้ความสมบูรณ์มากที่สุดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อวุฒิสภาในการที่จะทำเรื่องประวัติศาสตร์ ชาติอันนี้ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ทุกบาททุกสตางค์ที่เราเดินทางไปก็ เพื่อเกียรติยศและชื่อเสียงของวุฒิสภาของประเทศไทย อันนี้ผมขอกราบเรียนตอบคำถาม ชุดแรกก่อนครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเชาวริน ดิดพันครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณมากครับ แล้วผมขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ความจริงคำถามของผมไม่ได้มีเจตนาจะไปซักไซ้ไล่เลียงอะไร เพียงอย่างที่ผมกราบเรียน ไปแล้วถ้าหากว่ามีค่าใช้จ่ายที่มาจากงบประมาณแผ่นดินต้องถือว่าตรงนี้เป็นต้นทุน แค่นี้ก็แล้ว ผมมีข้อข้องใจ เมื่อปี ๒๕๓๐ ที่ผมเป็นกรรมการวิสามัญชุดนั้นได้ทราบจาก ประธานคณะกรรมการวิสามัญบอกว่า รัฐบาลไม่มีงบประมาณให้ สภาก็ไม่ได้สนับสนุน เรื่องการเดินทางไปต่างประเทศ แต่ก็ขนกันไปได้มากมายค่ายกองเกือบ ๖๐ คน แต่คำถามที่ ผมอยากจะถามว่า เงินเหล่านี้มาจากไหน ไม่มีโอกาสจะถาม เพราะกลับมาก็เตรียมการที่จะ ไปปานามา แต่ก็มีกรบยุบสภา ความข้องใจตรงนี้ค้างคามานาน ๑๐ กว่าปี วันนี้ถือโอกาสมาถาม เพื่อจะเทียบเคียงกับชุดนั้น เพราะว่าประธานฯ บอกไม่มีเงิน รัฐบาลก็ไม่สนับสนุน ค่าใช้จ่ายให้ สภาก็ไม่มีงบให้ แล้วถามว่าไปได้อย่างไร เวลานี้ผมยังหาคำตอบไม่ได้

ถ้าอย่างนี้ผมก็พอจะอนุมานได้ว่า คงจะเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของประธาน
คณะกรรมการที่ไปหางบประมาณจากไหนก็ 모르 สามารถนำคณะกรรมการไปจนถึง
เมืองสุเอซ ล่องเรือไปเมืองปอเซส ล่องเรือไปคลองคลองก็อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
ก็ขอชื่นชมครับ คณะกรรมการชุดนี้ที่เสียสละ โดยไม่ได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านภิญญาครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ กระผม ภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
สุราษฎร์ธานี ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องขออนุโมทนากับกรรมการคณะนี้ด้วยครับ
เพราะว่าเรื่องนี้เรากำลังศึกษากันมาหลายสมัย ถ้าจำไม่ผิดผมกับท่านเชาวริน ขอโทษที่เอ่ยนาม
เป็นคณะเดียวกัน เราเดินทางไปคลองคลองสุเอซซึ่งเป็นการเดินเรือระหว่างทะเลที่ไม่ต้องยก
ท่านประธานฯ ผมขอเรียนนิพนธ์หนึ่งที่คลองคลองท่านอาจจะไม่ได้ไป คลองคลองเป็นเรื่อง
ของน้ำไม่เท่ากันที่เยอรมัน จะต้องสูบน้ำเข้าไปแล้วยกเรือให้เท่า แล้วปล่อยไปฝั่งนี้
แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ผมถือว่าคณะกรรมการวิสามัญ ฝ่ายนิติบัญญัติเราก็มีความขยัน
จะเกิดชาตินี้ชาติหน้าเราก็ตั้งใจทำ ผมถึงบอกว่าเอกสารลับเลขที่รับท่านประธานฯ
สมาชิกวุฒิสภาคราวที่แล้วก็ศึกษา แต่อยู่ที่ว่ารัฐบาลมองเหลี่ยมดูไหมว่าโครงการอย่างนี้
ไปได้ไหม ผมเชื่อว่าโครงการอย่างนี้คิดทำมานานแล้ว แต่ไม่สามารถทำได้ ผมเคยไปตาม
ท่านเอกอัครราชทูตท่านหนึ่งที่สิงคโปร์ ผมถามว่า ท่านทูตตามจริง ๆ ~~เอ๊ะ~~ ถ้าเราชุด
คอคอดกระนี้สิงคโปร์จะตื่นตื่นไหม หรือจะกลัว ท่านบอกว่าถ้า ๓๐ ปีที่แล้วอาจจะกลัว
แต่ตอนนี้ไม่กลัวแล้วเขาบอก เนื่องจากว่าเขาก้าวหน้ามาก เทคโนโลยีต่าง ๆ เขาบริหารจัดการ
ได้ดีเป็นที่ประทับใจลูก้า ท่านพูดอย่างนั้นนะครับ -----

แต่สิ่งหนึ่งที่ผมต้องชื่นชมคณะกรรมการว่า ท่านได้พยายามผลักดันสิ่งเหล่านี้ ซึ่งความจริงไม่ใช่ เรื่องของไปชุดที่ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี ไม่ใช่ชุดแถวแม่ฮ่องสอน ของทุกคน เป็นเรื่องของบ้านเมือง ของชาติ แต่เป็น โครงการใหญ่ท่านประธานฯ ครับ โครงการนี้ตอบสังคมลำบากครับ เพราะว่าตัวเลขเราก็ไม่กล้าชัดเจนว่าจะได้อะไรนี้ คือเขาถามว่าถ้าชุดได้ประโยชน์อย่างไร เรื่องใหญ่ และคณะกรรมการไปหลายประเทศ ผมเห็นด้วยครับ ไปหลายครั้งยิ่งดี ไม่ใช่ไปฟังเขาวันเดียวแล้วกลับมาโครงการเป็นแสนล้าน เป็นไปไม่ได้ จะต้องไปสักว่าเขาทำอะไร สังคม เศรษฐกิจเป็นอย่างไร ชุดแล้วจะได้อะไร ไม่ใช่เรื่องเล็กครับ สิ่งแวดล้อม ยิ่งบ้านเรามาเจอสิ่งแวดล้อมก็หงายหลัง บางทีไม่ฟังเลย สิ่งแวดล้อมนี้ไม่ฟัง ที่นี้จึงบอกว่าไปดูหลายประเทศนี้ดี ไปวันเดียวไม่รู้หรอกครับ ต้องไปหลายครั้งแล้วจะสัก ที่นี้เรางบประมาณไม่มี ก็เป็นภาระของกรรมการแต่ละท่านฟังแล้ว น่าสงสารครับ ทำกิจการ ๒ - ๓ แสนล้านบาท นะครับ แต่ว่าใช้สตางค์เองไปออก นั่งเรือพายไปดู ไปขึ้นเรือมหาสมุทรนี้ก็เหนื่อย แต่ว่าอย่างน้อยเราก็ได้คิด ผมเชื่อว่าโครงการนี้ ณ บัดนี้คำตอบไม่ชัด คือเราตอบสังคมไม่ได้ คนยังมองในแง่ว่าเป็นไปได้หรือ ตอนนี้ใครเป็นลูกค้า ชุดแล้วเป็นปัญหาใหม่ ดินไว้ที่ไหน เป็นเรื่องใหญ่มหัพการเลยครับ ตรงนี้ถามว่าเรากำลังพอไหมที่ไปทำประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทราบ ให้ประชาชนได้รู้ เราฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ผมว่าผมให้เกียรติและผมชมเชย ถึงจะอย่างไรก็ตามเราก็ทำหน้าที่ของเรา จุดประกายขึ้นมาแม้จะเป็นไม้ขีดที่ขึ้น ๆ กลางสายฝน ก็เป็นเรื่องดีว่าอนาคตคนอาจจะเอาตรงนี้ไปทำก็ได้ แต่ขอฝากว่าอย่างไรที่พวกผมตายไปแล้วเอาชื่อผมใส่ด้วยนะ

คณะกรรมการทุกคณะ รับรองว่าอ่านเป็นวันเลย เยอะเหลือเกินครับ นี่คือจุดหมายปลายทาง คือความหวังของเรา เราตอบไม่ได้ครับ ผมเอง ณ บัดนี้ยังตอบไม่ได้เลย บางคนไม่รู้แล้วชี้แนะร้ายท่านประธานฯ ไม่รู้แล้วชี้ ชี้แล้วเพี้ยนเลยนะ แล้วคนฟังก็ไม่รู้ไปกันใหญ่เลย หลงทาง ตกเหว ขึ้นเขาหลงเหวกัน ฉะนั้นเรื่องนี้ครับผมว่าเป็นเรื่องนุกนันทังใจนะ แต่เป็นเรื่องใหญ่เกินตัว ภาครัฐนี้มีข้อมูลพร้อมที่จะดำเนินการ ภาครัฐต้องมาช่วยเราด้วย อย่างน้อยภาครัฐน่าจะบอกว่า ชี้แนะว่าน่าจะเป็นไปได้นะ ผมดูเอกสารนี้ครับ ท่านไปทำมาดี ผมชมเชยครับ ท่านกรรมการ อนุฯ ตั้ง ๗๐ - ๘๐ คน ล้วนแต่คนมีความรู้ และเชื่อว่าคนเหล่านี้ก็คือคนในภาครัฐ ข้อมูลก็ตรงกับเรา แต่ถามว่าผู้บริหารนี้ภาครัฐเอาไหม

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๔๕/๒

เริ่มตั้งกรรมการสนใจ ผมจึงบอกว่าการศึกษาของคณะกรรมการครับ ใช้เวลาเป็นปี ๆ
ใช้งบประมาณมหาศาลทั้งของรัฐและส่วนตัว เสียเวลา เสียบุคลากรทั้งหลายก็มาชี้แจง แต่ว่า
ส่งไปแล้วนี้ผมขอฝากรัฐบาล วิงวอนเถอะว่าขอให้ท่านไปดูกันบ้าง แล้วส่งกลับมาบ้างว่า
นี่ที่ศึกษาผ่านคณะกรรมการของสมาชิกรัฐสภาที่นั่นนะ น่าสนใจ ให้กำลังใจกันบ้างครับ
ไม่ใช่ส่งไปเฉยอีกครับ นี่ท่านทำมาเป็นปี ๆ นะ ผมดูตั้งแต่สมัยประธานฯ คนแรกของเรา
ท่านประธานฯ ครับ แล้วเราก็ส่งไปแล้ว ภาครัฐก็ไม่ตอบ เราก็ได้เป็นเชิงเอกสารเท่านั้นเอง
ไม่มีการรับลูกต่อ ฉะนั้นผมอยากจะวิงวอนรัฐบาลว่า เรื่องนี้เป็นอย่างไร รัฐบาลน่าจะ
ลองจับมาดูบ้าง และเอาไปตั้งคณะกรรมการของภาครัฐมาดูว่าที่คณะกรรมการสภาศึกษา
มาเป็นหลายปีนั้น และหลายคณะด้วยครับ บางท่านก็ตายไปแล้วก็มี ว่าสิ่งเหล่านี้เป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือไม่ ถ้าเป็นประโยชน์ ท่านน่าจะจับมาดู แล้วก็ดูว่าสิ่งเหล่านี้
กู้ชาติได้ไหม ถ้าเราทำได้ อาจจะกู้ชาติก็ได้ แต่คำตอบไม่ชัดเจน เขาถามว่าใครเป็นลูกค้า
เป็นไปได้อะไรใหม่จะขนส่งทางนี้ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับ เวลานี้อย่างผม
เสนอสร้างรถไฟสุราษฎร์ฯ ท่านน่าจะครับ บัดนี้ประเทศจีนมานะครับ เมื่อเช้าก็ส่งหนังสือมา
ว่าเขาจะมา จะมาขอศึกษาร่วมด้วย เขาจะทำ ๓ อย่าง ๑. สัมปทานก็เอา จอยท์เวนเจอร์ (Joint
venture) ก็เอา หรือให้โลน (Loan) ก็เอา อย่างนี้ท่านก็มีเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะเงินเงินเยอะ
ครับ เรื่องที่ ๒ ผมบอกระหว่างสุราษฎร์ฯ ระนอง วันนี้ได้แล้ว มีถนนสายหนึ่ง
ท่านประธานฯ ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ระนองทำมาส่วนหนึ่ง สุราษฎร์ฯ ทำไปส่วนหนึ่ง
ตรงกลางก็ผ่านป่าอนุรักษ์ เจาะไปอิตาลีชิครับ เจาะอุโมงค์เลย แล้วก็ให้ฝรั่งมาสัมปทาน
เอาไปเลยคุณก็ไปว่าไป เก็บเท่าไร เปิดระหว่างสุราษฎร์ฯ ระนอง ขางพาราวันนี้
ท่านประธานฯ ขออนุญาตพูดเรื่องกรอบตรงนี้นะครับว่า-----

- ๔๖/๑

LIRT

ยางจากสุราษฎร์ฯ ส่งมาแหลมฉบังใส่เรือเสร็จแล้ววิ่งผ่านไปนี้ครับ ไปชุมพร สุราษฎร์ฯ ผ่านบ้านผมไปสงขลา ไปเข้ามะละกา แต่ถ้านี่ปีบส่งเข้าไประนองเลยครับ ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความคิด ถามว่า เป็นความคิดที่ไปได้ไหม เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของการทางฯ มาเล่าให้ผมฟัง เออ ดี อย่างนี้เช่นกันครับ ท่านต้องเป่าหูภาครัฐ ให้เยอะ ๆ ภาครัฐเองท่านก็ต้องรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ท่านต้องบริหารประเทศ และเชื่อว่าถ้าทำได้ เป็นประโยชน์ แต่ประโยชน์ตรงนี้ประโยชน์ที่มองไม่ค่อยเห็น คนไม่ค่อยเข้าใจ ผมเห็นใจ ท่านทั้งหลายครับ เราไม่ใช่ ถ้า ๒ บาทละ ผมว่าท่านคำนวณท่านสร้างแล้วละครับ แต่ มหาศาลครับ ถามว่าใครลงทุน พอลงทุนบอกโอ้ยเราไม่เหมาะ ประเทศไทยยากจน ไปโน่น อีกแล้ว แต่ไม่บอกว่าถ้าทำอย่างอื่นได้ไหม ไม่มีคำตอบว่าจะทำอย่างไร จอยท์เวนเจอร์ จะมีการสัมปทาน จะมีเรื่องให้กู้ ไม่มีใครให้คำตอบที่ชัดเจน แต่ผมเห็นใจคณะกรรมการ ว่าเราทำฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นการจุดประกายขึ้นมาก่อทำฐานเจดีย์ เมื่อภาครัฐ ตอนไหนก็ตามเห็นด้วยว่ามีประโยชน์ ต่อไปข้างหน้าคนอาจจะมองเห็นประโยชน์ที่มา ค่อยออก ผมคิดว่าอย่างนี้ไม่เสียหายครับ เพราะเป็นเรื่องของบ้านเมือง และเป็นเรื่อง ความตั้งใจจริง ไม่มีประโยชน์แอบแฝง ออกสตางค์เอง เสียเวลาเอง แต่ทำแล้วถามว่า ท่านมีเรือสักลำไหม ไม่มีสักคนหนึ่ง พายเรือ ลงน้ำยังไม่ได้เลย บางคนว่าน้ำไม่เป็น ฉะนั้น ตรงนี้ขอฝากว่าเป็นเรื่องที่เราต้องสนับสนุน คณะกรรมการไปศึกษาเถอะครับ อะไรก็ตาม ผมเห็นด้วยทั้งสิ้นอย่างน้อยรวมมันสมอง รวมความคิด รวมอุดมการณ์ทั้งหลายมารวมกัน เพื่อประโยชน์ข้างหน้า วันหนึ่งไม่เกิดแต่วันข้างหน้าอาจจะเกิด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ นายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาด (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาด สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ในฐานะที่ ผมก็เป็นอนุกรรมการเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาร่วมทุนต่างประเทศในโครงการนี้ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นนี้ผมเรียนตรง ๆ นะครับว่า คณะกรรมการวิสามัญ ชุดคอคอดกระนี้ งบประมาณต่างประเทศนี้ไม่ได้แน่ครับ ต้องชมเชยจริง ๆ นะพวกนี้ เสียสละแม้กระทั่งเวลาส่วนตัว แล้วก็อำนาจเงินที่มีอยู่ด้วยครับ เพราะว่าไปดูงาน ๑๑ ครั้ง

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๔๖/๒

นี้ครับ ที่ไปกันนี้ ต้องสรรหาคนไป คนที่จะไปนั้นต้องเสียสละ ต้องออกเงินเอง ~~นะครับ~~
 คนที่ไม่มีเงินจะออกนี้ คนที่เป็นประธานคณะอนุฯ ทั้งหลายก็เป็นคนออกหรือช่วยกัน
 เพราะฉะนั้นเรียนตรง ๆ ว่า ที่ท่านเขาวรินได้เรียนถามนี้ ถ้าท่านไปด้วยกับคณะจะรู้ว่า
 เขาได้ให้การต้อนรับกับพวกเราดีมาก ~~นะครับ~~ แม้กระทั่งเอกอัครราชทูตต่าง ๆ ในแต่ละ
 ประเทศนี้เขาก็ยินดีที่จะพบ ยินดีที่จะพูดคุยเรื่องนี้ครับ เพราะเป็นเรื่องระดับประเทศเลย
 แล้วท่านเชื่อไหมครับ ผมก็มีโอกาสได้ไป ๒ ครั้ง ไปที่สิงคโปร์ครั้งหนึ่ง ไปกันแค่
 ๔ - ๕ คนเองครับ แล้วก็ที่ประเทศจีน อีกครั้งหนึ่ง ไปแต่ละครั้งนี่ไปพบระดับตัวแทน
 ของประเทศ ~~เขาครับ~~ ระดับรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรม
 ในการพัฒนา เขาจะให้ความคิดเรามาตลอด ~~นะครับ~~ ~~ท่าน~~ ไปทำเกี่ยวกับเรื่องฟรีฟิซิบิลิตี
 สตั๊ดดี้ (Pre feasibility study) หรือยัง เรื่องศึกษาความเป็นไปได้ แล้วก็ต้องทำประชาพิจารณ์
 เขาจะให้คำแนะนำมาตลอด ในเมื่อพวกเราบอกว่านี่คณะกรรมการทั้งหลายก็ได้ลงไป
 พื้นที่ ผมสงสัยท่านโอภาสนี้ ท่านทำงานลงพื้นที่จนขนาดว่าเป็นชาวเขาชาวไร่เลย
 ต้องเข้าไปทุกพื้นที่ในเขตที่เราจะขุดคอคอดกระ แล้วก็เรียนตรง ๆ ว่า ท่านดอกเตอร์สถาพร
 เขียววิมล ซึ่งพี่ชายท่านตอนแรกเป็นกรรมการด้วยนี้ ช่วยจนเสียชีวิต นอกจากนั้น
 เอน้องชายมาช่วย ก็ช่วยทั้งเงิน ~~ด้วย~~ ~~นะครับ~~ ช่วยทั้งเงินส่วนตัว เงินจริง ๆ แล้วเบิกไม่ได้เลย
 เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าพวกนี้เขาตั้งใจในการทำงานจริง ๆ ผมเรียนยืนยัน แล้วเขายินดีด้วย
 ครับ ไปพบกับจีนนี้ ท่านสุรเดชก็นำพวกคณะผมไปพบกับรัฐมนตรีเศรษฐกิจของประเทศจีน
 เขายังบอกเลยครับ เขายินดีที่จะช่วยเป็นเรื่องแรงงาน-----

- ๔๖/๑

LIRT

เพราะว่าการลงทุนในครั้งนี้ ๕ - ๖ แสนล้านบาทนี้ครับ แล้วท่านประธานฯ ครับ
 เป็นข่าวดีอีกอันหนึ่ง ท่านสุรเชษฐ์ก็นำคณะพวกผมไปพบกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 ท่านคอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ที่ทำเนียบ แล้วก็พูดหารือกันเรื่องนี้ครับ ตามท่านคำนวณ
 ได้เลย ท่านนายกฯ ท่านก็บอกว่าเขายินดีสนับสนุน แต่คิดเรื่องงบประมาณนิดหน่อย
 เอาอย่างนี้ได้ไหม ทางรัฐบาลยินดีจะสนับสนุน ๑ แสนล้านบาท แต่ที่เหลืออีกประมาณ
 ๔ - ๕ แสนล้านบาท ไปติดต่อข้างนอกได้ไหม แล้วท่านประธานฯ ครับ ผมก็รับทราบ
 มาว่ามีจากต่างประเทศ เห็นด้วย ยินดีจะสนับสนุนเรื่องนี้ครับ โดยให้เงินมา
 ๑ ล้านเหรียญอเมริกัน ก็ประมาณ ๔๐ กว่าล้านครับ ผมก็นึกว่าคณะกรรมการตรงนี้
 จะได้ แต่ปรากฏว่าเปล่า ไปอยู่ที่คณะที่ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นประธาน
 แล้วก็ให้คณะกรรมการพิจารณากัน เพราะฉะนั้นส่วนนี้จะไม่ได้รับเงินเลย แม้กระทั่ง
 เหรียญเดียว เพราะฉะนั้นต้องเห็นใจครับว่า ทำงานมาร่วม ๓ ปี มีแต่คนเสียสละทั้งนั้น
 ผมก็ไม่น่าเชื่อว่าจะมีคนดี ๆ อย่างนี้ในบ้านในเมือง เพราะฉะนั้นถ้าคณะกรรมการ
 ทุกคณะนี้เป็นอย่างนี้ ผมยินดีที่จะเชิดชูครับ เพราะว่าไปกันแบบระง่ำลำบาก เพราะว่า
 กระหมึกกระหม่อม เพราะว่าไม่มีงบประมาณ ต้องใช้เงินส่วนตัว แล้วก็ไปทำงานให้
 บ้านเมือง แล้วถามลงพื้นที่ชาวบ้านบางคนบอกจะแบ่งแยกดินแดนเหมือนก่อน
 หรือเปล่าอะไร โอ้โฮได้รับฟังปัญหาร้อยแปด นอกจากนั้นมีการประชุมสัมมนา
 ท่านประธานฯ ครับ ที่ต้องเสียเวลาผมบอกว่าส่วนตัวนี้ไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่ท่านประธาน
 คำนวณได้กราบเรียนไปแล้วว่า ศึกษาดูงานในประเทศนี้ ไปร่วมประชุม แล้วก็สำรวจพื้นที่
 แนวคลองไทยถึงตั้ง ๑๑ ครั้ง ๑๑ ครั้ง โดยไปฟังบรรยายการสรุป ไปร่วมประชุมกับ
 ผู้บริหารการศึกษา พวกคณะมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นที่นครศรีธรรมราช ไม่ว่าจะเป็น
 ที่จังหวัดตรัง ไม่ว่าจะเป็นไปที่การทำเรือ ไปที่กรมโยธาฯ ไปที่บีโตร์เลียมแห่งประเทศไทย
 ไปหมดคณะครับ นอกจากนั้นที่เรียนว่าไปต่างประเทศ ๑๑ ครั้ง ถ้าเป็นค่าใช้จ่ายผมว่า
 หลายล้านเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเรียนว่าคณะกรรมการก็ได้ทำงานจริง ๆ ครับ ผมก็ไป
 ร่วมเสวนากับเขาที่ภาคใต้หลายครั้งเหมือนกัน ก็ปรากฏว่าเขายินดี เขาให้การสนับสนุน
 แต่เขาก็คิดเรื่องว่า งบประมาณ ๕ - ๖ แสนล้านบาท จะหาอย่างไร เพราะฉะนั้นผมเรียนว่า
 เรื่องจริง ๆ ที่ผมกราบเรียนนี้เป็นเรื่องจริงครับ แล้วก็ผมเห็นใจในการที่เขาได้ตั้งใจทำงาน

๑๑๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๔๗/๒

เพราะฉะนั้นน่าจะให้การสนับสนุน แล้วก็น่าจะยกย่องว่าคณะกรรมการธิการทุกคณะน่าจะต้อง
ทำอย่างนี้ด้วย ไม่เคยคิดเรื่องงบประมาณต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ในงบประมาณแผ่นดินเลย
เป็นงบประมาณตัวเกือบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมถึงสนับสนุนครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ แผนกโสตฯ ยืนยันว่าวิธีทัศนน่าจะใช้ได้แล้ว ผมคิดว่าเดี๋ยว
ผู้ประสงค์จะอภิปรายกรณารอสักครู่ด้วย ท่านชมวิธีทัศนซึ่งคณะกรรมการธิการอุดำห์
ตั้งใจทำมาเพื่อจะให้ท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลายได้ชม เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที นะครับ เดี่ยว
กรรมการจะน้อยใจ ครับเชิญชมวิธีทัศนครับ เชิญครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมชมวิธีทัศน)

- ๔๘/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เคียวให้สมาชิกฯ นิดหนึ่ง แล้วเคียวท่านสุรเดชนะ ทางท่านสหัสได้จัดคิวไว้แล้วนะครับ เชิญท่านสมสิทธิ์ครับ

นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย (สุรินทร์) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ผมได้ดูรายงานของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลองหรือคลองไทย รู้สึกทำได้ดีมากครับ ต้องยอมรับนะครับ ความละเอียดรอบคอบแม้กระทั่งคณะกรรมการที่ดี ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ก็ตั้ง ๑๓๖ ท่าน แล้วก็คณะกรรมการมากเหลือเกิน ถือว่าทำงานที่สมบูรณ์ที่สุดที่ผมเห็นมานะครับ อันนี้ต้องขอชมเชย แล้วก็ผมอ่านในรายละเอียดนะครับ ว่า เรื่องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ กำหนดไว้ในนี้ชัดเจนมาก ทำให้คนมีงานทำ มีเศรษฐกิจอะไรดีขึ้นทั้งนั้น ผมดูการศึกษานี้ละเอียดรอบคอบดีครับ ถึงอาจจะไม่เจาะลึกถึงโครงสร้างวิสาหะในด้านก่อสร้างเทคนิคต่าง ๆ ก็ดี แต่ผมอยากเรียนถามท่านกรรมการนิดเดียวครับว่า ท่านได้ศึกษาไหมว่า เหตุใดเราจึงไม่ขุดครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวีรพงศ์ครับ

นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกระบี่ครับ ก่อนอื่นก็ขอชื่นชมคณะกรรมการชุดนี้เป็นอย่างมากครับที่ได้ลงทุนลงแรงทุกอย่างเลย โดยเฉพาะท่านประธานฯ เองก็เหนื่อยยากที่เคียวครับ ต้องควักกระเป๋า ควักเงินส่วนตัวในการไปศึกษาดูงานหลายแห่ง เพราะว่างบประมาณมีจำกัดครับ แล้วก็กรรมการ ทั้งที่ปรึกษา อย่างเช่น ดอกเตอร์สถาพร เขียววิมล ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านวิศวกรรมก็มาช่วยอย่างเต็มที่ ผมเห็นแล้วครับ วีดีโอ (VDO) นี้ก็รู้สึกจะเป็นท่านสถาพรเป็นคนถ่ายทำนะครับ ซึ่งมีความชัดเจนมากถ้าดูจากตรงนี้แล้วครับ เอกสารชุดนี้ออกมาแล้วผมว่าเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ที่สามารถเป็นข้ออ้างอิงเก็บไว้ในห้องสมุดได้เลยครับ ท่านก็ได้ศึกษามาตั้งแต่

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๔ เป็นเวลาล่วง ๔ ปีแล้วครับ ก็มีการขยายการศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะรู้อย่างมีข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ อีกมากทีเดียวครับ เส้นทางต่าง ๆ ที่ท่านเลือกนี้ก็เป็นที่ A ซึ่งความจริงมีอยู่ถึง ๑๔ เส้นทางครับ แต่ท่านเลือกเส้นทางนี้ ซึ่งผมก็ทราบว่าเป็นเส้นทางที่เหมาะสมที่สุด ณ สถานการณ์ปัจจุบันนี้ครับ ก็ผ่านที่กระบีเป็นทางที่ผ่านไปจากฝั่งอันดามันแล้วมาออกที่จังหวัดนครศรีธรรมราชของท่านโอกาสครับ ก็มี
ความเหมาะสมแล้วระยะทางแค่ ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร แค่นั้นเอง ก็ไม่ยาวเลยสำหรับคลองครับ ก็อย่างที่ท่านได้เขียนไว้ว่า ถ้าหากคลองนี้เกิดขึ้นมาแล้วแน่นอนเศรษฐกิจของประเทศการท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็คงจะโชคดีช่วงชวาลย์ครับ รายได้เข้าประเทศ ช่วงนั้นผมทราบว่าท่านประธานฯ ที่เสนอเรื่องนี้มาทำการศึกษาตอนนั้นเป็นช่วงที่เราเข้ามาใหม่ ๆ เป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ ปี ๒๕๔๓ ก็อยากจะทำให้เศรษฐกิจไทยฟื้นฟูขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ถ้าหากขุดคลองนี้แล้วแน่นอนทีเดียวเรือบรรทุกน้ำมันต่าง ๆ ที่เคยผ่านช่องแคบมะละกาของสิงคโปร์กับมาเลเซียก็คงจะมาผ่านตรงนี้ เพราะเป็นเส้นทางลัด ใช้เวลาแค่รวม ๓ - ๔ วันก็ประหยัดน้ำมันไปหลายแสนดอลลาร์ทีเดียวครับ แต่ผมก็มีข้อสงสัยซึ่งอยากจะให้ท่านกรรมการได้ตอบให้ชัดเจนแล้วก็จะอาจจะเป็นข้อมูลที่ถ้าหากส่งไปทางรัฐบาลแล้วคิดว่ารัฐบาลก็คงจะสงสัยครับ

อันดับแรกก็คือ จำนวนปริมาณดินที่ขุดออกมาจากท้องทะเลมากมายทีเดียว ท่านต้องมีคำตอบชัดเจนว่าจะไปทำอะไร เพราะการที่จะมาถมสองข้างทางของคลองนั้นคงจะไม่เหมาะสมอย่างแน่นอน แล้วท่านบอกว่าตรงนั้นต้องกันเนื้อที่ไว้ ความกว้างถึง ๑๐ กิโลเมตร สองข้างทางดินที่ขุดมาเอาไว้อย่างไร ถ้าหากถมดินซึ่งเขาเคยปลูกสวนยางสวนปาล์มมาก่อนแล้ว ดินที่ขุดมาเป็นดิน เป็นพวกลูกรัง เป็นพวกเศษหินครับ ขุดมาแล้วจะไม่มีคุณภาพในการเพาะปลูกเลย ตรงนั้นต้องมีคำอธิบายครับ มิฉะนั้นแล้วผมว่าประชาชน ๒ ข้างทาง ๒ ข้างฝั่งคงจะไม่ยอมให้เวนคืนที่ดินอย่างแน่นอนครับ

ข้อ ๒ ก็คือเรื่องคลองน้ำจืดซึ่งมีอยู่หลายคลองทีเดียวที่ท่านก็เขียนมาว่า เช่น โครงการฝายกะลาสีจังหวัดตรัง โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใสจังหวัดนครศรีธรรมราช และอีกหลายคลองครับ ท่านจะมีวิธีการอย่างไรที่ไม่ให้น้ำจืดเข้ามาปนกับน้ำทะเล

๑๑๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กาหลง ๔๘/๓

น้ะกรับ ทางวิศวกรรมคงจะทำได้ตรงนั้น แต่ว่าท่านต้องมีคำตอบที่ชัดเจนว่าจะทำอย่างไร
ประชาชนจะไม่เดือดร้อน-----

- ๔๕/๑

ปริมาณน้ำฝนที่ลงมาสู่อ่างเก็บน้ำจืดตรงนั้น ซึ่งถ้าไม่ได้ขุดคลองกว้าง คิดเนื้อที่ พื้นที่กว้าง ๑๐ กิโลเมตร ยาว ๑๓๐ กิโลเมตร เป็นเนื้อที่ออกมาไม่ทราบกี่ร้อยตารางกิโลเมตร ซึ่งรองรับ น้ำฝนลงมาในคลองนั้นอย่างมากทีเดียว สำหรับใช้กิน ใช้ดื่มได้ตลอดปีครับ ดังนั้นท่านต้องมีคำตอบครับ สภาพป่านะครับ ไม่ว่าจะเป็นสวนยาง สวนปาล์มต่าง ๆ ซึ่งประชาชน บริเวณนั้นท่านต้องมีคำอธิบาย มิฉะนั้นเขาคงไม่ยอมให้เวนคืนแน่ ๆ สภาพป่า สวนยาง สวนปาล์มที่อยู่ ประชาชนจะดำเนินชีวิตอย่างไร ท่านจะมีข้อต่อรองใหม่ว่า ลูกหลานของเขา หรือตัวเขาเอง หลังจากที่ถูกคลองเขาจะเป็นประชาชนชุดแรกที่จะได้รับเอกสิทธิ์ในการที่จะ ทำงาน หรือมาทำกิจกรรมอะไรตรงนั้นเป็นจุดแรกนะครับ ลูกหลานเขาจะส่งไปเรียนใน มหาวิทยาลัยหรือว่าเกี่ยวกับด้านวิศวกรรมต่อเรือหรืออะไรตรงนั้นอย่างไร ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ แน่นนอนครับจากเมืองเกษตรกรรมต้องมาเป็นเมืองอุตสาหกรรม วิถีชีวิตของเขาต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างแน่นนอนครับ ถ้าหากเราคิดถึงเศรษฐกิจอย่างเดียว แต่เราไม่คิดถึงเรื่องสังคม สังคมเป็นเรื่องที่ทำให้ประเทศชาติยังยืนอยู่ได้ เศรษฐกิจดี แน่นนอนครับ ถ้าเรามีสังคม มีขนบธรรมเนียมที่ดีจะค่อย ๆ พื้น แต่ถ้าหากสังคมเปลี่ยนไป ผมว่าใช้เวลาอาจจะป็นร้อยปี กว่าที่จะฟื้นกลับมาได้ ส่วนเศรษฐกิจไม่ต้องห่วงครับ อย่างประเทศไทยเราเคยมีอยู่แล้ว เคยเจอมาร ๒ - ๓ ครั้งแล้ว แต่ไม่เกิน ๕ ปี เราสามารถ จะพลิกฟื้นเศรษฐกิจขึ้นมาได้ตรงนั้น ก็ขอให้คิดถึงเรื่องสังคม เรื่องวัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งเป็นเรื่องประเทศไทยมีมาเป็นร้อย ๆ ปี นะครับ ตรงนั้นขอให้คิด ความมั่นคงครับ ซึ่งตอนที่เราศึกษาตอนนั้นยังไม่มีเหตุการณ์รุนแรงของ ๓ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งเกิดขึ้น ต้นปี ๒๕๔๗ ตอนนั้นเราคิดว่าเราเชิญทั้งแม่ทัพต่าง ๆ มาพูดถึงเรื่องนี้ครับว่า จะเกี่ยวข้อง จะทำให้ความมั่นคงมีได้หรือเปล่า ท่านแม่ทัพต่าง ๆ ก็บอกว่า ตอนนี้เปลี่ยนไปแล้ว เพราะว่าเราคงไม่ใช่เดินเท้าหรือใช้เรือ ไปทำสงครามอะไรอีกแล้ว มันสามารถจะเดินทาง หรือยกทัพไปทางอากาศได้ ไปตั้งค่ายตั้งอะไรได้ ตอนนี้นะคงไม่มีปรับเปลี่ยน แต่อย่าลืมว่า ตอนนี้เหตุการณ์ ๓ จังหวัดภาคใต้นี้มีรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วไม่มีวันไหนที่จะไม่มีการบอม (Bomb) กันเลย ตรงนั้น ความมั่นคงตรงนี้ท่านต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร จะถามมาเป็น ๕ - ๖ จังหวัด เพราะว่าตรงนั้นมีแนวคลองคั่นยังทำให้เกิดเงื่อนไขต่าง ๆ

เกิดขึ้นตรงนั้น ท่านต้องมีข้ออธิบายอย่างชัดเจนครับ สุดท้ายก็คงจะเป็นเรื่องการท่องเที่ยว
 นะครับ ซึ่งท่านบอกว่าทำให้การท่องเที่ยวมีรายได้เข้าประเทศอีกเป็นแสน ๆ ล้าน
 ครับนั่นคือคิดวิธีว่า ทุกวันนี้ประเทศไทยเราที่ทำให้ชาวต่างประเทศมาท่องเที่ยว เป็น
 การท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศน์ เชิงอนุรักษ์ หรืออีควอลทัวร์ริซึม (Equal Tourism) ที่เรานั้น
 แต่เมื่อคลองเกิดขึ้นแล้วเป็นการท่องเที่ยวแบบประเทศที่ทางยุโรป เช่น ชมวิว ชมบ้านเมือง
 ต่าง ๆ ชมเขตอุตสาหกรรมต่าง ๆ คงจะเป็นการท่องเที่ยวแบบนั้น ซึ่งเราคงจะไม่ต้องการ
 แล้วถ้าหากเป็นแบบนั้นแล้ว ผมเชื่อว่านักท่องเที่ยวจากยุโรปคงจะไม่มาที่นี่แน่ เขาจะไป
 ไปที่อื่น ตรงนั้นต้องมีคำอธิบายครับ สุดท้ายก็คือ ตอนที่ท่านศึกษานี้ท่านก็คิดถึงเรื่อง
 เรือบรรทุกน้ำมันจะผ่าน แต่อย่าลืมว่าตอนนี้ น้ำมันจะหมดไปแล้ว อีก ๓๐ ปี น้ำมันจะไม่มี
 ในโลกแล้ว ผมว่าคุณค่าของคลองที่จะใช้ในการขนส่งน้ำมันคงจะค่อยลงไปครับ ดังนั้น
 ขอให้คิด ให้หาคำตอบ เพราะว่าผมพูดนี้ผมก็อยากให้คลองนี้เกิดขึ้น เพราะผมก็อยู่ใน
 คณะกรรมการชุดนี้แล้วรู้ว่า ถ้าหากเกิดขึ้นแล้วประเทศไทยคงจะมีเศรษฐกิจที่
 ยั่งยืนพัฒนาต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบล เอื้อศรี นะครับ แล้วเดี๋ยวจะให้ทาง
คณะกรรมการ ท่านสุรเชษฐนะครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนกรราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านกรรมการที่เคารพครับ
ผมเห็นรายงานเอกสารการศึกษาเรื่องการขุดคลองไทยแล้วนี่นะครับ ก็ขอชมเชย
ท่านกรรมการชุดนี้ที่ได้ทุ่มเทความพยายาม แม้กระทั่งเงินทองส่วนตัว ทุ่มเทให้กับ
การศึกษา รายงาน จนกระทั่งว่ามีเอกสารรายงานขึ้นมาเป็นฉบับหนึ่งครับ ผมอยากจะเรียนว่า
เอกสารฉบับนี้จะเป็นเอกสารโบว์แดงของวุฒิสภาของเราชุดนี้ชุดแรกนี้นะครับ ก็ขอชมเชย
ครับ อยากจะให้เอกสารชุดนี้เป็นเอกสารขึ้นโบว์แดงของสภาของเรา ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผมคิดว่าวัตถุประสงค์ในการศึกษานี้ ความมุ่งหมายนี้มีอยู่ทั้งหมด ๖ ข้อ ข้อ ๑
เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการขุดคลองในเขตภาคใต้ของไทย ข้อ ๒ ก็คือศึกษา
เส้นทางที่เหมาะสม แล้วก็ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ผมอ่านเอกสารฉบับนี้แล้ว
ความมุ่งหมายในการศึกษานี้ ผมว่าข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ นี่บรรลุ ไปประมาณ
๖๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว เป็นไปตามความมุ่งหมายทุกประการ แต่มีข้อสังเกตอยากจะเพิ่มเติม
ในข้อ ๑ ครับ คือเพื่อการศึกษาความเป็นไปได้ในการขุดคลองในเขตภาคใต้ของไทยนี้
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าคลองเส้นนี้ไม่ใช่คลองของประเทศไทย เป็น
คลองนานาชาติ เหมือนคลองสุเอซ คลองปานามา หรือคลองคิลนีย์ครับ เป็นคลองนานาชาติ
ไม่ใช่ว่าขุดขึ้นมาแล้ว ประเทศไทยจะได้ประโยชน์แค่ส่วนเดียว แต่ว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
จากคลองนี้ ถ้าขุดแล้วนี่นานาชาติทั่วโลกจะได้รับ อย่างน้อย ๆ ไทยเรานี้ เรียกว่ามีสินค้า
สำคัญของโลก คือ ข้าว มันสำปะหลัง หรือปาล์มน้ำมันต่าง ๆ นี่ครับ ก็จะต้องส่งไปยัง
ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกครับ โดยอาศัยเส้นทางนี้แหละครับท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่าเงื่อนไขที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ข้อ ๑ นี้ ผมคิดว่ามี ๒ เงื่อนไขครับ เงื่อนไข
ประการแรก ก็คือ ความพร้อมเพียงของพี่น้องประชาชนชาวไทย ว่าขุดคลองนี้ได้ประโยชน์
แน่นอน เห็นชอบ เห็นดีด้วยกันทั้งสิ้นทั้งมวล ไม่ว่าจังหวัดภาคใดเฉพาะอย่างเดียวนะครับ
ต้องทั่วทั้งประเทศครับ เห็นดีเห็นชอบให้ขุด นี่ก็ความเป็นไปได้ข้อที่ ๑ ครับ

๑๑๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศุภลักษณ์ ๕๐/๒

ความเป็นไปได้ อันที่ ๒ ผมคิดว่ามีความสำคัญยิ่ง ก็คือ ความร่วมมือเห็นดีเห็นชอบ
ของนานาชาติ เพราะผู้จะใช้ประโยชน์นี้ต้องเกิดขึ้น แต่ที่สำคัญที่สุด ก็คือ เงินครับ
ท่านประธานฯ ครับ เงินที่จะนำมาชดเชยนี้จะต้องมีพร้อม ถ้า ๒ เงื่อนไขนี้พร้อมแล้ว
ผมคิดว่านโยบายของรัฐบาลใดก็ตาม ในโอกาสข้างหน้าเราอาจจะไม่เห็นคล่องนี้ก็ได้
ถ้าประเทศชาติ นานาชาติให้การสนับสนุนดี ประชาชนให้การสนับสนุนดี แล้วรัฐบาล
มีนโยบายชัดเจนว่าต้องชดเชย ผมว่าความเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์ข้อ ๑ นั้นจะเกิดขึ้น
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าไม่ว่าจะเป็นผลดี ผลเสียในด้านของ
เศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือว่าเทคโนโลยี ท่านกรรมการนี้ได้พยายามค้นหา
ศึกษาข้อดี ข้อเสียมาครบถ้วนแล้ว สำหรับความเป็นไปได้ทางคณะกรรมการชุดนี้
ท่านมีข้อสังเกตหนึ่งครับว่า ท่านบอกว่าอย่างนี้ครับ ท่านบอกว่าอย่างนี้ครับ ท่านบอกว่า
ถ้าจะนั้นจริง ๆ จะต้องศึกษาเพิ่มเติมอีก มีความเป็นไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในบทที่ ๗
ท่านบอกว่าอย่างนี้ครับ ท่านก็ไม่ได้บอกว่าเอกสารชุดนี้จะเป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์ครับ
แต่ท่านบอกว่าแต่อย่างไรก็ตาม ควรจะได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงลึกอีกครั้งหนึ่ง
อีกครั้งหนึ่งนี้อาจจะเป็นหลายครั้งก็ได้ ไม่ใช่ครั้งเดียวนะครับ สมัยเรานี้อาจจะครั้งนี้หนึ่ง
แต่ก่อนนี้ตามประวัติศาสตร์ว่า มีความคิดที่จะสร้างกัน หรือว่าชดเชยกันนี้มาตั้งแต่
สมเด็จพระนารายณ์มหาราชแล้ว -----

- ๕๑/๑

แล้วในรัชกาลที่ ๔ ก็มีประเพณีหาอำนาจเสนอขุดอีก แต่ก็ยังไม่เกิดขึ้น ท่านบอกว่า จะต้องมีการศึกษาในเชิงลึกอีกครั้งหนึ่งเพื่อเตรียมการและป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านวิศวกรรม สังคมและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย นี่ครับ ท่านก็ฝากไว้ว่าเอกสารฉบับนี้หาได้มีความสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ที่จะนำไปสู่การขุดคลองได้แต่อย่างใดไม่ จะต้องมีการศึกษาต่อไปข้างหน้าครับ แต่อย่างน้อย ๆ ในสมัยเรา นี้ กระทบก็เห็นด้วยกับ แนวความคิดในการศึกษาเรื่องนี้ แล้วผลก็ออกมาได้ประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนที่จะได้ ทำการศึกษาหาข้อมูลต่อไปในอนาคตครับ กระทบเห็นด้วยท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการ ท่านสุรเดช ยะสวัสดิ์ ครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ

ร้อยตำรวจโท เชาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านสุรเดชครับ นิคเดียว ท่านประธานฯ ครับ ขอขัดจังหวะนิกเดียว ขอภัยนะครับ ท่านประธานฯ กรุณา ให้เจ้าหน้าที่ยกมือออกได้แล้วครับ เพราะบังหน้าท่านสุรเดชครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ใช้อยู่หรือเปล่าครับ ถ้ายังจะใช้อยู่เดี๋ยวลูกท่านสุรเดช ขยับมาตรงไหนก็ได้ ให้ท่านชี้แจง สมาชิกฯ จะได้เห็นหน้าครับ ท่านสุรเดชมีเสน่ห์ ดีครับ สมาชิกฯ อยากเห็นหน้า

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระทบ นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ในฐานะกรรมการ แล้วก็เป็นอนุกรรมการศึกษาความร่วมมือระหว่างประเทศ และเงินทุน แล้วก็ได้ตัวกระทบได้รับเลือกเป็นประธานคณะอนุกรรมการนี้ครับ ก่อนอื่นขออนุญาตรายงานต่อที่ประชุมว่าคณะอนุกรรมการชุดนี้ก็ประกอบด้วย ท่านสมาชิกวุฒิสภา ๓ ท่าน ด้วยกันนะครับ รวมทั้งตัวกระทบด้วย ก็คือ นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ ประธานคณะอนุกรรมการวิสามัญ แล้วก็รองประธาน ท่านประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา แล้วก็ได้เลขานุการของคณะอนุกรรมการวิสามัญชุดนี้ที่ท่านสามารถ

๑๒๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อัจฉริยา ๕๑/๒

รัตนประทีปพร นอกนั้นก็จะเป็นคนนอก ผมก็ขออนุญาตเอ่ยนามของพวกท่านเหล่านั้นด้วย
ท่านหม่อมหลวงวิชัย ชยางกูร ท่านวีรพันธ์ ชยางกูร ณ อยุธยา ท่านก้องเกียรติ ณ หนอง
ท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ท่านสาโรช หิรัญพันธ์ ท่านวีรพร สิทธิธรรม อีกท่านหนึ่งนะ
ครับที่เป็นอนุกรรมการ แล้วก็ป็นสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ๔ ท่าน แล้วก็ท่านธนาพันธุ์
ชาติยานนท์ ครับ ในฐานะที่กระผมได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะอนุกรรมการชุดนี้
กระผมก็นำคณะอนุกรรมการ แล้วก็ป็นสมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่าน ซึ่งเป็นประธานคณะ
แล้วก็ป็นเลขาฯ ก็คือท่านคำนวณ ชโลปถัมภ์ แล้วก็ท่านโอภาส รัตนประทีปพร
ขอโทษครับ ท่านโอภาส รัตนบุรี ขอประทานอภัยครับ กระผมไม่ได้จดบันทึกตรงนี้
แล้วก็ป็นตัวกระผม แล้วก็ป็นท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ท่านสามารถ
รัตนประทีปพร ขออภัยท่านด้วยเมื่อสักครู่นี้นะครับ ก็ได้เดินทางกันไปเยือนสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนก็ได้มีการติดต่อกันไปล่วงหน้าว่าเราอยากจะไปหาข้อมูล แล้วก็ไปฟัง
ความคิดเห็นของทางประเทศที่อาจจะมีส่วนที่จะเกี่ยวข้องในการที่ร่วมกันสร้าง
โครงการนี้นะครับ -----

- ๕๒/๑

๑๒๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๕๒/๑

ที่สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่ให้ความสนใจในการขุดคลองไทยหรือที่เรียกว่า คลองคอคอดกระก็แล้วแต่จะครับ ได้แสดงเจตนารมณ์อย่างจริงจังโดยกรมในฐานะ กรรมการวิสามัญได้เข้าหารือกับท่านวัน หั่ว เฉิน นะครับ ซึ่งท่านเป็นรองประธาน สภาที่ปรึกษาการเมืองของประเทศจีน และท่านเฉิง จี ไหว่ ซึ่งเป็นรองประธานสภาที่ปรึกษา การเมืองเช่นเดียวกัน และยังมีท่านเฉิง จี เหวิน ซึ่งตอนนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจีนนะครับ ในเรื่องความเป็นไปได้ในการที่จะให้ การสนับสนุนที่ดี หรือว่าจะเป็นการร่วมทุนหรืออะไรก็แล้วแต่จะครับ ในการที่จะมาลงทุน ในโครงการนี้นะครับ ก็ได้ข้อมูลจากทางประเทศจีน ได้ข้อเสนอแนะจากเขานะครับ ว่าประเทศจีนนี้มีความเห็นพ้องกับประเทศไทยในการที่จะขุดคลองนี้นะครับ เนื่องจากว่า ประเทศจีนนั้นได้เข้าร่วมองค์การการค้าโลกนะครับ เขาจะต้องมีการที่จะขยายตลาด การส่งออกไปทั่วโลกนะครับ ซึ่งตรงนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งถ้าเกิดว่ามีคลองที่ลัดเส้นทาง เดินเรือ เขาก็จะประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดต้นทุนลงไปนะครับ นั่นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ นี้นะครับ ประเทศจีนยังต้องตั้งเขื่อนน้ำมันดึบนะครับ เท่าที่ข้อมูล ที่ทางกรรมการได้รับนี้นะครับ ๗๐,๐๐๐ ล้านล้านตันต่อปีนะครับ เนื่องจากประชากร เขามากนะครับ ๑,๓๐๐ ล้านคนนะครับ ดังนั้นเขาก็มีค่าใช้จ่ายในการที่นำเขื่อนน้ำมันดึนี้ ก่อนข้างสูง ถ้าสามารถจะมีเส้นทางเดินเรือที่ลัดเวลาไปประมาณสัก ๒ วัน นี้นะครับ ก็จะ ทำให้เขาประหยัดรายจ่ายตรงนี้ลงไปนะครับ ดังนั้นเขาก็จึงเห็นพ้องต้องกันนะครับว่า ก็อยากจะสนับสนุนให้ทางประเทศไทยนี้ได้ขุดคลองนี้นะครับ

เรื่องต่อมาจะครับ ประเทศจีนได้ให้แนวความคิดเรื่องการลงทุนโครงการ ขุดคลองไทย เสนอโดยท่านดอกเตอร์ลี อี้ หมิง นะครับ ซึ่งตอนนั้นท่านเป็นที่ปรึกษา เศรษฐกิจนะครับ เป็นประธานคณะด้วยนะครับ ของอดีตท่านประธานาธิบดีนะครับ ท่านเจียงเจ่อหมินในช่วงเวลานั้นนะครับ แล้วท่านก็เป็นตำแหน่งประธานคณะกรรมการ การเศรษฐกิจด้วยนะครับ ท่านเสนอว่าให้รัฐบาลไทยนี้จัดตั้งบริษัทคลองไทยขึ้น โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ครับ เพื่อที่จะขายหุ้น อันนี้เป็นข้อเสนอแนะนะครับว่า ให้เรานี้มาเสนอ ต่อสภาเพื่อให้สภานี้เสนอทางรัฐบาลไทยนะครับ ท่านก็ได้เสนอว่า ให้ทางรัฐบาลไทยนี้ ตั้งบริษัทขึ้นมาเป็นบริษัทคลองไทยมหาชนนี้นะครับ แล้วก็โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะขาย

หุ้น ถ้าในกรณีที่เริ่มต้นโครงการยังไม่มีผู้สนใจซื้อหุ้นมากนักก็ให้เปลี่ยนเป็นวิธีการขาย พันธบัตรแทนไปก่อน เพื่อความเชื่อถือนะครับ จะต้องใช้ระยะเวลาหนึ่ง ถ้าเกิดว่า เมื่อคล่องนี้มีการก่อสร้างไปแล้วนะครับ มีการดำเนินการของโครงการนี้ประมาณสัก ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซนต์ไปแล้ว ก็ให้ทำการประชาสัมพันธ์ใหม่ ว่าขณะนี้เรามีนักลงทุนมา จับจองพื้นที่ทางเขตเศรษฐกิจพิเศษบ้าง ๆ คล่อง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าใครสนใจ ที่อยากจะมาร่วมหุ้น ลงส่วนเพิ่มเติมก็ยินดีนะครับ หรือผู้ที่มาซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทย ในช่วงนั้นสนใจที่จะมาลงทุนถือหุ้นนะครับ ก็ให้เปลี่ยนจากพันธบัตรเป็นใบหุ้นได้นะครับ ซึ่งตรงนี้เขาเสนอแนะ เนื่องจากว่าประเทศจีนเขาก็ทำในลักษณะนี้นะครับ ก็เลยเสนอแนะ ทางพวกกระผมมานะครับ อีกแนวความคิดหนึ่งเพิ่มเติมก็คือ เขาบอกว่าประเทศจีนนะครับ ก็มีการสร้าง เขามีเขตเศรษฐกิจพิเศษของเขาเหมือนกันนะครับที่เขาอยากให้ทาง คณะกรรมการวิสามัญของเราไปชม ก็คือที่มหานครเซี่ยงไฮ้ ที่บูตงนะครับ ซึ่งเรื่องนี้ ก็คงจะเกี่ยวพันกับเรื่องการท่องเที่ยว นะครับ ซึ่งกระผมก็อยู่ในคณะกรรมการ การท่องเที่ยวและเป็นประธานคณะอยู่นะครับ เขาก็ได้พาไปชมเกี่ยวกับเรื่องของ เขตเศรษฐกิจพิเศษตรงนั้นว่า ทางจีนนี้ได้มีการพัฒนาไปอย่างก้าวกระโดดนะครับ ทำให้ เขตเศรษฐกิจตรงนั้นบูม (Boom) มากเลยนะครับ ก็คือ มีเงินหมุนเวียน มีเศรษฐกิจ หมุนเวียนที่ดีมากนะครับ แล้วก็ทางด้านการท่องเที่ยวก็มีคนไปท่องเที่ยว ไปชม ไปทัศนศึกษาโครงการต่าง ๆ นะครับ แล้วก็ในขณะเดียวกันก็ไปพักผ่อนหย่อนใจด้วย เพราะเขาจะมีที่พัก มีอะไรต่าง ๆ พร้อมนะครับ ซึ่งการท่องเที่ยวก็ควรจะประกอบกัน ใน ๒ ลักษณะด้วยกันนะครับ ก็คือ การท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศนี้นะครับ แล้วก็การท่องเที่ยว แบบมาพักผ่อนหย่อนใจนะครับ ซึ่งเชิงนิเวศก็คือการทัศนศึกษานะครับ ซึ่งคงจะต้อง ครอบคลุมไปถึงการท่องเที่ยวในการทัศนศึกษานะครับ ไปชม โบราณสถาน วัด วัง และใน ขณะเดียวกันก็ไปศึกษาโครงการต่าง ๆ ด้วยนะครับ อย่างเช่น ถ้าเรามีคล่องนี้เกิดขึ้นนะครับ ทั่วโลกก็จะต้องสนใจที่จะมาศึกษานะครับ เพราะว่าคล่องนี้จะเป็นเส้นทางเดินเรือใหม่ ของโลกนะครับ ผมขอย้ำอีกครั้งนะครับ คงไม่ใช่ของประเทศไทย หรือไม่ก็ไม่ใช่ของ

๑๒๔

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๕๒/๓

ประเทศหนึ่งประเทศใดน้คร้บ ก็เลขกราบเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ท่านได้รับทราบไว้เป็น
ข้อมูลน้คร้บ -----

- ๕๓/๑

กระผมก็ได้ไปหารือกับท่านคองเตอร์ลี อี้ หนึ่งเพิ่มเติมว่า การขุดคลองนี้ไม่ทราบว่าจะ
 ทางประเทศจีนสนใจที่จะร่วมหุ้นลงส่วนด้วยหรือไม่ หรือว่าไม่สนใจหรืออย่างไร
 ทางตัวแทนของทางสภาจีนก็ได้พูดว่าทางจีนสนใจ แล้วก็ทางจีนก็อยากที่จะเสนอประมูล
 ในการขุดคลองด้วย เพราะว่าทางรัฐบาลจีนมั่นใจว่าน่าจะสามารถที่จะประมูลได้ในราคา
 ที่ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ เพราะว่าจีนบอกว่าเขามีความชำนาญในด้านการขุดคลองมาตั้ง
 ๒๐๐ กว่าปีแล้ว แล้วเขาก็ยังถามเราว่า คือ ท่านเฉิน ซี เหวิน ซึ่งตอนนั้นท่านเป็นรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาเศรษฐกิจจีน ท่านก็ถามว่าความยาวของคลองประมาณเท่าไร
 กระผมก็ตอบไปว่าประมาณสัก ๑๓๐ กิโลเมตร หรือว่าไม่เกิน ๑๕๐ กิโลเมตร
 ทางท่านเฉิน ซี เหวิน ท่านก็บอกว่าสั้นมาก สำหรับจีนท่านบอกว่า ๑๓๐ – ๑๕๐ กิโลเมตร
 นี่สั้นมาก เพราะของเขานี้เขาขุดมาแล้ว เขาขุดฝังท่อ ขุดคลองเป็นลักษณะคลองที่ส่งน้ำ
 ๒,๐๐๐ กิโลเมตร จากตะวันออกไปตะวันตก เขาก็บอกว่าถ้าเกิดขุดคลองแค่ ๑๓๐ กิโลเมตร
 ไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับประเทศจีน สำหรับรัฐบาลจีน ผมขออนุญาตให้ข้อมูล แล้วสิ่งที่
 สำคัญ ก็คือ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ กระผมได้มีโอกาสนำคณะสมาชิกวุฒิสภา
 เข้าพบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านทักษิณ ชินวัตร เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕ แ่จริง ๆ
 แล้วนั่นเป็นอีกคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการวิสามัญอีกชุดหนึ่งซึ่งกระผมเป็นประธานอยู่
 ก็คือ จุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวฯ ของวุฒิสภา แต่เราได้ประสมการให้ข้อมูลท่าน
 เกี่ยวกับเรื่องของคลองไทย กระผมก็ได้เรียนท่านนายกฯ ว่าข้อมูลที่เรามาได้มาหรือ
 ข้อเสนอแนะจากจีนเป็นแบบนี้ ท่านคิดว่าอย่างไร ซึ่งจริง ๆ ก็ถือว่าเราไปพบรัฐบาลเพื่อที่
 เรียกว่าจะแลกเปลี่ยนข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ไม่ใช่ไปรายงาน เพราะว่าหน้าที่
 ของเราเราต้องมารายงานสภา แต่ก็ให้ข้อมูลกับท่านนายกรัฐมนตรีลักษณะนี้ ท่านก็เลย
 บอกว่าถ้าจุดยุทธศาสตร์ตรงนี้ อันนี้มีบันทึกการประชุมด้วยซึ่งตอนนั้นผมได้นำเจ้าหน้าที่
 สภาไปด้วย ท่านบอกว่าถ้าจุดยุทธศาสตร์ตรงนี้มีต่างประเทศหลายประเทศสนใจมาเป็น
 แนวร่วมในการลงทุน ท่านในนามของรัฐบาลไทยและเป็นเจ้าของพื้นที่ที่จะร่วมลงทุนด้วย
 ๑ แสนล้านบาท ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ท่านก็ได้พูดเรื่องนี้มา
 ซึ่งก็เป็นข้อเท็จจริงตามนี้ กระผมก็จะขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมหน่อยเกี่ยวกับเรื่องของมี
 สมาชิกฯ หลายท่านที่ถามว่า โครงการนี้เมื่อไรจะคืบหน้า ซึ่งตรงนี้ก็จำเป็นที่จะต้อง

๑๒๖

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรนิตย์ ๕๓/๒

ผมก็จะกราบเรียนให้ทราบว่า จากที่ในส่วนของผมที่ผมเป็นอนุฯ ที่ศึกษาเรื่องการลงทุน
ของต่างประเทศ จากที่เราได้ข้อมูล ได้ข้อเสนอแนะจากทางประเทศจีนว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษ
จะเป็นตัวที่จะเรียกทุนคืนอย่างรวดเร็วที่สุด เขาบอกว่าถ้าถ้าพังคลองที่ขุดคงใช้เวลานาน ถ้าเกิด
จะเก็บค่าเดินเรือผ่านไปผ่านมากคงใช้เวลานาน ๒๐ - ๓๐ ปี ก็อาจจะไม่คืนทุน-----

- ๕๔/๑

แต่ถ้ามีเขตเศรษฐกิจพิเศษแบบอย่างที่เราเห็นที่มหานครเซี่ยงไฮ้ก็สามารถจะคืนทุนได้ภายในเวลาไม่นานนัก หลังจากทีคล่องเสร็จแล้วอาจจะประมาณสัก ๗ - ๘ ปี หรืออาจจะสั้นกว่านั้น ซึ่งผมก็ถามเขาว่าผมอยากจะทราบว่าเขากำหนดอย่างไร เขาก็บอกเขาก็ให้ทำแบบนี้ให้เริ่มโครงการอย่างที่เขาเสนอแนะก่อนเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็เริ่มจากการขายพันธบัตร โดยที่รัฐบาลไทยจะต้องรับรอง ในการขายพันธบัตรต้องรับรอง แล้วต่อมาก็เมื่อมีคนสนใจมากก็มาขายหุ้น ขายหุ้นให้กับทั่วโลกในจุดนั้น ซึ่งรัฐบาลไทยก็ลงทุนอยู่ด้วย เสร็จแล้วพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษก็เริ่มจับจอง เขาจะให้เริ่มจับจอง การจับจองนี้ก็ต้องมีการวางเงินวางเงินประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วแต่ ซึ่งผมก็ถามว่า พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนี้จะต้องมากน้อยขนาดไหน เขาก็บอกว่า ก็แล้วแต่ที่เราจะต้องดูว่าพื้นที่ของเราเราสามารถจะทำเขตเศรษฐกิจได้มากน้อยขนาดไหน ที่นี้กระผมยกตัวอย่างให้เพื่อนสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านฟังว่า สมมติว่าเรามีเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๑ แสนไร่ สมมติ ๑ แสนไร่ ๑ แสนไร่ นี่ถ้าเราจะขายคงขายไม่ได้ เราคงต้องให้เช่าระยะยาว อย่างเช่น ๓๐ ปีบวกอีก ๓๐ ปี ซึ่งทางนักลงทุนเขาก็แฮปปี้ (happy) อยู่แล้วในการที่จะมาลงทุน แล้วก็ในการที่จะมาเช่าระยะยาว ๖๐ ปี อย่างนี้เป็นต้น สมมติว่าเราให้เขาเช่าแค่ตารางวาละ ๒๕,๐๐๐ บาท สมมุติจะครบ ๒๕,๐๐๐ บาท คุณด้วย ๔๐๐ ตารางวา ก็คือ ๑ ไร่ เราก็จะได้เงิน ๑๐ ล้านบาท ถ้าเรามีแสนไร่ เราจะได้เงิน ๑ ล้านล้านบาท ซึ่งตรงนี้ก็ขึ้นอยู่กับฝีมือว่าเราจะได้นักลงทุนทั่วโลกมากน้อยแค่ไหนอย่างไร ถ้าเราได้ครึ่งหนึ่งเราก็ได้ ๕ แสนล้านบาท แล้วก็การวางเงินมัดจำ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ สมมติ ๑ ล้านล้านบาท นี่เราก็จะได้ ๓ แสนล้านบาททันที ที่รัฐบาลไทยสามารถจะนำมาบริหารงานในการดำเนินการสร้างคลอง ขุดคลองตรงนี้ แล้วก็ประกอบกันว่าถ้าเกิดจะประมูลกันทั้งโลกนี้ก็มีหลายประเทศที่เขาสนใจอยากจะขุดอย่างเช่น ประเทศเยอรมัน ประเทศญี่ปุ่น มีหลาย ๆ ประเทศด้วยกันที่เขาสนใจที่อยากจะมาขุดคลองนี้ แต่สุดท้ายแล้ว ผมก็ยังเชื่อว่าประเทศจีนน่าจะประมูลได้ต่ำกว่า เพราะว่าเขามีอุปกรณ์อยู่แล้วที่เขาขุดเขื่อนที่มีชื่อเสียงดังไปทั่วโลก ก็คือ เขื่อนฉันเสี๋ย ซึ่งเขื่อนฉันเสี๋ยนี้ลงทุนมาครบ ประมาณ ๒ ล้านล้านบาท โดยประมาณ ๑.๕ ล้านล้านบาท หรือ ๒ ล้านล้านบาทนี้ ซึ่งมากกว่าคลองไทยของเรา คลองไทยของเราเท่าที่คำนวณมาก็ควรจะประมาณสัก ๗ แสนล้านบาท แต่ว่าได้คุยกับทางจีนแล้วจีนบอกว่าข้อมูลนี้ไปได้มาจาก

ที่ไหน ก็บอกว่าได้มาจากประเทศญี่ปุ่น ที่นี้ทางจีนเขาบอกถ้าจากประเทศญี่ปุ่นนี้เขาเชื่อว่า เขาพูดได้ต่ำกว่า อย่างน้อยก็ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซนต์ แล้วก็มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพเท่ากัน อันนี้ก็เป็นข้อมูลที่ทางเราได้มาจากตัวแทนของทางรัฐบาลจีน ก็กราบเรียนให้สภาแห่งนี้ ทราบ แล้วก็เรื่องนี้ท่านนายกฯ ทักขิณท่านก็ได้รับรู้แล้ว ส่วนเรื่องที่รัฐบาลจะไปทำอย่างไร ก็สุดแท้แต่ เพราะว่าเราก็แค่ศึกษาในขั้นต้นที่เรียกว่า ฟีชีบิลิตี สัตคคิ ซึ่งจริง ๆ ถ้าเผื่อจะเป็นฟูลฟีชีบิลิตี สัตคคิ (Full feasibility study) คือสัตคคิกันอย่างเต็มระบบแล้วนี่คงต้องใช้ ~~เงินเยอะครับ~~ คงต้องใช้เงินหลายร้อยล้านบาทในการที่จะเช็คทุกระบบเลยนี่ครับ อย่างเช่น การขุดดินนี่ก็มีท่านสมาชิกฯ บางท่านก็สงสัยถามว่า ขุดไปแล้วจะไปไว้ที่ไหน ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลก็ต้องเป็นคนจัดการ ซึ่งจริง ๆ แล้วดินนี่ก็คงขายได้ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่อยู่ใต้ดินถูกไหมครับ ที่เป็นพวกแร่ธาตุอะไรต่าง ๆ ก็คงมีมากมาย ซึ่งเงินเองก็ใช้วิธีแบบเดียวกันนี่ครับ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าเราสามารถจะหาข้อมูลจากทางประเทศที่เขาขุดคลอง เหล่านี้ก็จะจะไม่น่าจะมีปัญหาอะไร กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์

๑๒๘

ว. ๒๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุพินธุ์ลักษณ์ ๕๕/๑

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด อุตรดิตถ์ครับ ได้เห็นรายงานของทางคณะกรรมการวิสามัญศึกษาความเป็นไปได้ของ โครงการขุดลอกคลอง หรือเรียกว่า โครงการคลองไทยนี้ ก็คิดว่าในรายงานฉบับนี้ ได้ใช้เวลาเป็นปี กว่าที่จะออกมาเป็นรายงานฉบับนี้ได้ ก็มีรายละเอียดเนื้อหาที่น่าสนใจ และผลสรุปและข้อเสนอแนะนี้ก็ดีที่สมควรขุดคลองไทยภาคใต้ของประเทศไทย ความจริง โครงการคลองไทย หรือ โครงการขุดลอกคลองนี้ผมได้ยินตั้งแต่เป็นเด็กแล้วครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ตรง ๆ เลยว่า จนบัดนี้อายุก็กลางคนแล้วก็ยังได้ยินอยู่ ก็ยังเป็นแค่รายงานการศึกษาอยู่ ความจริงโครงการนี้ผมคิดว่าจะยังประโยชน์ให้กับประเทศไทย เป็นอย่างยิ่งเลย นอกจากจะทำให้ประเทศไทยนี้มีประโยชน์หลายอย่าง แล้วก็จะทำให้ วงการพาณิชย์การเดินเรือของต่างประเทศนี้จะย่นระยะเวลาให้สั้นลง และประหยัดรายจ่าย ให้มากขึ้น แทนที่จะไปเสียรายจ่ายมากขึ้นก็เอาเงินมาให้ประเทศไทยเป็นค่าผ่านคลอง แต่ปัญหาและอุปสรรคนี้เราก็ต้องพูดถึงข้อเท็จจริงว่า อุปสรรคของเราก็มีค่อนข้างเยอะ โดยเฉพาะโครงการนี้ประเทศเพื่อนบ้านนี้ผมคิดว่าเขาคงไม่ชอบใจแน่ ถ้าจะคุยกันตรง ๆ เพราะว่าอย่างที่ผมได้กล่าวท่านประธานฯ ไปแล้วว่า โครงการนี้ผมได้ยินตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ ว่าน่าจะมีขึ้น น่าจะเกิด แต่ไม่ได้เกิดสักที ในสมัยก่อนก็ได้มีเสียงเล่าลือกันหึ่งไปหมดว่า ต่างชาตินี้เอาเงินมาขุดนักการเมืองก็ดี หรือมาให้ทางฝ่ายรัฐบาลสมัยก่อน ๆ โน้น อันนี้ เล่าฟังมาเฉย ๆ จะเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริงก็ตาม แต่อย่างไรก็ช่วงโครงการนี้ ก็ยังไม่เกิดจนบัดนี้ ความจริงแล้วรายงานของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้นอกจาก โครงการขุดลอกคลองนี้ น่าจะมีทางเลือกอย่างอื่น ๆ บ้าง ซึ่งกระผมก็ได้คุยกับ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ส.ว. นครสวรรค์ ท่านก็มีไอเดีย (Idea) บางอย่าง ซึ่งสมควรที่จะต้องมาพูดในคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ให้ทราบ คือ ปัญหาที่สำคัญ ที่เป็นอุปสรรคจริง ๆ คือ

๑. เรื่องดิน ดินจำนวนมากมายมหาศาลเหลือเกิน เท่าที่ผมดู ไม่ว่าจะเป็น คลองสุเอชก็ดี คลองปานามากก็ดี เขาเอาดินไปกองข้าง ๆ คลองกัน นี่ก็เป็นวิธีการที่ถูกที่สุด แต่ผมคิดว่าค่าใช้จ่ายมหาศาลเหลือเกิน

๒. เรื่องการเวนคืนที่ดินราษฎร ท่านอย่าลืมนะครับ ถ้าทำ ๒ แนวคูขนานนี้ ข้างหนึ่งอย่างต่ำ ๓๕๐ เมตร ถึง ๕๐๐ เมตร จะมีที่ดินของประชาชนจำนวนมากขนาดไหน ที่จะต้องถูกเวนคืนที่ดิน และจะมีชาวบ้านที่รื้อย ก็พัน ก็หมื่น ก็แสนครอบครัวที่จะต้องเดือดร้อน อันนี้ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ คงจะไม่เข้าไปรายละเอียดมากกว่านี้ แต่อย่างจะเสนอความคิดที่ว่านี้ ความจริงถ้าเราไม่แบบขุดคลอง เราเอาเรือข้ามไปเป็นแบบบรณางหรือจะเป็นรถไฟขึงหรืออะไรก็ตาม อันนี้เป็นความคิดซึ่งความจริงแล้วอาจจะดูแล้วยท่านคำนวณสถิติเพื่อหรือเปล่า แต่ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ อย่าลืมนะครับ ย้อนหลังไปเมื่อ ๕๐ ปี ๖๐ ปี สมัยสงครามโลกนี้ ถ้าใครไปบอกว่ามนุษย์จะเดินดวงจันทร์ ภายใน ๑๐ ปี ๒๐ ปี หลังจากสงครามโลกนี้ ขอโทษครับมีใครเชื่อบ้าง เดียวนี้วิวัฒนาการอะไรหลาย ๆ อย่างผมดูแล้วน่าจะจะเป็นไปได้ ท่านประธานฯ ครับ คือถ้าเราเอาเรือทั้งลำนี้ เรือมีหลายขนาด ขนาด ๓๐,๐๐๐ ตัน ๕๐,๐๐๐ ตัน เดียวนี้มีจนถึงเป็นแสนตัน ถ้าเรามีแบบเป็นรางนี้ เอาเรือทั้งลำขึ้นรางแล้ววิ่งไปเลยข้ามไปฝั่งโน้น ผมคิดว่าค่าใช้จ่ายหรือค่าอะไร ถูกกว่ากันเยอะเลย แล้วผมดูแล้วน่าจะจะเป็นไปได้ นะครับ ถ้าเกิดขึ้นเขาเราก็ตัดเขา เดียวนี้เรื่องเขาเรื่องหวนหมู่เลย เพราะว่าเดี๋ยวนี้ไม่ว่าจะตัดถนนหนทางอะไร เดียวนี้เรื่องเขาไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญเลย -----

ท่านประธานฯ ครับทางยุโรป ในประเทศแถบสแกนดิเนเวีย คุณหมอประสิทธิ์ พิศุทธิกิจจา
 ส.ว. นครสวรรค์ ท่านบอกท่านไปเห็นกับตา นั่งรถไฟไป เอารถไฟทั้งขบวนไปนั่งเรือเฟอร์รี่
 หมายถึง เอารถไฟทั้งขบวนใส่ไปในเรือครับ ขอโทษครับ ข้ามไปอีกประเทศหนึ่ง นี่ถ้าพูด
 เมื่อสัก ๓๐ ปี ๔๐ ปี ก่อนนี้มีใครเชื่อกับ ไม่มีใครเชื่อหรือครับ เดียวนี้ผมคิดว่าวิวัฒนาการ
 น่าจะเป็นไปได้มากขึ้นนะครับ เรื่องแนวที่จะตัดผ่านนี้ สายแนว ๕ A ก็จะยาวประมาณ
 ๑๒๐ กิโลเมตร แต่ถ้าสมมุติจะครับ ถ้าเราใช้วิธีอย่างที่กระผมได้กราบเรียนเสนอต่อสภา
 แห่งนี้ ต่อคณะกรรมการวิสามัญ ต่อท่านประธานฯ นี้ เราใช้ส่วนที่สั้นที่สุดก็ไม่เกิน
 ๑๐ กว่ากิโลเมตร หรือ ๒๐ กว่ากิโลเมตร แค่นั้นเอง แต่ทางคณะกรรมการวิสามัญอาจจะ
 เห็นว่า ส่วนนี้อาจจะเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคง อาจจะไปใกล้ประเทศเพื่อนบ้านจนเกินไป
 แต่ผมคิดว่าถ้าเราไม่ได้จุด การจุดนี้ก็เหมือนการแบ่งแยกประเทศเป็น ๒ ส่วน ประเด็นนี้
 ต้องคิดคู่ด้วย การจุดนี้ทำให้กลายเป็นส่วนตัวประเทศอยู่ข้างบน ส่วนล่างคือเป็นตัวเกาะ
 ก็จะสร้างความรู้สึก สร้างความอะไร ผมไม่ได้คัดค้านนะครับ โครงการขุดคอคอดกระหรือ
 โครงการคลองไทยนี้ ผมเห็นด้วยล้านเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว ผมบอกตรง ๆ ผมอยากให้เกิด
 มากเลย เพราะว่าความเจริญหรือเงินทองอะไรก็จะมาหลั่งไหลสู่บ้านเรา แทนที่จะเงินทอง
 หรือความเจริญหลั่งไหลไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างในปัจจุบัน ก็ยังอยากจะฝาก
 ท่านกรรมการด้วยนะครับ ถ้าเป็นไปได้อาจจะมีการต่อยอด ลองศึกษาค่อนะครับ
 ถ้าเรามองอย่างนี้เอาเรือทั้งลำ ถ้าอย่างเรือระดับ ๔๐,๐๐๐ ตัน ๕๐,๐๐๐ ตัน ท่านประธานฯ
 ผมคิดว่าหวานหมูเลย เพราะว่าท่านประธานฯ คุณาวุธอะไรก็ตาม เรือที่สร้างเสร็จเขาก็ต้อง
 ใส่วางอยู่ดี เรือทุกลำ ไม่ว่าจะเป็นแสนตันก็ต้องใส่วางอยู่ดี ไม่มีใครเขาเอาไปต่อในกลางทะเล
 นะครับ ผมว่าประเด็นนี้น่าสนใจนะครับ แล้วก็ท่านไม่ต้องห่วงเรื่องการลงทุนเลยนะครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ถ้าสมมุติว่าประเทศไทยตกลงว่าจะทำ ให้สัมปทาน ไม่ต้องไปตั้ง
 งบประมาณประจำปีหรือครับ รัฐบาลตอนนี้มีโครงการเมกะ โปรเจกต์ (Mega Project)
 เพิ่งไม่นานก็ ๑.๗ แสนล้านล้านบาท ผมก็ไม่รู้จะเอาเงินจากที่ไหน ตอนนี้เงินธนาคาร
 ออมสิน เงินเด็ก ๆ ที่ฝากไว้ ตอนนี้ยังอยู่ครบ อยู่หรือเปล่าก็ไม่ทราบนะครับท่านประธานฯ
 เดียวก็จะจบแล้วนะครับ ก็อยากจะฝากไว้ว่า โครงการอย่างนี้ ถ้าเราเริ่มทำส่วนที่
 ถ้าอย่างเรื่อน้ำมันเป็นแสนตันนี้ ถ้าลำบากนะครับ เราอาจจะทำในส่วนแรกเริ่มนี้ อาจจะเรือ

๑๓๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รฐิรา (ค) ๕๖/๒

สัก ๖๐,๐๐๐ ตัน ๗๐,๐๐๐ ตัน ก็เรียกว่าพอใช้ได้แล้ว~~ครับ~~ ในส่วนแรกลองหยังเชิงดูก่อนก็ได้ หรือจะลงทุนทำกันทีเดียวนี้ ผมเห็นชอบที่จะให้มีการขุดคอกคอดกระก็ดี ทำเป็นเอาขึ้นสะพาน ขึ้นรถไฟลากมาเลยก็ดีนะครับ ผมเห็นด้วยทุกอย่างครับ ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีดีครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจากปทุมธานี กระผมขอแสดงความยินดีกับคณะกรรมการทุกท่านที่ได้มีบทบาทร่วมอยู่ในงานอันเป็นประวัติศาสตร์ของชาติ ไม่ว่าโครงการนี้จะสำเร็จลงได้ในเวลาพอสมควรที่พวกเราจะมีชีวิตอยู่ได้เห็นกัน หรือจะเป็นโครงการที่จะเป็นไปได้ในระยะไกลข้างหน้าก็ตาม เอกสารชิ้นนี้จะเป็นเอกสารที่มีคุณค่า ผมคิดว่า เป็นเอกสารที่ได้ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล ทัศนคติ ความคิดเห็น โครงการตัวเลขต่าง ๆ ที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่ได้เคยทำมา นับเป็นเวลานานหลายสิบปีในช่วงระยะหลัง ๆ ของยุครัตนโกสินทร์นี้นะครับ-----

- ๕๗/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๓๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๕๗/๑

กระผมคงจะมีคำถาม ๔ – ๕ คำถามสั้น ๆ ขอความกรุณาท่านกรรมาธิการตอบ เพื่อให้
เกิดความเข้าใจแก่ผู้ฟังทั้งในสภาและผู้ที่ติดตามอยู่ ผมเชื่อว่าขณะนี้ประชาชนคนไทย
จำนวนไม่น้อยกำลังติดตามการรายงานของคณะกรรมการอยู่ คลองนี้แน่นอน
เป็นคลองซึ่งจะมีผลในทางที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศ
เป็นเส้นทางใหม่ของโลก ถึงกระนั้นก็ดี คลองนี้ยังมีสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมเองคิดว่าเป็นคลอง
ที่มีปัจจัยที่เป็นความปลอดภัยอยู่ คลองทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกที่ไม่ใช่คลองธรรมชาติ
คลองที่ขุดขึ้น ชื่อได้กล่าวกันมาหลายชื่อที่รู้กันอยู่นั้น หากปีกลงเมื่อใดเกิดปัญหาทันที
แต่คลองไทย คลองคอคอดกระแห่งนี้ หากมีเหตุจำเป็น โดยธรรมชาติหรือเหตุผลอื่น
ความเคื่อนร้อนใหญ่หลวงจะไม่เกิดขึ้น เพราะว่าช่องแคบมะละก่ายังคงมีอยู่ บนทางเลือก
ที่เพียงพอที่จะทำให้คลองไทยเป็นคลองซึ่งจะเป็นทางเลือกใหม่ที่มีคุณค่า โดยไม่เกิด
ปัญหาใหญ่ทั้งในทางภูมิศาสตร์ ในทางการเมืองและทางความมั่นคง ในทางเศรษฐกิจ
คลองนี้เองก็จะเป็นคลองซึ่งจะมีส่วนแบ่งการตลาดค่อนข้างสูงในสายของผม และจาก
เอกสารรายงาน แต่ก็จะไม่เป็นคลองซึ่งก่อให้เกิดการผูกขาดในเส้นทางเดินเรือใหม่
 เพราะว่าเส้นทางเดินเรือเก่าที่ผ่านประเทศสิงคโปร์นั้น ก็ยังคงแน่นอนจากการทำนาย
ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหลาย จะยังคงเป็นเส้นทางที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจของโลกต่อไป
แล้วก็จะไม่ทำให้รายได้ของประเทศ เจ้าของพื้นที่ลดลงมากจนกระทั่งเป็นปัญหาใหญ่
แล้วก็แนวทางของคณะกรรมการก็น่าชื่นชมที่มีความพยายามจะเรียกร้องความร่วมมือ
ในเชิงการลงทุนจากหลายฝ่าย รวมทั้งประเทศสิงคโปร์ กระผมเองอยากขอถาม
ท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการในส่วนของรัฐบาลไทย รัฐบาลที่แล้ว
เราได้ทราบทำที่แล้ว แต่รัฐบาลปัจจุบันภายใต้ภาวะกดดันทางเศรษฐกิจอย่างที่เป็นอยู่ใน
เวลานี้ อยากเรียนถามถึงความคาดหวังของคณะกรรมการว่า รัฐบาลไทยจะมีทำที่
อย่างไรต่อเรื่องนี้ โดยเฉพาะเมื่อรายงานนี้ส่งไปถึง และการพิจารณาถึงรายงานของ
คณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งขึ้นในรัฐบาลชุดที่แล้วควบคู่กับทางสภาฯ ไม่ทราบว่า
มีทำที่ที่จะชัดเจนบ้างหรือยังสำหรับแนวทางของรัฐบาลปัจจุบัน ประการต่อไปก็คือ
ทำที่ของทางราชการไทย ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือนเป็นอย่างไร ปฏิบัติของภาคเอกชน
โดยเฉพาะผู้ประกอบการการขนส่งทางเรือของประเทศไทยเราเองเป็นประการใด

นอกจากนั้นกระผมได้เคยไปร่วมด้วยครั้งหนึ่งที่จังหวัดสิงห์บุรี คณะกรรมการได้รับฟังความคิดเห็นประชาชนในหลายภาคแล้ว ความคิดเห็นประชาชนเป็นอย่างไรต่อโครงการนี้ ~~พระครู~~ นอกจากนั้นหากโครงการนี้เป็นไปได้ในระยะไม่ไกลจากนี้ หรือมีความสนใจในทางฝ่ายรัฐบาลเพียงพอที่จะดำเนินการเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีโครงการในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมขึ้น อยากเรียนถามความเห็นคณะกรรมการว่า ในท้ายที่สุดจะต้องให้ประชาชนคนไทยทั้งหมดได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแค่ไหน เพราะเป็นโครงการซึ่งกระผมแน่ใจว่ามีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นชาติอันหนึ่งอันเดียวกันในแง่ของแผ่นดิน อยากถามว่า การลงประชามติโดยประชาชนทั้งประเทศนั้นมีความสำคัญ แล้วก็เป็นสิ่งซึ่งสมควรจะจัดทำขึ้นใช่หรือไม่ ~~พระครู~~ กระผมขอเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ยินดีกับคณะกรรมการที่ได้มีส่วนในการทำโครงการอันมีความสำคัญต่อชาติบ้านเมืองอย่างยิ่งยวด เป็นประวัติศาสตร์ที่พึงจารึกไว้ในครั้งนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธาน คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตราชนันทน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ก็เส้นทาง
ของคลองไทยหรือที่เรียกจากชื่อเดิมว่าคอคอดกระนั้น เท่าที่ศึกษามาก็ผ่านจังหวัดกระบี่
จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา เป็นความคิดที่คิดว่า
น่าจะได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ผมเห็นว่าเอกสารชิ้นนี้เป็นเอกสารชิ้นหนึ่ง ซึ่งควรที่จะ
ภาคภูมิใจ วุฒิสภาควรจะภาคภูมิใจที่เราได้จัดทำขึ้น แล้วก็เป็เอกสารที่มีคุณค่า อย่างน้อย
ที่สุดก็เป็นการศึกษาเบื้องต้นตามที่บอกไว้ แต่การศึกษาเบื้องต้นนี้จะเป็แนวทางในการ
ที่ศึกษาถลกลงไปในด้านต่าง ๆ ข้อกังวลใจก็คงจะมีอยู่มากในทุก ๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คงจะเป็นประเด็นสาธารณะที่จะต้องถกเถียงกันในสังคมต่อไปอีกมากมาย ถ้าหากว่ามีการ
จับประเด็นนี้ขึ้นมา มีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามครับ กระผมเห็นว่า
ข้อกังวลในเรื่องความมั่นคงก็ดี ข้อกังวลในเรื่องเอาดินไปทิ้งที่ไหนก็ตามจะเปลี่ยนแปลง
สภาพแวดล้อมอย่างไร จะหาน้ำมาจากที่ใด จะหาเงินมาจากไหน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น
นะครับ กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ – ๓ ประการ กล่าวคือ เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการได้
ชี้แจงว่าวิธีการที่จะลงทุนนั้นทำอย่างไร กระผมพยายามเปิดดูในเอกสาร ไม่ปรากฏ
ถ้าเป็นไปได้อยากจะให้สอดใส่ไว้ด้วยนี้เป็นแนวทางครับ เพราะว่าความคิดความอ่านที่จะ
เกิดขึ้นสำหรับคนอ่านก็คิดว่าแล้วเอาเงินมาจากไหน มีวิธีการใดที่จะลงทุนได้ อย่างน้อย
ก็เป็นสติปัญญาของคนที่ไม่ไปศึกษาในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้อยากจะให้เพิ่มเติม
ลงไปตามที่ท่านได้ไปศึกษามาว่าตามจากประเทศจีนบ้าง ประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องบ้าง ที่ใด
ประเทศไหนที่ท่านไปดูงานมาว่าเขาทำกันอย่างไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะเป็ ประโยชน์
นั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า งานชิ้นนี้กระผมคิดว่านอกจากจะรายงานต่อสภาแล้วนี้
ต้องรายงานต่อประชาชนด้วย เอาละครับ เราถือว่าการที่ถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงก็เป็นการ
รายงานประชาชนอย่างหนึ่ง แต่กระผมเห็นว่าไม่ควรจะหยุดยั้งอยู่แค่เพียงเท่านี้ น่าจะมี

วิธีการอื่นที่จะถ่ายทอดไปสู่พี่น้องประชาชน เราลงทุนลงแรงในการศึกษามาพอสมควรถึง ๓ ปี ด้วยกัน ใช้เวลานานมาก ใช้เงินทองไปก็พอสมควรทีเดียว เพราะฉะนั้นน่าที่จะได้ให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ ทำอย่างไรล่ะครับ ลองไปคิดดู ผมยกตัวอย่างเช่นว่า เป็นไปได้ไหมที่คณะกรรมการจะไปออกรายการทีวี (TV) สักระยะหนึ่งเพื่อชี้แจงเรื่องนี้ การศึกษาเรื่องนี้ว่าเราได้ศึกษามาเป็นอย่างไร ถ่ายทอดไปยังพี่น้องประชาชน ก็อาจจะมีข้อสอบถามมาบ้างก็ตอบคำถามกันไป อย่างเช่นรายการกรองสถานการณ์ ยกตัวอย่าง นะครับ ถ้าเป็นไปได้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ เอาเสียเราผ่านสภาไปแล้ว เมื่อรายงานไปรัฐบาล แล้วก็รายงานประชาชนด้วย กระผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์มาก แล้วอีกอย่างหนึ่งเอกสารนี้ เล่มโต ทำอย่างไรถึงจะย่อมาเป็นเล่มเล็ก ๆ ได้ล่ะครับ สำหรับเที่ยวแจกจ่ายให้คนได้อ่าน กันอย่างสั้น ๆ เข้าใจง่าย ๆ พอเป็นแนวทางเบื้องต้นนี้นะครับ คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ อยู่เหมือนกัน ผมเสียคายนะเอกสารที่ดีแต่ทำเล่มโต ๆ คนที่จะไปศึกษาจริง ๆ ก็คือ คนที่ศึกษาค้นคว้า นักศึกษาหรือคนที่สนใจจริง ๆ แต่ที่จริงแล้วงานเหล่านี้จะต้องทำงาน ประชาสัมพันธ์ควบคู่กันไปด้วย ผมอยากจะให้เกิดขึ้น แล้วถ้าคนได้รู้ได้เห็นกันก็เกิด ความนึกคิดว่า นี่คณะกรรมการได้ไปศึกษากันมา น่าจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล แล้วก็ อีกอย่างหนึ่งผมคิดว่า ทำอย่างไรล่ะครับที่จะมีโอกาสชี้แจงต่อรัฐบาลสักครั้งหนึ่งเป็น กิจกรรมที่ให้เข้าใจ เข้าใจแล้วเราไม่บอกว่าท่านจะทำไม่ทำหะรอกครับ แต่ว่ามีรายงานอย่างนี้ เพราะรายละเอียดมีมากจะได้ตอบข้อซักถามอะไรต่าง ๆ อันนี้ผมก็คิดว่าจะทำได้ อย่างไร ก็ลองไปคิดกันดูก็แล้วกัน อันนี้เป็นเพียงแต่ข้อเสนอแนะ สิ่งเหล่านี้ล่ะครับผมคิดว่าจะเป็น ประโยชน์มากยิ่งขึ้น ผมเห็นหลายครั้งเอกสารศึกษามาดีมากแต่ก็เก็บไว้ในตู้ เก็บไว้ในห้องสมุดไม่ค่อยจะได้รับรู้ รับทราบกันทั่วไป ก็เป็นข้อสังเกตประการหนึ่ง ที่ทราบเรียน ว่าน่าที่จะให้ความสนใจมาก ๆ ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

๑๓๓

ว. ๒๕ (ส.ทั่วไป) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทาง
คณะกรรมการเหมือนกับเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านที่พูดไปแล้ว ว่าได้พยายามศึกษา
เกี่ยวกับการที่จะดำเนินการความเป็นไปได้ของโครงการชดเชยชดเชย วุฒิสภา นะครับ
คือท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เอกสารซึ่งได้แจกมานี้ทำให้เกิดความคิดได้หลายอย่าง
ในเรื่องของการพัฒนาความเจริญให้กับบ้านเมืองไทย ท่านที่เสนอความเห็น อย่างเช่น
คุณหมอประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา หรือท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ นั้นะครับ ท่านก็มีความคิด
อีกแนวทางหนึ่งที่สามารถจะแก้ไขปัญหาให้เศรษฐกิจของเรานี้ เดินไปได้ข้างหน้าได้เป็น
อย่างดี แต่สิ่งหนึ่งท่านกรรมการก็ได้ให้ความกรุณา ให้เกียรติให้ผมเป็นที่ปรึกษา
คณะกรรมการชุดนี้ด้วย ต้องขอบคุณเช่นเดียวกัน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามเอกสาร
ซึ่งกรรมการได้ทำมาตั้งแต่บทที่ ๑ นั้นะครับ จะเห็นได้ชัดเจนครับว่า จากประวัติศาสตร์ที่
ผ่านมานั้นได้ดำเนินการเกี่ยวกับความคิดในเรื่องของการชดเชยชดเชยไทยนี้ยาวนานถึง ๓๒๕ ปี
แต่การที่เราจะมาศึกษาในขณะนี้มันนะครับ ด้วยความเจตนาดีของคณะกรรมการนี้นะครับ
ก็พยายามจะชดเชยชดเชยให้ได้ ซึ่งเห็นว่าเป็นประโยชน์ แต่นั่นหมายความว่า เรากำลังเอา
ความคิด ๓๒๕ ปีมาคิดอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งนั่นหมายความว่า เรากำลังเอาความคิดเดิมนี้มาใช้แต่
เพียงอย่างเดียวไม่ได้ เรากำลังจะคิดในเวลาปัจจุบันนี้ หลังจากผ่านพ้นไป ๓๒๕ ปีแล้วนี้
ถ้าเราคิดจะมีการชดเชยชดเชยหรือชดเชยชดเชยไทยนี้นะครับ เราก็ต้องมีวิธีแนวคิด ซึ่งหลายท่าน
เสนอความคิดที่ดีนะครับ อย่างท่านคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ บอกว่านี่ถ้าหากว่าทำ
อย่างไรก็ตามนะครับให้สามารถที่จะขนย้ายเรือจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง โดยใช้เหมือน
คล้าย ๆ รางรถไฟอย่างนี้นะครับ อันนี้ก็เป็นแนวคิดที่ดีนะครับ แต่ท่านประธานฯ ครับ
ถ้าหากว่าเรายังคิดกันอยู่อย่างนี้ ผมไม่แน่ใจว่าเวลาผ่านไป ๓๒๕ ปี มาแล้วมาถึงเวลานี้
กว่าเราจะทำชดเชยชดเชยได้ใหม่นี้ จะเสียเวลาอีกเป็นร้อยปีหรือไม่ ตรงนี้ผมก็ไม่แน่ใจ
แต่สิ่งหนึ่งที่จะฝากคณะกรรมการนี้นะครับ ในสิ่งซึ่งเป็นไปได้ ในขณะที่เรากำลัง
พิจารณาเรื่องชดเชยชดเชยไทยนี้ ผมอยากให้คณะกรรมการนี้เอาแนวคิดตรงนี้เสนอรัฐบาล

๑๓๘

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุชาติ ๕๕/๒

เสนอรัฐบาลไปด้วย อย่างเช่น เราพยายามที่จะบอกว่าทำอะไรที่จะให้ขนถ่ายสินค้า หรือการเดินทางจากเส้นทางหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่งนี้นะครับระหว่างมหาสมุทร ๒ ฝั่งนี้ ทำอย่างไร ง่ายที่สุดในขณะนี้ท่านประธานฯ ครับ นอกจากท่านจะชดเชยแล้วผม ไม่ขัดข้องนะครับ ไม่คัดค้าน แต่ง่ายที่สุดในขณะนี้อยากให้คณะกรรมการการเสนอรัฐบาลว่า ทำไมเราไม่ทำถนนนะครับ ทำถนนจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่งเลือกเส้นทางที่ใกล้ที่สุด สั้นที่สุดนะครับ แล้วก็ทำท่าเรือสองฟากฝั่งของริมทะเล ของมหาสมุทรทั้ง ๒ ด้าน เราก็จะได้ท่าเรือที่ใหญ่โตแล้วก็เป็นท่าขนถ่ายสินค้าจากฝั่งหนึ่งไปอีกฝั่งหนึ่ง โดยไม่ต้อง ลงทุนมากนักนะครับ ยังไม่ต้องลงทุนถึงขนาดว่าจะต้องชดเชยเสียทีเดียวในขณะนี้ หรือไม่รู้ว่าจะได้หรือไม่ได้ ถ้าไม่ได้ก็ยิ่งชัดเจนเข้าไปใหญ่ ว่าเราทำเป็นถนนกว้าง ๆ ใหญ่ ๆ ให้สามารถขนถ่ายสินค้าจากฝั่งทะเลหนึ่งไปอีกฝั่งทะเลหนึ่งจะใช้ช่วงที่มีระยะเส้นทางกว่า ๑๐ กิโลเมตร หรือจะไปถึง ๖๐ กิโลเมตร หรือจะไปถึง ๑๐๐ กิโลเมตร นี้นะครับ อันนี้ก็เรียก ตามความเหมาะสม แต่ดีที่สุดก็คือ ช่วงที่สั้นที่สุดคือ ๑๐ หรือเท่าไรกิโลเมตรนี้นะครับ ๑๐ กว่ากิโลเมตรนี้ ตรงนี้ผมคิดว่าสามารถที่จะทำได้ง่ายก็คือ ทำถนนที่ไม่ยาวมากนัก -----

- ๖๐/๑

แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานฯ ครับ อยากให้เปลี่ยนแนวคิดใหม่ พอเวลาเราจะสร้างพื้นที่เป็นคลองก็ดี หรือเป็นถนนก็ดี เราบอกว่าไปห่วงเรื่องของความมั่นคง เรื่องของประเทศเพื่อนบ้าน คือแนวคิดนี้เรายังไม่เปลี่ยน เราคิดแต่จะรบกันอย่างเดียว ครับท่านประธานฯ ทำไมเราไม่คิดว่าประเทศเพื่อนบ้านนั้นทำประเทศระหว่าง ๒ ประเทศให้เป็นทีแน่นแฟ้น ทำอย่างไรที่จะให้มีสันติภาพอย่างยั่งยืน ทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนทั้ง ๒ ประเทศนั้นอยู่อย่างมีความสุขโดยไม่ต้องไปรบราฆ่าฟัน หรือแก่งแย่งกัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน ทำไมไม่คิดในสิ่งเหล่านี้ครับท่านประธานฯ คิดแต่ว่าวันนี้เราจะปิดด่านเมื่อไร คิดว่าวันนี้เราจะปิดด่านเมื่อไร คิดว่าวันนี้จะมีใคร กระทำผิดต่อชายแดนหรือไม่ ถ้าคิดกันอยู่อย่างนี้ก็ต้องมีปิดกันอยู่เรื่อย ทำไมไม่เปิด อีสระไปเลยครับ เปิดด่านเป็นอิสระเลย ในระหว่างคุณจะมีปัญหาในทางการเมือง อย่างไร แต่พื้นที่เหล่านี้ต้องเป็นพื้นที่ยกเว้น อย่างนี้ต้องเสนอรัฐบาลครับ ให้ประเทศ พม่าเพื่อนบ้านเราเป็นประเทศที่รักสมัคครสมานสามัคคีกับบ้านเมืองไทยเรา ประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่นั้นก็จะอยู่อย่างมีความสุข แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าทำถนนได้ครับ ท่านประธานฯ เราไม่ต้องไปห่วงหรือครับ ว่าต้องขุดคลองแล้วต้องแบ่งแยกดินแดน ถ้าขุดคลองแล้วจะกลายเป็นผืนแผ่นดินต้องแยกออกจากกัน ในเบื้องต้นขณะนี้ลงทุน น้อยที่สุดทำ ๒ ผังให้เป็นท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ แล้วก็ไม่ต้องห่วงครับ ส่วนใหญ่คนที่ เขาขนส่งสินค้าเขาไม่ได้ทำธุรกิจเรืออยู่แล้ว เรือ ๒ ผังนั้นก็ เป็นของบริษัทครับ เขาก็ถ่าย ผังหนึ่งขนส่งสินค้าไปยังอีกฝั่งหนึ่ง เขาก็จัดเรือของเขาмаกันเอง เพราะฉะนั้นแนวคิด ต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากให้ทางท่านกรรมาธิการนำไปเสนอรัฐบาลแล้วไม่ยุ่งยาก ลงทุนน้อย สามารถทำได้ระยะเวลาอันสั้น แล้วก็สามารถย่นระยะการเดินทางอย่างที่เรา ต้องการสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ฝากคณะกรรมการด้วยนะครับ เพื่อจะได้นำเสนอรัฐบาล ถ้ารัฐบาลคิดเป็น ผมเชื่อว่ารัฐบาลคงจะรับสิ่งที่ผมเสนอไป ถ้าคิดไม่เป็นก็คิดกันแบบเก่า แบบนี้ อีก ๑๐๐ ปี เราค่อย ๆ ขุดคลองให้สำเร็จ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เขามีถนนสายขนอม - กระบุรี อยู่แล้วตะวันออก
ตะวันตก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาต มีครับ แต่เขาไม่ได้ทำท่าเรือน้ำลึก ทำท่าเรือสำหรับขนถ่ายสินค้าอย่างถาวร
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลโท โอภาส กรรมการธิการ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (กรรมการธิการ) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
นครศรีธรรมราช ในฐานะเป็นรองประธานคณะกรรมการ และก็เป็นประธาน
เส้นทางคลองไทย ๕ A ที่เตรียมขุดไว้จะครับ กระผมขอกราบเรียนตอบคำถามของ
ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติบางรายก่อนนะครับ คือ เรื่องที่เราพูดกันในวันนี้ไม่ใช่เป็นเรื่อง
ฝนลม ๆ แล้ง ๆ หรือฝนเอา ๓๒๘ ปี มาพูดซ้ำของเก่า ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ ขณะนี้
ผมขอกราบเรียนว่าเรื่องที่เรากำลังศึกษา ที่เรากระทำในวันนี้ เราได้ศึกษาในเชิงเพื่อดูแนวคิด
เบื้องต้นเท่านั้น ไม่ได้ว่าเราจะไปขุดพ่วงนี้หรือศึกษาแล้วไปขุดไม่ใช่ครับ เราศึกษา
เพียงเบื้องต้น เพื่อยืนยันเสนอว่ารัฐบาลต่อไป เพื่อศึกษาในขั้นสมบูรณ์หรือ
 पुलพีชีบิลิตีตามที่ฝรั่งเขาเรียกนะครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ที่ว่าไม่ใช่ลม ๆ แล้ง ๆ
แล้ว ขณะนี้ก็คือว่า ทางรัฐบาลท่านได้ตอบรับแล้วว่าการศึกษาของเราขณะนี้รัฐบาลได้มีการ
การยอมรับและมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ที่ผ่านมา-----

รัฐให้โครงการการศึกษาความเป็นไปได้ของการขุดคอคอดกระเพื่อแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจและสังคมไว้ต่อไปแล้วครับ ท่านรับไว้แล้ว เพราะฉะนั้นตอนนี้เราจะส่งลูกหรือไม่ส่งลูก แต่รัฐบาลท่านรับลูกแล้ว สาเหตุที่ท่านรับลูกเนื่องจากว่าในระหว่างที่เราทำศึกษานั้นเราได้มีการประสานกันอย่างใกล้ชิด เพราะเรามีคณะกรรมการขึ้นมา ๒ ชุด ชุดหนึ่งก็คือ ชุดของวุฒิสภา และอีกชุดหนึ่ง ก็คือ กรรมการแห่งชาติ ทั้ง ๒ ชุด เราได้มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด ท่านจึงทราบเรื่องของเรานี้และเตรียมการที่จะศึกษาต่อในทางลึกในรายละเอียดต่อไป ถ้าศึกษาทางลึกเสร็จเรียบร้อยแล้วหลังจากนั้นจึงคิดจะขุดหรือไม่ขุด กระผมจึงกราบเรียนในเบื้องต้นตอบคำถามท่านปัญญา คำถามท่านปรีดี และอีกหลายท่านที่เป็นห่วงว่าเราคิดลม ๆ แล้ง ๆ หรือเอาของเก่ามานะครับ

ประการถัดไปที่ผมกราบเรียนว่า ทำไมจึงไปเลือกเอาที่นครศรีธรรมราช ที่นครศรีธรรมราชไม่ใช่ว่า พลโท โอภาส นี่จะเลือกชักคลองเข้าบ้าน ไม่ใช่อย่างนั้น นะครับ เนื่องจากการขุดคลองเราต้องการไม่ใช่เฉพาะคลองนะครับ เราต้องการที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลที่จะต้องมีเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมาถึง ๓ เขตด้วยกัน คือ เขตหัวคลอง เขตท้ายคลองและเขตตรงกลางคลอง ในพื้นที่ที่เราต้องการน้อยอย่างน้อย ๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ถึง ๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ถ้าหากเราไปเลือกในที่แคบ ๆ แล้วก็เต็มไปด้วยภูเขาเลากาทั้งหลาย ไม่สามารถจะทำได้ครับในการที่จะพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ หลายท่านได้เสนอแนวคิดที่ว่าทำไมประเทศไทยที่แคบที่สุด ๑๐ กิโลเมตร ทำไมจึงไม่ขุดตรงนั้น ท่านคิดเฉพาะในเขตประเทศไทย ตรงนั้นที่แคบที่สุด ๑๒ กิโลเมตร ใช่ แต่ในเขตพม่า ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร ถ้าเราขุดตรงนั้นก็ไปขุดให้เขา เพราะฉะนั้นที่ ณ จุดนี้จึงขุดไม่ได้ เราเทียบกันมาทั้งหมด ๑๒ เส้นทางนะครับ ท่านจะเห็นแผนที่ที่อยู่ต่อหน้าท่านนี้แล้วนะครับ เราเลือกและลงไปดูในพื้นที่ศึกษากันอย่างจริงจัง แล้วก็ดูข้อจำกัดไม่สามารถทำได้ จนกระทั่งมาเลือกเส้นทางที่ใกล้เคียงที่สุดคือ เส้น ๗ A แต่โดยบังเอิญ เส้น ๗ A นี้ต้องผ่านทะเลสาบสงขลา พื้นที่ที่สงขลาจะขัดข้องในการที่จะให้ผ่านทะเลสาบสงขลาเพราะจะไปทำลายสิ่งแวดล้อมเขา ก็ต้องขยับขึ้นบน พอขยับขึ้นบนเราก็ได้พื้นที่กว้าง ผมขอกราบเรียนว่าคลองที่ขุดตรงนี้ผ่าน ๕ จังหวัด

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สำรวม ๖๑/๒

มี ๒ คลอง ที่มี ๒ คลองนี้ คลองบนนะผ่าน ๕ จังหวัด จากกระบี่ ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช จากกระบี่ก็ขึ้นที่สี่เกาแล้วไปออกที่นครฯ ก็อำเภอหัวไทร นั่นเป็น เส้นบน ส่วนเส้นล่างก็จากกระบี่ แล้วก็มาตรัง แล้วพัทลุง ออกนครศรีธรรมราช แล้วก็ไปออกที่สงขลา ออกทะเลทางด้านอ่าวไทยที่ระโนดนะครับ ความห่างกัน ๒ คลอง ห่างกันประมาณ ๒ – ๑๐ กิโลเมตร แล้วแต่พื้นที่ที่ใช้สอย มีหลายท่านได้ถามว่าดินที่ขุด ขึ้นมานี้เอาไปไว้ที่ไหน ดินมหาศาลเราได้คำนวณดินที่ขุด เพราะว่าจะขุดทั้ง ๒ คลอง จะขุดดินขึ้นมาประมาณ ๒,๕๒๐ ล้านคิว ดินมหาศาลจริง ๆ -----

- ๖๒/๑

หลายท่านตอบว่า ดินนี้ขายก็ มีบางประเทศเขาก็เข้ามาติดต่อแล้ว เพราะเรามีแนวคิด เราก็บอกว่า บ้างก็หนึ่งเราก็ขายไม่ได้ เพราะเป็นสมบัติของแผ่นดินไทย ขายไม่ได้ครับ แต่ดินนี้ขุดมาแล้วไปวางตรงไหน หลายท่านก็กังวลว่า ไปวางในสวนยางเขาหรือ ไปวางในสวนปาล์มหรือวางตรงไหน ผมขอกราบเรียนว่า ในเมื่อเรามีเขตเศรษฐกิจพิเศษถึง ๓ เขต แล้วก็มีที่ว่างระหว่างกลางคลองอยู่ บางแห่งตั้งแต่เล็กสุดก็ ๒ กิโลเมตร ใหญ่สุดก็ ๑๐ กิโลเมตร ปากคลองทั้ง ๒ ข้าง ห่างกัน ๑๐ กิโลเมตร ทั้งคลอง ทำไมจึงห่างกันมาก ที่ห่างกันมาก เพราะว่าเรือที่มาจอดรอจะเข้าคลองต้องมีที่จอดเรือ เรือลำหนึ่งถ้า ๕ แสนตัน ๓ แสนตัน ก็ยาวเกือบครึ่งกิโลเมตรแล้ว มีท่าเรือ ๑ กิโลเมตร ก็จอดได้ ๒ ลำ ถ้า ๑๐ กิโลเมตร ก็จอดได้สัก ๒๐ ลำ อันนี้คือแนวคิดที่เราคิดกันไว้ นะครับ ก็เป็นคำตอบ ดินที่จะถมตรงกลางคลอง ที่ว่านี้จะใช้ปริมาณดินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านคิว เราขุด ๒,๕๒๐ ล้านคิว ได้ครึ่งเดียวครับ ยังต้องหาดินมาอีกด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นเรื่องดินที่จะไปถมนี้ ท่านไม่ต้องตกใจครับ มีที่ถมมีคนที่ต้องการ และในเมื่อขุดผ่านตรงนี้จะมีแร่ธาตุอีกเยอะ เราต้องตรวจตราดินอย่างดี เพื่อแยกแร่ ทรัพย์สินสมบัติจะต้องตกเป็นของแผ่นดินทั้งสิ้น ไม่ได้เข้ากระเป๋าใคร เราคงไม่ยอมประการถัดไป ว่าทำไมจึงไม่สร้างถนนข้ามฝั่งตะวันออก ตะวันตก ขณะนี้เราก็มีแลนด์บริดจ์ (Land bridge) ที่คิด โครงการแลนด์บริดจ์ก็ทำนะครับ และนอกจากแลนด์บริดจ์ก็ยังมีถนนหลายสาย ตั้งแต่ประจวบฯ ลงไปจนกระทั่งลงไปสุทธาเขตแดนของเราภาคใต้ มี ๖ เส้นทางที่มีอยู่แล้วที่ข้าม ๒ ฝั่ง ก็ไม่ได้ลดยอะไร ผมยกตัวอย่างว่า เรามีถนนขึ้นมานี้จะลดไหมครับ ขณะนี้เราก้าวหน้าไป เรือไม่ได้เป็นสินค้าเทกองแล้ว แต่เป็นสินค้าคอนเทนเนอร์ เรือบรรทุกคอนเทนเนอร์ลำหนึ่งเดี๋ยวนี้ ๕,๐๐๐ ตู้ที่อียู (TEU) และกำลังขยายเป็น ๑๒,๐๐๐ ตู้ที่อียู คิดดูว่า ๑ ตู้ รถสิบล้อ ๑ คันขน ท่านจะเอาน้ำมันที่ไหนมาใส่รถสิบล้อ ๑๒,๐๐๐ ตู้ที่อียู ต่อเรือ ๑ ลำ ใช้รถ ๑๒,๐๐๐ คัน ถ้าเล็กโดยขนาดทั่วไปแล้ว ๕,๐๐๐ ตู้ที่อียู ก็ ๕,๐๐๐ คัน ขนเท่าไรครับ เอาถนนที่ไหนมาซ่อม มาวิ่ง การขนส่งทางเรือเป็นการขนส่งที่ประหยัดที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าเรามีคลองทุกอย่างก็ได้เปรียบ และเราประหยัด เราไม่ต้องเสียเงินมากมายขนาดนี้

ประการถัดไปที่กระผมจะกราบเรียน ก็คือว่า ถ้าเรามีคลองนี้ขึ้นมา (Tsunami) เทียวนี้ เราไม่เสียหายขนาดนี้ เพราะว่ากองเรือของเราจักรีนทุเบศรก็สามารถวิ่งข้ามไปถึงที่เกิดเหตุไม่เกิน ๖ ชั่วโมง เราช่วยคนได้แล้ว อันนี้รอดตั้ง ๓ วัน ๓ คืน กว่าจะขออนุญาตผ่านประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เพื่อเอาเรือผ่านไปฝั่งตะวันตก ดายหมดเลยครึ่งที่รอ ไม่มีใครที่ดันมะพร้าวทับอยู่ รอได้ ๓ วัน รอไม่ได้ ศพรอได้ แต่คนรอไม่ได้ที่มีชีวิตนะครึ่ง นี่คือความเสียหายต่าง ๆ ถ้าเรามีคลองปานนี้เราไม่เจ็บตัวขนาดนี้

กระผมขอกราบเรียนว่า การเตรียมพร้อมของคน เพราะเราจะมีคลองขึ้นมา ก็ต้องเตรียมพร้อมให้มีคนขึ้นมารองรับ คน ท่านประธานได้กราบเรียนท่านที่เคารพแล้วว่า จะมีการจ้างแรงงานถึง ๓ ล้านแรงงาน แต่ว่าเราต้องเตรียมคน ขณะนี้ผมให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ราชภัฏในพื้นที่ รวมทั้งวิทยาลัยต่อเรือ ผมขอแถมนิดหนึ่ง วิทยาลัยต่อเรือ ขณะนี้ ผมไปบอกว่า คุณเตรียมหลักสูตรที่เกี่ยวกับการเดินเรือ การต่อเรือ การดูแลเวลาน้ำมันรั่ว ออฟชอร์ (Offshore) ออนชอร์ (Onshore) อะไร ต้องทำทั้งหมด ศึกษา เขารับนักศึกษาเข้ามา เริ่มปีแรกได้ ๓๐ คน ปีที่ ๒ ได้มา ๗๐ คน ปีที่ ๓ ได้ ๑๕๐ คน ยังไม่จบปีที่ ๔ นะครับ แค่ ๓ ปี ขณะนี้มีคนจองตัวเรียบร้อยแล้ว ถ้าจบปีออกทำงานปีเงินเดือน ๔๐,๐๐๐ บาท มีบริษัทใหญ่ ๆ เกี่ยวกับการเดินเรือของเราพัฒนาขึ้นมา -----

อันนี้เป็นวิชาชีพซึ่งเราต้องเตรียมการ แล้ววิชาชีพอื่น ๆ ที่สาขาอื่น ๆ ทางมหาวิทยาลัย
ในพื้นที่เขาก็เตรียมพร้อมแล้วครับที่จะรับคนในเรื่องนี้ เขาเตรียมพร้อม สำหรับอาชีพ ผมขอ
กราบเรียนเส้นทางว่า เส้นทางนี้เป็นเส้นทางที่เหมาะสม แต่ก็ยังมีการขยับได้ ถ้าท่านดู
ในแผนที่จะมี ๕ กับ ๕ A อยู่ ใน ๕ A ที่เราเลือกนั้นไม่ผ่านทะเลสาบสงขลา แต่ตรงนั้น
ที่ท่านมองดู ท่านอาจนึกว่าเป็นทะเล ไม่ใช่ครับ เป็นพรุควนเคร็ง สำหรับพื้นที่บริเวณนี้
๘๔ เปอร์เซ็นต์ เป็นที่หลวง แล้วชาวบ้านไม่ได้อยู่หนาแน่นกันที่จะต้องขนย้ายครอบครัวกัน
เป็นหมื่นเป็นแสน ชาวบ้านที่อยู่เป็นสวนยางพารา ที่หลวงนะครับ หรือสวนปาล์มที่เขา
ปลูกปาล์ม อันนี้ทางฝั่งตะวันตกของเทือกเขานครศรีธรรมราช แต่ทางฝั่งตะวันออกไป
เป็นอีสานของนครศรีธรรมราช เป็นอีสานของชุกนั้น แห้งแล้ง แล้วก็ผ่านพรุควนเคร็ง
ซึ่งมีที่ที่เรียกว่าทุรกันดารที่สุด ประชาชนจนที่สุดไม่มีใครอยู่ มีรายได้ปีหนึ่งประมาณ
๒,๐๐๐ บาท ย้ำแน่ไม่มีคนอยู่ตรงนี้ เราต้องช่วยให้เขาอยู่ดีกินดีขึ้น ผมขอกราบเรียน
ในเบื้องต้นไว้เพียงแค่นี้ก่อน ถ้าหากว่าคำถามอื่น ๆ เดี่ยวจะกราบเรียนต่อไป

ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา
คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คงไม่มีคำถามอะไรกระทันหันครับ ยังมี เชิญท่าน ร้อยตำรวจโท เขาวริน
เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตเรียนถามทางคณะกรรมการ คือ เท่าที่ทราบปัจจุบันนี้
เรื่องจะเดินจากฝั่งอันดามันมาทางอ่าวไทยนี้ ก็มักจะผ่านช่องแคบซุนดา หรือช่องแคบมะละกา
ถ้าสมมุติว่าเราขุดคลองขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นแนว ๕ A หรือ ๒ A อย่างนี้ ผมอยากจะ
เรียนถามว่าเรือที่ผ่านช่องแคบหรือผ่านคลองของเราจะร่นลงไปกี่กิโลเมตร แล้ว
ระยะเวลาจะไปสักเท่าไร ขณะเดียวกันเมื่อเราลงทุนขุดคลองเสร็จแล้ว เราเก็บค่าธรรมเนียม
จากเรือที่จะมาผ่านคลองของเรา ผู้ประกอบการหรือเจ้าของเรือนี้ เขาจะคุ้มไหมกับการที่มา

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละไม ๖๓/๒

เสียค่าธรรมเนียมผ่านคลองของเรากับระยะเวลาที่เขาได้ร่นหรือระยะทางที่เขาได้ร่นไปนี้ จะคุ้มกันหรือไม่ คณะกรรมการมีคำตอบดังนี้ใหม่ครับ แล้วคำถามต่อไปอีกนิดหนึ่งในส่วนที่ ๒ A ซึ่งแคบแล้วก็อยู่เหนือขึ้นไปอีก ผมเชื่อแน่ว่าจะร่นระยะทางได้มากกว่า ร่นระยะเวลาได้มากกว่า ทำไมกลับไม่ได้รับความสนใจหรือไม่ได้ให้น้ำหนักมากเท่ากับ ๕ A ขอรบว่าศักยภาพของ ๒ A กับ ๕ A ต่างกันอย่างไร ช่วยอธิบายสักนิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายสถาพร เขียววิมล (ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ กระผม นายสถาพร เขียววิมล ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญศึกษาความเป็นไปได้คลองไทยครับ เกี่ยวกับเรื่องเรือที่จะผ่านคลองไทย ปัจจุบันนี้ เรือเกินกว่าครึ่งหนึ่งของโลกผ่านทางตอนใต้ของประเทศไทย ประมาณปีละ ๕๔๐,๐๐๐ ลำ ซึ่งมีอยู่ ๓ เส้นทางหลัก ถ้าท่านมีหนังสือขุดคลองไทยแล้วประเทศไทยได้อะไร ท่านดูหน้าที่ ๒ ท่านจะเห็นว่ามียู ๓ เส้นทางอยู่ในปัจจุบันนี้ เส้นทางที่เรารู้จักดีที่สุด ก็คือเส้นทางที่ผ่านช่องแคบมะละกาหรือผ่านสิงคโปร์ จะมีเรือผ่านที่นี่ประมาณวันละ ๖๐๐ ลำ ส่วนที่เหลือจะไปผ่านที่ช่องแคบซุนดาใกล้ลอมบอก ซึ่งเรือที่ไปผ่านช่องแคบซุนดาหรือลอมบอกนั้นเป็นเรือที่กินน้ำลึกเกินกว่า ๒๐ เมตร คือเรือขนาดใหญ่ ไม่สามารถผ่านสิงคโปร์ได้ เพราะฉะนั้นเรือที่คิดว่าจะมาผ่านคลองไทยนี้ เราหวังเรือขนาดใหญ่จากซุนดาหรือลอมบอกที่จะมาใช้ เท่าที่ผมได้ตรวจสอบเรื่องค่าใช้จ่ายของเรือ -----

โดยเฉพาะเรือขนตู้คอนเทนเนอร์ขนาด ๘,๐๐๐ ตู้ หรือเรือพานาแมกซ์ (Panamax) นี้
 ค่าใช้จ่ายวันหนึ่ง ๖ ล้านเหรียญ ผมเองก็ถามกรรมการผู้จัดการเรือซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่นว่า
 ๖ ล้านเหรียญนี้ ๒๔๐ ล้านบาท นะครับ ผมไม่อยากจะเชื่อเลยว่าค่าใช้จ่ายมาจากไหน
 ปรากฏเขาบอกว่า จริง ๆ เรือนี้ค่าใช้จ่ายไม่ใช่แพงที่ค่าน้ำมันหรือค่าเช่าเรือ ปรากฏว่าเป็น
 ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากค่าประกันสินค้าในเรือครับ ตู้คอนเทนเนอร์ ๑ ตู้ ถ้าค่าใช้จ่าย
 ๑ แสนเหรียญ หรือ ๔ ล้านบาทต่อตู้ ๘,๐๐๐ ตู้ ๓๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อเรือ ๑ ลำ ค่าประกัน
 เท่าไรครับต่อวัน เป็นร้อยล้านบาท เพราะฉะนั้นถามว่ามีเรือจะผ่านคลองไทยหรือไม่
 ไม่ต้องสงสัยเลยครับ แม้แต่ครั้งวันก็มีความหมายกับการที่จะมาใช้คลองไทยครับ
 แล้วอีกอย่างหนึ่งคือ ผมอยากจะขอเสริมท่านสุรเดชเกี่ยวกับเรื่องเงิน ๗ แสนล้านบาท ที่จะ
 มาสร้างคลองไทยมาจากไหน จากที่เราได้คำนวณดิน ถ้าหากเป็นคลองขนาดกว้าง
 ๓๕๐ เมตร ยาว ๑๒๐ กิโลเมตร จำนวน ๒ คลองนี้ ถ้าขุดลึกระดับ ๔๐ เมตร จะใช้ดิน
 ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรที่ต้องขน ถ้าหากค่าใช้จ่ายของดินนี้ตกคิวละ ๑๕๐ บาท
 ๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ก็ตก ๖ แสนล้านบาท ค่าสร้างสะพานข้ามคลองระดับพระราม ๕
 ๓ สะพาน ตกสะพานละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท และอุโมงค์อีก ๒ อุโมงค์
 อีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒ อุโมงค์ก็ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เบ็ดเสร็จประมาณ ๖๕๐,๐๐๐ บาท
 หรือประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณ แล้วถามว่าโครงการนี้จะทำจริง ๆ ศักยภาพ
 ของประเทศทำได้หรือไม่ สมมุติผมให้โครงการนี้มูลค่า ๑ ล้านล้านบาท โครงการนี้
 ค่าใช้จ่ายสูงสุดอยู่ที่ค่าใช้จ่ายค่าแรงงานนะครับ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ค่าวัตถุดิบ ๓๐ เพอร์เซ็นต์
 ค่าเวนคืน ๑๐ เพอร์เซ็นต์ รวมแล้ว ๗๐ เพอร์เซ็นต์ ๗๐ เพอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นสิ่งที่
 ประเทศไทยเรามีแล้วครับ ค่าแรงงาน ค่าวัตถุดิบ ส่วนอีก ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งเราจะต้องใช้
 เงินดอลลาร์หรือเงินต่างชาติที่ต้องใช้ ก็คือ ค่าใช้จ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงประมาณ
 ๒๕ เพอร์เซ็นต์ แล้วอีก ๕ เพอร์เซ็นต์ คือ ค่าเครื่องจักร สรุปแล้วโครงการนี้ถ้าหาก
 ๑ ล้านล้านบาท เราจะจ่ายเงินต่างชาติจริง ๆ แค่ ๓ แสนล้านบาท เท่านั้นเอง ถ้าหากโครงการ
 นี้ใช้เวลาสร้าง ๕ ปี เราใช้แค่ปีละ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นศักยภาพ พุดถึง
 ถ้าประเทศไทยจะขุดเองทำได้นะครับ เพราะปัจจุบันนี้เงินในแบงก์ที่ปล่อยไม่ได้
 หลายแสนล้านบาทที่อยู่ในแบงก์ที่ยังปล่อยไม่ได้ครับ สวัสดีครับ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๖๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเชาวริน เชิญครับ ดิฉัน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : เรื่องระยะทางกับระยะเวลาที่จะร่นไปนี้ผมยังไม่ได้คำตอบเลยครับ

นายสถาพร เขียววิมล (ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ)

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล เป็นประธานคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ขอขอบคุณมากที่ท่านเชาวรินถามปัญหาคลอง ๒ A ขึ้นมานี้ครับ ท่านอยู่คณะกรรมการการทหารนี้ท่านคงทราบ แล้วเมื่อสักครู่นี้ตอนเริ่มต้นท่านก็พูดเรื่องพม่าให้เราฟังอย่างละเอียดในประวัติศาสตร์นะครับ แล้วก็ถ้าท่านดูสถานการณ์พม่าปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรผมก็จะไม่กล่าวถึง ที่นี้ถ้าท่านดูแผนที่ประกอบแล้วท่านจะเห็นว่าคลองตรงนี้สั้นจริงครับ แต่ก็อย่าลืมว่าปากคลองของด้านตะวันตกอยู่ในแดนพม่าครับ ปากคลองตรงตั้งอยู่นิดหนึ่งนะครับ แต่จริง ๆ อยู่ในแดนพม่า พม่าเขาอาณาเขตทางทะเลจะออกมาข้างนอก แล้วเราชุดคลองเราไม่ได้ชุดเฉพาะบนบกนะครับ ต้องในทะเลด้วย ที่นี้ปัญหาที่สำคัญที่สุดที่เราไม่เอาตรงนี้ นอกจากว่าภูมิประเทศภูเขาสูงมากแล้วครับ เราพูดเรื่องปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนี้ พม่าท่านก็รู้อยู่แล้วว่าการเมืองพม่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าปากคลองอยู่ตรงนี้ ถ้าเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศเกิดขึ้นเมื่อไร ถ้าเขาบล็อก (Block) ปากคลองเมื่อไร เราเสร็จ เราจะเห็นว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นท่านอย่าลืมว่าในเรื่องการเมืองระดับชาตินี้ ผลประโยชน์ของประเทศชาตินี้เป็นเรื่องใหญ่ เมื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติเกิดขึ้นมานี้ มีการขัดแย้งผลประโยชน์ของประเทศชาติขึ้นมา ก็ต้องเอาประเทศชาติเป็นใหญ่ก่อน เราดูประเทศมหาอำนาจปัจจุบันนี้ที่มามีอะไรต่ออะไรกับประเทศกำลังพัฒนาก็ผลประโยชน์ของประเทศชาติของเขาทั้งนั้น ประเทศอภิมหาอำนาจต่าง ๆ นี่มาในทุกรูปแบบ -----

เพราะฉะนั้นเราป้องกันปัญหาว่า การเมืองระหว่างประเทศนี้ซึ่งเราไม่รู้ว่าจะต่อไป
 ผลประโยชน์จะมีทรัพย์สิน ทรัพยากรได้น้ำอะไรกันขึ้นมา ตอนนั้นถ้าเกิดการทะเลาะกัน
 ขึ้นมา เกิดสงครามระหว่างประเทศกันขึ้นมา เราต้องคิดไประยะยาว เพราะคลองนี้เป็นคลอง
 ยุทธศาสตร์ เพราะฉะนั้นปัญหานี้เราถึงไม่เลือกขุดคลองตรงนี้ ก็เราห่วงมากเรื่องกับพม่า
 อันนี้คือคำตอบที่ว่าทำไมไม่เอาคลองไป ๒ A แล้วส่วนด้านฝั่งตะวันออกนี้ จะเห็นว่าถ้าออก
 ในอ่าวไทยนี้เส้นทางเดินเรือเราไม่ใช่มุ่งว่าเรือจะบรรทุกมาเฉพาะที่ทำเรือประเทศไทย
 อย่างเดียว ต้องมุ่งไปโน่น ลงไปทางใต้ไปโน่น ก็ต้องอ้อมไกลขึ้น อันนี้เป็นประเด็นต่อไป
 ส่วนเรื่องไหน ๆ มาตอบแล้วก็คุยเรื่องความมั่นคงให้ทราบเป็นคร่าว ๆ เพราะว่าเราก็คุยกัน
 มามากแล้ว เรื่องความมั่นคงที่เป็นห่วงกันมาก ก็คือ เรื่องแบ่งแยกดินแดนนี้แหละครับ พอได้
 ด้กับเหตุการณ์ที่ว่ามีปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้กันขึ้นมา ก็เลยเอามาเป็นห่วงกันมาก
 คือ การแบ่งแยกดินแดนนี้ถ้าเราดูในประวัติศาสตร์แล้วเราจะเห็นว่ามาตลอดมาแล้วไม่ใช่
 เพิ่งจะมีมาตอนนี้ แล้วการแบ่งแยกดินแดนนี้ จะให้เกิดเป็นรูปเป็นร่างแบ่งแยกกันจริง ๆ
 ไม่ใช่ทำกันง่าย ๆ ต้องถึงขนาดใช้กำลังทหารกันเกิดขึ้นมา เราจะเห็นว่าในรัฐเซียที่มีการใช้
 กำลังทหารมารบรฆ่าฟันกัน เพราะฉะนั้นในบ้านเรานี้ผมว่าการแบ่งแยกดินแดน ถ้าหากจะ
 แบ่งแยก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือจะเป็น ๖ ชายแดนภาคใต้ ถ้าเกิดจากการขุดคลองนี้
 ไม่ใช่เกิดขึ้นโดยง่าย ต้องรบรฆ่าฟันกัน แล้วเราก็กายมกันอยู่แล้ว ตามที่เรารอคูกันว่า
 ประเทศไทยเราแบ่งแยกไม่ได้อยู่แล้ว แล้วก็พูดถึงการใช้กำลังทหารท่านไม่ต้องห่วงอยู่แล้ว
 การเคลื่อนย้ายกำลังทหารปัจจุบันนี้ง่ายมาก การลำเลียงทหารเครื่องบินขนแป้นเดียวก็เสร็จ
 ประเทศอื่น โคนีเซียเป็นเกาะตั้งเท่าไร ก็พัน ก็หมื่นเกาะ เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาเรื่องน้ำ
 กันระหว่างดินแดน เราไม่ต้องพูดถึงอเมริกาที่เขาที่ดินแดนของเขาทั่วโลก เราเอาประเทศ
 ไกลเคียงอิน โคนีเซียนี้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านเป็นห่วงเรื่องการจับถูกแบ่งแยกดินแดน
 ไม่ต้องห่วง ในการรักษาความปลอดภัย การที่จะใช้กำลังทหารในการจะป้องกันอธิปไตย
 ของชาติ ท่านไม่ต้องห่วง ความไม่สงบที่จะเกิดจากการแบ่งแยกดินแดนไม่ใช่เกิดจากว่า
 เขามีขีดความสามารถในการที่จะใช้กำลังทหารมายึดครองประเทศ มีปัจจัยหลายอย่าง
 ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม จิตวิทยาหลาย ๆ เรื่องมาประกอบ
 กันเข้าที่ทำให้เกิดความไม่สงบสุขขึ้นในดินแดนนั้น ซึ่งเรารู้ ๆ อยู่แล้วตัวอย่าง ๓ จังหวัด

ภาคใต้มีเป็นร้อยปีมาแล้ว แล้วอย่าลืมว่าอุดมการณ์ของพวกนี้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ถ้าเรา
เรียนประวัติศาสตร์มาในอดีตนี้ ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง จะเป็นอยู่อย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตาม
ก็ไม่มีวันจะแยกเราได้ อันนี้ผมเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือ ปัญหาความมั่นคง
เกี่ยวกับผลจากการชุกคล่องนี้ท่านไม่ต้องห่วง คณะทหารเราได้พิจารณากัน ทั้ง ๓ เหล่าทัพ
เราได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้ว ผมสรุปด้วยเวลาอันสั้น ๆ เพียงแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนันตชัย เดี่ยวข้างล่างก่อนครับ เดี่ยวกรรมการค่อยกลับมา
เชิญครับ

นายอนันตชัย คุณานันทกุล (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอนันตชัย คุณานันทกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรปราการ
ในฐานะของกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ท่านประธานฯ ครับ
ผมต้องชมเชยคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เป็นอย่างยิ่งที่ทำคู่มืออย่างดีแล้วก็นำเสนอ
อย่างเป็นระบบ นับว่าน่าชมเชยอย่างยิ่งครับ แล้วก็มีคำถามในการศึกษาเรื่องนี้มา
พอสมควร ในฐานะที่ผมอยู่ในคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม
เป็นผู้หนึ่งที่เกี่ยวข้องแล้วก็ให้บริการของการเดินเรือมาโดยตลอด -----

ทราบดีว่าการขุดคอคอดกระได้นั้นหรือคลองกระของเรานั้นคลองไทย ก็จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ทีนี้เมื่อสักครู່ท่านกรรมาธิการยังไม่ได้ตอบ ท่านเซวรินเลยในเรื่องของการเดินเรือที่จะข้ามช่องแคบ ซึ่งถ้าหากว่าคลองไทยเกิดขึ้น สิ่งที่สำคัญก็สามารถประหยัดระยะเวลาการเดินทางไปเป็นลัปดาห์ ซึ่งก่อให้เกิดการลดต้นทุนเป็นอย่างมาก และที่สำคัญก็คือความปลอดภัยที่จะตามเข้ามาด้วย แต่สิ่งที่ผมสนับสนุนคณะกรรมการชุดนี้ก็คือ การขุดคลองกระนั้นหรือคลองไทยนั้น ถ้าหากว่าเราพูดอย่างชัดเจนแล้วไม่ต้องลงทุนด้วยซ้ำไป ถ้าหากว่าเราดำเนินการแบบยุทธวิธีในเรื่องของเศรษฐกิจ ถ้าเราเปิดให้คนมาขุดแล้วรับผลประโยชน์บางส่วนไป รัฐบาลไม่ต้องใช้เงินด้วยซ้ำไป และยังมีเงินที่จะเข้าสู่ประเทศชาติอีกมหาศาล ท่านประธานฯ ครับ โชคดีที่ผมมีโอกาสเดินทางไปดูเศรษฐกิจของหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีน เขาถมทะเลเป็นว่าเล่น เขาจะขุดอะไรต่าง ๆ เขาทำอุโมงค์ต่าง ๆ ได้อย่างสบายเลย เนื่องจากนโยบายที่ชัดเจนและถูกต้อง แต่ปัญหาของเรานั้นคือนโยบาย ความชัดเจน หรือความต้องการนั้นไม่มีความชัดเจนจึงไม่สามารถทำอะไรได้ทั้งสิ้น ถ้าหากเรามีความชัดเจน กำหนดนโยบายขึ้นมาว่าเราต้องการ เราปล่อยให้เศรษฐกิจตรงนี้ ปล่อยให้ นักธุรกิจเข้ามาดำเนินการสามารถทำได้อย่างเต็มที่เลย ทีนี้ถ้าพูดถึงการขุดดิน ดินนั้นขายได้ ดินนั้นเอาไปถมอะไรต่าง ๆ ได้อีกมากมาย ถ้าท่านปล่อยให้ นักธุรกิจถมดินไปขุดนั้น ผมว่าท่านได้เงินมหาศาล ดินเหล่านั้นนำไปทำอะไรต่อไปได้อีกนอกจากเอาไปขาย เอาไปถมที่ต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการตอนนี้มีบ่อดินมากมายซึ่งนักธุรกิจที่ขายดิน ในจังหวัดนั้นรวยอย่างไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นถ้าเราส่งเสริมให้มีการขุดดินแล้วเอาดินนั้นไปใช้ประโยชน์ก็จะก่อให้เกิดทางเศรษฐกิจมหาศาลทีเดียว แต่สิ่งที่เรายังต้องการ คือ การสร้างถนนหนทางต่าง ๆ เราก็ต้องถมดิน มีอีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะเห็นใน คณะกรรมการชุดนี้ที่ยังดกหล่นไป ถ้าเราขุดดินแล้วไปถมเกาะขึ้นมาสัก ๑ เกาะ ผมว่า เราได้อะไรอีกมหาศาลเลย แทนที่ขุดแล้วเอาไปที่อื่นขนไปไกล เราก็จะขนไปแค่ถมออกไป ขายฝั่ง เราจะได้พื้นที่ขายฝั่งขึ้นมาอีกมากมาย แต่สิ่งที่เหล่านี้สำคัญที่นโยบายของรัฐบาล สิ่งเหล่านี้สำคัญที่แนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน ฉะนั้นในต่างประเทศ เขามีการถมขายฝั่งออกไปเพื่อเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ฉะนั้นถ้าหากว่าโครงการนี้ถ่มออกไป

๑๕๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วินัย ๖๖/๒

เพื่อที่จะทำท่าเรือขึ้นมาอีก ๑ ท่า ทำขึ้นมาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมาอีก ๑ เขตนั้น ก็จะ
ทำให้ได้แผ่นดินขึ้นมาอีกมหาศาล ในขณะที่เดียวกันเราก็ได้เขตเศรษฐกิจทั้ง ๒ ฝั่งของไทย
ที่จะเกิดขึ้น ก็เป็นเขตหนึ่งที่จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจได้มากมาย ซึ่งต้องใช้เวลาในการ
ขุดหลายปีทีเดียว ฉะนั้นตรงนี้ผมสนับสนุนคณะกรรมการชุดนี้เป็นอย่างยิ่งทีเดียวก็ฝาก
ท่านนึกหนึ่งว่า การขุดคลองไทยนั้นไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินแม้แต่บาทเดียว แล้วยัง
ก่อให้เกิดเศรษฐกิจพัฒนาแรงงาน แรงงานภาคใต้จะได้มีงานทำ แล้วที่สำคัญก็คือจะส่งเสริม
เศรษฐกิจอื่น ๆ ตามมาอีก ๒ ฝั่งมากมาย ฉะนั้นไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินแม้แต่
บาทเดียว ดินที่มีเหลือก็นำไปถมทะเลเพื่อที่จะเกิดแผ่นดิน เกิดเกาะขึ้นมาเพื่อที่จะสร้าง
ท่าเรือต่าง ๆ ผมว่าสามารถทำได้อย่างมากมายจึงขอฝากท่านกรรมการได้พิจารณาตรงนี้
แล้วดำเนินการต่อไป ผมสนับสนุนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอนันต์ คาโคม ครับ

- ๖๗/๑

นายอนันต์ คาโคม (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายอนันต์ คาโคม ส.ว. จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีนะครับ กระผมต้องขอแสดงความยินดีต่อคณะกรรมการวิสามัญที่ได้ศึกษาถึงเรื่องของการขุดคลองคอคกระ เพราะว่า
 ผมได้อ่านเอกสารเล่มนี้ถือว่าเป็นเอกสารที่มีคุณค่ามากเลย ก็ได้ความรู้ ได้มีข้อมูล
 ซึ่งคิดว่าน่าที่จะเป็นประโยชน์สำหรับรัฐบาล แล้วก็ผู้ที่สนใจ ทั้งในส่วนของนักวิชาการ
 ทางมหาวิทยาลัย แล้วก็ทางสื่อมวลชน หรือว่าผู้ที่สนใจในเรื่องนี้ ท่านประธานฯ ครับ
 ต้องขอขอบพระคุณทางคณะกรรมการด้วย ผมก็จะเอากลับไปบ้านด้วย สำหรับรายงาน
 เรื่องนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมมีประเด็นเดียวครับ ก็คือ การที่ทางคณะกรรมการได้
 เดินไปศึกษาดูงานเรื่องของการสร้างเขื่อนชั้นเสียที่มณฑลหูเป่ย์ เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่
 ใหญ่มาก เขื่อนนี้มีชื่อเรียกภาษาอังกฤษว่าพรีจอร์จ โปรเจกต์ (Pre-gorge project) ซึ่งผมเอง
 ได้มีโอกาสติดตามมาในระยะเวลาประมาณเกือบ ๑๐ ปี แล้วก็ที่มีประเด็น ก็คือว่า การลงทุน
 ของการสร้างเขื่อนพรีจอร์จ โปรเจกต์นี้นะครับ จากรายงานของคณะกรรมการ ใช้เงิน
 ประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คือประมาณ ๑ ล้านล้านบาทนะครับ แล้วก็ใช้
 ระยะเวลาในการก่อสร้างประมาณ ๑๐ ปี ผมคิดว่าจากรายงานแล้วก็จากที่ได้มีการติดตามนี้
 ก็คงจะเปิดใช้ได้ในปี ๒๕๕๐ ซึ่งคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นโครงการที่ใหญ่ที่สุด โครงการหนึ่ง
 ประเด็นที่ผมต้องกราบเรียน ก็คือว่า ในการสร้างเขื่อนพรีจอร์จ โปรเจกต์ของประเทศจีนนั้น
 นี่ สิ่งที่เป็นปัญหามาก ก็คือ เรื่องผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ดำเนินการสร้าง
 เขื่อนดังกล่าวนี้ แล้วจะต้องมีการอพยพคนจำนวนนับเป็นแสนแสนครอบครัว ซึ่งทางรัฐบาล
 จีนเองได้มีการดำเนินการ มีการเตรียมการซึ่งค่อนข้างจะดีในการจัดหาพื้นที่ใหม่ให้ราษฎรที่
 อยู่ในพื้นที่โครงการของการสร้างเขื่อนพรีจอร์จ โปรเจกต์นี้ แล้วก็ได้มีการดำเนินการ
 เรียกว่า สามารถในการที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตหรือความเป็นอยู่ของ
 ประชาชนที่อยู่ในโครงการมากนัก จากรายงานของคณะกรรมการวิสามัญในบทที่ ๖ ก็คือ
 ผลกระทบในการขุดคลองไทย ซึ่งกระผมได้พยายามดูครับว่า ได้มีการพูดถึงเรื่องของ
 ผลกระทบที่เกี่ยวกับเรื่องของผู้คน ที่อยู่ในโครงการที่จะมีการขุดคลองตามแนวทางเสนอ
 ของคณะกรรมการ ก็คือ สาย ๕ A นี้นะครับ เพราะว่าสิ่งที่อยู่ในรายงานนั้นจะมีอยู่ ๔ ด้าน
 ท่านประธานฯ ครับ ก็คือ ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทางด้านความมั่นคง

การพัฒนาเมืองท่า และเขตเศรษฐกิจพิเศษ แล้วก็โครงการมหาวิทยาลัยคลองไทยนะครับ ซึ่งผมเข้าใจว่าในเรื่องผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือผลกระทบทางด้านความมั่นคงนั้น เป็นเรื่องที่มีการวิเคราะห์ค่อนข้างที่จะมีความชัดเจน แล้วก็ได้มีการดำเนินการขอความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่พอสมควร แล้วก็ยังมีข้อคิดเห็นที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่าน พลอากาศเอก กานต์ ท่านได้เรียนให้ทราบที่ผ่านมา ก็คือ เรื่องของความมั่นคงนั้นนะครับ ทำอย่างไรก็คงจะเป็นเรื่องที่หาข้อยุติได้ยาก แต่ผมเห็นด้วยกับท่านนะครับว่า เป็นเรื่องที่เราคงจะไม่สามารถในที่จะประเมินออกมา ได้มีความชัดเจน เพราะว่าปัญหานี้คงจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดไป ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียน ก็คือว่ามีการศึกษาหรือไม่ถึงเรื่องของจำนวนราษฎร หรือประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ ในการที่จะบุคคลคล่องผ่านในลักษณะของข้อเสนอ และถ้ามี จำนวนประชาชนที่ได้รับผลกระทบอาจจะต้องมีการอพยพ มีสักจำนวนเท่าไร แล้วก็ยังมีแนวทางหรือว่ามีข้อเสนอในการที่จะให้ราษฎรเหล่านี้ได้รับผลกระทบที่จะต้องมีการเคลื่อนย้ายคนออกไปจากพื้นที่ ได้มีวิธีการหรือว่ามีข้อเสนออย่างไรบ้างในการที่จะให้รัฐบาลได้รับไปพิจารณา เพราะผมคิดว่าประเด็นหนึ่งที่เป็นปัญหามาโดยตลอด ก็คือว่า ในระบบของสังคมไทย ท่านประธานฯ ครับ ที่ในระยะหลังการต่อต้านของการสร้าง โครงการใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสร้างเขื่อนก็ตาม อ่างเก็บน้ำก็ตาม แม้แต่การคัดถนน หรือว่าการเวนคืนที่ดิน เพื่อโครงการที่เป็นสาธารณประโยชน์จะเกิดปัญหาโดยตลอด ซึ่งความจริงแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ใช่ว่าราษฎรเหล่านั้นเขาจะไม่ยินยอม แต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการนั้นค่อนข้างที่จะไม่เพียงพอหรือไม่ สามารถในการที่จะตอบสนองต่อการที่เขาจะต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพของสังคม วัฒนธรรมในการที่จะต้องย้ายถิ่นฐานที่อยู่ ทำให้เกิดปัญหา ซึ่งขณะนี้ปัญหาเหล่านั้น ท่านประธานฯ ครับ ในหลายโครงการที่เกิดขึ้นจากโครงการของรัฐ ๒๐ กว่าปี ๓๐ ปี ก็ยังเป็นปัญหาที่มีการเรียกร้องกันอยู่ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมจึงอยากจะขอใช้เวลากราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าในเรื่องของผลกระทบต่อประชาชน แล้วก็คือเรื่องของวิถีชีวิต เราได้มีการวิเคราะห์ มีการเตรียมการอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะให้โครงการนี้สามารถที่จะก่อให้เกิดประโยชน์

๑๕๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

เปล่งฉวี ๖๗/๓

ต่อประเทศของเรา แล้วก็ผู้คนที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบนั้นจะได้รับการยอมรับ
แล้วก็จะเป็โครงการที่เป็นที่ยอมรับกับคนทั้งประเทศได้ กระผมขอเรียนครับ
ท่านประธานฯ ครับ

- ๖๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันเอก สมคิดศรีชัย เจริญศรี

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี เรื่องรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลอง วุฒิสภา
ที่ท่านรายงานมานี้ กระผมขอแสดงความชื่นชมยินดีด้วยความจริงใจ ที่ท่านมี
ความกล้าหาญสามารถฟันฝ่าสิ่งที่ได้แทบจะลบเลือนหายไปจากความทรงจำของพี่น้อง
ชาวไทยเรามาให้ใกล้จะเกิดความเป็นจริงขึ้นมาแล้วครับ ผมไม่ใช่ชาวเลนะครับ ผมมาจาก
ที่ราบสูง เพราะฉะนั้นเรื่องทำนองนี้ผมก็ไม่คุ้นนัก แต่ก็เมื่อพิจารณาจากรายงานที่
คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้เสนอต่อสภาเรา ก็ขอแสดงความชื่นชมยินดีอีกครั้งหนึ่ง
ก็ยังไม่จุใจ เพราะว่าเรื่องนี้ผมตั้งแต่เด็ก ๆ ก็ได้ยินเรื่องนี้มาช้านานแล้ว ปีแล้วปีเล่า ได้ยิน
แต่ว่าเดี๋ยวจะอย่างโน้นเดี๋ยวจะอย่างนี้ เดี่ยวจะทำแล้วไม่ทำ เดี่ยวเกิดว่าจะมีการแบ่งแยก
ดินแดน เดี่ยวเกิดว่าจะกระทบกระเทือนผลประโยชน์ของประเทศนานาชาติอะไรพวกนี้
นะครับ แล้วก็เลื่อน ๆ ขึ้นมา เป็นวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานของคนไทย ของรัฐบาลไทย
แทบทุกสมัยเลยครับ อย่างสนามบินหนองสูงเท่าที่เราเรียกกันตามที่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวท่านพระราชทานนามว่า สนามบินสุวรรณภูมินี้ ก็ทำนองเดียวกันครับ
ถ้าหากว่าไม่เลื่อนมาก็ปานนี้กลายเป็นสนามบินนานาชาติไปแล้ว สมัยนั้นยังเอื้อมมือ
เหมือนว่าสมัยเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมก็เป็นสมาชิกอยู่ด้วย เราพูดถึงเรื่องนี้
อยู่ครับ สมัยก่อนใช้เงินไม่เท่าไรนะครับ ผมก็จำจำนวนไม่แน่นอนนะครับ เป็นแสนล้าน
บาทเท่านั้นกระมังครับ นี่ผมประมาณเอานะครับ แต่ก็เลื่อนมาเรื่อยก็เข้าใจว่าถ้าไม่ใช่ข้าทำ
แล้วแกก็ไม่ต้องทำ เพราะข้ามีส่วนทำด้วย เรื่องไม่เป็นไปอย่างนั้นครับ วัฒนธรรมในการ
ปฏิบัติงานของชนชั้นปกครองแห่งประเทศไทย เรื่องอย่างนี้ครับที่คอกอดกระนี้ก็อย่างที่ผม
ได้กราบเรียนมาแล้วว่า ได้ยินมานานแล้วตั้งแต่เด็ก ๆ

ถ้ามองในแง่ต่างประเทศเขาทำมา คลองปานามาเรียบร้อย ได้ผลประโยชน์เยอะแยะ
 แล้วก็คลองของประเทศอียิปต์นี่นะครับ แล้วก็ทะเลแดงเขาก็ขุด ขุดผลประโยชน์ของ
 นานาชาติ เขาพร้อมผ่านหลายประเทศ ผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจมหาศาล คนอื่นเขา
 ทำได้ นานาประเทศเขาทำได้ แต่ประเทศไทยเราก็มีลักษณะเป็นอย่างเดียวกันนั่นแหละครับ
 ความมั่นคงของชาติบ้าง ผลประโยชน์ของประเทศเพื่อนบ้านที่เกี่ยวข้องบ้าง หรือจะว่า
 ผลประโยชน์ของข้า ผลประโยชน์ของแก ของข้า อะไรพวกนี้มาปนเปกัน ผมขอพูดตรง ๆ
 อย่างนี้ครับเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ และอันนี้ละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงมีความชื่นชมยินดีที่
 คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้สามารถที่ทำรายงานเล่มนี้ขึ้นมาจะเป็นประวัติศาสตร์ไทย
 บรรจุไว้ในประวัติ ชื่อของท่านนี่แหละครับ ที่ท่านสามารถทำได้นี้ จะจารึกในประวัติศาสตร์
 ไทยว่า ท่านเป็นคณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภาที่ได้บุกเบิกงานชิ้นนี้ให้กลายเป็น
 ความจริงขึ้นมา ผมเชื่อแน่ว่าประชาชนทุกคนที่ได้รู้เรื่องนี้ สนับสนุนท่าน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ๑๐,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอให้พี่น้องชาวไทยทุกท่านว่า
 ขอให้สนับสนุน โครงการนี้ให้สำเร็จใครจะมาขัดขวางไม่ได้โดยเด็ดขาด ถ้าหากว่าผู้ใด
 มาขัดขวางหรือมาคัดค้านโครงการนี้ ก็ถือว่าเขาไม่นึกถึงผลประโยชน์ของชาติบ้านเมือง
 จะต้องทำให้ได้ครับ ไม่ว่ารัฐบาลไหน อยากจะให้ป็นรัฐบาลนี้แหละ รับไปเลยครับ
 ถ้าท่านผู้ใดไม่รับแล้วนี่เป็นอะไร กระผมขอพูดตรง ๆ นะครับ ไม่ว่าใครทั้งสิ้น เป็นการ
 เห็นแก่ตัวอย่างร้ายแรง ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติ ลงมือไปเลย ขุดลงไปเลย
 ทำไปเลยครับ จะก็ปักแล้วแต่โครงการนี้มีอยู่แล้ว ตามที่ท่านกรรมการว่าเงินมีอยู่แล้ว
 ยิ่งสมัยนี้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีก้าวไปไกลแล้วครับ ไม่เหมือนคลองปานามาหรือ
 คลองสุเอซ ไม่เหมือนนะครับ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสามารถที่จะนำมาใช้ให้เกิดเป็นคลอง
 สำหรับที่จะเชื่อมระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับทะเลจีน เชื่อมระหว่างประเทศใน
 ภาคตะวันออกกับประเทศอื่น ๆ ในภาคตะวันตกนี้ครับก่อให้เกิดผลประโยชน์ในทาง
 เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอย่างมหาศาล ในส่วนนี้กระผมขอขอบคุณท่าน
 คณะกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานฯ ที่มีความรู้ พลโท โอภาส ที่ท่านได้นำ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ธนาวคิ ๖๕/๒

คณะกรรมการการของท่านดำเนินการจนกระทั่งเกิดรายงานอันนี้ขึ้นมา ซึ่งจะก่อให้เกิด
ผลประโยชน์แก่บ้านเมืองอย่างมากมาย ขอขอบคุณครับ

- ๓๐/๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๗๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายภักดี ชนะปุระ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผมภักดี ชนะปุระ เป็นกรรมการและเป็นที่ปรึกษา ต่อคำถามของท่านเขาวรินว่าประหยัดเวลาได้เท่าไร สำหรับเรื่องที่เดินทางในช่องแคบมะละกา ถ้าจะมาใช้คลองกระนั้น ถ้าเดินทางในความเร็วประมาณ ๑๐ - ๑๕ นี้อัต จะประหยัดเวลาได้ ๓๖ - ๔๘ ชั่วโมง ส่วนเรือซึ่งผ่านไปทางช่องแคบลอมบอกและซุนดา ในประเทศอินโดนีเซียจะประหยัดเวลาได้ประมาณ ๕ - ๗ วัน เพราะฉะนั้นถ้าคำนวณดูแล้วจริง ๆ แล้วเป็นการประหยัดค่อนข้างที่จะสำคัญสำหรับการเดินเรือ กระผมอยากจะเรียนให้ทราบเรื่องสำคัญประการหนึ่ง ก็คือว่า ได้มีคำถามหลายคำถามที่บอกว่า เราจะทำได้หรือไม่ หรือใครจะทำเมื่อไร ที่ไหน เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีการประชุมที่ประเทศสิงคโปร์ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินเรือในช่องแคบมะละกา ขณะนี้ ๕ ประเทศ ได้ใช้เรือกว่า ๖๐ ลำ ตรวจตราช่องแคบมะละกา เพื่อป้องกันการกระทำการก่อการร้าย ขณะนี้นั้น ถึงแม้ว่าประเทศบางประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านของเราไม่ต้องการให้มีการขุดคลองก็ตาม แต่ความจำเป็นทางการเดินเรือระหว่างประเทศนั้น ก็จะทำให้ไม่มีใครสามารถขัดขวางการพัฒนาการขุดคลองกระได้ในอนาคต กระผมอยากจะชี้แจงว่าจริง ๆ แล้วเราน่าจะขุดคลองกระในรูปของอินฟราสตรัคเจอร์ สต็อก (Infrastructure stock) คือเป็นสต็อกในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งมีการใช้งานได้หลายร้อยปี คลองกระนั้นเราไม่สามารถมองเพียงแต่ว่าระยะการทำงาน ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี เราใช้เวลาขุดประมาณ ๕ ปี และสามารถทำงานได้หลายร้อยปี ซึ่งถือว่าเป็นตัวกระตุ้นความเจริญเติบโต เศรษฐกิจของประเทศ จีดีพี (GDP) ของประเทศไทยได้ หลายท่านเมื่อสักครู่นี้มีท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านบอกว่า เป็นเวลา ๓๐๐ ปี โครงการอื่น อย่างเช่นโครงการขุดอุโมงค์ลอดช่องแคบอังกฤษนั้น มีระยะเวลาดั้ง ๒๐๐ ปี มาแล้วก่อนที่จะมีการขุด โดยจักรพรรดินโปเลียนต้องการที่จะขุดเพื่อที่จะไปบุกเกาะอังกฤษ แล้วก็เพิ่งได้สำเร็จเมื่อศตวรรษที่แล้ว แล้วเราหวังว่าโครงการคลองกระนี้จะป็นโครงการสำหรับศตวรรษใหม่

ซึ่งผมคิดว่าปัญหาที่สำคัญสำหรับประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หลายท่านได้พูดถึงเรื่องการก่อการร้ายทางภาคใต้ของประเทศไทย เราน่าจะลองคิดกันดูว่า เรื่องก่อการร้ายของประเทศไทยนั้นเกี่ยวข้องกับโครงการขุดคลองหรือเปล่า เรื่องการก่อการร้ายในภาคใต้ของประเทศไทยเป็น Global หรือเป็นความขัดแย้งในยุคโลกาภิวัตน์ทางความคิดทางศาสนา เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับการขุดคลองหรือไม่ ท่านลองคิดดูสิครับว่าในทางกลับกันถ้าในทางกลับกันถ้าเราไม่มีคลอง และในอนาคตนี้มีการแบ่งแยกดินแดน และมีการขุดคลองอย่างเช่นที่เกิดขึ้น

ในประวัติศาสตร์ของคลองปานามา ปานามาเดิมที่เป็นของโคลัมเบีย แล้วก็มีการยุ่งให้มีการแบ่งแยกดินแดนและไปขุดคลองนะครับ ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นในอนาคตสำหรับประเทศไทย ซึ่งผมคาดว่าจะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าคิด เรื่องที่น่าศึกษาสำหรับพวกเราต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นผมขอเรียนสรุปว่า จริง ๆ แล้วการศึกษาที่จะทำต่อไปกับคณะกรรมการแห่งชาติ ซึ่งส่งต่อโดยคณะกรรมการการชุนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมหาศาล ขอบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการสรุปเลขนะครับ

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผมในฐานะประธานคณะกรรมการ ต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่กรุณาให้ความคิดเห็นแล้วก็อภิปรายกันอย่างกว้างขวางใช้เวลานานพอสมควร ในโอกาสนี้เพื่อเป็นประวัติได้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ กระผมขอกราบขอบพระคุณสถาบันที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยนอร์ทคาโรไลนา (North Carolina University) ที่ร่วมมือกับสถาบันดีบีไอ (DBI) ก็คือ อินสทิทิวต์ฟอร์ดีเฟนซ์แอนด์บิวนิสเนส (Institute for defense and business) -----

ซึ่งมีคุณวิลเลียม ที พาเวล เป็นประธานของสถาบันแห่งนี้ แล้วมหาวิทยาลัยนอร์ทคาโรไลนา ซึ่งมี คอกเตอร์จอห์น คาลเซดา เป็นประธานของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ อีกสถาบันหนึ่ง ก็คือ สถาบันวอชิงตันกรุปอินเตอร์เนชันแนล ซึ่ง ๓ สถาบันนี้ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการทำวิจัยและวิเคราะห์เกี่ยวกับหนังสือภาษาอังกฤษที่อยู่ในมือท่าน ๘๕ หน้า อันนี้ ทางผมและคณะทำงานก็พยายามแปลเป็นภาษาไทยสำหรับโอกาสหน้า เพื่อจะส่งต่อไปยัง ท่านทั้งหลายเพื่อศึกษาหาความรู้ว่าเขาคิดอย่างไร ทำอย่างไร แล้วที่สำคัญที่สุด ก็คือ จะส่งเอกสารทั้งหมดนี้ส่งต่อไปยังรัฐบาล เมื่อท่านประธานฯ และที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วย เพื่อจะส่งต่อไปยังรัฐบาลเพื่อทำการศึกษาในภาคสมบุรณ์ต่อไป ซึ่งกระผมกราบเรียนว่า ขณะนี้รัฐบาลก็รอรับลูกอยู่ เพราะว่าท่านโอกาสได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ แล้วว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ที่จะดำเนินการศึกษาในเรื่องนี้ ในภาคสมบุรณ์ต่อไป สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ขอกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้ พวกเรา ๔๕ คน ทำด้วยจิตสำนึกว่าเรามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในคราวนี้ ซึ่งเป็น ชุดแรกของประเทศไทยที่มาจากการเลือกตั้ง เราได้สร้างประวัติศาสตร์ต่อเนื่องจาก บรรพบุรุษโดยหนังสือฉบับนี้และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันนี้ก็เป็นสิ่งที่พวกเราทั้ง ๔๕ คน ได้มีจิตสำนึกอันนี้ จึงได้ทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์เพื่อให้งานนี้ ได้เป็นประวัติศาสตร์ของชาติต่อไปในอนาคต ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับว่า

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ครับ นึกเฉียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมคิดครับ ท่านประธานสรุปแล้วนะครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : คือกระผมพลาดไปหน่อยหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ครับ กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี เมื่อสักครู่นี้ผมทำผิดพลาดไปหน่อย ผมก็ต้องขอประทานโทษท่านประธาน คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้นะครับ ขอประทานโทษท่านคำนวน ชโลปถัมภ์ ผมเคยคุย เรื่องนี้กับท่านโอกาสมาก่อน ก็เลยผลออกไปว่าท่าน พลโท โอกาส นี่เป็นประธาน

๑๖๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วรนุช ๗๑/๒

คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ เพราะฉะนั้นผมขอประทานโทษท่านประธานตัวจริงนะครับ
ท่านคำนวณ แล้วก็ขอแสดงความยินดีด้วยความจริงใจว่าชื่อของท่านก็จะจารึกอยู่ใน
ประวัติศาสตร์ไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่นี้คณะกรรมการมีข้อเสนอแนะอยู่ในเอกสารฉบับนี้
ด้วยนะครับ ท่านอนันต์ เชิญครับ

นายอนันต์ คาโคม (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม
ขออนุญาตนะครับ คือกระผมได้ตั้งคำถามต่อทางคณะกรรมการว่าในพื้นที่ที่ท่านได้เสนอ
ให้มีการขุด ก็คือในเส้นทางสาย ๕ A ผมได้ถามว่ามีจำนวนประชาชนที่อยู่ในโครงการนี้
ในจำนวนพื้นที่ ๑๑๗ กิโลเมตร นี่ท่านได้มีการสำรวจไหมครับว่ามีประชาชนที่จะต้องได้รับ
ผลกระทบหรือว่าจะมีการดำเนินการในเรื่องของอพยพมีจำนวนเท่าไร นี่ก็คือคำถาม
ถ้าท่านไม่ตอบไม่เป็นไรนะครับ แต่ผมขอให้บันทึกไว้ว่า ผมได้ตั้งคำถามนี้เอาไว้แล้วครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ชี้แจงสั้น ๆ ได้ไหมครับว่า จำนวนประชากร

พลโท โอภาส รัตนบุรี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผมจะขอตอบสั้น ๆ ว่า สำหรับจะดูในรายละเอียดว่าจำนวนกี่คนกันแน่ ต้องศึกษา
ในรายละเอียดนะครับ แต่ขณะนี้แค่จำนวนระดับพันเท่านั้นนะครับ แต่ถ้าจะขุดจริง ๆ
อาจจะเป็นหมื่นเป็นแสนขึ้นมา ผมไม่ทราบ เพราะว่ามี การขยับได้เพื่อจะรับเงินชดเชย
ขอบพระคุณครับ

- ๗๒/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รู้สึกเส้นทางตรงนี้ค่อนข้างน้อยมากที่ผมไปด้วยตอนนั้น
ต้องขอถามมติที่ประชุมแล้วครับ ท่านคำนวณมีอะไรอีกแล้ว มีข้อเสนอแนะก็จะให้พูดครับ

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตถ์ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ในข้อเสนอแนะที่ทางคณะกรรมการวิสามัญที่จะส่งทางรัฐบาลเพื่อทราบแล้วดำเนินการ
ต่อไปนี้ กระผมอยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการวิสามัญว่า ความคิดที่กระผมและ
ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ที่เสนอในที่ประชุมนี้ ท่านจะพอบรรจุเป็นข้อเสนอแนะของ
คณะกรรมการด้วยได้ไหมครับ เพราะผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แล้วก็จะทำให้
เป็นวิธีทางที่ดีกว่าที่เราคิดก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายคำนวณ ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงคุณภักดีท่านเป็นกรรมการของกรรมการแห่งชาติอยู่แล้ว
วันนี้ท่านรับฟังแล้ว ท่านก็บอกว่ายินดีจะนำข้อสังเกตของท่านไปเสนอต่อกรรมการ
แห่งชาติ ซึ่งกรรมการแห่งชาติ พลดำรงเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ ซึ่งเป็นประธาน
คณะกรรมการแห่งชาติคงจะดำเนินการต่อตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมคงจะขออนุญาตนิดเดียวเหมือนกัน คือเท่าที่ดูข้อเสนอแนะทั้งหมดแล้ว ๒๐ กว่าข้อ
ผมอยากจะพ่วงว่า คณะกรรมการน่าจะเสนอแนะให้มีการตั้งฐานทัพเรือทั้ง ๒ ฝั่ง
ทางปากคลอง ทางฝั่งอันดามัน ทางฝั่งอ่าวไทย นี่มีพูดถึงเรื่องกองทัพอากาศเหมือนกันว่า
ถ้าผ่านทางยกเว้นค่าธรรมเนียม เรือดำน้ำไม่ควรผ่าน เรือดำน้ำบ้านเราคงจะไม่มีกระมังครับ
ควรจะต้องตั้งฐานทัพเรือทั้ง ๒ ฝั่ง น่าจะเสนอแนะเขาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการรับไปก็แล้วกันนะครับ เนื่องจากว่า
มีข้อเสนอแนะด้วย ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบกับรายงานการพิจารณา
ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลองกระ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว
พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ มีสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยครับที่จะให้ส่งรายงานฉบับดังกล่าว
ไปยังคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ส่งรายงาน
ผลการพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการขุดลอกคลองกระไปยังคณะรัฐมนตรี
เพื่อดำเนินการต่อไปพร้อมทั้งข้อเสนอแนะครับ ต้องขอขอบคุณคณะกรรมาธิการ
ที่ได้ใช้ความวิริยะอุตสาหะเป็นเวลาหลายปี พร้อมทั้งเสียสละทุนทรัพย์ส่วนตัวทำงานชิ้นนี้
จนประสบความสำเร็จ และคงเป็นรายงานที่สมบูรณ์รายงานหนึ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์
ต่อการพิจารณาศึกษาในเรื่องนี้ต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้นะครับ ขอบพระคุณมากครับ
จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๕

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๖ รายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง การศึกษา
เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่างอุทยานแห่งชาติศรีพังงา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา
กับอุทยานแห่งชาติเขาสก (เขื่อนรัชชประภา) จังหวัดสุราษฎร์ธานีและพื้นที่บริเวณ
ใกล้เคียง ซึ่งคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่นะครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าพร้อมแล้วก็ขอเชิญประธานคณะกรรมการ
แต่เนื่องจากคณะกรรมการได้มีหนังสือขออนุญาตให้ นางสาวภัทราพร สร้อยทอง
เข้าร่วมการประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมร่วมกับคณะกรรมการด้วย
ผมขออนุญาตนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ วุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสุรเดช
ยะสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ในฐานะประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๕
สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาขึ้น ซึ่งคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวเป็นคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะหนึ่ง มีอำนาจกระทำการ
พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามบัญญัติอำนาจหน้าที่ท้ายข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือตามที่วุฒิสภามอบหมาย ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยว
ได้พิจารณาศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่างอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา
กับเขื่อนรัชชประภา เขื่อนเชี่ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่บริเวณใกล้เคียงให้เป็น
เส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แห่งใหม่ ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายจรูญ ยิ่งประกาศ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. คุณหญิงจินตนา สุขมาก	รองประธานคณะกรรมการ
๔. นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	รองประธานคณะกรรมการ
๕. นายประโกชน์ สภาวสุ	รองประธานคณะกรรมการ
๖. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช	ประธานที่ปรึกษากรรมการ

๗. นายโกเมศ ทิมธนานนท์	รองเลขานุการคณะกรรมการ
๘. นายทวีป ขวัญบุรี	โฆษกคณะกรรมการ
๙. นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์	รองโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์	กรรมการ
๑๑. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	กรรมการ
๑๒. นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	กรรมการ
๑๓. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	กรรมการ
๑๔. นายสม ด้ยศ	กรรมการ
๑๕. นายสามารถ รัตนประทีปพร	กรรมการ

การดำเนินการศึกษาเรื่องดังกล่าวคณะกรรมการได้ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเส้นทางท่อทองเทียวเชิงนิเวศน์ระหว่างอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับเขื่อนรัชชประภา เขื่อนเชี่ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่บริเวณใกล้เคียงขึ้นโดยมีนายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง เป็นประธานคณะอนุกรรมการชุดนี้ กระผมในนามของประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว วุฒิสภา ขอมอบหมายให้ท่านวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง กรรมการในฐานะเป็นประธานคณะอนุกรรมการชุดนี้เป็นผู้นำเสนอรายงานที่ประชุมต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศาตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวงศ์พันธ์ครับ ประธานคณะอนุกรรมการ นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมการการท่องเที่ยวและในฐานะประธานคณะอนุกรรมการศึกษาเส้นทางท่อทองเทียวเชิงนิเวศน์ระหว่างอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับเขื่อนรัชชประภาหรือเขื่อนเชี่ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งคณะอนุกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย

๑. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายทวีป ขวัญบุรี	รองประธานคณะอนุกรรมการ

๓. นายวิกรม อัยศิริ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๔. นายมนู วณิชชานนท์	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๕. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	อนุกรรมการ
๖. นางจุฑามาศ ศิริวรรณ	อนุกรรมการ
๗. นายวิจิต พัฒนโกศัย	อนุกรรมการ
๘. นายกฤษ ศรีฟ้า	อนุกรรมการ
๙. นางสาวภัทราพร สร้อยทอง	เลขานุการและอนุกรรมการ
๑๐. นางสาวจินตนา ศิริบุรณ์พิพัฒนา	ผู้ช่วยเลขานุการและอนุกรรมการ
- การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการที่เราได้รับแต่งตั้งตั้งมาก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ว่าเราได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นหลายกลุ่ม คือ

๑. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ นายวินัย นิธิฤทธิ์ไกร นักพัฒนาการท่องเที่ยว ๗

๒. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คือมี นางสาวสมฤดี ภูวิชัย และ นางสาวโพยม สมสุข หัวหน้างานพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้

๓. กลุ่มอุทยานและสัตว์ป่าแห่งชาติเราก็ได้เชิญ คุณสุชัย โคมอภิญญา ผู้อำนวยการส่วนนันทนาการและสื่อความหมาย นายธนโรจน์ โพธิสารโร นักวิชาการป่าไม้ ๗ ว และนายกฤษฎา สุภาพไพบุลย์เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ ๗

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สาเหตุที่เราจะทำการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยว ขออนุญาตครับท่านประธานฯ ครับ ขอให้เจ้าหน้าที่ช่วยเอาภาพขึ้นจอได้ไหมครับ ขึ้นแล้ว ท่านประธานฯ จะเห็นว่าสาเหตุที่เราศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวนี้ก็เนื่องจากในภาพที่เห็นถ้าเราดูให้ดี แต่เดิมจะมีภูเก็ต พังงา กระบี่ ท่านประธานฯ คงจะเห็นว่า พังงา ภูเก็ต กระบี่ แล้วก็ สุราษฎร์ธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิม พังงา ภูเก็ต กระบี่ มี ๓ จังหวัด เราอยากจะเชื่อมเส้นทางให้เป็น ๕ จังหวัด คือ พังงา ภูเก็ต กระบี่ และสุราษฎร์ฯ รวมทั้ง ระนองซึ่งเป็นภาคใต้ตอนบนเข้าด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นลักษณะ เป็นรวมกลุ่ม เป็นวงกลม กลุ่มแรก ก็จะเป็นกลุ่มของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ กลุ่มที่ ๒ ก็เป็นจังหวัดลักษณะพังงา ภูเก็ตและกระบี่ แล้วเชื่อมเอาสุราษฎร์ธานีเข้าไปอีกกลุ่มหนึ่ง ส่วนกลุ่มที่ ๓ ก็จะเป็นกลุ่มของตอนบนคือสุราษฎร์ฯ ระนองและพังงา ส่วนที่ ๓ นี้เองครับ ยังไม่มีเส้นทางท่องเที่ยวที่ชัดเจน หรือมีแต่ก็เป็นเส้นทางที่อ้อม เราก็เลยทำเส้นทาง ขึ้นมาใหม่ แต่เป็นลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ คือเส้นทางที่เรากำลังศึกษาตรงนี้ คือ เส้นทางระหว่างอำเภอกระบี่ จังหวัดพังงา เชื่อมไปจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นการศึกษา เส้นทางในป่าเป็นส่วนใหญ่ คือ เดินด้วยเท้าครึ่งหนึ่ง รถยนต์ครึ่งหนึ่งมาที่เขื่อนเชี่ยวหลาน บริเวณเขื่อนเชี่ยวหลานนั้นท่านประธานฯ พวกเราคงน้อยมากที่จะทราบว่ามีค่าสำคัญต่อ การท่องเที่ยวมาก มีถ้ำ มีแม่น้ำ มีต้นไม้ มีสัตว์ป่านานาพันธุ์ครับ ตรงนี้อุดมสมบูรณ์มากกับ การท่องเที่ยว เขื่อนเชี่ยวหลานนี้ถือว่าเป็นกุญแจหลักของเมืองไทยก็ได้ เป็นเขื่อนที่สวยงามมาก คือสาเหตุ ถ้าได้เชื่อมตรงนี้ด้วยการเดินเท้าก็จะเป็นการเชื่อมการท่องเที่ยวระบบ เชิงนิเวศน์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน นั่นคือสาเหตุที่เราต้องทำเรื่องนี้ขึ้นมา และประกอบกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตรงนี้จะเป็นการที่เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนท้องถิ่นจริง ๆ ครับ ก็เลยทำให้เราสนใจเส้นทางนี้เพิ่มขึ้น ในการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการนอกจาก จะได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะกรรมการยังได้ศึกษาจากเอกสารและการวิเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่สมรรถนะที่จะทำได้ คือเราไม่ได้เก็บข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้วมารวบรวมแล้วมาเป็นศึกษารายงานฉบับที่ท่านมีอยู่ในมือ ในการศึกษานี้ที่เราไป นะครับ ศึกษาข้อมูลจากการเดินทาง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ณ อุทยานแห่งชาติศรีพังงา จังหวัดพังงา อุทยานแห่งชาติเขาสก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองแสง เขื่อนรัชชประภา

หรือเขื่อนเขี้ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นการศึกษาดูงานโดยการเดินเท้า เป็นระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร เราเดินเท้ากันจริง ๆ ครับ ท่านประธานฯ ครับ เพื่อสำรวจเส้นทางดังกล่าวโดยเริ่มต้นจากหน่วยอุทยานแห่งชาติเขาสก หน่วยย่อยที่เขาเรียก เขาย่า อำเภอศุภบุรี จังหวัดพังงา ผ่านเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองแสง เขื่อนรัชชประภา หรือที่เรียกว่า เขื่อนเขี้ยวหลาน และอุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างวันที่ ๔ - ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จากนั้นต่อมาได้ทำการ ประชาพิจารณาในเส้นทางเดินเท้าดังกล่าว คือเราไปเดินแล้วกลับมาทำประชาพิจารณาว่า ชาวบ้านเห็นด้วยกับเราอย่างไรกับเส้นทางนี้ แล้วก็หลังจากนั้นเราก็ไปเดินศึกษาดูงาน เส้นทางป่าชายเลนที่จังหวัดระนอง เพื่อศึกษาความอุดมสมบูรณ์ของสภาพนิเวศน์ป่าชายเลน ที่ป่าชายเลนหงาว ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ พร้อมทั้งเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ เกาะพระทอง อำเภอศุภบุรี เกาะพระทองเดี๋ยวนี้ท่านคงทราบ ภาพที่ท่านเห็นอยู่ในมือบางภาพเป็นอดีตไปแล้วครับ สีนามิเอาไปหมด เราได้ถ่ายภาพเก็บไว้ ก็นับว่าเป็นโชคดีที่เราไปศึกษาไว้ก่อน แล้วนอกจากนี้ยังไปศึกษาที่เกาะกำใหญ่ เกาะกำน้อย เกาะกำนุ้ย อำเภอเกาะเปอร์ จังหวัดระนอง ซึ่งตรงนี้อยู่ในทะเล เกาะกำต่าง ๆ นี่ท่านอาจจะไม่เคยได้ยิน -----

เพราะว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแต่ว่ามันไกล คนไม่ค่อยไป เราก็ดันดันไปศึกษาดูงาน มาเพื่อมาประกอบรายงานฉบับนี้ เราไปทางเรือครับ ไปเกาะก่านี้ ไปทางเรือแล้วก็ไปพัก ที่นั่น ซึ่งเส้นทางการเดินทางทางบก ทางทะเลนี้ ที่เราไปศึกษาทั้งหมด ๓ ครั้งนี้ เป็นเวลา ทั้งหมด ๑๒ วัน เราไปเราไม่ได้พูดเลย ๆ เราเอาเครื่องจีพีเอส (GPS) ติดไป ๒ ตัว จีพีเอส คือ กำหนดจุดที่สำคัญ ๆ เราไปกำหนดจุดไว้ในเอกสารฉบับนี้ว่า ตรงไหนเป็นจุดสำคัญ ตรงไหนสูงจากระดับน้ำทะเลเท่าไร เรากำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อที่เราจะรู้ว่า ตรงไหนเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น บางจุดเราไปเจอต้นมหาศดำ ท่านประธานฯ คงจะเคย ได้ยินชื่อมาแล้วแต่ก็ไม่เคยเห็นต้น มีต้นไม้บางกลุ่มเราก็ทำเครื่องหมายไว้เลย ว่าตรงนี้ คือ ต้นมหาศดำ หรือตรงไหนมีต้น ไม้ที่แปลก ๆ หรือตรงไหนเป็นลำธารเราก็ใช้จีพีเอสเป็น คนกำหนดจุดพิกัดไว้ให้ชัดเจน ให้ละเอียด การที่ใช้จุดจีพีเอสพิกัดโดยละเอียดนี้เพื่อจะ ยืนยันว่าเราได้ไปพื้นที่นั้นจริง ๆ คนที่ไปที่หลังจะไปสำรวจ จะไปดู ก็ไปหาพิกัดได้ ไม่ยาก เพราะต่อไปนี้ผมคิดว่านักท่องเที่ยวรุ่นหลัง ๆ จะได้ไปดู จากการศึกษาของ คณะอนุกรรมการพบว่า เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่างอำเภอกระบุรี - จังหวัดพังงา กับเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรได้รับการสนับสนุนให้เป็น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แห่งใหม่ จึงได้เสนอรายงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อเสนอของ คณะกรรมการ ดังรายละเอียดที่ได้ส่งมาให้สมาชิกวุฒิสภาพิจารณาทุกท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนันต์ครับ เชิญครับ

นายอนันต์ คาโสดม (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อนันต์ คาโสดม ส.ว. จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณ ทางคณะกรรมการที่ได้ศึกษาถึงเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แล้วก็ได้มีการเชื่อมโยง ในเรื่องของการท่องเที่ยวระหว่างอุทยานแห่งชาติศรีพังงา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับ เขื่อนเชี่ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต้องถือว่าเป็นข้อเสนอใหม่ ซึ่งอดีตที่ผ่านมาผมเข้าใจ ว่าทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคงจะไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก เพราะว่าท่าน ค่อนข้างที่จะไปเน้นในจุดท่องเที่ยวที่อยู่ทางทะเลค่อนข้างจะมาก ซึ่งผมคิดว่าทาง ท่านประธานคณะอนุกรรมการ ท่านวงศ์พันธ์ คงทราบดี จังหวัดสุราษฎร์ฯ ก็ดี

ทาง ททท. หรือแม้แต่ทางผู้ว่าฯ ซีอีโอ (CEO) นี่ก็ตาม ไปทุ่มงบประมาณมากมายในการดำเนินการในเรื่องของอำเภอเกาะสมุย แล้วก็อำเภอเกาะพะงัน ซึ่งขณะนี้ผมคิดว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ค่อนข้างที่จะเต็ม แล้วก็ค่อนข้างที่จะแออัด ไม่สามารถในการที่จะขยายอะไรได้มากกว่านั้นแล้ว ดังนั้นสิ่งที่เป็ข้อเสนองของทางคณะกรรมการการท่องเที่ยว ผมคิดว่าต้องขอขอบคุณอย่างยิ่งเลย แล้วภาพที่ทางท่านวงศ์พันธุ์ได้เสนอ ท่านประธานฯ ครับ ผมได้นั่งดู เป็นเส้นทางที่เราสามารถเชื่อมโยงได้ทั้งในเรื่องของทางเรือ แล้วก็เรื่องของ การเดินเท้า เรื่องของทางรถยนต์ซึ่งถือว่าเป็นเส้นทางที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง กระผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เสียดยอย่างเดียวยครับว่า ในช่วงของการ ทำการศึกษาของคณะกรรมการนี้ แล้วกระผมไม่ได้มีส่วนเข้าไปร่วมด้วย แล้วก็ถือว่าเป็น การเสียโอกาสของกระผมค่อนข้างจะมาก กระผมก็ไม่ทราบจริง ๆ ครับว่าได้มีการศึกษา เรื่องนี้ ทำให้สิ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือว่า ในเรื่องของการเชื่อมโยงเส้นทาง การท่องเที่ยวใหม่ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่างอำเภอกระบือ จังหวัดพังงา กับ เชื้อนเขียวหวานหรือเชื้อนรัชชประภาที่ทุกคนก็ได้ให้สมญานามเขาว่าเป็นกัญหลินของ เมืองไทยนี้ ซึ่งอยู่ที่อำเภอพนม แล้วก็อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประเด็นที่ ผมอยากขอเสนออยู่เพียง ๒ - ๓ เรื่อง ก็คือ

เรื่องแรก ทางรายงานนั้นได้พูดถึงอุทยานแห่งชาติเขาสก ซึ่งถือว่าเป็นอุทยาน แห่งชาติที่มีลักษณะเป็นเหมือนกับป่าฝนเมืองร้อน ที่เขาเรียกว่า เรน ฟอเรสต์ แอเรีย (Rain forest area) ซึ่งท่านประธานฯ ครับ ในประเทศไทยป่าฝนเมืองร้อนนี้มีอยู่ไม่กี่แห่ง แล้วก็ที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก ในอุทยานแห่งชาติเขาสกจะมีพันธุ์ไม้ป่า แล้วก็พันธุ์ไม้ โบราณที่ยังคงสภาพอยู่ได้ เพราะว่าจากการสร้างเชื้อนเขียวหวาน เมื่อมีการก่อสร้าง ประมาณปี ๒๕๒๔ จนถึงปัจจุบัน การบุกรุกพื้นที่ที่อยู่บริเวณตัวเชื้อนก็ค่อนข้างที่จะ หายไป-----

เพราะว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ นะครับ แล้วก็ประชาชนก็ได้ช่วยกันดูแล ราษฎรที่อยู่ในบริเวณรอบอุทยานแห่งชาติเขาสกก็ได้ช่วยกันดูแล แล้วก็ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถที่จะเข้าไปเที่ยวอยู่ในอุทยานแห่งชาติเขาสกด้วยครับ ได้อย่างมีความปลอดภัยมีความสุข นะครับ แล้วก็กลับมาพักที่เขื่อนเชี่ยวหลานหรืออาจจะเดินทางกลับไปพักที่อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งห่างประมาณ ๘๐ กิโลเมตร ประเด็นที่ผมกราบเรียนว่า พลัดโอกาสในการที่จะให้ร่วมข้อเสนอแนะกับคณะกรรมการ ก็คือว่า ห่างจากป่าฝนเมืองร้อน อุทยานแห่งชาติเขาสกที่อยู่ติดกับเขื่อนเชี่ยวหลานนี้นะครับ มีอยู่แห่งหนึ่ง ซึ่งห่างจากอำเภอบ้านตาขุน ประมาณ ๖๐ กิโลเมตร ครับ ซึ่งผมกราบเรียนครับว่า ถ้าทางคณะกรรมการได้ทราบข้อมูลนี้นะครับ ก็จะเป็นเส้นทางเชื่อมโยงในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้อย่างเต็มภาคภูมิครับ เพราะว่าที่อำเภอเคียนซา จะมีเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทองครับ ท่านประธานฯ ครับ ซึ่งลักษณะตรงนี้ก็เหมือนๆกับเขตป่าฝนเมืองร้อนที่อุทยานแห่งชาติเขาสกนะครับ เพราะตรงนั้นเป็นป่าฝน แต่ตรงนี้เขาเรียกว่าป่าชุ่มน้ำ เรียกว่า แบ็คแลนด์เอเรีย (Back land area) ท่านประธานฯ ครับ เส้นทางเดินทางจากเขาสกไปอยู่ที่ป่าชุ่มน้ำนี้นะครับ มีระยะทางค่อนข้างสะดวกนะครับ ใช้เวลาเดินทางก็คงประมาณไม่เกิน ๓๐ นาที แล้วตรงนี้ก็ก็เป็นลักษณะที่แปลก คือส่วนหนึ่งเป็นป่าฝนเมืองร้อน อีกด้านหนึ่งเป็นป่าชุ่มน้ำ มีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไร่ ท่านประธานฯ ครับ แล้วก็ก็เป็นเขตที่เรียกว่าได้รับการดูแลค่อนข้างจะดี เพราะว่าเขตทางด้านรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากับประชาชน ก็ได้ช่วยกันดูแล มีน้ำพุร้อนด้วยครับ แล้วก็ในหน้าหนาวนี้ก็จะมียกเปิดน้ำที่บินมาจากไซบีเรียมาอยู่ ซึ่งหมายความว่าในลักษณะของบริเวณที่ห่างกันไม่กี่สิบกิโลเมตรนี้ จะมีพื้นที่ที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้นะครับ ก็คือ มีความแตกต่างกัน แล้วก็ห่างจากป่าชุ่มน้ำที่เขตห้ามล่าทุ่งทอง อำเภอเคียนซา ก็จะมีสวนน้ำเกิดขึ้นใหม่ครับ ซึ่งตรงนี้ทางชาวบ้านในอำเภอเคียนซาได้ร่วมกัน เป็นเขตที่เรียกว่าป่าชุ่มน้ำเช่นเดียวกัน แต่ลักษณะตรงนี้นะครับ จะมีน้ำท่วมในช่วงหน้าน้ำครับ แล้วก็ในหน้าแล้งก็จะไม่มีน้ำ แล้วก็พื้นที่บริเวณเกาะที่มีพื้นที่อยู่ประมาณ ๓๐๐ ไร่ เดินทางจากเขตป่าชุ่มน้ำ เขตทุ่งทองไปที่จุดของแพงใบซึ่งเป็นเกาะกลางน้ำนี้นะครับ อยู่หน้า

วัดไทยประดิษฐารามนี้ ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน ๑๐ นาที ครับ ท่านประธานฯ จะเดินเท้า
 ก็ได้ครับ เขาได้มีเป็นเขตใหม่ครับ ตั้งกันขึ้นมาประมาณสัก ๖ เดือน ที่ผ่านมานี้เอง
 ก็ตั้งชื่อว่าเป็นสวนน้ำจันทร์กระพ้อครับ เพราะจันทร์กระพ้อนั้น เป็นไม้ที่มีอยู่ในจังหวัด
 สุราษฎร์ธานี อำเภอเคียนซา เป็นแหล่งที่มีไม้จันทร์กระพ้อนี้มากที่สุดเลยครับ ในหน้าน้ำ
 น้ำท่วม ดังนั้นลักษณะท่านประธานฯ คงมองออกครับว่า หน้าน้ำน้ำท่วมทั้งบริเวณเกาะเล
 ะครับ ไม้ที่อยู่ตรงนี้ก็จะมีลักษณะแตกต่างกันที่ว่า ทนทานน้ำได้ พอในน้ำแล้งน้ำหมด
 ก็จะทนทานกับเรื่องของความแห้งแล้งได้ครับ แล้วก็ประเด็นสำคัญก็คือว่าจันทร์กระพ้อ
 นี้เป็นไม้ยืนต้น อายุนับเป็นร้อยปี จะออกดอกเฉพาะในน้ำแล้งครับ คือหน้าน้ำน้ำท่วม
 ก็จะเจริญเติบโตไปเรื่อยครับ พอหน้าแล้งก็จะออกดอก ดอกมีกลิ่นหอมมาก ทางชาวอำเภอ
 เคียนซา กับทางจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ร่วมกันจัดให้เป็นเขตอนุรักษ์ใหม่ห้ามรถเข้าไป
 ห้ามสิ่งก่อสร้าง ให้คนเดินไป มีทางเท้าเดินนะครับ เป็นการอนุรักษ์อย่างยิ่งเลย ไม่ให้มีการ
 นำสิ่งแปลกปลอมเข้าไป ซึ่งเป็นพื้นที่ ดังนั้นผมกราบเรียนว่า สิ่งทางคณะกรรมการได้
 ดำเนินการเป็นเรื่องที่ดีมากเลยนะครับ แล้วรัฐบาลก็ได้ให้การสนับสนุน แต่อยากจะขอว่า
 ท่านลองต่ออีกสักนิดหนึ่งจากเขตอุทยานแห่งชาติเขาสก (เขื่อนรัชชประภา) ไปที่เขตพื้นที่
 ป่าชุ่มน้ำ ที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทอง แล้วก็เดินไปอีกสัก ๑๐ นาที ท่านจะไปสวนน้ำ
 จันทร์กระพ้อนะครับ ซึ่งเป็นไม้ที่เรียกว่าแปลกที่สุด ดอกออกในน้ำแล้ง มีกลิ่นหอมมาก
 ผมจึงกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าผมยินดีเป็นอย่างยิ่งนะครับ ดีใจมากเลยนะครับ ที่ได้เห็น
 การศึกษาในเรื่องนี้นะครับ แล้วก็ถือว่าจะทำให้การที่ทางรัฐบาลได้ทุ่มเทเฉพาะในเรื่องของ
 เขตที่มีการดำเนินการอยู่แล้วนี้นะครับ ทุ่มไปอะไรนักหนาครับ มาดูการท่องเที่ยว
 ในเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์บ้าง ซึ่งเรามีอยู่เยอะแยะเลย แต่ว่าขาดการดูแลครับ ขาดการพัฒนา
 เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการ ได้หยิบเรื่องนี้ขึ้นมาท่านประธานฯ ครับ เป็นการ
 จุดประกายนะครับว่าเรายังมีที่เรียกว่า อันซีนไทยแลนด์ (Unseen Thailand) อีกเยอะเลย
 แต่ว่าทางฝ่ายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขาจุดจุดที่มีอยู่แล้ว จุดใหม่ ๆ ที่จะต้อง
 มีการพัฒนานักเบิกเขาไม่กล้าจะทำ เพราะว่าต้องใช้เวลา ผมจึงขอแสดงความขอบคุณ

๑๓๔

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อัยยา ๗๖/๓

ทางคณะกรรมการนักรับ และขอฝากแนวทางที่ผมนเสนอไว้ด้วย เพื่อที่เป็นประโยชน์
สำหรับการจัดทำรายงานเพิ่มเติมครับ กระผมขอขอบพระคุณครับ

- ๗๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลอากาศเอก กานต์ เชิญครับ

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตรึง) : กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล
ครับ ผมได้เห็นรายงานอันนี้เป็นรายงานที่ดีมากเลยครับ ผมรู้สึกเสียใจ ไม่ทราบว่าไปอยู่
ที่ไหน เลยไม่ทราบว่าท่านวงศ์พันธุ์ไป ไม่อย่างนั้นผมก็คงจะขอไปด้วยแน่ ๆ ผมเป็นคน
ชอบท่องเที่ยวทางทะเลและภูเขา ชอบค้ำน้ำดูปะการังนะครับ ผมมีเรื่องที่จะฝากอยู่นิดเดียว
ครับ คราวก่อนนี้เคยพูดกับท่านวงศ์พันธุ์ที่หนึ่งแล้ว คือถ้าท่านดูปกนี้นะครับ ท่านจะเห็น
เขาหินที่เราเรียกว่า หินตะปู เป็นรูปที่อยู่ตรงอ่าว ตรงเขาฝั่งกันนะครับ ซึ่งท่านวงศ์พันธุ์
ไม่ต้องพูดมาก ผมเคยพูดกับท่านว่า ผมเป็นห่วงว่า เรามองไปอีก ไม่รู้อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี
๓๐ ปีข้างหน้านี้ะครับ ตรงโคนนี้ะครับซึ่งมันคอคคี่ จะโคนน้ำเซาะหิน น้ำทะเลนี้เซาะเข้า
ไปวันแล้ววันเล่านี้ จะหักลงมา จะโคล่นลงมาเพราะรับน้ำหนักไม่ไหว ที่นี้ผมเคยแนะนำ
ท่านวงศ์พันธุ์ว่า ทำอย่างไรเราจะเสริมตรงนี้ให้ดูว่าเป็นธรรมชาติที่สุดแล้วให้แข็งแรงไว้
นะครับ เพราะว่าถ้าหักไปนี่เรียกว่าน่าเสียดายมาก เพราะตรงนี้เป็นจุดขายจุดหนึ่ง ก็ฝากท่าน
ลองไปดู ลองไปปรึกษาวิศวกรดูว่าจะทำอย่างไร จะสร้างจะเสริมให้เหมือนธรรมชาติและ
เพื่อให้คงทนอยู่ ผมขอฝากแค่นี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการครับ ท่านวงศ์พันธุ์

นายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม วงศ์พันธุ์ ในฐานะกรรมการ ก่อนที่จะตอบขอให้ทางเจ้าหน้าที่ช่วยขึ้นภาพทุกภาพ
ที่ชักซ้อมไปเมื่อตอนเช้าะครับ ชักซ้อมไปเรื่อย ๆ เพื่อท่านกรรมการได้เห็นภาพต่าง ๆ
นะครับ นอกจากภาพแผนที่แล้ว ภาพอื่น ๆ ก็ขอความกรุณาให้ช่วยหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ ครับ
พูดไปได้เลย ขึ้นภาพไปเรื่อย ๆ ครับ ผมคงไม่อธิบายภาพแล้วนะครับ

ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นแรกที่ทางท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ได้ถามเรื่องพื้นที่ชุ่ม น้ำป่าฝนเขตร้อนเขื่อนเขา ที่เรียกว่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทุ่งทองนั้น
ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่า ท้ายเอกสารฉบับนี้นะครับ เราได้ทำแผนที่และ โปรแกรม
สถานที่และเวลาของนักท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวในแหล่งต่าง ๆ นั้นไว้แล้ว แต่ต้อง

ขอประทานอภัยท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติด้วยครับว่า พื้นที่ท่านพูดถึงนั้นนะ เราไม่ทราบ
 ที่ไม่ทราบนี้เพราะเจ้าหน้าที่ไม่ให้ข้อมูล แล้วผมก็อยู่คนละจังหวัด ก็อย่างนี้ได้ไหมครับ
 ป่าชุ่มน้ำ ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้ อยากเสริมว่า ประเทศไทยมีป่าชุ่มน้ำไม่กี่แห่งที่เหลืออยู่
 แล้วป่าชุ่มน้ำคือหัวใจของสิ่งแวดล้อมนะครับ สัตว์ป่าที่อยู่ในป่าชุ่มน้ำนั้นมีความสำคัญมาก
 มีความหลากหลายมาก มีความสำคัญต่อระบบสิ่งแวดล้อมมาก ผมดีใจครับที่เพิ่งทราบ
 เดียวนี้เองว่า มีป่าชุ่มน้ำเหลืออยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมนึกว่ามีเฉพาะในพังงาอยู่ไม่กี่แห่ง
 ผมนึกว่าอยู่เฉพาะในนราธิวาสที่พรุโต๊ะแดง ผมดีใจจริง ๆ ที่ได้ทราบ เมื่อทราบแล้ว
 ผมก็จะใส่รายงานนี้ ป่าชุ่มน้ำตรงนี้เข้าไปในโปรแกรมซึ่งมีอยู่ข้างท้ายเอกสารฉบับนี้นะครับ
 เราจะใส่เพิ่มลงไปนะครับ ตรงไหนก็ได้ เพราะในโปรแกรมนี้ เอกสารนี้เราจะแบ่งเป็นพื้นที่
 แบ่งเป็นจังหวัด ถ้า ๕ จังหวัด เราแบ่งละเอียดคนละครับ เราจะใส่เข้าไป เสียค่าที่เราไม่ทราบ
 มาก่อน นั้นประเด็นหนึ่งครับ เฉพาะประเด็นเรื่องเขาดาบู้ที่ท่านพูดถึงนะครับ ท่านสมาชิกฯ
 ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดตรังพูดเมื่อสักครู่นี้เห็นตรงกันนะครับ แต่ประเด็นนี้เราไม่มีอำนาจ
 หน้าที่ที่จะเข้าไปดู อย่างไรก็ดีตามแต่ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวของวุฒิสภานี้ครับ
 หรือท่านสุรเดชนี้ กระผมปรึกษากันเมื่อสักครู่ว่า รับปากว่าจะไปปรึกษาคู่กับการท่องเที่ยว
 หรือหน่วยงานอื่นที่จะหาทางอนุรักษ์เอาไว้ หรือว่าให้เจ้าหน้าที่ไปสำรวจดูซิว่ายังแข็งแรง
 อยู่ไหม ถ้าแข็งแรงอยู่ แข็งแรงอยู่อีกนานเท่าไร ถ้าไม่แข็งแรงก็ต้องรีบหาทางแก้ไข
 เพราะเขาดาบู้นี้เป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาบ้านผมนะครับ ฝรั่งเศส
 เขาตะปู เขาบอกว่านี่เจมส์บอนด์ไอซ์แลนด์ การท่องเที่ยวของภาคใต้เกิดจากหนังเรื่อง
 เจมส์บอนด์ไอซ์แลนด์ เจมส์บอนด์ไอซ์แลนด์นี้เป็นหลักนะครับ เขามาถ่ายทำที่นั่น แล้วก็
 ทั่วโลกเขาก็รู้จัก แล้วก็ค่อย ๆ พัฒนาไปเรื่อย จนเดี๋ยวนี้เหลือแต่สัญลักษณ์ แต่อย่างไร
 ก็ตามแต่ ณ เวลานี้เขาดาบู้ก็ยังเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพังงาอยู่ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเดือนใจครับ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน เดือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายค่ะ ก็ขอแสดงความชื่นชม
คณะกรรมการการระดมแล้วก็ขอเพิ่มข้อเสนอแนะอีก ๒ ข้อค่ะ ข้อแรก ดิฉันอยากเห็น
การร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดเหล่านี้ได้นำนักเรียน
เข้ามาศึกษาเรื่องของระบบนิเวศน์และวิถีชีวิตค่ะ เป็นหลักสูตรท้องถิ่นนะคะ เพื่อที่นักเรียน
จะได้มีความภาคภูมิใจในต้นทุนทางธรรมชาติและต้นทุนทางสังคมนะคะ แล้วก็
ข้อเสนอแนะที่ ๒ คือ นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมเป็นไกด์ (Guide) ท้องถิ่นด้วยค่ะ
เพื่อที่จะสร้างรายได้แล้วก็สร้างงานให้กับนักเรียน แล้วข้อที่ ๒ เรื่องของการมีส่วนร่วม
ของชุมชน ซึ่งในนี้เห็นเขียนเอาไว้ว่ายู่บ้างนะคะ แต่อยากจะให้ชัดเจนว่าอยากให้ชุมชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และวัฒนธรรม แล้วก็
การกระจายรายได้นี้ก็ควรจะมีรายได้เข้าสู่ชุมชนด้วยค่ะ เพื่อชุมชนจะได้มีส่วนร่วมทั้ง
กระบวนการและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นข้อเสนอแนะที่ดีนะคะ คณะกรรมการรับไว้
ก็แล้วกัน ท่านสมบูรณ์ครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภายโสธร ขอเวลาท่านประธานฯ นาทีเดียวครับ
ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณคณะกรรมการ ผมหยิบเล่มนี้ไปเก็บไว้แล้ว
ท่านประธานฯ ผมนึกว่าเป็นหนังสือแนะนำการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นฉบับแรกของสภาเรา
นะคะ ที่ทำมาคือสวดยายได้ท่านประธานฯ เพิ่งมาเปิดดูเป็นรายงานการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศน์ ท่านประธานฯ ครับ เปิดดูไปตะอู๋คำหนึ่งครับท่านประธานฯ ไปตะดา
อู๋คำหนึ่ง ก็คือว่า มีคำว่า “ก๊วยหลินเมืองไทย” ด้วย ท่านประธานฯ เคยไปแล้วใช้ไหมครับ
แล้วเที่ยวนี้ถ้าท่านประธานฯ มีเวลานะครับ หรือจะหมดสมัยประชุมก็ได้หรือจะหมดวาระ
ก็ได้ พาพวกผมไปบ้างซิ ผมจะตามไปกับท่านประธานฯ ด้วย อันที่ ๒ ท่านประธานฯ

นั่งอยู่ตรงนี้นะครับ ท่านประธานผ่องผมนี้ครับ ปากฎว่าประวัติเป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ ที่มีอุทยาน ๒ แห่งตรงนี้นี่ เกิดขึ้นในสมัยท่านรัฐมนตรีช่วยฯ บรม ดันเถียร ตอนนั้น ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกฯ แล้วก็มีท่านอธิบดี ผอ. กองอุทยาน ท่านผ่องนี่ละครับ เป็นคนไปกำหนดให้มีตรงนี้นี่ขึ้น เพราะฉะนั้นก็เรียนท่านประธานฯ ว่า มาวันนี้ผมก็รู้ประวัติศาสตร์ที่ไปที่ไปของก๊วยหลินตรงนี้ด้วย และท่านผ่องท่านเป็นคนอนุรักษ์ให้มีอุทยานทั้ง ๒ แห่ง ก็ขอบพระคุณทางคณะกรรมการฯ ละครับ ขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเคยไปพักมาแล้วครับ เชี่ยวหลานนี้ ไปนอนอยู่ ๓ คืน หลายปีแล้วแต่ก็ประทับใจนะครับ ก็ต้องขอบคุณคณะกรรมการที่ทำงานชิ้นนี้ได้ยอดเยี่ยม ผมจะขอมติที่ประชุมครับ

พลเอก ชาญ ลีนาพันธ์ (สส) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยกมือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลเอก ชาญ หรือครับ เชิญ ๗

พลเอก ชาญ ลีนาพันธ์ (สส) : ผมขอเวลานิดเดียวท่านประธานฯ ครับ ก่อนท่านจะให้ลงมติครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอชมเชยคณะกรรมการชุดนี้ นะครับ เรื่องการท่องเที่ยวทำแบบมองดี แต่ก็มีประโยชน์มากมายที่จะแนะนำ ให้ประชาชนเรา ชาวบ้านเรารู้จักอนุรักษ์นะครับ เป็นตัวอย่างที่ดีนะครับหนังสือเล่มนี้ เมื่อสักครู่นี้คุณสมบุรณ์พูดแล้วนะครับ ในงบประมาณต่อไปนะครับ เรายังอยู่กันอีก หลายเดือนนะครับ เราทันงบประมาณหน้า ผมขอแนะนำให้คณะกรรมการชุดนี้ ได้เลือกเป้าหมายอื่นอีก ทางใต้เราที่มีพื้นที่มรดกอยู่เยอะ ๗ มีป่าผืนใหญ่ที่สุดในทางใต้ กินพื้นที่สตูล ยะลา นราธิวาส เกือบต่อกับมาเลเซีย และเป็นดงนกเงือก ถ้าท่านไปสัมผัส จุดนี้จะทำให้คนไปเที่ยว คนต่างประเทศมาเมืองไทยเพื่อดูนกเงือก ที่ตรงนั้นป่ามาลาฮาลา นี้ครับจำไว้นะครับ ผมกราบเรียนนะครับ ถ้าแนะนำตรงนี้ได้ ในงบประมาณต่อไป ท่านขึ้นตุลาคมใหม่ก็ถึงงบประมาณแล้วนะครับ อันนี้จะหมดแล้ว ผมขอเสนอแนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบกับรายงาน
การพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่างอุทยานแห่งชาติ
ศรีพังงา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับอุทยานแห่งชาติเขาสก (เขื่อนรัชชประภา)
จังหวัดสุราษฎร์ธานี พร้อมทั้งข้อเสนอแนะนะครับ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ดำเนินการต่อไป มีสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเอกฉันท์
และเห็นชอบให้ส่งรายงานการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ระหว่าง
อุทยานแห่งชาติศรีพังงา อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา กับอุทยานแห่งชาติเขาสก
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปยังคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะนะครับ ต้องขอขอบคุณ
คณะกรรมการการท่องเที่ยวฯ ที่ทำเรื่องนี้ได้อย่างน่าชมเชยนะครับ
ซึ่งเป็นประโยชน์มาก แล้วก็หนังสือเล่มนี้ถ้าสามารถพิมพ์เพิ่มได้น่าจะส่งไปยัง
สถานการศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับนิเวศวิทยาด้วยนะครับ
อันนี้จะเป็นประโยชน์นะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ จบการพิจารณา
ระเบียบวาระที่ ๔.๖

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔.๗ รายงานการพิจารณาศึกษาจุดผ่อนปรน
จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษา
จุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวรพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าพร้อมเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงครับ
ท่านสุรเดชครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้นะครับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร
(นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๕ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ ประกอบด้วย

๑. นายขจิตชัย บุญพัฒน์
๒. นายจรูญ ยิ่งประกาศ
๓. นายนพพล สมบูรณ์
๔. นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
๕. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
๖. นายผ่อง เล่งอี้
๗. นายเพิ่มพูน ทองศรี
๘. นายมานิต วิทยาเต็ม
๙. นายวิกรม อัยศิริ
๑๐. พลเอก วิชา ศิริธรรม
๑๑. พลเอก วิจิต ยาทิพย์
๑๒. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล

๑๓. นายสม คีตยศ
๑๔. นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ
๑๕. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๑๖. นายสุรชัย คณัตถ์ตระกูล
๑๗. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
๑๘. พลตำรวจโท เหมราช ธารีไทย
๑๙. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๒๐. นายอภิรักษ์ จันทนกุลกะ
๒๑. นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี

การดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการวิสามัญได้
ดำเนินการ ดังนี้ครับ

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
นายพ้อง เล้งอี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
	คนที่หนึ่ง
นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
	คนที่สอง
นายจรูญ ยังประภากร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
	คนที่สาม
นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นายวิกรม อัยศิริ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นายสุรชัย คณัตถ์ตระกูล	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	เป็นรองโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
พลเอก วิชา ศิริธรรม	เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

๑๘๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๗๕/๓

นายขจิต ธุฒพ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
นายมนิต วิทยาเต็ม	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
พลเอก วิจิต ขาพิภย์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
พลตำรวจโท เหมราช ธารีไทย	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
นายอภัย จันทนจุลกะ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

- ๘๐/๑

๑๘๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สรุบท ๘๐/๑

คณะอนุกรรมการของเราที่มีทั้งหมด ๒ คณะอนุฯ ด้วยกันนะครับ
คณะอนุฯ ที่ ๑ คือคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาตรวจสอบการเปิดจุดผ่านแดน
ซึ่งประกอบด้วย

นายสม ต๊ะยศ	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ
นายนิพนธ์ สุวรรณวัฒนา	เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ
นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	เป็นอนุกรรมการ
นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	เป็นอนุกรรมการ
ร้อยเอก นิติภูมิ นวรัตน์	เป็นอนุกรรมการ
นายจักษุ บุษพัฒน์	เป็นอนุกรรมการ
นายวีรวิทย์ วีรวิทย์	เป็นอนุกรรมการ
พลตรี ภัทรินทร์ ลีลาบุตร	เป็นอนุกรรมการ
นายชงยุทธ เหลี่ยมมุกดา	เป็นอนุกรรมการ

อีกคณะหนึ่ง คือคณะอนุกรรมการพิจารณาสรุปผลการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและ
จุดผ่านแดนถาวร ประกอบด้วย

๑. นายจักษุ บุษพัฒน์	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายนิพนธ์ สุวรรณวัฒนา	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. ร้อยเอก นิติภูมิ นวรัตน์	เป็นโฆษกคณะอนุกรรมการ
๔. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ
๕. นางสาวศิริวรรณ ฤกษ์วิสาห์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ คณะอนุกรรมการ
๖. นายเพิ่มพูน ทองศรี	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายวีรวิทย์ วีรวิทย์	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายสมบัติ สุรินทร์รัฐ	เป็นอนุกรรมการ

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๘๑/๑

การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติงานต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน ต่างก็ดำเนินการตามนโยบาย ตามอำนาจหน้าที่ กฎระเบียบที่ตนรับผิดชอบ และพื้นที่บริเวณด้านชายแดนส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ปัญหาการแบ่งเส้นเขตแดน อีกทั้งประเทศเพื่อนบ้านยังมีความหวาดระแวงและความไม่ไว้วางใจทางการไทยที่มีมาในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะต้องอาศัยความเข้าใจสภาพปัญหาที่แท้จริง โดยรัฐบาลควรบริหารจัดการด้านชายแดนในลักษณะที่ควรเป็นการให้บริการ ณ ที่เดียวกันหรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า วันสต็อปเซอร์วิส (One stop service) มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนในระดับชาติ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการพื้นที่ด้านชายแดนแบบบูรณาการ มีการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ชายแดนระดับชาติและวางยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านในเชิงรุก รวมทั้งเร่งดำเนินการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงและเร่งปักปันเขตแดนให้ชัดเจนโดยเร็ว ในนามของคณะกรรมการการระดมขอขอบพระคุณทุกหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน คณะอนุกรรมการ คณะที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่สำนักกรรมการ ๒ ที่ได้ให้ความร่วมมือ ให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบรรลุผลสำเร็จและหวังว่าเมื่อรายงานนี้ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อส่งต่อไปยังรัฐบาล จะเป็นการกระตุ้นและผลักดันให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยเร็ว กระผมจึงขอกราบเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบูรณครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ขอบคุณทางท่านกรรมการ
ที่ได้ไปศึกษาเกี่ยวกับจุดผ่อนปรนหรือจุดการค้าระหว่างชายแดนพี่น้องของเราเนะครับ
แต่ท่านประธานฯ สังเกตเนะครับ ผมอยู่ใกล้ ๆ กับประเทศลาวนี่ ไทยกับลาวเปิดอย่างไร
ท่านประธานฯ ครับ ถ้าพูดผลการค้านี้ไทยได้เปรียบวันยังค่ำละครับ เพราะว่าพี่น้องลาว

ส่วนใหญ่ก็อาศัยเมืองไทยเป็นหลัก แต่ถึงแม้ว่าถ้าท่านประธานฯ จะข้ามไปเมืองลาวต้องเสียค่าเหยียบที่ดินเขา ๑๐ บาท ก็ให้เขาไปเถอะ แต่ถ้าไปดูสินค้าแม่แค่ซีดี (CD) ท่านประธานฯ ก็มาจากเมืองไทยนั่นแหละ แม้แต่ทีวีก็ยังติดละครเหมือนบ้านเรานี่แหละครับ นี่คือประเทศลาว ไม่มีพิษมีภัยหรอกครับ แต่อันหนึ่งท่านประธานฯ เขมรนี่ครับ กัมพูเจียนี่ บางจุดกระผมเห็นด้วยท่านประธานฯ ครับ คือ ราษฎรเขาจะมาแลกเปลี่ยนสินค้ากัน เขมรก็มีไม้ มีแก้อีกก็มาขายในเมืองไทย เมืองไทยก็เอาสินค้าจากกรุงเทพฯ ไปขาย แต่บางแห่งนี้ กระผมไม่เห็นด้วยท่านประธานฯ แต่เห็นด้วยในราษฎรที่เขาค้าขายกันนะครับ ไม่ว่าจะเป็นที่อรัญฯ ก็ตาม พี่น้องเขมรก็จะมีขบวนใช้ไหมครับ ขบวนคาราวานล้อเลื่อนนี่ครับ เอาสินค้าจากเขมรมาขายให้ไทย แม้แต่เสื้อผ้าท่านประธานฯ ครับ มาจากยูเอ็น (UN) ราคาตัวหนึ่งเป็นหมื่นนะครับ ก็มาขาย ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท อยู่ในกรุงเทพฯ เยอะเลยครับ บ้านจัดสรรต่าง ๆ นี่ สินค้ามาจากเขมรทั้งนั้นล่ะครับ เป็นเสื้อนอกที่เขาบริจาcameแล้วมาขายต่อ ก็ไม่ได้ว่าเขาหรอกครับ ขณะเดียวกันเมืองไทยก็เอาสินค้าจากไทยไปขายเขมร ส่วนการแลกเปลี่ยนแม่ค้าแม่ขายนั่นดีครับ แต่สิ่งที่ไม่ดีท่านประธานฯ ครับ อยู่ตรงที่ว่า มีนักการเมืองของบ้านเราด้วย ของต่างประเทศด้วยนะครับ ไปร่วมสร้างบ่อนกาสิโนในเขมรท่านประธานฯ แต่ที่น่ารังเกียจท่านประธานฯ ครับ ผมเคยไปเหมือนกัน-----

ปรากฏว่าที่เล่นทั่ว ๆ ไปที่โล่ง ๆ ท่านประธานฯ ก็เป็นคนประเทศไทย เล่นทั้งวันทั้งคืน
 อยู่ไหนแหละครับ แต่มีห้อง ๆ หนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ ห้องวีไอพี (VIP) ผมถามว่าเข้าไป
 ได้ไหมห้องนี้ เขาบอกว่า ส.ว. อย่าเข้าไปเลย เข้าไปแล้วจะอายกัน ผมถามว่าทำไมละ
 ก็พรรคพวกท่านทั้งนั้นแหละ อันนี้เรียนท่านประธานฯ เลยนะครับ ผมว่าคนที่เข้าไป
 เล่นการพนันนี้ คือพูดจริง ๆ ไม่เกิดประโยชน์หรือท่านประธานฯ แต่เขมรเขาได้ประโยชน์
 อย่างไม่ก็เก็บค่าสถานที่ใช้ใหม่ครับ ก็เรียนท่านประธานฯ ว่า ตรงไหนที่ฝากไปถึงรัฐบาล
 ตรงไหนที่ราษฎร ตัวเองเข้าไปเล่นการพนันอย่างโน้นอย่างนี้ ถ้าปิดได้ปิดเถอะ ส.ว. ทั้งหมด
 เห็นด้วย เพราะว่าท่านประธานฯ ก็เห็นด้วยกับผม แต่ตรงไหนที่แถวสุรินทร์ ศรีสะเกษ
 ตรงที่ราษฎรจะค้าขายกัน แล้วทางโน้นก็ไม่มีบ่อน เปิดเถอะครับ น่าจะเปิดถาวรด้วย
 ก็เรียนท่านประธานฯ อย่างนี้แหละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยพทศศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมสิทธิ์ ครับ กรรมการครับ

นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย (กรรมการ) : ครับ เรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม สมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ เลขานุการครับ ผมขอสรุป
 สั้น ๆ ในเรื่องข้อเสนอแนะให้กับรัฐบาล ซึ่งเราได้ออกไปหาข้อมูล แล้วก็เจอปัญหามาก
 สำหรับด้านชายแดน โดยเฉพาะเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละด่าน ซึ่งเรา
 พอสรุปประเด็นสำคัญมีอยู่ว่าให้รัฐบาลปรับปรุงกลไกการดำเนินการบริหารจัดการ
 พื้นที่ด้านชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลไกในระดับชาติ โดยให้มีคณะกรรมการซึ่งมี
 รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการประกอบด้วย
 ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
 ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ โดยมีอำนาจหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา
 และการบริหารจัดการด้านชายแดนโดยเฉพาะ โดยเฉพาะเลขนะครับ ณ วันนี้ คือต่างคน
 ต่างทำ ไม่รู้ใครเป็นใคร พร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยงานระดับชาติขึ้น เพื่อรองรับการปฏิบัติงาน

ตามนโยบายของรัฐบาล โดยจัดตั้งเป็นกรมหรือสำนักงาน รับผิดชอบในการพิจารณาความเหมาะสมในการเปิดจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราว และจุดผ่านแดนถาวร จัดทำแผนพัฒนาด่านชายแดน และจัดทำคำของบประมาณจากรัฐบาล คือปัจจุบันไม่มีงบประมาณลงเลยครับ ด้านทุกด้าน กระจุกกระจาย ไม่ได้การพัฒนาเลย ไม่ได้บำรุงรักษาเลย แล้วก็ - เป็นปัญหาในเรื่องปัญหาต่างๆ ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงพัฒนาด่านชายแดนให้เป็นไปตามนโยบาย และตามแผนงานที่ได้วางไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายบริหารราชการแบบบูรณาการ ที่คณะกรรมการเราลงความเห็นในข้อนี้ เพราะว่าหน่วยงานของรัฐปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านทุกด้าน ทำงานขัดกันครับ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม ต.ม. และศุลกากร จนกระทั่งตำรวจทำงานขัดกัน และทำให้การบริหารจัดการในจุดนี้ไม่เป็นไปเท่าที่ควร และทำให้เกิดการรั่วไหล และการแสวงหาผลประโยชน์เข้าส่วนตน เพราะฉะนั้นด่าน ถามว่า มีผลประโยชน์มหาศาลไหม มีมากครับ ถ้าด่านทุกด่านรอบประเทศที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านได้รับการพัฒนา ผมเชื่อแน่ว่ารายได้เข้าประเทศมหาศาลมากครับ ในปี ๒๕๔๖ เราได้ไปดูที่ด่านสะเดา และได้ข้อมูลมาเพียงคร่าว ๆ ว่า ในปีนั้นปีเดียวจับของหนีภาษีได้ ประเมินค่าประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เฉพาะด่านเดียว ฉะนั้นปัญหาทั้งหมดเราต้องคิดว่าปัญหาด่านชายแดนเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศนี้สำคัญที่สุด ฉะนั้นในการพัฒนาด่าน ถ้าเรายังปล่อยอยู่เช่นนี้ ผลประโยชน์เสียแก่ประเทศชาติอย่างมหาศาล โดยเฉพาะเรื่องไม้เนื้อแข็ง ทางด่านพรมันไม้ให้น้ำไม้เข้า ไม้จะต้องมีซีโอ (C/O) หรือจุดกำเนิดของไม้ ท่านเชื่อไหมว่า ไม้ออกไปยังประเทศมาเลเซีย หรือสิงคโปร์นี่ปีหนึ่งหลายหมื่นล้าน ที่รัฐบาลต้องเสียหาย ในขณะที่เดียวกัน รายได้ที่พึงจะได้เข้าไทยก็หายไปอีก ฉะนั้นเรื่องด่านถ้าจะพูดไปแล้ว รัฐต้องให้ความสนใจ และต้องได้รับการพัฒนาพิเศษ-----

โดยเฉพาะให้มีหน่วยงานที่เรียกว่ากรมหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง หน่วยงานนี้มีหน้าที่อะไรรู้ไหมครับ ๑. การขอเปิดด่านก็ดี ปิดด่านก็ดี หรือการขยายเวลาด่านก็ดี ตลอดจนการพัฒนาชายแดนการเข้าออกรวมทั้งการท่องเที่ยวด้วย ฉะนั้นท่านอาจจะเห็นว่าประเทศเพื่อนบ้าน ลาวก็ดี กัมพูชาก็ดี เขาส่งสินค้าเราไปเขาเสียดุลการค้า ไม่เสียครับ แต่ในขณะเดียวกันเขาไปขายประเทศที่ ๓ ซึ่งถ้าโรมาฮาสลาอีก ฉะนั้นประเทศเพื่อนบ้านเป็นแหล่งตลาดที่ดีที่สุดเราไม่ต้องไปแสวงหาหรือต้องลงทุนอีกแล้ว ฉะนั้น ณ วันนี้รัฐบาลควรจะเห็นความสำคัญของด่านชายแดนรอบประเทศ และจะต้องให้ความสนใจและต้องรีบ นะครับ รีบแก้ไข ที่รัฐบาลมีหนี้สาธารณะมากมายผมเชื่อแน่ว่าถ้าเราทำด่านให้ดี พัฒนาด่านให้ดีขึ้นครับ หนี้สาธารณะแทบจะไม่ต้องไปหาที่ไหน ที่จุดนี้สามารถแก้ไขได้ แต่ ณ วันนี้ ผลจากการศึกษาของคณะกรรมการการชุนนี้ไม่ได้รับการสนใจเลย ซึ่งเราได้เสนอแนะไปแล้ว ก็ยังเงียบอยู่ จึงขอฝากในที่ประชุมว่า ฉะนั้นการศึกษาของคณะกรรมการการชุนนี้ลำบากมาก ครับ ไม่ได้รับความร่วมมือ เราต้องไปหาข้อมูลเอง ลงพื้นที่เองนะครับ แล้วก็ไปเห็นสภาพต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำงานอยู่ ณ จุดนั้น ต่างคนต่างประคองเพื่ออยู่ไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้นเอง นี่เป็นเรื่องที่น่าเสียดายมากครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : ท่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคอกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ประการแรกต้องขอถือโอกาสนี้ชื่นชม ยินดี นะครับ และขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาและศึกษา เรื่องจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวรในรอบ ประเทศไทยทุกประเทศ ซึ่งผมคิดว่าเป็นการทำงานที่มีความขยันขันแข็ง ซึ่งผมก็ได้มีโอกาส เข้าร่วมประชุมกับท่านหลายครั้ง ก็เห็นว่าเป็นคณะกรรมการที่มีความขยันหมั่นเพียร แล้วก็เอาจริงเอาจังเป็นอันมาก แล้วก็เรื่องที่ท่านได้ศึกษานี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ กับการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ผมจึงคิดว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นรายงานที่มีคุณค่าแก่การวิเคราะห์ศึกษา และผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า คงจะต้องมีการนำเสนอต่อรัฐบาลอย่างเป็นรูปธรรม ถ้าหากได้สามารถประชุมร่วมกันได้

ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์มาก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเองเป็นคนสนใจเรื่อง การต่างประเทศแล้วก็ได้เคยไปศึกษาอยู่ในหลายจุด ทั้งฝั่งบนคือทางพม่าและลาว แล้วก็ฝั่ง ตะวันออก คือทางกัมพูชา ส่วนทางมาเลเซียนั้นเดิมทีก็ไม่ค่อยมีปัญหามากมายนักก็เพิ่งจะมี ปัญหาเรื่อง ๓ จังหวัดภาคใต้เท่านั้นเอง ผมกราบเรียนว่าในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นรอบ ชายแดนนี้ ลักษณะการค้าของเราที่เกิดขึ้นนี้การเปิดจุดผ่านแดนไม่ว่าจะเป็นชั่วคราวหรือถาวรนี้ มักจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างเรากับประเทศเพื่อนบ้าน ผมสังเกตเห็นว่า เหตุผลในการเปิดในบางทีนี้ ความจริงท่านเลขาฯ ท่านสมมติฯ ได้กรุณาชี้แจงว่าเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการค้า แต่ข้อสังเกตสำคัญท่านประธานฯ ครับ ก็คือเรื่องการเกี่ยวข้องกับ เรื่องสถานกาสีโนตามแนวชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ผมสังเกตเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นช่องที่เปิดเป็นจุดผ่านแดนถาวรเช่นที่บ้านฝักกาด ในกรณีบ้านฝักกาดกับบ้านแหลมนี้ ผมเองได้ไปเยี่ยมทั้ง ๒ แห่ง คือเดิมทีนี้ก็ไม่ได้มีอะไรครับ นอกจากว่ามีสถานกาสีโน ในประเทศเพื่อนบ้าน แล้วต่อมาก็มีการเข้าออกเป็นอันมาก คนที่เข้าไปส่วนใหญ่ก็เป็น คนไทยครับ เป้าหมายสำคัญก็คือ ไปเพื่อเหตุผลของการเล่นการพนันในบ่อน ๒ บ่อน ดังกล่าวนี้นี้ซึ่งต่อมาก็กลายเป็นจุดผ่านแดนถาวร-----

เหตุผลที่เปิดอย่างนั้นความจริงโดยหลักการแล้วกระผมเห็นด้วยในลักษณะการเปิดนะครับ ในลักษณะที่จะมีการแลกเปลี่ยนทางการค้ากัน เพราะว่าจุดทุกจุดที่เปิด เพียงแต่จุดที่สระแก้ว ที่อรัญประเทศที่เดียวนี้ประมาณการค้าประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาทปี เป็นการนำเข้าจากกัมพูชา เสียประมาณ ๕,๘๐๐ ล้านบาท ส่วนอีก ๒๐๐ ล้านบาท นั้นเป็นเรื่องที่เรา ขอโทษครับ ๕,๘๐๐ ล้านบาท เป็นเรื่องการออกจากไทยไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน แล้วที่นำเข้ามีเพียง ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท เท่านั้นเอง ซึ่งแปลความได้ว่า การเปิดจุดผ่านแดนนั้นเป็นการ ได้ประโยชน์ในส่วนของการค้าขายระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเราเป็นผู้ได้เปรียบ ในเชิงการค้า แต่ที่เกิดขึ้นที่บ้านผักกาดก็ดี บ้านแหลมก็ดี ผมเห็นว่าจะเป็นลักษณะที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องการเปิดสถานกาสโน ซึ่งขณะนี้ก็นับได้สมัยที่กระผมได้ทำการศึกษา นั้น มีเพียง ๒๐ กว่าแห่งเท่านั้นเอง แต่ขณะนี้เลยไปถึง ๓๑ แห่ง ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่กำลังจะ เกิดขึ้นกับประเทศไทย ความจริงก็อยากจะให้นโยบายการเปิดจุดผ่านแดนถาวร หรือ จุดผ่านแดนชั่วคราว จุดผ่อนปรนก็ดี ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการค้า ผมไม่อยากจะเกิดขึ้นด้วย เพราะเหตุเรื่องการส่งเสริมให้คนไทยไปเล่นกาสโน ผมว่าเรื่องนี้เป็นลักษณะการดำเนิน นโยบาย คือถ้าหากว่าจะเปิดจุดผ่านแดนถาวรนี้ไม่อยากจะเปิดเพื่อส่งเสริมให้คนไทยไปเล่นกาสโน แต่อยากให้เปิดเพื่อการค้าอย่างแท้จริง ที่นี้การศึกษาของคณะกรรมการนี้ ความจริง ก็พยายามติดตามว่าการเปิดจุดผ่านแดนถาวร ได้มีเหตุผลหนักแน่นไปในเรื่องการสร้าง ความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใดหรือมีเหตุผลเพียงเรื่องการส่งเสริมที่จะให้มีการอำนวยความสะดวกให้กับคนเข้าไปเล่นการพนัน ผมเห็นว่าเรื่องนี้นโยบายของรัฐบาลนี้ควรจะมา พิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่เกิดขึ้นรอบบ้านในเรื่องของการค้ากับเรื่องของการพนันหรือ ความมั่นคงอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเปิดจุดผ่านแดน จุดผ่อนปรนทั้งชั่วคราวและถาวรก็ดี ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการควรมีข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมว่า ถ้าหากว่าขณะนี้ จะต้องเปิดต่อไปควรจะต้องมีหลักการสำคัญอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะให้ประเทศไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน อันนี้เป็นเรื่องหลักการ ถ้าหากว่าท่านได้สรุป เป็นหลักการสำคัญแล้วผมก็อยากจะขอเสนอให้ทางคณะกรรมการทางวุฒิสภาได้นำเสนอ ต่อรัฐบาลเป็นการเร่งด่วน เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระหว่างเรากับประเทศเพื่อนบ้าน ครับ ขอขอบคุณครับ

๑๕๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศส. ๘๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาธุชศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการการรับ ท่าน สุรเดช
นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการการ) : ขออนุญาตครับ
ท่านประธานฯ ครับ กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ครับ มีเรื่อง
จะกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านนะครับว่า คณะกรรมการของเราได้เดินทางไป
เยือนประเทศเพื่อนบ้านนะครับ ที่เมื่อสักครู่กระผมได้กล่าวถึงก็คือ ๒ ประเทศด้วยกัน ก็คือ
ประเทศลาวแล้วก็ประเทศกัมพูชานะครับ ปัญหาเรื่องของกาลิโน หรือว่าบ่อนการพนันนี้
นะครับ ในฝั่งของประเทศกัมพูชาจะมีค่อนข้างมากในแนวของจุดผ่านแดน ในฝั่งตรงข้าม
จะมีค่อนข้างมากกว่าทางฝั่งของลาว ก็จะขออนุญาตพูดในเรื่องของฝั่งกัมพูชามากหน่อย
นะครับ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ กระผมและคณะได้มีโอกาสไปเยือนกัมพูชา
ประเทศกัมพูชานะครับ แล้วก็ได้ไปพบผู้บริหารระดับสูงสุดนะครับ โดยการประสานงาน
ของกรรมการท่านหนึ่งก็คือท่าน พลเอก วิจิต ยาทิพย์ ได้มีโอกาสไปพบ
ท่านนายกรัฐมนตรีของประเทศเขaley นะครับ ก็คือ ท่าน สมเด็จฮุนเซน แล้วหลังจากนั้น
ก็ได้พบกับรัฐมนตรีอีกหลาย ๆ กระทรวงที่เกี่ยวข้องนะครับ อย่างเช่น กระทรวงกลาโหม
กระทรวงพาณิชย์ แล้วก็กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น ก็กราบเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า
เราก็ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล แล้วก็ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะเป็นการมุ่งเน้นไปเรื่องของ
การเชื่อมความสัมพันธ์หรือกระชับความสัมพันธ์ทางด้านทั้งการค้า การเศรษฐกิจของ
ทั้ง ๒ ประเทศให้มากขึ้น แล้วก็จะมีการท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยนะครับ เนื่องจากว่า
ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การท่องเที่ยวจะเที่ยวประเทศหนึ่งประเทศใดก็คงจะ
ไม่เพียงพอนะครับ นักท่องเที่ยวก็มักจะอยากไปเที่ยวประเทศข้างเคียงด้วย อย่างที่เรียกว่า
๒ - ๓ ประเทศ ๑ จุดหมาย ดังนั้นเราก็มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมสนับสนุนทางการค้าระหว่าง
ชายแดนต่อชายแดน แล้วก็อาจจะต่อเข้าไปถึงในตัวเมืองของแต่ละประเทศที่เป็นเมืองหลวง
ด้วย แล้วก็เรื่องของ การท่องเที่ยวร่วมกันนะครับ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือจะเป็น
โบราณสถานทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ของประเทศเพื่อนบ้านเราก็มีไม่น้อยกว่าเรานะครับ
แล้วก็ป็นวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน-----

- ๘๕/๑

๑๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศกัถกษณ ๘๕/๑

เรื่องของบ่อนการพนันหรือกาสิโน ผมได้พูดคุยกับทางท่านรัฐมนตรี
ท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ ชื่อ ท่านจาม ประดิษฐ์ ท่านได้พูด ท่านบอกว่าจริง ๆ แล้ว
ทางกัมพูชา ทางรัฐบาลไม่ได้มีนโยบายที่อยากจะเปิดบ่อนกาสิโนที่ชายแดน แต่เนื่องจากว่า
ประชาชนนั้นยากจนค่อนข้างมาก ของเขายากจนกว่าเราเยอะ เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหา
เรื่องอาชญากรรม ปัญหาเรื่องความอยู่รอดอะไรต่าง ๆ ตามมามากมาย ดังนั้นก็เลยจำเป็น
ที่ต้องอนุญาตให้ตั้งกาสิโนหรือบ่อนขึ้นมา แต่ว่าอย่างไรก็ดี เขาก็บอกว่าถ้าต่อไปมีการ
พัฒนาจุดผ่านแดนให้เชื่อมกันในลักษณะที่เรียกว่า ขกระดับขึ้นเป็นด่านถาวร เพราะว่า
ประเทศทางกัมพูชา กับประเทศไทยก็ไม่เคยมีปัญหาอะไรต่อกัน ซึ่งก็เป็นที่ประจักษ์
ดังนั้นทางรัฐบาลกัมพูชา ก็อยากจะเห็นการเปิดด่านเป็นด่านถาวร ขระดับจากจุดผ่อนปรน
เป็นด่านถาวร เพื่อให้การค้าขายคล่องตัวมากขึ้น ต่อไปเมื่อความเจริญในชายแดนของ
ทั้ง ๒ ประเทศมีมากขึ้น บ่อนกาสิโนก็สามารถจะแก้ไขปรับเปลี่ยนได้ ต่อไปก็อาจจะ
ยกเลิกได้ อันนี้คือคำพูดที่ทางคณะกรรมการเราไปฟังจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ คือ ท่านจาม ประดิษฐ์ ที่ท่านพูดเอาไว้ ก็เลยกราบเรียนให้ทราบว่า ความมุ่งมั่น
ของเราจริง ๆ แล้ว เราก็ไม่ต้องการเห็นคนของเราไปเที่ยวการพนัน เล่นการพนัน หรือ
อะไรต่าง ๆ ทั้งสิ้น เพราะว่าเป็นอบายมุขที่ไม่สมควร ดังนั้นคณะกรรมการชุดนี้
จึงมุ่งมั่นที่จะกระชับความสัมพันธ แล้วก็เพิ่มศักยภาพทางด้านการค้าและการท่องเที่ยว
ของทั้ง ๒ ประเทศ หมายถึงว่า ประเทศเรากับประเทศกัมพูชา ประเทศเรากับประเทศลาว
ประเทศเรากับประเทศสหภาพพม่า และประเทศเรากับประเทศมาเลเซีย ทางมาเลเซีย
ปัญหาก็คงไม่มากนัก เนื่องจากว่าเป็นด่านถาวรเสียส่วนใหญ่แล้ว แต่ว่าทางฝั่งลาวนั้น
ก็ยังมีปัญหาอยู่ เนื่องจากอาจจะมีความหวาดระแวงกัน เรื่องของการค้าที่ได้เปรียบ
เสียเปรียบ ซึ่งเรื่องนี้คณะกรรมการก็มีโอกาสได้ไปเยือนประเทศลาว แล้วก็ได้ไปพบกับ
ทางตัวแทนของรัฐบาลของลาว แล้วก็ได้คุยกันด้วยว่า เราลองเปลี่ยนมุมมองได้ไหมว่า
มามองในการ โปรโมต (Promote) การท่องเที่ยวร่วมกัน เพราะว่าประเทศลาวก็เป็น
ประเทศที่มีศักยภาพเรื่องการท่องเที่ยว เป็นที่รู้จักทั่วโลก อย่างเช่น หลวงพระบาง
อะไรต่าง ๆ อย่างนี้เป็นต้น ทางตัวแทนของรัฐบาล ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ ต่างประเทศ
เป็นรัฐมนตรีช่วยฯ ท่องเที่ยวของเขาก็สนใจ เขาก็บอกว่าเขาจะนำเสนอทางรัฐบาลเขา

เพราะฉะนั้นก็จะมุ่งเน้นในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพราะว่าแผ่นดินติดกัน
แล้วก็ความเป็นอยู่ของประชาชนในแนวชายแดนทั้ง ๒ ประเทศ ให้กินดีอยู่ดีมากยิ่งขึ้น
แล้วก็เรื่องของการท่องเที่ยวร่วมกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับรายงาน
พิจารณาศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร ซึ่งคณะกรรมการ
และที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว พร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่มีอยู่ในรายงานฉบับนี้หรือไม่
มีสมาชิกฯ ท่านใดที่ไม่เห็นชอบที่จะให้ส่งรายงานการพิจารณาการศึกษาจุดผ่อนปรน
จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร ไปยังคณะรัฐมนตรี พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ
มีไหมครับ ไม่เห็นชอบที่จะให้ส่งรายงานฉบับนี้

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
ให้ส่งรายงานการพิจารณาการศึกษาจุดผ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร
พร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ
ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการ ซึ่งใช้ความอดุสาหะ พยายาม แล้วก็ทำงานอย่างดีเยี่ยม
เป็นเวลาถึง ๓ ปี ไปดูชายแดนแทบจะทุกจุดของประเทศ แล้วทำงานด้วยความยากลำบาก
แต่ท่านก็มีความตั้งใจดี แล้วก็รายงานฉบับนี้ก็สมบูรณ์ น่าจะเป็นเอกสารที่จะนำไป
ประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวได้เป็นอย่างดีนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการ
เป็นอย่างยิ่งครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๗ นะครับ สำหรับระเบียบวาระที่เหลือ
ผมขอไปพิจารณาต่อในวันอังคารที่ ๒๘ ซึ่งเราจะมีการนัดประชุม ในวันจันทร์ที่ ๒๗
วุฒิสภาไม่มีการประชุม เนื่องจากว่าในวันจันทร์ที่ ๒๗ สภาผู้แทนฯ มีการประชุมเรื่องญัตติ
อภิปราย ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่ร่วมประชุมอย่างพร้อมเพรียง แล้วก็ทำงานกัน
ตั้งแต่เช้าจนถึงเวลานี้ ขอขอบคุณจริง ๆ ครับ ขอปิดประชุมครับ

ผู้จกรายงานการประชุม

วรนุช	ทรวงแสง	มยุรี	แก่นสาร
พนิดา	อิสโร	นนทพร	แก้วมะเริง
ภาวนา	ภักดิ์ทรัน	อัชยา	สายชล
กัญญฉัตร	พูนทรัพย์	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
วิมล	แจ้งอัถะ	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ขวัญเมือง	เย็นสบาย	จิตติมา	แก้วงาม
กาหลง	เทียนทอง	ศศิมา	แสงหิ่ห้อย
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	อังกริยา	เอี่ยมโอษฐ์
สมบูรณ์	จำกระแสร	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ธีรวรรณ	นราพงศ์	สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข
รุจิรา	คีนุก	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
อัจฉรา	มาลากุล ณ อยุธยา	สุชาดา	ภมระภา
ศรีอนงค์	นิสกา	ตำรวจ	ผลประสิทธิ์
มิ่งขวัญ	พิงรัตน์มงคล	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
วินัย	และไหม	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
รุจิรา	เนตรบุตร	ธนาวดี	โสภณชัยลักษณ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ		

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณัฏฐ์ ศรีสรพวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทิมธนานนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอรินุญย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุฎล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

ส.น. ๖๖/๒๖

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณัฏฐ์ ศรีสรพวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายอวิธ จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทัฬหะนันท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุตล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT